

Information

August 1943 - maj 1945

I dette bind
21. april 1945 - 5. maj samt 28. juni 1945

under redaktion af:

Lektor Jørgen Barfod, Museet for Danmarks frihedskamp.
Bogtrykker Jens Nordlunde. Redaktør Børge Outze, Information.
Seminarierektor Palle Schmidt, Esbjerg
og antikvarboghandler Lars Zachariassen

Antikvariat Richard Levin & Co ApS
København 1976

Det bemærkes at denne udgave er en nøjagtig gengivelse af de originale blade, således at ortografien er bevaret, ligesom eventuelle varierende stavemåder og direkte fejlskrivninger også er gengivet ordret.

Redaktionen

Trykt i Nordlundes Bogtrykkeri
Indbundet af Fløistrups Bogbinderi

Eftertryk med Kildeangivelse forbudt.

Slaget om Berlin har naaet Højdepunktet, den russiske Artilleriild ligger over den tyske Hovedstads Forstæder, alle tyske Reserver er kastet ind, men formaar ikke at holde de russiske Massehære ved Mückeberg tilbage.

De engelske Panserkolonner staar umiddelbart udenfor Hamburgs Forstad Harburg, smaa 60 km fra Lübeck, der i stadig højere Grad synes at være det egentlige Mål for Fremstødet i Nordøsttyskland. Kampene i Nürnberg er praktisk talt afsluttet, Fremstødet over den czekoslovakiske Grænse fortsættes.

Tre Fjerdedele af Holland er nu i Canadiernes Besiddelse.

Hitlers Fødselsdag fejredes i København paa en Maade, der var alle Tiders største Forbryder og Brandstifter værdig. Med Mord, Mordbrande, Schallburgtage, Bombeattentater o.s.v. Hele Ødelæggelsen mobiliseret i Førerens Navn, alle Underverdenens Drifter sluppet løs til den tyske Førers Ære. Eller som Goebbels sagde det i sin Fødselsdagstale:

"Det, vi oplever i Dag, er sidste Akt af et mægtigt tragisk Drama, der begyndte den 1.August 1914, og som vi Tyskere afbrød den 9.November 1918 lige i det Øjeblik, da det stod umiddelbart overfor Afgørelsen. Dette er Grunden til, at der den 1.September 1939 paany maatte begyndes forfra. Hvad vi i November 1918 vilde spare, maa vi i Dag indhente i dobbelt og tredobbelt Omfang. Der er ingen Vej udenom her."

Derfor gælder det i " dette mægtige tragiske Drama"s sidste Minutter at slaa dobbelt saa mange ihjel som sidste Gang, at ødelægge tredobbelt saa mange Værdier som tidligere. Goebbels taler for een Gangs Skyld Sandhed.

Et desperat Folk under en sindssyg Fører, der har erklæret Kulturen Krig - et knust Militærapparat, der ikke vil indse Nederlaget - et afmægtigt Terrorsystem, der ikke vil erkende sin Magtesløshed, kravler op paa Knæ-

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Situationen	Side 1	Den havarerede Kæmpe-	
Glem aldrig dette	" 1-2	damper i Drogden	Side 6
Cristmas Møllers Søn		Mordet paa Overingeniør	
faldet den 9.April	" 2	Robert A.Christensen ..	" 6-7
Tyskernes Kulrøverier		Rædslerne i de tyske	
forhindrede	" 2-3	Krigsfangeleje	" 7 og 11
De halve	" 3-4-5	I faa Linjer	8-9-10-11
Stikkere likvideret	" 5-6	Specielt	" 11-12
Tyskerne forbereder		INF's Radioaflytning ..	" 12-13
Ødelæggelse af Købeh-		Jernbanesabotagen	" 14
havns Havn	" 6		

ne for med en sidste Kraftanstrengelse at skyde ned bag fra, sætte Ild paa endnu et Hus, spyttede endnu en Gang paa alt, hvad menneskeligt værdifuldt er. Saaledes forvandles "et mægtigt tragisk Drama" til nogle Linjer i en Sygejournal og et engang stort Rige til et sidste Tilflugtssted for Underverdenens Bærme.

Men, fortsætter Goebbels, "aldrig vil Historien om denne Tid kunne berette, at et Folk forlod sin Fører eller en Fører sit Folk." Og atter har han Ret: Ansvar er ikke alene den sindssyge Topfigurs, Ansvar er hele det tyske Folks.

Lad dette blive slaaet fast nu og for altid. Lad alle herhjemme, der i den anden Verdenskrigssidste Dage skal opleve at faa deres kæreste myrdet, eller deres Værdier ødelagt, som Slutreplik i "det mægtige tragiske Drama" aldrig glemme dette.

INFORMATIONENS INDENLANDSKE NYHEDSTJENESTE:

Christmas Møllers unge Søn faldet den 9.April.

Christmas Møllers 20-aarige Søn, John Christmas Møller, er faldet i Kamp for de frie Nationer og for Danmarks Sag. Han faldt den 9.April under Kampene i Nordtyskland.

John Christmas Møller gjorde Tjeneste i den 21.Armégruppe og havde med den kæmpet sig frem gennem Nord-Belgien, Holland og Tyskland. Han havde allerede et Par Gange gjort sig bemærket i Kraft af personligt Mod og Initiativ - saaledes modtog han fra amerikansk Side et "Æres-Gevær", efter at han havde reddet en saaret amerikansk Soldat under den største Dødsfare. Den unde John Christmas Møller mindede af Udseende og utrætteligt Gaa-paa-Humør i et og alt om sin Far.

Hans Død netop den 9.April er Symbol paa den danske Frihedskamp, han førte paa fremmed Jord. Han ofrede alt, for at de Ideer og de Idealer, hans Fader kæmper videre for, kan virkeliggøres.

Tyskernes Kulrøverier foreløbig forhindrede.

Frihedskæmpere spærre Havneløbet med to sænkede Skibe.

Ved en dristig Aktion har Frihedskæmpere i Gaar med nogle Timers Mellemrum sænket et Vrag og en mindre Tankbaad i Havneløbet mellem Nyhavn og Knippelsbro. De to Skibe spærre delvis den gravede Rende i Havnen, og det vil indtil videre være umuligt for Tyskerne at faa de Kuldampere ud fra Sydhavnen, som ligger klar til Afsejling med det Brændsel, som er blevet beslaglagt. Blandt andet er Kullene røvet fra Statsbanernes og Hovedstadskommunernes Beredskabslagre, og efter Hævningen af Langebro har Tyskerne haft særdeles travlt med at føre disse Beredskabslagre bort.

Tidligt i Gaar Morges gik Frihedskæmperne til Aktion. Ved Havnegade-Siden udfor Sveriges-Baadens Pavillon har i lange Tider ligget et oversavet Vrag. Det stammer fra en stor hollandsk Damper paa en halv Snes Tusind

Tons, der med tyske Tropper ombord blev minesprængt og sank i Kattegat udfor Limfjorden. Under Forsøg paa at hæve Damperen, blev det nødvendigt at skære den ene Ende af, og den anden Ende, som man derefter fik pumpet læns og hævet, blev slæbt til København for eventuel Reparation. Denne Reparation er imidlertid aldrig blevet til noget, og en enkelt Vagtmand har siden passet paa Vraget.

Han blev meget hurtigt overmandet, da Frihedskæmperne i Gaar Morges gik ombord, og mens nogle anbragte en kraftig Sprængladning i Vraget, løsede andre Fortøjningerne. Derefter blev Skibsskroget med Strømmen i Havnen som Forbundsfælle drevet ud over den gravede Sejlrende, og her blev en Del af Bunden sprængt bort. De tyske Vagter paa den modsatte Side af Havnen, skænkede indtil da ikke den mærkelige "Bugsering" en Tanke. De mente formodentlig, at Vraget nu omsider skulde til Reparation eller Ophugning. Først da Vraget lød, og Vraget begyndte at synke midt i Havneløbet, blev de klar over, at der var noget galt, men paa det Tidspunkt var Frihedskæmperne forlængst væk.

Imidlertid viste det sig hurtigt, at Sejlrenden ikke var helt spærret, men dette blev gjort i Løbet af Eftermiddagen. Frihedskæmperne holdt en Tankbaad op, sejlede den hen ved Siden af det halvvejs sunkne Vrag og sænkede derefter denne Baad i Sejlrenden. Hermed var Sejladsen gennem Havnen for Dampere fuldstændig spærret, og indtil man faar hævet de to Vrag, vil det kun være muligt at passere Stedet med Baade under 100 Tons. Saadanne Baade forslaar jo ikke ret meget, naar det drejer sig om at borttransportere Tusinder af Tons fra de beslaglagte Lagre.

De halve ...

Vi har modtaget:

Desværre findes der en ret stor Kategori af danske Medborgere, der har formaaet med Konsekvens at placere sig selv forkert, ikke alene i Forhold til Modstandsbevægelsen, men som Danske i det hele taget - selv om de selvfølgelig paa ingen Maade har drevet det til at udtale sig imod Frihedskampen, det er jo selve deres Natur imod. Det vilde ikke være vanskeligt at nævne en lang Række saadanne Eksempler paa "Danskere", men selvfølgelig er det ikke dem alle, man har Lov at anbringe ude i den kolde Sne. Om deres Danskhed hersker der maaske ingen Tvivl i Offentligheden - derimod i Inderkredsen nok om deres Intelligens.

Mange Danske har været i en Situation, hvor det havde afgørende Betydning politisk og nationalt, hvilken Holdning de indtog og hvor det anstændigvis ikke kunde undgaas, at de maatte bekende Kulør. I bestemte Situationer kan Frygten for Gestapo og deres danske Stikkere selvfølgelig motive-re, at man holder sin Anskuelse for sig selv, og vel ogsaa at man lader være at gøre noget, som ellers vilde have været paa sin Plads. Det sidste kan f.Eks. gælde Viderebringelse af illegale Skrifter, Opbevaring af Dokumenter, Besørgelse af Breve eller direkte Hjælp til Modstandsbevægelsen i Form af Penge, Tøj, Levnedsmidler o.l. Men det er f.Eks. naturligt, at danske Statsembetsmænd disponerer ud over Reglementet, naar det gælder Hjælp til Modstandsbevægelsen. Mange Embedsmænd og Tjenestemænd har da ogsaa formaaet i Kraft af deres Legalitet at række Modstandsbevægelsen en hjælpende Haand, og paa afgørende Steder har de saa at sige oprettet Udkigsposter og aandelige Maskingeværreder, hvorfra det har været muligt at iagttage tyske Bevægelser og eventuelt hindre Tyskerne i Overgreb m.m.

Men der er andre Folk indenfor Etaterne, Ministerierne og paa de offentlige Kontorer ud over Landet, der har fulgt Reglementets Bogstav i Stedet for Frihedsbevægelsens Aand. Mange Danske, der har været i vanskelige Situationer, kan tale med herom.

Der er et bestemt Omraade, som har givet Anledning til megen Diskussion. Radioen er en populær Institution, der daglig henvender sig til hele den danske Befolkning og - hvad der er uhyre vigtigt i denne Forbindelse - til Omverdenen. Det maa være udenfor al Diskussion, at det er af den allerstørste Betydning, at Danmark under Okkupationen viste et Ansigt udadtil paa dette Omraade, som stemte overens med den virkelige Situation i Landet. De Forandringer, der er blevet mærkbare i Programmerne, efterhaanden som Situationen i Danmark er skærpet, skete uden at der blev truffet større Beslutninger, og heldigvis følte de fleste af de medvirkende i Udsendelserne det ganske naturligt efterhaanden at trække sig tilbage, samtidig med at Tyskerne satte en stadig tydeligere Propaganda ind. De gode Kræfter forsvandt fra Radioen til Fordel for Krenchel, Høyer, Arne Hansen, T.I.P.O.Madsen og Oplæsning af tyske Digte og Skønlitteratur.

Spørgsmaalet er nu, hvordan Statsradiofonis Ledelse og Embedsmæng og hvordan de Kunstnere og Intellektuelle, der medvirkede ved Radioen, har stillet sig til de forskellige nye Situationer, der er opstaaet under Besættelsen. Dette Spørgsmaal kan selvfølgelig ikke belyses fuldt ud, først og fremmest af Hensyn til dem, der er blevet paa deres Post, fordi de følte sig som Embedsmæng og havde en Institution at administrere, men et og andet kan dog tages op til Drøftelse allerede nu.

Der var stærkt divergerende Meninger om, hvorvidt alle "Embedsmænd" indenfor Statsradiofonioog Radioavis skulde være gaaet deres Vej den 29. August 1943 og have overladt Tyskerne alene at føre Radioen videre. "Embedsmændene" valgte at følge Departementschef-Raadets Linje, mens Kritikerne hævder, at hvis alle var gaaet, vilde der ikke have hersket ringeste Tvivl om, at det nu var en tysk Radio, man hørte over Kalundborg og Københavns Stationer. Sandheden er jo gosaa, at store Dele af Befolkningen lang Tid efter 29.August, og mange vel endnu i Dag, har en Tilbøjelighed til at tillægge det, der udsendes i Radioen, en vis Autoritet.

Det maa imidlertid ikke glemmes, at mange har gjort deres Indsats for at svække Befolkningens Autoritetstro paa dette Omraade. Vi tænker her først og fremmest paa de Kunstnere, der siden den 29.August har nægtet at lægge Stemme eller Hjerne til ved Opbygningen af Programmer, der skulde se ud som danske, men som i Virkeligheden enten var præget af Tyskerne gennem den minutiøse Censur, eller som i alt Fald kun kunde danne Ramme omkring direkte tyske Propagandaudsendelser.

Men er dette sagt, saa maa der ogsaa peges paa, at der beklageligvis stadig findes Folk, der ikke føler sig for gode til at stille sig til Raadighed, og som endog mener at kunne undskylde sig med Bemærkninger som: "Jamen, kære Ven, Lytterne vil jo høre mig!" Herregud ja, det er netop det, Tyskerne benytter sig af. Af den lille "Klump", der endnu fylker sig om Mikrofonen, kan man som Eksempler nævne Johs. Meyer, Vald. Møller og Aase Ziegler. Mærkeligt, at de ikke forstaar det.

I denne Forbindelse - Radioens Ansigt udadtil - kommer man ikke udenom at nævne Radioavisen. Straks fra Besættelsen den 9.April 1940 blev Radioavisens Stilling en helt anden end Statsradiofonis. Den var Tyskernes di-

rette Propagandaapparat. Dens Forhold kan ikke drøftes til Bunds i Dag, fordi ingen af dens tidligere Medarbejdere er til Stede, men Skæringspunktet her som paa alle andre Omraader er den 29.August, og Problemet i Forbindelse med denne Dato kan udmærket tages op nu. Kritikken vil først og fremmest ramme Radioavisens Redaktør Niels Grunnet, der i Øjeblikket opholder sig i Sverige, men det følger nu engang med, naar man har en Stilling med Ansvar. Hvordan Radioavisen klarede sig overfor det tyske Propagande- og Censurpres, kan ikke i Enkeltheder belyses. Det bliver der imidlertid Tid nok til.

Hvis der med nogen Ret kan rejses Kritik af, at Radioens Folk ikke gik den 29.August, saa maa denne Kritik først og fremmest gælde Radioavisen. Straks efter den 29.August benyttede Tyskerne Radioavisens Stemmer til Udsendelse af "Kommentarer" - den skrappeste tyske kamouflerede Propaganda. Yderligere oplyses det, at der til Radioavisen blev fremsat Tilbud om, at Medarbejderne kunde komme til Sverige og videre til England, saaledes at den danske Radioavis hurtigt efter 29.August kunde forvandles til en fri Radioavis. Hvilken Betydning dette vilde have haft, kan slet ikke overskues, og hvis Oplysningen er rigtig, falder der et tungt Ansvar paa den Mand eller de Folk, der hindrede et saadant Arrangement. Men bortset herfra maa det iøvrigt fastslaas, at Radioavisens Personale burde være gaaet den 29. August.

Naar dette er sagt, behøver man ikke at ofre mange Ord paa den 19.September 1944, da Radioavisens Personale endelig forsvandt. Politisk og propagandamæssigt var der langt mindre Grund til at gaa paa det Tidspunkt end den 29.August 1943. Maaske kan man finde et Argument for Afgangen deri, at Radiohuset var besat af SS-Tropper og lededes direkte af en SS-Mand, men Argumentet er intetsigende, for SS-Folkene var jo blot en ydre Manifestation af en Tilstand, der havde eksisteret allerede fra den 29.August. Det eneste der skete, var at Statsradiofonien blev sat i en ny Situation, fordi Radioavisens Personale forsvandt.

- - - - -

"De halve"er altid farlige i Politik. De er "flerbenede" - de staar alle Steder paa een Gang. De mangler aldrig en Fortolkning eller Bortforklaring. De er saa enige, saa enige med den, de taler med, men forstaar al ligevel at give det Udseende af, at de har en egen Mening - indtil den skal prøves. Den, der bygger noget paa Tilslutning fra "de halve", vil blive dybt skuffet. Under normale Forhold er de farlige. I dansk Politik i Dag er de tusindfold farligere.

Ny Likvidation af berygtet Hipo-Stikker.

Tidligt i Gaar Morges blev en af den likviderede Hipo-Leder, Erik V.Petersens nærmeste Medarbejdere, dødeligt saaret ved et Attentat paa Virum Torv. Det var den tidligere Politibetjent fra Frederikssundsvejens Politistation, Rudolf Petersen.

Allerede paa et meget tidligt Tidspunkt gik Rudolf Petersen i tysk Sold, og der har flere Gange været forøvet Attentat imod ham. Sidst for nogle Maaneder siden da han blev beskudt i Rantzausgade. Han blev alvorligt saaret og har indtil fornylig ligget paa Feltlazarettet. For faa Dage siden genoptog han sin "Gerning" paa Politigaarden.

I Gaar kom Rudolf Petersen - eller som han almindeligvis blev kaldt "sorte Robert" - gaaende paa Virum Torv paa Vej til S-Toget, da en pistolbevæbnet Mand affyrede flere Skud imod ham. Et af dem ramte Rudolf Petersen i Hovedet, og der er ikke store Chancer for, at han overlever Attentatet.

Uhyggelig Stikker likvideret.

Som omtalt i Dagbladene blev en Mand ved Navn Jacobsen fundet dræbt Nat-ten til Torsdag i Ejendommen Tjørnegade 4 B. Der stod derimod intet om, at denne Jacobsen var en tidligere SS-Mand, som under Kampene paa Øst-fronten havde mistet sit ene Ben og som udnyttede denne Invaliditet til Fordele for Gestapo.

Jacobsen havde i en Række Tilfælde angivet Folk, som kom med Bemærkninger om det selvforskyldte i hans Invaliditet, naar han kom gaaende paa Gaden i Uniform. Iøvrigt havde han været en særdeles flittig Stikker, der i en lang Række Tilfælde havde bragt gode Landsmænd i Ulykke.

Tyskerne forbereder systematisk Ødelæggelse af Københavns Havn.

Tyskerne arbejder nu paa den fuldstændige Ødelæggelse af Københavns Havn, naar de inden længe skal fortrække fra Danmark. Det har længe været kendt, at Tyskerne fuldstændig har undermineret Frihavnen, saa den bogstavelig talt kan sprænges i Luften, hvad Øjeblik det skal være. Man har nu i de sidste to Dage kunnet iagttage, at tyske Soldater er beskæftiget med at grave dybe Huller rundt om i det store 10 Meter Bassin, saaledes at dette kan risikere samme Skæbne som den, der er tiltænkt Frihavnen.

Den havarerede Kæmpedamper i Drogden.

Vi meddelte i Gaar, at den 17.000 Tons store Damper "Pretoria" tilhørende Deutsche Ostafrika-Linie, var i Følgeskab med Norddeutscher Lloyds 18.000 Tons Damper "Potsdam", da det inde fra Land saa ud, som om det ene Skib sank. Skibet væltede stærkt over paa Siden. Det var "Pretoria", der i Onsdags i den tyske Værnemagtsberetning omtaltes som beskadiget af russiske Bomber fra Luften ved Hela ved Udsejlingen fra Danzig. Den var paa Vej til Danmark, stopfyldt med Flygtninge. Disse kunde ikke tages i Land, og man lod derfor "Potsdam" ledsage "Pretoria" herop. "Pretoria" ligger nu vandfyldt, og flere tyske Motorskibe var i Gaar ude med Proviant m.m. til Flygtningene.

Fra tysk Side har man anmodet om Tilladelse til at føre "Pretoria" med dens Flygtningestrøm til Sverige - men Svenskerne har sagt Nej Tak. Det er kun et Tidsspørgsmaal, inden "Pretoria" bliver helt Vrag, og det er ikke godt at sige, hvordan man saa vil bjerge Besætningen og de mange Flygtninge.

Det bestialske Mord paa Overingeniør Robert Christensen. Han blev dræbt i Sengen ved Siden af sin Hustru.

Som kort nævnt i INF i Gaar blev Overingeniør Robert A.Christensen, Nat-ten til i Gaar myrdet i Ejendommen Hellerupvej 8.

Moderne - ingen nærer Tvivl om, hvor de er kommet fra - havde skaffet sig Adgang til Lejligheden ved at trykke en Rude i Entredøren ud og selv lukke sig ind. De trængte ind i Soveværelset, hvor de rettede en skapr Lygte mod Ægteparret og spurgte: "Er det her Overingeniør Robert Christensen bor?" Fru Christensen forsøgte at lægge sig imellem, men Overingeniøren, der ikke engang var helt vaagen, spurgte: "Det er mig, hvad vil De mig?" Morderne svarede ikke, men rettede deres Maskinpistoler mod Overingeniøren og skød ham. Han faldt sammen i Sengen, hvorefter de gik hen og skød ham gennem Hovedet.

Efter Mordet styrtede Attentatmændene ud af Lejligheden og ned ad Trapperne saa hurtigt, de kunde.

Overingeniør Robert A.Christensen var kendt og afholdt i vide Kredse. Alle hos Burmeister & Wain, hvor han var ansat, syntes om ham, og som en Protest og en Hyldest til ham, nedlagde samtlige Arbejdere og Funktionærer i Gaar Arbejdet i den store Vriksomhed.

Robert Christensen har rejst og arbejdet Verden over, bl.a. har han i flere Aar levet i Kina.

Rædslerne i de tyske Krigsfangelejre. Tyskerne har organiseret Lejrene som Menneskeslagterier.

Det schweiziske Blad "Die Nation" skriver:

- Vi har lige modtaget Rapporter fra en tysk Frihedskæmper, der som Modstander af Nazismen var anbragt i Sachsenhausen-Lejren og der havde Lejlighed til at iagttage Gestapos og SS-Gangsternes grusomme Haandtering. Han beskriver, hvorledes Hundred-tusinder russiske Krigsfanger er døde af Sult og Tortur. De blev systematisk myrdet i Sachsenhausen og brændt i de Ovne, som man har talt saa meget om.

Det var i Slutningen af September 1941, at de første russiske Krigsfanger blev flyttet til Sachsenhausen. De var tidligere holdt fangne i det Fri bag Pigtraadshegn, spærret inde paa en mere brutal Maade end noget Dyr. Som Regel fik de kun hver anden Dag et lille Stykke Brød og en ubeskrivelig Vædske, der gik under Navnet Suppe. Tyfus og Sult havde allerede tynnet alvorligt ud i Soldaternes Rækker. De blev vogtet som Får i aabne Lejre, hvor selv de mest primitive sanitære Foranstaltninger manglede. De blev berøvet Sko og Klæder. De blev klædt i Laser og drevet gennem Byer og Landsbyer for at bevise den tyske Befolkning, hvor lavtstaaende Individet Russerne var. Brudt paa Legeme og Sjæl ankom de til Sachsenhausen.

"Disse Propaganda-Optog maa trods alt ikke have haft den fornødne Virkning", fortsætter det schweiziske Blad. "De følgende store Fangekontingenter blev kun transporteret ved Nattetid; de blev vækket af vilde Skrig, siger den tyske Frihedskæmper, og

(fortsættes Side 11)

Grænsespørgsmaalet.

I Anledning af den senere Tids tiltagende Diskussion om Grænsespørgsmaalet er der fra mange Sider fremsat Ønske om en Udtalelse fra Danmarks Frihedsraad.

Saaledes foranlediget skal Danmarks Frihedsraad udtale:

Den Samling, der i Dag kendetegner det danske Folk, er skabt som Udtryk for Ønsket om at faa Tyskerne kastet ud af Landet og faa genoprettet Danmarks Selvstændighed og Demokrati. Danmarks Frihedsraad mener alene at have faaet Myndighed af det danske Folk som Leder i denne Kamp og afstaar derfor fra at tage Stilling til Grænsespørgsmaalet.

18. April 1945.

Danmarks Frihedsraad.

Mindeord.

Vi har modtaget:

Atter er nogle gode, danske Mænd segnet i Kampen mod Besættelsesmagten. De fire unge Mænd paa 19 til 22 Aar, som for nogle Dage siden henrettedes som "Terrorister", havde i nogle Aar haft Arbejde sammen i Helsingør og samtidig - om Aftenen - frekventeret Teknikum. Henrettelsen maa derfor utvivlsomt ses som en Hævn for Likvideringen af det berygtede "Wienerbarn", Gestapomanden, der blev myrdet i Helsingør.

De fire unge Mænd faar baade fra Arbejdspladsen og fra Skolen det bedste Lov som velbegavede, flittige og karakterfaste Danskere, for hvem Frihedskampen ikke blot var et spændende Eventyr. De var klar over Kampens Pris, og nu har de maattet betale den.

Da Underretningen om deres Død naaede Helsingør, gik Flagene paa halv By-en over, og Medfølelsen samlede sig især om de to Hjem, som i Forvejen er haardt ramt.

Fire vordende danske Ingeniører er raat blevet ryddet væk; men Mindet om dem vil leve og blive holdt i Ære af deres Kammerater.

I FAA LINJER (Indland).

Til Hobro-Egnen er ankommet flere Kompagnier tyske Soldater. De fleste kom fra Hamborg, og ingen af dem havde Geværer eller Sidevaaben. Ved Ankomsten havde de ikke set Mad i 25 Timer; saa længe havde Rejsen fra Vejle til Hobro varet. Soldaterne er blevet indkvarteret i private Hjem. Humøret er meget langt nede, de græder ofte og hører alle Udsendelser paa Tysk fra London.

Efter Bomberdementet paa Gestapohovedkvarteret i Odense har Tyskerne nu beslaglagt Grand Hotel, der er Odenses største. Det er Meningen at benytte Hotellet som Gestapohovedkvarter i Stedet for Det ny Missionshotel, der blev beslaglagt umiddelbart efter Angrebet. Missionshotellet er dog ikke blevet frigivet, men skal formentlig anvendes til Lazaret.

Dommer Moritz, Assens, er død i Theresienstadt umiddelbart før Transporten af de internerede Jøder til Sverige.

Foruden Borgmester Høyer Nielsen, Esbjerg, er Kriminaldommer Strøbeck, Politimester Brix, Politifuldmægtig Erik Bøving, Læge Otto Vestergaard samt Sognefoged Tage Højer Midtgaard ført fra det tyske Fængsel i Kolding til Frøslev-Lejrer.

Frihedskæmpere standsede i Onsdags en Lastbil med tyske Soldater i Geel-skov. Tyskerne blev tvunget til at tage deres Uniformer af. Frihedskæmperne forsvandt derpaa med Uniformerne.

Tyskerne har med øjeblikkelig Virkning udstedt Forbud mod al Sejlads i Randers Havn og Fjord.

I Aarhus er anholdt en Cykletyv ved Navn Viktor Roland Nielsen, Mejlgade 4. Det viser sig, at han er ansat som Hverver for SS- Batalion "Sjælland" i Ringsted. Han arbejdede for Enhedsfører Olsen, Skanderborgvej 27, Aarhus, og fik 10 Kr. for hver Mand, han hvervede til indenrigsk Tjeneste samt 20 Kr. for hver, der vilde lade sig hverve til Tjeneste i Tyskland.

Ca. 1000 Estlændere, der har faaet militær Uddannelse i Odense, er sendt til Vestfronten. Før Afrejsen erklærede de frit og frejdigt, at de vilde række Hænderne i Vejret, saa snart de mødte de Allierede.

Det er et internationalt Selskab, der bevogter Statsbanelinjen ved Odense. Det bestaar af Tyskere, Ungarere, Polakker og Franskmænd. Det er Synd at sige, at Tyskerne kommer godt ud af det med deres Vagtkolleger. Slagsmaal mellem Herrefolk-Soldaterne og de øvrige Soldater hører til Dagens Orden.

Langs alle jyske Landeveje er tyske Soldater nu i Færd med at grave Huller, der skal tjene som Dækning for Maskingeværskytter.

Adskillige tyske Familier i Sønderjylland arbejder i denne Tid energisk paa at dokumentere deres altid "danske" Indstilling. Flere har ladet udfærdige Stamtavler ved Hjælp af hvilke de vil bevise, at deres Slægt gennem mange Generationer har været dansk. Blandt disse er Folk, som altid har været tyske, har sendt deres Børn i tyske Skoler, været Medlemmer af tyske Foreninger o.s.v.

Tyskerne har i Jylland været i travl Aktivitet for at faa beslaglagt saa mange Biler som muligt. Saaledes har man i Aalborg taget et halvt Hundrede Lastbiler og flere Personvogne. Aalborg Mælkekompagni har efter disse Beslaglæggelser i Øjeblikket kun tre af sine Mælkevogne tilbage. Lignende Beslaglæggelser har fundet Sted i andre nordjyske Byer. I Hobro har Tyskerne taget nogle Personvogne og Lægebiler og en halv Snes Lastbiler. Blandt Nordjyllands Vognmænd hersker der den største Nervøsitet for yderligere Beslaglæggelser. Hvad Bilerne skal anvendes til, er endnu ikke opklaret, men i Aabenraa har Tyskerne brugt en Del beslaglagte Lastbiler til Transport af Tropper til Fronten i Nordtyskland.

General Lindemann bor i Øjeblikket i Gram, mens den nordtyske Armechef, Generalfeltmarskal Busch, har opslaaet sit Hovedkvarter i Pløn.

250 tyske Flyvemaskiner brændte forleden, da engelske Jagerbombere gik til Angreb mod en Flyveplads i Nærheden af Flensborg og skød Hangarerne i

Brand.

Nogle unge Mennesker fra Birkerød spadserede Torsdag Aften i Bidstrup Hegn. Da de et Øjeblik satte sig paa Jernbaneskraaningen og røg en Cigaret, blev de beskudt af tyske Vagtposter. Den 16-aarige Pernille Riis, der var Elev paa Statsskolen og boede hos Forfatteren Karl Nielsen, blev saaret saa alvorligt, at hun senere døde paa Usserød Sygehus. Hun var Datter af afdøde Læge Riis. I Gaar Morges holdtes der en Mindehøjtidelighed paa Statsskolen, hvorefter Eleverne blev sendt hjem.

Bladhandler E.Nielsen, Nyborgvej 41 i Odense, blev i Gaar skudt ned i sin Kiosk paa Hjørnet af Kongensgade og Østre Stationsvej i Odense. Der har tidligere været Attentater mod Kioskejeren, der var kendt som anti-tysk indstillet.

I Gaar Eftermiddags fandt man Liget af en ung Mand paa Langebrogade i København. Han var skudt gennem Hovedet, men der fandtes ingen Papirer, ved Hjælp af hvilke han kunde identificeres.

En Mand ved Navn Julius Christoffersen, der var ansat i det saakaldte tyske Sikkerhedspoliti blev i Gaar dræbt ved et Vaadeskud i Gaarden til Hotel "Phønix" i Dronningens Tværgade i København.

Paa Roskildevej i Nærheden af det københavnske Fæstningsterræn kom det i Gaar til Ildkamp mellem nogle bevæbnede Mænd, som forsøgte at standse en benzindreven Bil, og Bilens Passagerer. En af Angriberne blev dræbt.

Da en Lastvogn i Gaar Formiddags kørte ud fra Telefonhuset med færdigmonterede Omstillingsborde til Gestapos nye Hovedkvarter, St. Annæ Palæ", blev Vognen standset i St.Pedersstræde, og alle Omstillingsbordene ødelagt af Frihedskæmpere.

Under Hipo-Terror'en forrige Nat forsøgte de bilende Mordere og Bombemænd ogsaa at trænge ind i Skuespilleren Ebbe Rodes Lejlighed og til Højesteretssagfører Bunc-Jensen, Blidahpark. Det sidste Sted blev der affyret flere Skud gennem Døren, og da Højesteretssagføreren raabte, at han var saaret, forsvandt Mændene. Bunc-Jensen var uskadt, men havde faaet et alvorligt Chock.

Med øjeblikkelig Virkning er al Sejlads paa Randers Fjord og i Randers Havn blevet forbudt.

I Nærheden af Skalborghus Kro ved Vejen kom tre unge Mennesker, der var kommet cyklende ad Ribe Landevej, Mandag Aften i Kamp med tysk Politi. De søgte Dækning bag en Roekule paa Marken, og her blev de to af dem dræbt, nemlig Hans Hansen, Ringe, og Kornelius Petersen, Tommerup. Den tredie, Svend Nielsen, der stammer fra Askov, blev taget til Fange.

Torsdag Eftermiddag blev en Mand skudt ned og dræbt i Gerritsgade i Svendborg, mens en anden blev saaret. En tredie blev saaret af Skud i Brogade. Den sidste blev indlagt paa Svendborg Amts Sygehus. Den dræbte og den anden saarede Mand tog Tyskerne med sig.

Paa Vejen gennem Ganne Skov ved Karise paa Køge-Egnen fandt nogle Arbej-

dere Torsdag Morgen en Blodpøl. Ved at følge Blodsporene fandt de Liget af en ung Mand, der var nedgravet i en Grantykning. Han var skudt gennem Hovedet og havde ingen Papirer paa sig.

Ud for Forsamlingshuset i Hølev ved Odense blev en yngre Mand Onsdag Aften skudt ned og dræbt. Hans Navn kendes endnu ikke.

I Kolding er Eleverne fra et Par af de beslaglagte Skoler midlertidigt blevet undervist i Centralbiblioteket og i Kvindernes Bygning. Undervisningen har imidlertid nu maattet suspenderes, foreløbig i otte Dage. Aarsagen er den, at Forældrene af Frygt for Luftangreb paa Bygninger i Nærheden holder Børnene hjemme. Der er iøvrigt heller ikke tilstrækkeligt rummelige Beskyttelsesrum i Nærheden.

Tyskerne har beslaglagt Hermeshallen i København.

Tegneren E. Norsprang, Skovkrogen ved Ganløse, er blevet arresteret af Hipo.

Specielt:

Til 513: Nej, vi fik intet.

Til 359: De vil faa Besøg en af de første Aftener i næste Uge.

Til 246: Ikke endnu.

Til 81: Adressen er god.

(Fortsat fra Side 7: Rædslerne i de tyske Krigsfangelejre...)

de hørte SS-Folk løbe frem og tilbage. Ikke en Lyd kom fra Sovjetsoldaterne. De udholdt Mishandlingerne i Tavshed. Det er umuligt at beskrive de Lidelser, disse Fanger maatte udholde paa Grund af Sult og Sygdom. Tyfus og Dysenteri krævede daglige Ofre. Man kunde se de russiske Soldater ligge døde i lange Rækker foran Hytterne."

Likvideringen af Russerne fandt Sted paa følgende Maade: blev hentet ud af de isolerede Hytter med det Løfte, at de vilde blive overflyttet til en ny Lejr. Det gav dem nyt Haab. Der vilde de faa mere Føde og færre Slag. Lastbiler kørte dem til Stutthof, hvor et særligt Dødshus var blevet bygget. I Forværelset maatte Soldaterne klæde sig af. De fik at vide, at de skulde inspiceres af en Læge. I Virkeligheden blev de modtaget i et andet Værelse af hvidklædte SS-Folk, der lignede Læger, og de undersøgte Soldaterne. Derefter blev de een for een ført ind i et mindre Værelse, hvor de blev stillet under et Maaleapparat. Paa Maalestokken var der i Højde med deres Hals fastgjort et Rør, som endte bag et Gardin. Der stod en SS-Mand med en Pistol, og hver Gang Maalestokken blev placeret over Hovedet paa Ofret, raabte en Mand hans Højde op, og et Skud blev affyret gennem Røret, saa det ramte lige i Nakken. Det lille Mordværelse var godt isoleret, saa ikke den mindste Lyd kunde høres udenfor.

"Paa den Maade blev gennemsnitlig 250 russiske Krigsfanger myrdet om Dagen", skriver "Die Nation". Derefter blev deres Legemer brændt i Kremato-

riet. Det bestod af tre indbyggede Ovne, som allerede havde været i Brug, før Masselikvideringen af Russerne begyndte. Det var her, tyske Antifascister, Jøder og czekiske og polske Patrioter var blevet brændt. Der blev installeret særlige mobile Ovne for Soldaterne fra den røde Arme. Hundredtusinder russiske Soldater vil ikke vende tilbage efter Krigen til deres Hjem. De er ikke faldet i aaben Kamp. De er blevet systematisk og metodisk myrdet efter djævelske Lidelser og Tortur i et menneskeligt Slagtehus, organiseret og udtænkt til den mindste Enkelthed." - "Og Sachsenhausen er kun ét af de mange Menneskeslagterier", slutter det schweiziske Blad.

INFORMATIONENS RADIOAFLYTNING:

Østfronten: Tusinder af russiske Tanke strømmer ind mod Berlin fra Nord-øst, Øst og Sydøst, og tre kraftige Kiler er naaet langt frem. Den nordligste Kile er gaaet frem over Steinebeck, naaet Eberswalde fra Øst og er rykket videre til et Punkt 25 km fra Forstaden Mahlsdorf. Den midterste er gaaet fra Straussberg mod Petershagen. Bad Freienwalde er besat. Den sydligste har omgaaet Fürstenwalde fra Nord og staar kun 10 km fra Erkner, et Endepunkt for S-Togene. Tyskerne kan saaledes snart anvende S-Banen til Troppeforflytninger i Berlin. De første tyske Forsvarsstillinger, der er gravet sammen i maanedlangt Arbejde af Kvinder og Børn, er saaledes blevet gennembrudt, og det har været nødvendigt at indsætte Folkestormen i et Forsøg paa at dæmme op mod de fremtrængende Russere, men det var forgæves. Berliner-Folkestormen maatte trækkes ud af Kampen igen med meget svære Tab.

Situationen er næsten alvorligere mod Syd, hvor Kottbus er blevet omgaaet paa to Sider, og hvor den ene Arm arbejder sig mod Nord og har naaet og passeret Kalau. Her er Jernbaneforbindelsen Berlin-Dresden i Fare. Denne Kile arbejder sig støt mod Nord og understøttes af tyske Officerer, der er blevet frigivet af Russerne for at kunne vende hjem pr. Faldskærm og deltage i Befrielsen af Tyskland fra Nazisterne. Syd for Kottbus fortsætter Russerne mod Leipzig. Der staar Gadekampe i Bautzen, men Russerne har fortsat herudover og staar ved Kamenz 30 km fra Dresden. Her er de russiske og amerikanske Stillinger ca. 65 km fjernet fra hinanden.

Vestfronten: Som en særlig Fødselsdagsgave til Hitler opgav de sidste SS-Formationer i Nürnberg, Partidagens By, sig i Gaar. Det var ogsaa ganske nytteløst at fortsætte. Fra Nürnberg fortsættes mod Regensburg, hvor Neumark er taget, og mod München, som ligger kanp 100 km forude. I Sydvest er Ansbach indtaget. Ved Stuttgart forværres Situationen Dag for Dag. Byen er omgaaet fra Nord og Syd. Paa Midterfronten fortsættes Forberedelserne til det store Fremstød mod Berlin, og Tyskerne regner med, at en anden Kile vil blive sendt lige mod Nord mod Lübeck, som ventes at blive afskaaret.

Særlig kritisk er Situationen for Tyskernes to største Havnebyer Hamburg og Bremen, der nu er direkte truet. Hele Terrænet mellem Elben og Weser bliver nu opgivet uden Modstand, og begge Havne er i umiddelbar Fare for at blive indtaget. Englænderne er trængt ind i Harburg, medens en anden Kile fortsætter mod Buxtehude og Cuxhaven. I Hamburgs Havn har Havnearbejderne forskanset sig og forsøger at redde Havnen og dermed deres Arbejdsplads for Ødelæggelser af SS-Sprængningskommandoer.

Ved Bremen er det endnu alvorligere fat, idet de engelske Tropper staar 4 km Nordøst for Byen, der nu trues af et mægtigt Dobbeltangreb. Baade Hamburg og Bremen ligger under engelsk Artilleriild. Ved Emden har Tyskerne gjort forgæves Modangreb, men Englænderne har fortsat og er ved Papenburg gaaet over Ems Kanalen. I Holland er Canadierne trængt ind i den første af de tre Afværgestillinger foran Amsterdam. Tyskernes Tab i Ruhr Lommen var 24 Generaler og 317.000 Mand taget til Fange.

Hitlers Fødselsdag: Uden Flag og Festligheder maatte Hitler i Gaar fejre sin Fødselsdag, der var ingen Modtagelser i Førerhovedkvarteret, og Føreren var betydelig mere bleg end ellers. Af Hensyn til hans Sundhed havde Livlægen, Professor Morell, anbefalet Hitlers Omgivelser, at han skulde have det Sædvanlige Antal Lykønskningstelegrammer fra Statsoverhoveder og Statsmænd Verden over. Der var derfor stor Travlhed paa Telegrafkontoret med at fabrikere passende Tekster, saa Hitler kunde undgaa det ellers ventede Nervesammenbrud.

Luftangreb: Ved Luftangreb er Lommeslagskibet "Lützow", tidligere "Deutschland", blevet sænket af en panserbrydende Bombe, der har sprængt Skibet i to Dele. Tyskerne har nu kun de svære Krydsere "Prinz Eugen" og "Nürnberg" tilbage.

Alle Rangerbanegaarde Nord for Berlin blev i Gaar ramt af Bomber fra flyvende Fæstninger, og al Trafik er fuldstændig lammet. Berlin har i Nat været udsat for et svært Angreb.

Usædvanlig omfattende Jernbanesabotager.

Det kan uden Overdrivelse siges, at Natten mellem Torsdag og Fredag og Fredagen repræsenterer den hidtil største Indsats paa Jernbanesabotagens Omraade koncentreret paa saa kort Tid. Det er ikke for meget sagt, at Trafikken i Jylland har lidt saa store Afbræk, at der næsten er Tale om en Lammelse, i alt Fald er Skaderne af et saadant Omfang, at der er Tegn paa Overbelastning af Reparations-Beredskabet, saa der vil gaa meget lang Tid, før Reparationsarbejderne er tilendebragt.

Strækningen mellem Farris og Sommersted menes at blive klar igen i Løbet af Lørdagen. Paa den afsporede Maskine mellem Herning og Studsgaard skete der nye Sprængninger, saa livsvigtige Dele af Maskinen blev ødelagt.

Paa Randers St. skete der Natten mellem Torsdag og Fredag Sprængninger i Drejeskive og Kulkran, og paa Silkeborg St. blev Stationens fire Vandkraner ødelagt. En Signalpost paa Struer St. blev totalt ødelagt, og mellem Brabrand og Mundelstrup skete der ikke mindre end 28 Sprængninger, og 50 Skinner skal udveksles. Det vil føre for vidt at nævne alle de enkelte Aktioner, hvor Sprængninger har fundet Sted, men det kan oplyses, at 30 forskellige Strækninger og Stationer er blevet ramt, og der skal udveksles ialt ca. 360 Skinner, 13 Sporskifter og godt og vel 100 Sveller.

Mellem Riisskov og Lystrup skete der en Sprængning under et tysk Orlovstog. Maskinen røg i Grøften, 1 Vogn væltede og 2 blev afsporet. Ingen kom til Skade.

Paa Højslev St. sprængtes foruden Stationens Sporskifter et Skinnelager, og samtidig meddeltes det til Stationen, at der laa tidsindstillede Bomber paa Strækningen. Det samme var Tilfældet paa Brande St. Her meddeltes det, at der kunde ventes Sprængninger indenfor de første 24 Timer.

Paa seks Strækninger paa Sydfynske Jernbaner har der ogsaa været Sabotage.

Ved 4-Tiden i Morges skete der mellem Glostrup og Vigerslev en kraftig Eksplosion i en Godsvogn i et Godstog. Ved 7-Tiden var Sporet klart igen, saa Morgentoget kunde køre, men Afbrydelsen volder stadig store Vanskeligheder.- Paa Frederikssundsbanen skete der en Eksplosion mellem Herløv og Skovlund. Maskinen væltede, og 10 Vogne blev afsporet.

S I D S T E:

Byretspræsident Myrdahl myrdet af Hipo.

Hipo-Morderne har i Nat føjet et nyt bestialsk Mord til den Række af Ugerninger, de allerede har forøvet. Regnebrædtet er snart fuldt.

Kort efter Midnat sprængte 6-7 maskinpistolbevæbnede Mænd Døren til Byretspræsident Thorkil Myrdahls Lejlighed i Frederiksborggade 26, 4.Sal. De trængte ind i Soveværelset, hvor Byretspræsidenten og hans Hustru laa og sov og affyrede en Række Skud imod ham. Han blev dræbt paa Stedet.

Det er ikke mange Maaneder siden, Thorkil Myrdahl, der var Landsretsdommer, blev udnævnt til Byretspræsident i København.

- o - o -

I Degnemosen blev en ukendt Mand i Nat ved 2-Tiden skudt ned. Han var i Besiddelse af et Cigaretetui, der var en Præmie for Pistolskydning, og han havde forskellige tyske Frimærker paa sig.

Udfor Møntmestervej 12 blev en Mand dræbt i Morges. Han blev skudt ned fra en forbi kørende Taxa. Manden er endnu ikke identificeret.

Restaurant "Resi" i Hillerødgade 16, og "Jørgens Bar" i Baggesensgade er i Nat blevet bombet.

I Svendborg er Tobaksfabrikant Otto Halberg og hans Brodersøn, Harald Halberg jun. i Nat blevet myrdet.

S L U T

Eftertryk med Kildeangivelse forbudt.

Russiske Panserkolonner staar midt i Berlin - Edderkoppen i det brune Net, der gennem de sidste Aar har bredt sig ud over Europa, er ved at blive knust under den russiske Hærs Støvlehæle, Hitlers Drøm om en Verdenshovedstad, opbygget med Kolossalbygninger og guldglimtende Partihaller, styrter sammen i Granatregnen, der udsletter de sidste Rester af Husene i "die Reichshauptstadt".

De russiske Kolonner kæmper sig frem mod Unter den Linden og er paa flere Steder gaaet over den berlinske Ringbane. Fra Vest nærmer allierede Panserstyrker sig i hastigt Tempo.

Forbindelsen mellem Bremen og Hamburg er afbrudt, Montgomerys Styrker kæmper i Harburg - Dessau, Stuttgart og Freiburg er faldet.

Mødet mellem de vest-allierede og de russiske Hære kan ske naar som helst. I Omraadet Nord for Dresden, hvis Omringning er ved at finde Sted, skiller kun faa Kilometer de to Armeer.

Efter Erobringen af Bologna støder de allierede Hære hurtigt videre ind paa Posletten.

INFORMATIONS INDENLANDSKE NYHEDSTJENESTE:

Regulær Kamp mellem ungarske Soldater og Tyskerne i København.

7 Danskere dræbt og mange saarede under den voldsomme Ildkamp.

Ungarerne vilde ikke til Fronten.

En Afdeling ungarske Soldater marcherede i Gaar Morges ved 7-Tiden op paa den tidligere Garderkasernes Eksercerplads foran Rosenborg Slot mod
(fortsættes Side 2)

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Situationen	Side 1	Arrestationerne paa D-Dagen ...	Side 7
Regulær Kamp mellem ungarske Soldater og Tyskerne i København ..	" 1-2-3-4	Ikke flere danske Fanger i Tyskland "	7-8
Stikkere likvideret ...	" 4-5	Specielt	" 8
Hipo'erne forbereder underjordisk Virksomhed	" 5-6	INF's Radioaflytning	" 8-9
Gestapos og Hipos Mord- og Terrorbølge ..	" 6-7	Udryddelseskrigen mod Stikkerne ...	" 9-10-11-12
		I Faa Linjer	12-13-14-15-16

Gothersgade. Umiddelbart efter viste deres tyske Officerer sig og forkyndte, at de i Løbet af Formiddagen skulde afgaa til Fronten, og at man ventede, at de vilde kæmpe til sidste Mand og sidste Patron mod "Verdensfjenden". Ungarernes Svar paa denne Opfordring lod ikke vente ret længe paa sig. Der blev pludselig Uro i Geledderne, og et Øjeblik efter flygtede samtlige Ungarere mod Porten ud til Gothersgade. Aabenbart havde ikke een eneste af dem Lyst til at kæmpe for Tysklands Nederlag og deres egen Tilintetgørelse.

Denne Faneflugt blev Indledningen til en af de mest dramatiske Søndage, Københavnerne endnu har oplevet. Tysk Militær blev øjeblikkelig udkommanderet. Det kom til voldsomme Ildkampe mellem Ungarerne og deres tyske Vaabenfæller, og i de næste to - tre Timer bragede Skudene fra Karabiner, Pistoler, Maskinpistoler og Fodfolkskanoner i hele Kvarteret. Samtidig gav tunge Drøn af Haandgranater Genlyd mellem Huse og Gaarde i den indre By, og da Kampen omsider stilhede af ved 10-11-Tiden var de Ungarere, der havde taget Kampen op, ganske vist nedkæmpet, men til Gengæld var hele Afdelingen spredt for alle Vinde. Medlemmerne var flygtet ud over Byen, hvor de nu holder sig skjult, og hvor Gestapo i de nærmeste Dage indleder Jagten paa dem - hvis de faar Tid.

Desværre forløb dette Mytteri ikke uden Ofre fra dansk Side. Fredelige Fodgængere og Folk, der intetanende opholdt sig i deres Lejligheder i Kvarteret omkring Kampzonen, blev ramt af Angribernes eller Modstandernes Kugler, og ialt 7 Mennesker mistede Livet paa den Maade. De dræbte er: L-B-Værnepligtig Aage Vilhelm Larsen, 23 Aar, Baggesensgade 23 A, Arkitekt Hans Marner, 25 Aar, Rosenvængets Alle 14, Arbejdsmand Niels Marius Madsen, 53 Aar, Gribsvej 8 i Bagsværd, Murer Svend Morten Cgristoffersen, 25 Aar, Nørrebrogade 70, Bud Hans Frithiof Thrane, 21 Aar, Linnesgade 39, Boghandlermedhjælper Poul Sv.Aa. Jørgensen, Klerkegade 2 og Kontorist Jenny Tanggaard, Linnesgade 38.

Videre blev en halv Snes Mennesker mere eller mindre haardt saaret. De alvorligst medtagne er en Mand ved Navn H.C. Petersen, Dronningens Tværgade 47, der blev ramt i Hovedet af en Kugle, da han passerede Gothersgade paa Kongens Nytorv, og en ukendt Kvinde, som blev ramt i Ryggen og i Hovedet, da Tyskerne stormede Nørreport Station. Der er ikke meget Haab om at redde deres Liv.

Som nævnt fandt Optakten til de blodige Begivenheder Sted paa Eksercerpladsen, der kører til Garderkasernen, Rosenberg Eksercerplads. Da Ungarerne begyndte at løbe, stod de tyske Officere først tvivlrådige, saa fik de alarmeret Vagten, og i Rosenborggade, der ligger lige overfor Eksercerpladsen, kom det til det første Sammenstød. Tyskerne havde her indhentet nogle af de flygtende Ungarere, det kom til en voldsom Skudveksling, og under denne gik en Del Projektiler gennem Vinduerne til K.F.U.Ms Restaurant. Her blev Boghandlermedhjælper Poul Jørgensen dræbt, medens en anden ung Mand blev saaret af et Strejfskud.

Samtidig begyndte en voldsom Skydning inde paa selve Eksercerpladsen, og umiddelbart efter lød der voldsom Skydning fra Nørrevold. Det var begge Steder kommet til Sammenstød mellem tyske Soldater fra Garderkasernen og Købmandsskolen og Ungarerne. Det var en højst ulige Kamp. Ungarerne var kun bevæbnet med almindelige Pistoler og enkelte Rifler, Tyskerne brugte Automatvaaben - Maskinpistoler, Rifler, svære Pistoler og Haandgranater - og midt under Kampen begyndte de at køre Fodfolkskanoner frem. De blev

opstillet dels paa Eksercerpladsen til Beskydning af Kongens Have og Rosensborg Have, hvor nogle af Ungarerne havde forskanset sig for at beskyde Kasernen, dels paa Nørrevold, hvor Tyskerne lod de 37 mm Projektiler hvisle paa langs gennem Gaden i begge Retninger, og endelig paa Grønttorvet, hvor de beskød Ørstedsparken. Ogsaa her havde ungarske Soldater forskanset sig.

Udenom disse Hovedkampsteder bølgede spredte Fægtninger. Helt ud til Nørresøgade, Aaboulevarden og Gyldenløvesgade til den ene Side, Kongens Nytorv, Store Kongensgade, Nyboder, Sølvtorvet og Farimagsgade til den anden naaede Kampens Dønninger, og en Overgang skød Tyskerne tværs over Søen fra Nørresøgade til Dosseringen, uden at man kunde finde nogen paaviselig Grund. De skød bare, men ingen blev ramt.

Saa meget alvorligere gik det til i selve Hovedkampcentret. Efterhaanden som Ungarerne trak sig mod Ørstedsparken eller Nyboder, fulgte Tyskerne efter, og da en af Ungarerne tog Flugten ned paa Nørreport Station ad Trapperne udfor Nørregade, fulgte en Afdeling vildt ophidsede Tyskere efter. De tog intet Hensyn til, at Folk her havde søgt Ly for Kugleregnen. De aabnede simpelthen Ild fra det øverste af Trappen ned mod Tværgangen til Perronerne, og Resultatet udeblev naturligvis ikke. Den 23-aarige L.B.-Værnepligtige Vilhelm Larsen blev dræbt paa Stedet, en Mand blev ramt i det ene Laar, og en Kvinde blev dødeligt saaret ved Skud i Hovedet og i Ryggen. Og derefter interesserede Tyskerne sig slet ikke for Ungareren - under Hyl og Skrig for de ud af Ventesalen og forsvandt i Retning mod Ørstedsparken. General Lindemanns svært bevæbnede Soldater havde udført en Daad!

Et rørende Optrin udspillede paa dette Tidspunkt ved Nørreport Bio. En Yngste-Pigeskoleklasse havde været paa Vej til Stationen under Ledelse af en Lærerinde, da Skydningen naaede frem til Frederiksborggade. Smaapigerne trykkede sig forfærdet op ad Muren, da Projektilerne begyndte at slaa ned omkring dem. Takket være Lærerinden naaede de alle velbeholdne ind i Nørreport Bios Forhal. Paa dette Tidspunkt begyndte Skydningen imidlertid paa Tværs ad Nørrevold, Kuglerne slog ogsaa ind i Forhallen, og Lærerinden knuste derefter resolut en Rude i Døren til Teatrets Foyer og Teatersalen. En for en blev Smaapigerne puttet ind gennem Hullet i Ruden og fik Besked paa at gaa helt ind i Salen. Lærerinden havde faaet næsten alle Børnene i Sikkerhed, da den 5-aarige Nanna Petersen, Landmærket 34, fik Armen skaaret paa den splintrede Glasrude og maatte paa Hospitalet for at blive forbundet. Saaret var dog ikke af alvorligere Art, og de øvrige Smaapiger slap med Skrækken.

Der er iøvrigt ogsaa Grund til at nævne Brandvæsenets Chauffører og Ambulancefolks Indsats under de to - tre Timers Kamp. Til Trods for, at Kuglerne peb om Ambulancerne, slog ned i Asfalten omkring de Saarede, og Haandgranater og Kanonprojektiler eksploderede til alle Sider, fortsatte Brandmændene uden Tanke for Fare deres Hjælp til de nødstedte. En halv Snes Saarede og seks Dræbte blev under disse Forhold bragt til Hospitalerne, og kun i et enkelt Tilfælde maatte Ambulancefolkene give op. En Kvinde laa paa Hjørnet af Linnesgade og Frederiksborggade. Det var Kontorist Frøken Tanggaard. Tre Gange forsøgte Ambulancefolkene at naa frem til hende, men Stedet laa under Ild baade fra Nørrevold, fra Grønttorvet og fra Ørstedsparken. Først fjerde Gang lykkedes det. Der var imidlertid intet at stille op for Lægerne. Frøken Tanggaard var sandsynligvis blevet dræbt paa Stedet.

Som nævnt tog Tyskerne Fodfolkskanoner i Brug, og de anrettede adskillig Skade helt udenfor Kamppladsen. Under Beskydningen af Ungarerne i Kongens Have slog Projektilerne langt over Maalet, og et Par af dem gik ind gennem Vinduerne til en 2. Sals Lejlighed i Kronprinsessegade 52. En af Granaterne eksploderede i Stuen, der blev delvis raseret, og anden borede sig ind i Væggen. Der opstod en mindre Brand, men den blev hurtig slukket. Ogsaa Rosenborg Slot blev ramt af flere Projektiler, og Ejendommene i Kvarteret var fuldstændig "koparrede". Mængder af Ruder var knust, og Ornamente og Stuk var slaaet af paa lange Strækninger. Særlig slemt gik det ud over den tysk-reformerte Kirke, der ligger lige overfor Eksercerpladsen. Soldaterne skød med Maskinkanonen mod Kirkens Vinduer. Nogle af Projektilerne gik direkte gennem Kirkerummet og ud til den anden Side, hvor de slog mod Husmurene i Aabenraa, men et af dem slog mod Kirkemuren og eksploderede, et andet eksploderede i selve Kirkerummet og anrettede betydelig Skade. Bl.a. blev alle Ruderne knust. Endelig blev Sporvejenes Ledningsnet i Gothersgade skudt ned under Kampen, og en hel Række Gadelygter blev ødelagt.

Ved godt 9-Tiden indtraadte der en Pause i Kampene, og en Del Mennesker, der havde været spærret inde rundt om i Kvarteret, søgte at benytte Lejligheden til at slippe bort. Det mislykkedes for de fleste. Et Øjeblik efter gav Skuddene og Eksplosionerne atter Genlyd Byen over, og først hen imod Klokken 11, var alt paany normalt. Hvor mange Tyskere og Ungarere der paa dette Tidspunkt var dræbt eller saaret, vides der intet om.

Det kan tilføjes, at Sporvejene fik ødelagt Søndagskøreplanen totalt. Kampen kom til at berøre en lang Række Linjer paa Vej over Raadhuspladsen og Kongens Nytorv. Ved Kampens Begyndelse blev flere Vogne direkte beskudt, og under disse Forhold var det naturligvis umuligt at opretholde Kørslen. Ogsaa S-Togene maatte lægge Køreplanen om, idet man ikke kunde holde ved Nørreport Station, men ud paa Eftermiddagen kom hele Trafikken dog nogenlunde i normal Gænge igen. Paa Nørrevold, i Gothersgade og i Frederiksborggade gik Søndagslivet sin vante Gang, og kun nogle store Blodpletter her og der røbede Formiddagens voldsomme og uhyggelige Begivenheder, der forøvrigt havde sat de mest fantastiske Rygter igang. Nogle vilde vide, at det drejede sig om en realistisk Øvelse, andre at Frihedskæmpere havde foretaget en veritabel Storm paa den fuldt besatte Garderkaserne for at stjæle Kanoner. Begge Dele var naturligvis lige urimelige, og man skulde næsten tro, at Tyskerne selv havde startet det sidste Rygte for at bringe Frihedskæmperne i Miskredit.

Tre Stikkere likvideret.

Den ene fældet paa Brev til Gestapo.

Forleden blev Sygeplejerske Gerda Nielsen paa Gaden standset af fire Mænd, der bad hende om at følge med i Anledning af et Brev, hun havde sendt til det tyske Sikkerhedspoliti. Frøken indvilgede beredvilligt, idet hun var af den Formening, at de fire Mænd netop kom fra Tyskerne. Og faa Dage i Forvejen havde hun skrevet et Brev til Gestapo, hvori hun afslørede en dansk Frihedskæmper, der var i Besiddelse af et større Vaabenlager.

Under den videre Afhøring vedkendte hun sig Brevet, og hun fortalte derefter Mændene, hvorledes man bedst kunde gaa til Angreb paa Frihedskæmperen for at faa ham uskadeliggjort. Frøken Nielsen anede ikke, at de fi-

re Mænd, hun betroede sig til, var Frihedskæmpere, og at Brevet var opsnappet paa Vejen til Tyskerne. Siden er hun ikke set, og Liget er endnu ikke fundet.

En anden kvindelig Stikker blev likvideret i sin Lejlighed i Taarnby. Det var den 47-aarige Fru Marie Petersen, Præstefælledvej 32. Hun har under hele Besættelsen holdt Bordel for tyske Soldater, og desuden var hendes Hjem Samlingsstedet for en Række Stikkere.

Endvidere er en meget aktiv og farlig Stikker blevet likvideret i en Bunker i Langebrogade. Det var den 32-aarige Bogholder Hans Winther, Skovkrogen 7 i Gentofte. Før Likvideringen angav Winther en lang Række af de Stikkere, han havde arbejdet sammen med under tysk Beskyttelse.

Endelig Endelig er en ikke mindre aktiv Stikker i Valby blevet likvideret. Han hed Otto Christensen, men i i Kvarteret omkring Trekronergade under Navnet "Røde Otto". Han opererede navnlig paa smaa Kafeer, Kaffebar'er og lignende, udgav sig for at være Kommunist og fik Folk til at tale nedsættende om Tyskerne eller komme med forskellige Afsløringer af Frihedskæmpere. Han blev likvideret paa Gl. Køgevej.

Hipo'erne forbereder

"underjordisk" Virksomhed efter Krigen.

De hemmelige Drab og Terroraktionerne skal fortsættes. - Edsaflæggelse i Dagmarhus.

Selv Hipo-Landsforræderne er nu klar over, at Tyskland har tabt Krigen, og at den endelige Afgørelse kan komme naar som helst. De har dog ikke af den Grund villet opgive deres Liv udenfor Loven og Samfundet, men tværtimod er de nu i fuld Gang med at indrette sig paa en underjordisk Kamp mod det danske Samfund. Til Leder af denne Kamp og Organisator af hele den underjordiske Hipo-Bevægelse var udset "Kaptajn" Erik V. Petersen, og han var midt i Forberedelserne, da han faldt for Frihedskæmpernes Kugler.

At Organisationens sker i Tilslutning til Himmlers Forberedelser til en nazistisk Terror Europa over, naar Krigen er tabt, er uomtvistelig. Det har nemlig vist sig, at en Del af de mest paalidelige Hipo'er, Folk, der er blevet udvalgt med stor Omhu og under særlig Hensyntagen til deres tidligere Forbrydelser, for nogen Tid siden blev afsendt til Tyskland. Man var ikke paa det Tidspunkt klar over, hvad Meningen med Rejsen var, men efter hvad INF nu erfarer, har disse Hipo'er deltaget i særlige tyske SS-Kursus for "underjordisk Arbejde". Det siger sig selv, at hele denne Uddannelse har været omgivet med den største Hemmelighedsfuldhed, og kun faa af Hipoernes Ledere har anet den virkelige Hensigt med "Uddannelses-Rejsen" til Tyskland. Selve Skemaet for Undervisningen foreligger endnu ikke, men man maa gaa ud fra, at vore egne Landsforrædere er blevet særlig instrueret om, hvorledes de skal forholde sig, naar de til sin Tid faar et helt Lands Befolkning imod sig. Forøvrigt er en af Hipo-Afdelingerne paa Politigaarden allerede gaaet under Jorden. For nogle Dage siden flyttede samtlige Medlemmer af denne Afdeling til "ukendt Bestemmelsessted", og kun en enkelt Mand blev tilbage for at besørge Post og lignende. Flere andre Afdelinger forbereder paa samme Maade Flytning, og der er udstedt en Parole om, at hver Afdeling sels skal medtage sine Arkiver og sørge for en sikker Anbringelse af dem.

Som nævnt var det den likviderede Erik V. Petersen, der skulde organisere dene Del af de tyske Nazisters Kamp i Danmark, og da han blev likvideret, blev der ganske naturligt en vis Uro i Korpset. I den Anledning blev Lederne forleden kaldt til Appel paa Dagmarhus, og her gjorde Tyskerne dem bekendt med, at de efter det passerede naturligvis var frit stillet. De maatte gerne, hvis de ønskede det, forlade Korpset. Det kan i denne Forbindelse oplyses, at adskillige af de sammenkaldte Ledere længere har været lede og kede af Situationen, og kun har haft et eneste Ønske: at slippe ud. De tør imidlertid ikke af Frygt for Repressalier, og da Fanatikkerne blandt dem straks ved Tyskernes Tilbud sprang op fra deres Pladser og knaldede Hælene sammen som Tegn paa, at de adlød Tyskernes Befalinger, maatte ogsaa de øvrige følge Trop og staa Ret.

Kort efter dette Møde blev der indkaldt til Parole paa Politigaarden, hvor de menige Landsforrædere fik forelagt det samme Tilbud, som var givet Førerne paa Dagmarhus. Heller ikke her var der imidlertid en eneste, der aabenbart turde springe fra.

Som Afslutning paa denne Oversigt over Hipo'ernes sidste Dage kan det tilføjes, at Politigaardens Tankanlæg nu er saa godt som tømte, og da Tyskerne ikke har i Sinde at overlade Benzin til Landsforræderkorpset, slipper man nogenlunde fri for deres Udrykninger i Tide og Utide, og den almindelige Patruljekørsel er helt opgivet. Det er i Øjeblikket saa galt med Benzinen paa "Gaarden", at Hipo-Garagemesteren med en Hævert maa suge Benzin op fra de store Udrykningsvognes Tanke og fylde den paa de smaa Vogne.

Gestapos og Hipo-Terroristernes Mord- og Terrorbølge over København.

Som tidligere omtalt foranstaltede Tyskerne og deres danske Haandlangere med Krigsforbryderen Panckes Velsignelse en Terrorbølge over København Natten mellem Torsdag og Fredag. En lang Række Restauranter og Forlystelsesetablissementer og flere Forretninger blev ødelagt, og samtidig gik Morderbanderne til Aktion. En Række gode danske Mænd blev brutalt myrdet i deres Senge, ofte mens Familien saa paa det. Nedenstaaende bringer vi en Oversigt over Nordbandernes Ofre den Nat.

I sin Lejlighed i Frankrigshusene 3 blev den 38-aarige Tilskærer Edmund Skovgaard Rasmussen myrdet for Hustruens Øjne, Selv blev hun saaret af tre Skud i Laaret. Rasmussen blev for et Par Maaneder siden arresteret af Gestapo, men for nogle Dage siden maatte de løslade ham af Mangel paa Bevis. Mordernes Identitet er saaledes ganske klar.

Omtrent samtidig var Mordbanden i Aktion i Hellerup, hvor den trængte ind til Tandlæge Højmark-Christensen, Svanemøllevej 63. Morderne affyrede flere Skud mod Tandlægens 26-aarige Søn, Steen Højmark-Christensen, der kort efter afgik ved Døden paa Rigshospitalet. Her blev Morderne iøvrigt drevet paa Flugt af en af den unge Mands Venner, der skød efter dem med et Jagtgevær.

Ud paa Morgenstunden blev der ringet paa Entreklokken til Assurandør Aage Johan Milfeldts Lejlighed paa Sct. Kjelds Plads 2. Paa Milfeldts Spørgsmaal blev der ude fra Trappen svaret, at det var Politiet, og næppe havde han aabnet Døren, før han blev skudt ned med en Maskinpistolssalve. Han var dræbt paa Stedet.

Omtrent paa samme Maade fik Morderne lokket den 34-aarige Forgylder Charles Andersen, Ny Adelgade 12, til at lukke Døren op. Blot sagde man i dette Tilfælde, at det var det tyske Sikkerhedspoliti. Andersen blev derefter myrdet med flere Skud i Hovedet.

Ogsaa Urmager Aksel Jensen Brinckmeyer, Kildegaardsvej 8 C, maatte aabne, da Morderne oplyste - forøvrigt i fuld Overensstemmelse med Sandheden, at de kom fra det tyske Sikkerhedspoliti. Han blev myrdet med Maskinpistolssalver.

Endelig blev, som allerede indgaaende omtalt i INF, Overingeniør Robert A. Christensen fra B&W myrdet i sin Seng den samme Nat, og Morderne var som bekendt ude efter endnu flere, bl.a. Operasanger Marius Jacobsen og Overretssagfører Bunch-Jensen. De blev i begge Tilfælde saaret.

Arrestationerne paa D-Dagen.

Man kan undertiden hos besindige Folk møde en vis Frygt for, at den nuværende Retsløshed ogsaa skal fortsætte efter Krigen, ved at Modstandsbevægelsens Folk skulde udnytte deres kommende Magtstilling til private Hævnakter. Til Beroligelse for disse Folk kan det siges, at Modstandsbevægelsen naturligvis ikke vil kompromitere de Retsidelaler, som dens Folk har sat alt ind paa at hævde i en Tid, da de blev traadt under Fode. Der bliver ikke tale om nogen "De lange Knives Nat", og de Arrestationer, som kommer til at blive foretaget ikke med Straff, men med Internering for Øje. For alt Politi et demokratisk Samfund gælder det jo, at det maa behandle den sigtede som uskyldig, indtil der er Dom i Sagen.

De kompetente Myndigheder i Sydjylland har i Overensstemmelse hermed i disse Dage udsendt en Vejledning, hvori det hedder:

"Det indskræpes, at det ved Anholdelser paa D-Dagen udelukkende drejer sig om en midlertidig Internering af de paa Arrestationslisterne opførte, og at disse derfor i den Grad, det er muligt skal behandles ordentligt og rimeligt, idet det ikke under nogen Omstændigheder paahviler Modstandsbevægelsens Folk at effektuere Straffe for formodede Forseelser. Opholdsrum, Kost og Behandling maa derfor være saa taalelig, som Hensynet til Sikkerhed og Nødvendighed muliggør.

At paa den anden Side enhver Undladelse af at følge givne Anvisninger kan besvares med øjeblikkelig Magtanvendelse er en Selvfølge".

Ikke flere danske Fanger i Tyskland.

Et dramatisk Kapitel i Besættelsestidens Historie bliver skrevet i disse Dage - de norske og danske Fanger transporteres bort fra Tysklands Koncentrationslejre hjem til Danmark, hvorfra en Del af dem straks bliver overført til Sverige.

I Løbet af Onsdag og Torsdag havde man i største Hast samlet de store Rubetbiler sammen i Jylland og forsynet dem med Røde Kors-Tegn og malet dem hvide. Den store Konvoj kørte sydpaa til Neuengamme under Ledelse af Svensk Røde Kors og i halsbrækkende Fart gik det afsted over Grænsen ned gennem Holsten, gennem Omraader, hvor Tyskerne forberedte det sidste Forsvar af Hamburg. Udpint af Sult, nedbøjet af Sygdomme og naget af Ængstelse for Fremtiden afventede de fangne Nordmænd og Danskere Konvojens Ankomst. I allerstørste Hast blev Fangerne placeret i Bilerne, de sidste Fanger maatte tilbagelægge den sidste Strækning mellem Lejrens Pigtraad

og de ventende Biler i Hurtigløb, fordi de allierede Panserafdelinger allerede var mindre end tre Kilometer fra Neuengamme. Sent Lørdag Aften var alle Fangerne bragt over Grænsen.

Det er tilsyneladende Meningen, at Størstedelen af Fangerne skal anbringes i Møgelkjær ved Horsens. I Aftes kom et Lazarettog til Østerport i København med 240 Fanger, hvoraf en Del var meget medtaget af Sygdom. Senere paa Natten ankom ogsaa pr. Tog godt 1000 danske Politibetjente. Begge disse Transporter skulde videreføres til Sverige.

Specielt:

Til 322: Sagen er til Undersøgelse.

Til 560: Vi er imponerede over Historien, men kan ikke bruge den af Frygt for Konsekvenserne.

Til 530: Specielt til Gaardmanden: "Landmanden i Frihedskampen" er sendt videre til "De frie Danske". Vi afventer Svar.

INFORMATIONS RADIOAFLYTNING:

Frontbyen Berlin: Russerne staar nu kun 1600 m fra Alexanderplatz og er ved at omslutte Byen fra Nord og Syd. Amerikanerne staar kun 30 km fra Byen og har brudt al Modstand mellem Brohovederne Tangermünde og Wittenberge. Russerne trænger frem mod Berlins Midte og har passeret Greifswalderstrasse og Prenzlauerstrasse. Store Dele af Berlin er taget under Artilleriild, og mellem Anhalter Bahnhof, Schlesischer Bahnhof og Spittelmarkt raser der Kæmpebrande. Folkestormen indstiller Kampen meget hurtigt efter at være sat ind, og man regner med, at der er taget 15.000 Fanger i det første Døgns Kampe. Overalt i Byen ser man hvide Faner blive hængt ud af Vinduerne. I selve Byen er der ubrudt Gadekampe mellem de nazistiske Forsvarere og Flygtninge fra Hæren, udenlandske Arbejdere samt Fanger fra Konzentrationslejrene. Saaledes er Redaktionsbygningen til "Völkischer Beobachter" blevet angrebet og stukket i Brand. Hele Bydele bliver besat af disse Kampgrupper. I Neuköln og Tempelhof har udenlandske Arbejdere afvæbnet Lejrvagterne og bygget Barrikader, hvorfra de kæmper mod Tyskerne. Antinazisterne har ogsaa besat Stationskomplekset ved Warschauer Brücke og hindret SS i at foretage Sprængninger. Hele Partiapparatet er ved at bryde sammen i Berlin og forbereder sig, hvis det ikke allerede er sket, paa at flygte til Danmark.

Sydfronten: I det sydvestlige Tyskland tvinger Befolkningen Hæren til at opgive Modstanden. Stuttgart er taget, de franske Styrker har indtaget Freiburg og gaar videre mod Baden. Hele det sydlige Baden er blevet afskaaret. Ogsaa Dillingen er taget, og de Allierede er her gaaet over Donau. De staar kun 35 km fra Augsburg. I Harzen er al Modstand opgivet, og der er taget 65.000 Fanger. Russerne staar kun 20 km fra Dresden, der ogsaa trues af Amerikanerne. En russisk Panserkile truer Porcelænsbyen Meissen. Ved Märisch Ostrau er Fronten gennembrudt, hvor Tyskerne ogsaa fra Ryggen trues af Russerne.

Nordfronten: Russerne er gaaet over Oder Syd for Stettin og holder et meget stærkt Brohoved her. Herfra er en Kile paa Vej mod Stettin, som trues stærkt fra Syd. En anden Kile er paa March mod Berlin langs Autostradaen fra Stettin. Ved Bremen og Hamburg maa Tyskerne stadig trække sig tilba-

ge. Buxtehude er taget, og de to store Havnebyer ligger under Ild af svært Artilleri.

Italienfronten: Efter Bolognas Fald breder de allierede Tropper sig vifteformet ud over Posletten, og de er naaet 50 km over Bologna. De er ved at naa Po-Floden før Tyskerne paa deres Retræte, og her vil det være muligt at foretage en stor Omringning af Tyskerne.

Luftangreb: Helgoland er ophørt at eksistere som Fæstning efter 3 Luftangreb. Hele Øen er blevet sløjfet og bestaar ikke af andet end Bombekratere. Der er ikke eet Hus tilbage, og af Besætningen paa 2000 Mand Specialister overlevede kun de 34, men de vil ikke kunne deltage mere i denne Krig, saa medtage er de.

Udryddelseskrigen mod Stikkerne forstærkes.

Stikkerne dømmes af en Særdomstol,
og der er ingen Fare for Fejltagelser.

En højtstaende Gestapoofficer sagde fornylig til en dansk Embedsmand, antagelig i Haab om, at hans Ord skulde blive bragt videre: "Hvorfor skyder de danske Sabotører dog alle disse Stikkere. De udsætter sig jo kun for unødvendig Livsfare, for naar Krigen er forbi, kan de uden større Risiko gaa hen og ta' dem allesammen ..."

Rent bortset fra, at Gestapomandens "venskabelige" Raad klinger hult røber det en afgørende Forskel mellem dansk og tysk Mentalitet. Naar den danske Modstandsbevægelse fører en systematisk Udryddelseskrig mod Stikkerne, sker det - hvilket efterhaanden turde være almindeligt kendt - ikke for at hævne, men for at hindre disse Individer, der har skrevet et af de mest nedværdigende Kapitler i vort Lands Historie, i at lave flere Ulykker. Fornylig blev en 16-aarig Pige fra Charlottenlund henrettet i Degnemosen, efter at hun havde været i Forhør og aflagt fuld Tilstaaelse om sin Stikkervirksomhed, der havde haft uhyggelige Følger. Ingen kan med Gnist af Ret mistænke danske Frihedskæmpere for at skyde 16-aarige Pigebørn af Hævnlyst. Man afliver jo heller ikke en gal Hund, fordi man er vred paa den, men fordi man maa beskytte sig mod den.

Hvad der er Hensyn til den almindelige Retsbevidsthed skal ske med Stikkere og andre Landsforrædere efter Krigen, er i denne Forbindelse et underordnet Spørgsmaal. Men Stikkerne, der for Judaspenge udleverer gode Danske til Fjenden og allerede har mange, alt for mange Menneskeliv paa deres Samvittighed, Hipofolkene, der paa den højere Panckes Ordre myrder tilfældige Borgere, indebrænder gamle Koner og Børn, sprænger hele Gader i Luften, betyder en øjeblikkelig Fare for os, og derfor maa de ryddes af Vejen. Vi har simpelthen ikke Raad til at vise Skaansel.

Kun de, der selv har en daarlig Samvittighed i Forholdet til deres Landsmænd, og de, der er ganske blottet for Evne til at se Sammenhængen i, hvad der foregaar omkring dem, kan føle sig ilde berørt af Stikkerlikvideringerne. Det overvældende Flertal af alle Danske erkender, at de er en Nødvendighed, og de tyske Propagandamageres gentagne Forsøg paa at skabe Splittelse i Befolkningen paa dette Spørgsmaal er faldet ynkeligt til Jorden. Det beror ogsaa i væsentlig Grad paa, at de Mænd, der fører den

aktive Kamp mod Stikkerne, er pinligt samvittighedsfulde og fra første Færd har lagt den største Vægt paa ikke at krænke Retsbevidstheden.

Gennem lang Tid betragtedes Henrettelsen af Stikkere som et rent lokalt Anliggende, men efterhaanden indsaa Modstandsbevægelsen Nødvendigheden af at lægge denne Gren af Frihedskampen ind under en Centralledelse, dels for derved at skabe helt ensartede Principer, dels for at forstærke Kampen. Som Eksempel kan nævnes, at der siden Oktober har eksisteret en saadan Centralledelse for Jylland, bestaaende af en Særdomstol og en offentlig Anklager, som disponerer over en Stykke af dygtige og frygtløse Revolverskytter. Hvem de Mænd er, der sidder i Centralledelsen, kan naturligvis ikke saa meget som antydes - deres Hverv er farligt nok i Forvejen - men ingen bør nære Tvivl om, at det er modne Mænd, hvis intellektuelle og moralske Udrustning fuldt ud kvalificerer dem til den ansvarsfulde Post. Den jyske Centralledelses Aktivitet har været stadig voksende. Da de Oplysninger, som danner Grundlaget for denne Artikel, blev indhentet, laa der 64 Dødsdomme klar til Eksekvering. Siden er en væsentlig Part af de dømte Stikkere blevet henrettet, og mange nye Domme er blevet afsagt.

Naar man i en eller anden By har Mistanke om, at en Mand er Stikker, indsamlet man alle de Oplysninger om ham, der kan faas paa Stedet, og hvis den lokale Ledelse finder Beviserne tilstrækkelig fældende, udfærdiger den et Anklageskrift, der indsendes til den offentlige Anklager. Denne kan eventuelt supplere Bevismaterialet med Oplysninger andetsteds fra - Stikkerne skifter jo ofte Opholdssted mange Gange - og Anklageren forelægger saa Sagen for Særdomstolen. Det er langt fra alle de Anklager, der indkommer, der findes tilstrækkeligt underbygget, og der gaar ofte langvarige Diskussioner forud for en Domsafsigelse. Selv om en anklaget ikke dømmes til Døden, er hans eller hendes Sag ikke glemt. Den drages frem igen, hvis der senere kommer nye Beviser, og hele det store Materiale, Centralledelsen har indsamlet vil, naar Tyskerne er ude af Landet, blive overgivet til Politi og Domstole.

Man koncentrerer sig hele Tiden om at udrydde de værste af Tyskernes Haandlangere, men ogsaa Stikkere, som endnu ikke har naaet at volde større Fortræd, dømmes til Døden. Som Eksempel paa de Principer, der gaas frem efter, kan nævnes, at en Mand ikke betragtes som Stikker, blot fordi han fremsætter Trusler om, at han vil angive en eller anden til Gestapo, og heller ikke fordi han ses sammen med en Gestapomand, idet man jo kan være uheldig at komme i daarligt Selskab. Men hvis en Mand er set i en af Gestapos Biler under Razzia, eller hvis han har medvirket som Tolk, betragter Domstolen det som tilstrækkeligt Grundlag for en Dødsdom. Ligeledes bliver efterhaanden alle danske Statsborgere, der arbejder paa Gestapos kontorer, dømt til Døden. En Undtagelse er kun blevet gjort for nogle ganske unge Kontordamer, der næppe er helt klare over, hvad der har indladt sig paa. Som Stikkere betragtes ogsaa Gestapos danske Chauffører, idet det jo er af stor Værdi for Tyskerne at have stedkendte Folk til at køre for sig.

Oprindeligt mente man ikke, at Stikkeruvæsenet var saa godt organiseret, som det har vist sig at være. Mange Stikkere færdes slet ikke hos Gestapo, men afleverer deres Oplysninger til en Mellemand. Ligeledes findes der særlige Stikkerbagmænd, hvis eneste Opgave det er at udbetale Belønningerne. Disse Bagmænd, som man er i fuld Gang med at afsløre, er ofte tilsyneladende pæne Borgere af en vis social Position. De er yderst for-

sigtige har en borgerlig Levevej og strøer ikke om sig med Penge. I enkelte Tilfælde har man maattet dødsdømme navnløse Personer, som har skygget Frihedskæmpere, eller som har staaet Vagt ved Huse, hvor der foregik illegal Virksomhed, og hvor der senere var Razzia. Der kan ogsaa ventes Dødsdomme over Folk, som angiver Vaabenedkastninger til Værnemagten, medmindre de paagældendes Handlemaade skyldes Forfjamskelse. For at fjerne Grundlaget for Clearingmord lader man ogsaa - hvor det er muligt - Liget af en henrettet Stikker forsvinde. Hvor det er forsvundet hen vil senere blive meddelt de paarørende. Muligvis har en Stickers "sporløse" Forsvinden ogsaa en vis pædagogisk Virkning paa ligesindede.

Baade naar det gælder om at skaffe Bevismateriale og om at finde ud af, hvordan de dømte bedst kan henrettes, har Centralledelsen Støtte i et særligt Efterretningsvæsen, der udbygges fra Dag til Dag. Rundt om i Byerne er der Folk, som udelukkende beskæftiger sig med dette Arbejde, og det er i mange Tilfælde Folk, om hvem man slet ikke skulde tro, at de tog Del i Modstandsbevægelsens Arbejde. En fortrinlig Hjælper havde man saaledes ved en bestemt Lejlighed i en 80-aarig Dame, der sad ved sit Gadespejl og strikkede, alt mens hun holdt Øje med en vis Person! En anden Dame hjalp til med at faa Ram paa en Stikker ved, da Øjeblikket var inde, at signalere med sit Rullegardin. Efterretningsapparatet i Forbindelse med den centrale Ledelse gør, at Stikkerne kan følges fra By til By, og at de intetsteds kan føle sig sikre.

Man kan stille Spørgsmaalet, om der ikke kan være Fare for Fejltagelser, men det kan besvares med et klart Nej. Likvideringsgrupperne arbejder - som de har streng Ordre til - med den største Forsigtighed i saa Henseende. I Mange Tilfælde er de i sidste Øjeblik veget tilbage for at likvidere en dømt af Frygt for, at det skulde være den forkerte. De støttes overalt af lokale Folk, som kender den Person, der skal likvideres.

Det er meget sjældent, at L-Folkene kan gaa lige til Manden. Ofte maa de vogte paa ham i Maaneder, men før eller senere faar de ham. Man havde et Tilfælde med en Mand, som aldrig viste sig paa Gaden uden i en af Gestapos Vogne. En Dag var han imidlertid letsindig nok til at spadserere en Tur paa fem Minutter, og det kostede ham Livet! Nar det drejer sig om mere fremtrædende Stikkere, søger man at faa dem i Forhør inden Henrettelsen, og paa denne Maade har man skaffet mange Oplysninger om andre Stikkere. Den ene af de Mænd, der fornylig skød to Byvagter ned i Aarhus, var saaledes i Forhør en hel Dag, før han blev likvideret. L-Folkene er imidlertid instrueret om, at de under ingen Omstændigheder maa anvende Tortur; man nærer absolut ingen Tilbøjelighed til at efterligne Gestapos Metoder. I nogle Tilfælde er det sket, at Stikkere er blevet likvideret paa Hospitaller, men der er givet Ordre til, at det ikke maa ske oftere, da det kan faa frygtelige Følger for Læger og Personale.

Der er utroligt mange Stikkere i dette Land, hvilket sikkert for en væsentlig Del skyldes den Kurs, der fra Regeringens Side blev ført mod Frihedsbevægelsen i Begyndelsen af Besættelsen. Bukkene blev ikke straks skilt fra Faarene. Det er dog værd at understrege, at de opnaaede Resultater i Stikkerbekæmpelsen er langt større end selve Likvidationstallet. Dels er det de farligste Stikkere, der er blevet ryddet af Vejen først, dels er mange Stikkere gaaet "under Jorden" af Frygt for deres Liv, og dels er der ikke mere saa stor Tilgang af nye Stikkere. Fra Nytaar har man været ude over det værste.

Nu da Hitlertyskland staar paa Afgrundens Rand, og de nazistiske Lejesvende kan se, at Spillet er tabt, gribes de imidlertid af Desperation, og deres forbryderiske Trang til at gøre ondt kender ingen Grænser. Dag for Dag øges Terroren mod den danske Befolkning. Derfor er Kampen mod disse uhyggelige Individer ogsaa blevet intensiveret i den sidste Tid - der har været Dage med over en halv Snes Stikkerlikvideringer - og Udryddelseskrigen vil ubarmhertigt blive fortsat, indtil der er skabt trygge Forhold i Danmark.

oo0oo

I FAA LINJER (Indland):

Lørdag Eftermiddag blev der i Valby spredt Plakater, som opfordrede Befolkningen til hurtig Evakuering. At Plakaterne var falske bevistes bl.a. af den Kendsgerning, at de var underskrevet "Stamm". Ogsaa paa anden Maade blev der Lørdag Aften i København sat Rygter i Cirkulation om snarlig Invasion.

Der er Anledning til endnu en Gang at advare mod løse Rygter, muligvis udspremt fra tysk Side, og forhastede Meddelelser. Den danske Befolkning vil paa D-Dagen faa Besked paa en Maade, der ikke levner Mulighed for Tvivl.

Alderdomshjemmet i Rønne er blevet beslaglagt. De 66 Gamle, der boede der, skulde være ude inden 24 Timer, - de indkvarteredes dels paa Amtssygehuset, dels hos private.

I Godstoget, der Lørdag Morgen saboteredes ved Glostrup, befandt sig ogsaa en Vogn med Røde Kors-Pakker. Ved Eksplosionen spredtes Pakkerne ud over Baneterrænet og tyske Soldater kastede sig straks over Pakkerne, men blev drevet bort af Marinesoldater, der befandt sig i Toget, hvorpaa disse selv delikaterede sig med Pakkernes Indhold af Cigaretter, Chokolade, Pølser etc. En Anmeldelse fra Togpersonalet til Værnemagten, bragte intet Resultat.

Natten til Lørdag, da Byretspræsident Myrdahl myrdedes af Hipo-Banditter, blev der ogsaa gjort Forsøg paa at dræbe ORSagfører Peter Paulsen, Dyrehavevej 6. Der blev ringet paa Døren af et Par Mand, der sagde, at det var Vagtværnet, og Overretssagføreren bad dem tænde Lyset, saa han kunde se Uniformskasketterne. Da Mændene udenfor Døren fik det Indtryk, at han stod umiddelbart bag Døren for at se ud, affyrede de seks Skud gennem denne. Overretssagføreren var imidlertid gaaet til Side og gav ikke en Lyd fra sig, hvorpaa Hipo-Mændene udenfor mente ham dræbt eller saaret og forsvandt.

Dansk Dampskibsrederiforening og Dansk Sejlskibsrederiforening for mindre Skibe har afgivet en officiel Protest mod Kravet om tysk Vagtmandskab ombord i Skibene.

Det samlede Antal Flygtningen og saarede, der har passeret København, er nu 282.000. Ogsaa Sportshallen paa Hartmannsvej og Kettevejens Skole i Hvidovre er beslaglagt.

I Nærheden af det tyske Feltpolitis Hovedkvarter paa Nonnebakken i Odense har man kunnet se flere Børn dekoreret med forskellige tyske Ordener, bl.a. Jernkorset af forskellige Klasser. Børnene har fundet Ordenerne i en Hæk i Nærheden, hvor de er kastet hen af de tyske Soldater.

I Holstebro fejrede man Hitlers Fødselsdag med Opslag af Plakater i Byen om, at alt Arbejde for Tyskerne skulde være standset inden Kl. 12 Middag. Paa Plakaterne henvistes til, at Frihedsbevægelsen efter dette Klokkeslet ikke kunde paatage sig Ansvar for Tab af Menneskeliv fra de Aktioner, som vilde blive sat ind mod de Trafikmidler, som beforder Arbejderne til og fra Arbejdspladserne. Ordren blev prompte efterfulgt. Ingen af Transportlastbilerne havde Folk med ud til Arbejdspladserne, og i selve Byen forlod Arbejderne paa et Par Værnemagervirksomheden Arbejdsstedet Kl. 12 med Besked om, at de ikke kom mere.

Den lokale tyske Kommandant i Landsbyen Roost ved Toftlund har indført Udgangsforbud for Befolkningen fra Kl. 22 til om Morgen. Aarsagen er den, at nogle Skyttegrave om Natten var blevet fyldt med Jord.

Der er indtil nu begravet 52 Flygtninge paa Holstebro Kirkegaard, deraf 48 Børn.

En tysk Destroyer er Fredag Morgen forlist udfor Rømme. Det vides endnu ikke, hvorvidt den er ramt af en Torpedo eller minesprængt.

Den tyske Garnison i Holstebro, som for kort Tid siden var oppe paa 1200 Mand, er blevet stærkt reduceret. Soldaterne, der skal rejse, erklærer, at de skal ned og forsvare Kieler-Kanalen. De Lokaler, som Tyskerne har rømt, er i Stedet blevet fyldt med Flygtninge.

Den 21-aarige Landmand Carl Peder Pedersen, Lomborg, blev fornylig beskudt af tyske Soldater og saa alvorlig saaret, at han efter fire Dages svære Lidelser døde paa Amtssygehuset. Tyskerne meddelte, at Pedersen ikke reagerede paa Tilraab, men det rigtige er, at de tyske Soldater simpelthen skød til Maals efter den unge Mand.

Blandt de tyske Flygtninge i Ringkøbing er der stor Sygelighed, og ikke mindre end 30 pCt af samtlige Flygtninge lider af Dysenteri.

Tyskerne har nu efterhaanden beslaglagt alle Forlystelsesetablissementer i Marselisborg Skov ved Aarhus. Det sidste er "Varna", som i disse Dage er blevet belagt med Soldater, som maatte forlade en Skole i Aarhus, fordi der her skulde indkvarteres Flygtninge.

En Kranvogn fra Falck i Aarhus blev i Fredags kaldt til Hou for at transportere en stor Beboelsesvogn, som var bygget til Tyskerne paa Værnemagervirksomheden Hou Savværk. Da Kranvognen naaede Bed er, en halv Snes Kilometer fra Aarhus, blev den standset af nogle Frihedskæmpere, som kobede Kranvognen fra. De anbragte derefter Bomber i Beboelsesvognen, der knustes til Pindebrænde.

Den sidste danske Rutebil med de sidste 24 danske Fanger fra Neuengamme er endnu paa Vej til den danske Grænse, idet den er blevet forsinket af et Luftangreb ved Segeberg nær Hamborg. Under Angrebet dræbtes to Perso-

ner i Bilen, en Nordmand og en ældre Mand fra København og Omegn. 11 saarede.

Den svenske Minister i Tyskland, Gesandt Richter, passerede i Gaar Danmark paa Vej hjem til Sverige. Hele det svenske Gesandtskabs Personale har herefter forladt Tyskland.

Graasten Slot skal bruges som Lazaret for bl.a. hjerneskadede tyske Flyvere, først og fremmest Stukasflyvere, der hidtil har været behandlet i Glückstadt.

Det tyske Mindretals "Hjemmeværn" i Sønderjylland er pludselig blevet afvæbnet. Saavel Vaaben som Uniformer og al anden Udrustning, som Hjemmeværnsmedlemme fik udleveret for et Aars Tid siden, skal afleveres med øjeblikkelig Varsel. Aarsagen hertil kendes endnu ikke.

Frihedskæmpere har atter gjort et dristigt Kup - til Søs. De to danske Inspektionsskibe "Løvenørn" og "Argus" er under Fart til Store Middelfrundsens Fyr blevet opbragt af Frihedskæmpere, der bordede Skibene fra Motorbaade. Begge Skibe blev tvunget til at ændre Kurs og gaa ind i svensk Farvand.

Paa en af Lossepladserne i Randers gjorde nogle Børn forleden et uhyggeligt Fund. De opdagede en hel Del bortopererede Arme og Ben i et Hjørne af Pladsen. Det viste sig, at de stammede fra det tyske Lazaret, og den tyske Kommandantur har nu lovet, at noget lignende ikke oftere skal gentage sig. Man vil sørge for en ordentlig Nedgravning.

En Ambulance, der skulde hente et haardt kvæstet Barn paa Kommunekontoret i Vejle, blev standset paa den modsatte Side af Gaden af bevæbnede Hipoer. En tysk Vognrække skulde først passere Stedet, og først derefter fik Ambulancefolkene Lov til at hente den lille Pige og bringe hende under Lægebehandling. Man kan tænke sig Stemningen blandt de tilstedeværende Danskere.

Som tidligere omtalt er en Del Hipoer blevet overflyttet til den saakaldte tyske Sicherheitsdienst. De faar alle udbetalt et halvt Aars Løn forud. Denne Ordning er aabenbart gennemført, fordi baade de selv og Tyskerne er klar over, at der ikke er mange Udbetalingsterminer tilbage.

Frihedsbevægelsen er i Løbet af de sidste Dage kommet i Besiddelse af flere værdifulde Dokumenter, bl.a. en Liste over Tyskere og Danskere, der med Panckes Velsignelse har begaaet grove Krigsforbrydelser.

Morderne, der skød Pastor Tage Schack optraadte med en rent ud utrolig Raahed. Det vides nu, at Pastor Schack som et sidste Ønske bad om at faa Lov til at bede en Bøn. Morderne indvilgede, men da han var midt i Bønnen affyrede de deres Pistoler imod ham. Det bør iøvrigt noteres, at Frihedsbevægelsen kender Navnene paa hans Mordere. De er alle knyttet til Hipo.

Alle Forretninger og Virksomheder i Svendborg var lukket hele Lørdagen efter Mordene paa Fabrikant Otto Halberg og Prokurist Harald Halberg. Morderne forsøgte ogsaa at myrde Fabrikant Einar Halberg, der er Formand for den konservative Byraadsgruppe. Han var imidlertid ikke hjemme.

Under en Razzia i Lørdags paa en bornholmsk Parketbaade, der laa i Dragør Havn, skød tysk Politi Skibets Fører, den 60-aarige Kaptajn Johannes Mathias Holm fra Svaneke. Han var død ved Ankomsten til Hospitalet.

I Vinding ved Holstebro er der blevet anholdt fire unge Mænd fra Egnen. En Lastbil-Transport af Sprængstoffer, der var sikret af bevæbnede Frihedskæmpere, blev overrasket af en talmæssigt overlegen Afdeling. 4 af Frihedskæmperne blev taget, mens de øvrige slap væk. De maatte dog lade Lastbilen i Stikken. Under Forfølgelsen kom det til Ildkamp. Herunder blev Gruppens Leder, Politibetjent Anker Skov Jørgensen, Holstebro, ramt af to Skud i Lungen. Det lykkedes Kammeraterne at føre ham med sig, men han døde kort efter. For at undgaa at Liget skulde falde i Hænderne paa Tyskerne, blev Skov Jørgensen af Kammeraterne begravet ved Foden af en Lyngbakke. Tyskerne har iøvrigt i de sidste Dage udfoldet en voldsom Aktivitet i hele Oplandet.

I Torsdags fandt man som omtalt i Ganne Skov ved Karise Liget af en ung Mand. Det viser sig, at være den 17-aarige Jes Petersen fra Faxe Ladeplads. Den unge Mand, der var Søn af Læge Harald O. Petersen, var dræbt ved et Skud gennem Hovedet.

Tre unge Mænd trængte i Gaar ind til Fyrværker Osvald Skov, der bor i Stenosgade 7 i København. De affyrede nogle Skud imod ham, og han blev ramt i den ene Arm. De nærmere Omstændigheder er ukendte.

Landsforræderen Kryssing, der som Oberstløjtnant i den danske Hær gik over til Frikorps "Danmark", og som senere avancerede til Generalmajor i den tyske Hær, er blevet taget til Fange af de Allierede i Ruhr-Lommen.

Forleden blev den 22-aarige Chr. Lindberg skudt ned og dræbt i Christiansgade i Odense. Han var knyttet til Gestapo i Odense som Stikker.

Det tyske Sikkerhedspoliti søgte for nogle Dage siden Ejeren af en Lejlighed paa Nordmarksvej i Kastrup. Da de ikke traf ham, tilkaldte de et Par tyske Transportbiler, og derefter plyndrede de Lejligheden for alt Indbo af Værdi.

Som omtalt blev Transformatoren i Sydhavnsgade i København sprængt i Luften. Herved blev Strømtilførslen afbrudt til Tømrer-Værnemagerne Nicolaisen & Nielsen, Dansk Ilt- og Brintfabrik, og Ford. Der vil som Følge af Sprængningen gaa lang Tid, før disse Fabriker atter kommer i Gang. Forøvrigt opererer et Vagthold paa omkring 150 tyske Soldater indenfor de tre Firmaer, og i Kvarteret omkring dem, men de generede ikke et Øjeblik Frihedskæmperne.

Fredag Nat blev der kastet en Haandgranat ind i Lejligheden til Vicevært E. Hansens Lejlighed paa Danshøjsvej 7. Han og hans Familie var ikke hjemme, men Lejligheden blev stærkt raseret. Granatkasterne kørte bort i Bil, men den ene blev forinden genkendt som en berygtet Hipomand.

Generator-Anlægget paa Faaborg-Mommark Færgen blev forleden ødelagt af Frihedskæmpere. Da Færgen løb ind i Lejet i Faaborg, trængte bevæbnede Mænd om Bord og anbragte et Par Sprængladninger paa Generatorerne. Derefter blev Passagerer og Besætning jaget fra Borde. Et Øjeblik efter fulgte

to voldsomme Eksplosioner, der ødelagde Anlægget. Ruten er standset indtil videre.

Frederikssundsvejens Politistation i København blev forleden rømmet af Gestapo-Politiet. I Stedet blev den taget i Besiddelse af en Flok lasede tyske Flygtninge, som nu hænger deres Pjalter til Skue i Vinduer og Gaard.

Til Toftlund-Egnen kommer der stadig flere og flere Soldater. I Øjeblikket oprettes der paa Egnen en Del Batterier.

Arrestationer: i Aalborg en Søn af Civilingeniør Stürup samt tre unge Mennesker fra Frederikshavn, i Rødding Højskolelærer Rosendahl, i Over Jerstal Entreprenør Chr. Petersen, i Gram Træskomager Fr. Daae Jensen, Landmand Holger Bach og Landmand Chr. Knudsen, i Løgstør Reserveelæge John Gundersen.

Eftertryk med Kildeangivelse forbudt.

Russerne kæmper sig frem gennem Berlin - nærmer sig eller staar allerede ved Unter den Linden. Hovedstødene sker i direkte Retning mod denne Hovedfærdselsaare fra Forstæderne i Nord og fra nordøstlig Retning mod Alexander Platz. I de sønderbombede Kvarterer kommer de hvide Faner frem, regulære Soldater og Hjemmeværnsfolk overgiver sig i stort Antal. Det synes ikke at have hjulpet paa Moralen, at Hitler selv har overtaget Forsvaret af Rigshovedstaden - tværtimod.

Samtidig søger andre stærke russiske Afdelinger at fuldbyrde Omringningen af Berlin, medens Omraadet, der Nord for Dresden adskiller de allierede og de russiske Hære, stadig indsnævres.

Tænk dig ikke om!

Saadan var altsaa Forholdene i Buchenwalde. En Bølge af Forfærdelse har rejst sig Verden over. En engelsk Parlamentskommission er i Færd med at udarbejde en Beretning om, hvad de selv har set paa Stedet, og en amerikansk Kommission er paa Vej for til Bunds at undersøge Sandheden om Buchenwalde. En dokumentarisk Film vil blive optaget, en Film, som det er Meningen ogsaa at vise i Tyskland.

Der er saa mange, der har villet stemple Historierne fra de tyske Koncentrationslejre som Overdrivelser, og de fleste har overfor sig selv nægtet helt ud at tro paa det, der er blevet fortalt. "Det kan simpelthen ikke være rigtigt", sagde man. Propaganda! fastslog man, uden at tænke over, at det var Goebbels Ord, man tog i sin Mund. Det var ham, der for at skjule Virkeligheden bag de rystende Beretninger, kastede Ordet "Greulpropaganda" ud til Omverdenen.

(Fortsættes Side 2)

INDHOLDSFORTEGNELSE

Situationen	Side 1	I faa Linjer	Side 6-7-8-9
Sandheden om Buchenwalde	" 1-2	Mindre Skibe kan atter sejle fra København	" 11
9 nye Henrettelser	" 3-4	"Varna" omdannet til Fæstning	" 11
Hipo'ernes sidste Mord.	" 4	Samtlige Lodser forsvundet	" 11
De sidste Dages Stikker-Henrettelser ..	" 5	INF's Radioaflytning	" 12
Hr. Winkelmann fra Valby	" 5	Jernbanesabotagen	" 13
Mindeord	" 6 og 10		

Det varede længe, før Sandheden om Jødeforfølgelserne naaede ud i alle Kredse i Danmark, og først nu er det ved at blive klart for Folk, at Gestapo systematisk har benyttet Tortur under Afhøringerne. Vidner er kommet fri, eller det er blevet bekræftet paa anden Maade, at saadan praktiseres det tredie Riges Retsvæsen.

Indtil nu er kun en lille Del af de Rædselsskildringer, som politiske Fanger er fremkommet med, blevet offentliggjort i den frie Presse. Det "nænsomme Udvalg" er foretaget af Hensyn til de Paarørende til Fanger, som endnu sidder hos Tyskerne. Den Dag, den danske Presse igen bliver fri, vil den hele og fulde Sandhed om Tyskernes Skændelsgeringer komme frem i Dagslyset.

I INF's Artikel forleden "Mennesker i Havnen" blev det paapeget, at Gestapofolkene stadig fører sig som Verdens Herrer. Med haanlig Foragt gik de rundt mellem Menneskevrage paa Kajen i Frihavnen. De fortsætter i deres Magtbrynde og indbildte Storhed, mens de rasler med Maskinpistolen - endnu et Par Dage. De Pinsler og den Tortur aandeligt og fysisk, som Patrioterne i de besatte Lande har oplevet, var daglige Foreteelser i Fredens Tyskland. Det hørte med til den stille, ubemærkede daglige Syssel at pine og tortere Mennesker, som havde anden politisk Overbevisning.

Der er blot een Ting, der stadig undrer os: at dette System, hvis inderste Væsen ikke var nogen Hemmelighed for dem, der beskæftigede sig med Politik, alligevel vandt Tilhængere og Forsvarere i demokratiske Lande, hvis Organisme ikke var angrebet af Krigens Mikrober eller havde en tabt Krig at hævne. En Del af Forklaringen ligger atter hos - Goebbels og det tyske Propagandamaskineri. Samtidig med at det lykkedes Goebbels at indhylle Sandheden om Gestapo i en Taage af Ord og haanligt at afvise Rædselsberetningerne som Greulpropaganda, iværksatte han en systematisk Greulpropaganda overfor Rusland. Det er i mange Tilfælde Russerforskrækkelsen, der har drevet de mindre standhaftige over i Goebbels Arme.

Ogsaa en Del fremtrædende Danske faldt ofte uden at være klar over det for Goebbels Propaganda og sledske Lader. Det er de Folk, der om Folkestrejken erklærede, at den var inspireret af "Gadens Bærme". Det er de Folk, som var imod Sabotagen af Hensyn til "det hellige Produktionsapparat". Det er de Folk, som i deres Hjertes Inderste var glade den Dag, de danske Kommuniste blev sat bag Laas og Slaa.

Hvordan virker nu Afsløringerne fra Buchenwalde, fra Neuengamme, Sachsenhausen og Stutthof og alle de andre tyske Lejre paa disse Danske?

Væmmes I over Jeres egen Fejltagelse?

Husker I, at det jo ikke er de statsansatte tyske Bødlere, der alene bærer Ansaret. De lyder jo bare en Ordre. Havde de haft Instruks om ikke at bruge Pisk, ikke at bruge Geværkolber i Ansigtet paa Fangerne, ikke at bruge Tommelskruer, ikke at bruge elektrisk tilsluttede Kobberringe om Panden paa Ofrene - saa havde de heller ikke gjort det. Om disse Bødleres Forbrydelser og deres forbryderiske og umenneskelige Mentalitet er der ingen Tvivl. Men de bærer ikke Ansaret alene. Ansaret ligger ogsaa hos de tyske Nazistledere, hos Hitler, Himmler og deres Medarbejdere - og derfor hos hele det tyske Folk. Men Ansvar og Del i Gestapos Forbrydelser har ogsaa alle de Mennesker af andre Nationaliteter, som har godkendt det Hitlerske Regime, godkendt det aabent eller stiltiende. Der er Folk i vor

umiddelbare Nærhed, der maa tage deres Part af Ansaret, Folk vi kender ved Navn og Gerning. Alle de Danske, som ikke har villet høre Sandheden om Nazismen, og især de Danske, som efter Besættelsen og de tyske Overgreb i Danmark fortsat har plejet intim forretningsmæssig og "kulturel" Omgang med Tyskerne, har været med til at løfte den Pisk, som Nat og Dag igennem lang Tid uden Ophør er ført med Bødlens hele Kraft mod danske Fanger i Shellhusets Kældre og i tyske Koncentrationslejre....

Der ligger en Fange i et Lazarettog. Hans Kinder er indfaldne, har har dybe sorte Furer under Øjnene. Han formaar ikke at løfte sin Haand. Toget kører gennem det danske Foraarslandskab, men han ser intet af det... Og da Toget kører frem til Færgelejet for at bringe ham over til Friheden og Sikkerheden, lukkerhan sine Øjne for sidste Gang.

De har myrdet ham langsomt og pinefuldt. De har henrettet ham! Og I danske Kapitulanter, som endnu sidder ved Jeres fornemme Mahogni-Skrivebord i offentlige og private Bygninger og udsteder Ordre - I har været med til at henrette denne Mand!

Vi kaster Jer denne Anklage i Synet.

Alle I, der var med til at forsvare det nye Tysklands dynamiske Kraft, entreprenante og kyniske Værnemagere, politiske Kapitulanter fra Besættelsens første Tid, som kaldte Jeres Fejghed for den højeste Statsmandskunst, smaa stræbsomme Sekretærer med Mapperne, som hurtig vilde gøre Karriere, Pengemagnaten og Kontorchefen, som i det skjulte underholdt "Hestetyven", pæderastiske Hofjægmestre, som vandt Jer nye herostratiske Venner, af-erotiserede Skuespillerinder og alle I ordensbehængte Forgangsmænd for det nye europæiske Storrum, alle I har Medansaret for det, der sker i Rædselslejrene.

Men I tror det vel ikke endnu - heller ikke nu, da selve Buchenwalde og Neuengamme paa Hjul og Skinner ruller frem paa Østerport Station med deres Last af menneskelig Elendighed, Fortvivlelse og Død.

General Lindemanns Henrettelsespeletoner arbejder til sidste Sekund.

10 danske Patrioter dømt til Døden.

De 9 skudt, den tiende benaadet med livsvarigt Tugthus.

Paany har danske Patrioter givet deres Liv i Kampen mod Tyskerne. Ved en Krigsretsdom af 18. April er ti danske Patrioter blevet dømt til Døden, og de ni er straks blevet henrettet af General Lindemanns Henrettelsespeletoner. Den tiende dødsdømte er blevet benaadet med livsvarigt Tugthus.

Den sidste Benaadning maa imidlertid ikke forlede til at tro, at Tyskerne nu er begyndt at følge de simpleste menneskelige Love overfor de dødsdømte. Vi har tidligere i INF fastslaaet, at ikke en eneste af de Patrioter, som er blevet dødsdømt ved de tyske Krigsretter, har faaet Lejlighed til at indsende Benaadningsansøgning. Krigsforbryderne Lindemann og Pancke har i saa Henseende givet deres Krigsretsmedlemmer suveræn Myndighed, og naar man nu alligevel udsender Meddelelse om, at af 10 dødsdømte er en enkelt blevet benaadet, er Grunden simpelthen den, at denne ene indgaar som et Led i Tyskernes gennem Aar opøvede Propaganda. De opnaar herved

udadtil at give hele deres Retsmaskineri et vist Skær af Troværdighed.

Men denne Propagandamanøvre skal ikke fri de Medskyldige i Panckes og Lindemanns Forbrydelser for Ansvar. Danske Patrioter betragter stadig disse Nedskydninger som Mord, og Frihedsbevægelsen er allerede i Besiddelse af en Række Navne paa tyske Officerer, der i Tidens Løb har beklædt Hvervet som Dommere i de saakaldte Krigsretter.

De ni Patrioter, der nu er blevet henrettet, er følgende:

Handelslærling Ivar Peder Lassen, 21 Aar, Fredericia,
Jernbanefunktionær Hans Eef, 20 Aar, Fredericia,
Jernbanearbejder Helge Carlo Harry Hermann, 24 Aar, Fredericia,
Gartneriejer Hans Chr. Just Petersen, 59 Aar, Fredericia,
Jernbanearbejder Emil Martin Andersen, 27 Aar, Fredericia,
Jernbaneassistent Ole Christensen, 22 Aar, Fredericia,
Elof Preben Månsson, 26 Aar, Taulov,
Karl Gustav Kolding, 28 Aar, Taulov,
Henry Jacobsen, 27 Aar, Taulov.

Endvidere er Jernbanearbejder Ib Schirner-Schaltz, 19 Aar, boende i Fredericia, blevet dømt til Døden, men benaadet med livsvarigt Tugthus.

Domhuset flagede paa halv
paa Hitlers Fødselsdag....
Derfor blev Byretspræsidenten myrdet.

Efter de Oplysninger, som nu er fremkommet efter den nærmere Undersøgelse af Mordene paa Landsretssagfører Schørring-Thyssen, hans Hustru og Byretspræsident Myrdahl, viser det sig, at der forud for Mordet paa Landsretssagføreren og hans Hustru er gaaet en Række dramatiske Begivenheder, der kom til at koste den ene af Morderne Livet, samtidig med at Mordernes Identitet blev fastslaaet. Det var naturligvis civile Hipo-Banditter. Yderligere kan det anføres, at Byretspræsidenten paa Hitlers Fødselsdag havde paadraget sig Tyskernes Vrede i den Grad, at de gav deres betalte Morderbander Ordre til at rydde ham af Vejen.

Landsretssagføreren, hans Hustru og Søn, vaagnede Søndag Morgen ved 3.30-Tiden ved en voldsom Skydning foran Hoveddøren. Det viste sig at være nogle civile Hipo'er, der søgte at skyde Laasen ud. Døren var imidlertid forsynet med Panserplade, og en af Banditterne klatrede derefter op paa Villaens Altan for ad denne Vej at skaffe sig Adgang. I samme Øjeblik han svang sig ind over Rækværket faldt der imidlertid to Skud fra et Jagtgevær, og uden en Lyd styrtede Morderen ned. Han var blevet ramt i Ansigtet og saa haardt saaret, at han næppe vil kunne leve. Dette gjorde de øvrige Banditter fuldstændig ude af sig selv at Raseri. De aabnede en morderisk Maskinpistolild mod Altanen, og under dette Ilddække lykkedes det et Par af dem at klatre op. Med Maskinpistolsalver myrdede de derefter Landsretssagføreren og hans Hustru. Samtidig blev Sønnen brutalt sparket ned ad Trapperne og sat ud i Hipo-Bilen som Arrestant. Man ved ikke, om han var blevet saaret under Mordet paa Forældrene.

Efter denne Skændselsdaad rekvirerede Hipo'erne Ambulancer, og i den Rapport, som de senere for et Syns Skyld har udfærdiget, forklarer de Morderne paa den Maade, at de "pludselig var blevet beskudt fra en Veranda i Landsretssagførerens Villa", hvorefter de var gaaet til Aktion.

Med Hensyn til Mordet paa Byretspræsidenten foreligger følgende Kendsger-

ninger:

Paa Hitlers Fødselsdag blev der fra Domhuset flaget paa halv Stang. Det tyske Sikkerhedspoliti forespurgte straks, om denne Flagning skulde opfattes som en Profanation, men fra Domhusets Side kunde man straks svare, at et af Retsbudene samme Nat var afgaaet ved Døden, og som altid ved Dødsfald blandt Domhusets Personale flagede man paa halv. - Natten efter Hitlers Fødselsdag blev Byretspræsident Myrdahl myrdet.

De sidste Dages Stikker-Henrettelser.

SD-Mand, Stikkerægtepar og Schalburginstruktør fældet.

Frihedskæmperne fortsætter uden Ophør Likvideringen af Stikkerne, som ved deres uhyggelige Gerning er den direkte Aarsag til, at saa mange gode Danskere falder i Gestapos Klør.

For nogen Tid siden forsøgte man at likvidere den 50-aarige Malermester Viggo Svend Banner-Jensen i Lejligheden i Lykkesholms Alle. Det mislykkedes, og Banner-Jensen fik Lejlighed til selv at skyde en Frihedskæmper ned og dræbe ham. Dette Kup har Banner-Jensen siden været meget stolt af, men nu er han selv fundet likvideret i Degnemosen. Han var været Instruktør i Schalburgkorpset og dertil en meget ivrig Stikker.

Videre har Frihedskæmperne likvideret en berygtet SD-Mand, den tidligere Arbejdsmand Viktor Edvin Konstantin Nielsen, Svendelodden 3. Han har tidligere været Medlem af Frikorps Danmark, men var nu betroet særlige Opgaver indenfor Sicherheitsdienst.

I Dagbladene kunde man Mandag Morgen læse, at "Røvere havde myrdet en Cigarhandler og hans Kone i Forretningen paa Howitzvej". Dette stemmer imidlertid ikke ganske overens med Sandheden. De dræbte var den 54-aarige Cigarhandler Jens Peter Månsson og hans 52-aarige Kone, og de var begge ansat for at være yderst aktive Stikkere. For Fuldstændighedens Skyld kan det tilføjes, at Månsson i 1932 blev straffet med 8 Aars Tugthus for Voldtægt mod en mindreaarig Pige.

Først efter Nedskydningen af Stikkerægteparret kom Røverne, som den tyske Censur taler om i de tvangsindlagte Artikler. Det var Hipo'erne, som raserede Forretningen for baade Penge og Tobaksvarer, hvorefter de log Ligene bringe bort.

Hr. Winkelmann fra Valby
har endnu ikke set Skriften paa Væggen.

En Kreds af Valby-Borgere har udsendt følgende til en Række Forretningsmænd:

- Med Undren har mange i den senere Tid bemærket "Valbybladet"s Omtale af Frihedsbevægelsen. Paa et Tidspunkt, da saa godt som hele det danske Folk staar bag Modstandsbevægelsen, bringer "Valbybladet" Artikler, hvis Indhold er ganske paa Linje med den tyske Propaganda. Dog bringes Stoffet under en anden Form: Hr. Winkelmann er den gode Dansker, der vejleder Frihedsbevægelsen. Skyldes dette politisk Dumhed eller ligger der andre Motiver bag?

Vi tillader os i denne Forbindelse at minde om "Valbybladet"s Tendens i

Besættelsens første Aar. Nazismen syntes uovervindelig, og "Valbybladet" optog Nazistpartiets Kæmpeannoncer. Samtidig blev Bladets Indhold præget af Sympati for Nazismen, indtil kendte Valbyborgere gennem Artikler fik sat en Stopper for Skrivelserne. Hr. Winkelmann er klog nok til ikke at tone rent nazistisk Flag. Men ingen kan være i Tvivl om, hvor hans Sympati er. For Fremtiden har vi ikke Brug for Folk af hans Støbning.

Har De tænkt over, at uden Deres Hjælp som Annoncør eksisterede "Valbybladet" ikke. Vi opfordrer Dem kraftigt til straks at ophøre med al Annoncering i "Valbybladet".

Mindeord.

Vi har modtaget:

- Med Premierløjtnant, Civilingeniør Erik Bennike, som den 18.4.45 under Ildkamp blev dræbt paa sit Kontor af Hipo, har den danske Frihedsbevægelse igen mistet en af sine Støtter.

Han var født den 19.1.1918. Blev Student fra Aalborg Kathedralskole 1935 med Udmærkelse og sejlede derpaa et halvt Aar som Skibsdreng med Ø.K.s Baade. I 1939 udgik han som Nr. 1 fra Hærens Officersskole og var tjenstgørende som Premierløjtnant den 9. April 1940. Sammen med sin Fader, Oberst Helge Bennike, tog han denne Dag med et Kompagni til Sverige.

Efter Hjemkomsten fandt han ikke fuld Tilfredsstillelse i de begrænsede Opgaver, som forelaa for den danske Hær, og han begyndte Studiet til Bygningsingeniør paa Polyteknisk Lærestalt, hvilket han efter 3 1/2 Aar afsluttede med Udmærkelse.

Han var i Besiddelse af en sjælden Dygtighed og Intelligens forenet med
(fortsættes Side 10)

I FAA LINJER (Indland):

Paa Asminderød Kro i Nordsjælland, hvor der er indkvarteret en Del Flygtninge, forsøgte en tysk Soldat at skyde Vagtkommandøren, som havde givet ham en Overhaling. Da det mislykkedes, skød Soldaten sig selv.

Ogsaa paa Bornholm er der ligesom adskillige andre Steder i Landet opsat Plakater, hvor man advarer Arbejderne mod at arbejde for Værnemagten. Plakaterne er ligeledes sendt til et stort Antal Mennesker, om hvem man ved, at de arbejder for tyske Interesser. Aktionen har vakt stort Røre blandt de af Tyskerne beskæftigede Arbejdere, af hvilke de fleste straks nedlagde Arbejdet.

I Sct. Hansgade i Ringsted blev der Natten mellem Lørdag og Søndag skudt en tysk Soldat. Efter al Sandsynlighed er det en af hans egne, der skød ham, men Tyskerne benyttede Lejligheden til fuldkommen hensynsløst at skyde op og ned ad Gaden i de omliggende Kvarterer. Saa vidt vides blev der dog ikke saaret nogen.

En af Jyllands største Værnemagere, Entreprenørfirmaet C. Carlsen, Randers, har nu i høj Grad faaet kolde Fødder og har meddelt, at Firmaet har ophævet alle sine Arbejdspladser og derfor indkalder alle Regningskrav.

Da Læge P. Schmitz, Thisted, i Lørdags var i Klitmøller for at se til en

Patient, blev hans Bil stjålet. Vagtværnet fra Thisted kom ud i Falcks Redningskorps' Kranvogn, og under Eftersøgningen af den stjaalne Bil kom Vognen ind paa afspærret Omraade. Da man blev klar over dette og vilde vende om, aabnede Tyskerne Ild mod Vognen, som fik Kølerpartiet gennemhullet. Læge Schmitz blev saaret i det ene Laar og maatte føres til Thisted Sygehus.

En Mosquito-Maskine blev Natten til i Gaar skudt ned Nord for Aarhus. Besætningen paa tre Mand fik lettere Kvæstelser. Den ene maatte indlægges paa Hospitalet, mens Tyskerne tog de to andre med.

Efter Mordet paa Overingeniør Robert A. Christensen, Burmeister & Wain er det oplyst, at nogle Hipofolk Dagen i Forvejen havde indfundet sig paa B & W for at anholde en Arbejder. De øvrige Arbejdere protesterede, og Overingeniør Christensen tilkaldte det tyske Feltpoliti, der til Stadighed har Vagttjeneste paa Virksomhedens Grund. Det tyske Politi ordnede Sagen ved at sende Hipofolkene tilbage til Politigaarden med uforrettet Sag.

Det har vist sig, at Hipo-Morderne ikke nøjedes med at skyde Landsretssagfører Scjørring Thyssen og hans Hustru ned - de har ogsaa bortført Ægteparrets 19-aarige Søn Erik. Man ved, at han har været i Lejligheden Mord-Natten, senere har han været spurgt forsvundet.

Fra tysk Side har der været udstedt Forbud mod, at Dagbladene bragte Nekrologer, naar det drejede sig om tyske Mord paa Danskere. Dette Forbud er blevet hævet efter Mordet paa Byretspræsident Myrdahl. Nekrologerne maa dog ikke være paa mere end 20-30 Linjer.

For nogen Tid siden blev nogle kendte danske Mænd ved tysk Krigsret idømt langvarige Tugthusstraffe - bl.a. idømtes Overlæge Collin Fængsel i 10 Aar. Disse Straffe skal afsones i Frøslev-Lejren.

Der er nu indløbet officiel Meddelelse om, at Bankdirektør Rudolf Hansen, Landmandsbanken i Esbjerg, er død i tysk Koncentrationslejr. Bankdirektør Rudolf Hansen blev 55 Aar gammel.

En Hipomand blev i Gaar Eftermiddags dødeligt saaret af revolverbevæbnede Mænd paa Fredensvej i Charlottenlund. Han blev bragt til det tyske Feltilazaret, mens tyske Politisoldater umiddelbart efter kom til Stede og foretog en Ransagning efter Afspærring af hele Kvarteret. Saa vidt vides blev der ikke foretaget nogen Anholdelser.

Endnu en Stikker er blevet likvideret ud over de andet Steds omtalte. Det drejer sig om den 25-aarige Gartner Jens Aalborg, Østtoften 3 i Glostrup. Han var Vagtmænd paa Værnemagervirksomheden "Globe", og samtidig optraadte han som en meget aktiv Stikker.

To tyske Biler blev i Gaar sprængt i København. Det skete henholdsvis paa Gammel Strand og ud for den tyskebesatte Købmandsskole. I det første Tilfælde drejede det sig om en Lastbil, hvis Fører samtidig blev alvorligt kvæstet. I det andet Tilfælde gik det ud over en Kranvogn, som blev fuldstændig ødelagt, men ingen Mennesker kom noget til.

Forleden Dag blev den 17-aarige Stikker Leif Gudmund Faigh, Silkeborgvej 311 i Aabuhøj ved Aarhus, likvideret paa Eugen Warmingsvej i Aarhus ved et Skud gennem Hovedet.

Forleden Aften blev en Hipomand, Børge Andersen i Herluf Trollesgade i Aarhus skudt ned af to Mænd. Han blev kun lettere saaret, men havde selv Held til at saare de to Frihedskæmpere, som senere kom under Behandling. Herunder havde Hipofolkene Held til at fange dem og føre dem til det tyske Feltlazaret.

Paa de Steder paa den jyske Længdebane mellem Aarhus og Aalborg, hvor der forleden Nat skete Sprængninger, saa Aalborg-Ekspressen ikke kunde naa frem, har Frihedskæmperne opsat Skilte med Besked om, at de ikke tillader Færdsej de første 72 Timer.

Torsdag Aften og Nat i sidste Uge blev en tysk Konvoj angrebet af allierede Flyvere Nordøst for Grenaa Havn. Kampen varede i flere Timer, og man hørte en stærk Kanontorden, der fik Ruderne til at klirre i Havnebyen, ligesom flere Døre sprang op ved Lufttrykket. Man kunde hele Tiden se Antiluftskytsets Fyrværkeri ude over Havet. Fredag Morgen kom en 7-8000 Tons Transportdampers ind under Grenaa Havn. Den havde faaet en Bombetræffer Agter, og der flød Olie fra den.

I Grenaa er der blevet stationeret et halvt Hundrede Hipofolk. De udfolder en vældig Patruljeaktivitet og afsøger hele Egnen hver Dag. Byens Borgere maa vise Legitimationskort hvert andet Øjeblik, Rutebiler standses og gennemses o.s.v.

For nogle Dage siden gik der Ild i en Jernbanevogn paa Horsens Banegaard, muligvis som Følge af Gnister fra et Lokomotiv. Lidt efter stormede 10-20 Tyskere ind paa Godsekspeditionens Kontor, hvor de holdt en Revolver og en Maskinpistol op foran Godsinspektør Parup. De greb ham i Kraven og kommanderede "Heraus". Han satte sig til Modværge og raabte til Overassistenten, at denne skulde ringe til Stationen, men det forbød Tyskerne under Trusel om at skyde. Overassistenten kunde saaledes ikke komme til Telefonen. Under det almindelige Skænderi forlod de tyske Soldater pludselig Kontoret, da de opdagede, at deres Tog var ved at køre.

En større Forpostbaad forlod forleden Nat Rønne, men vendte allerede efter en halv Times Tid tilbage og sank senere i Havnen. Straks efter Ankomsten til Havnen blev Besætningen paa ca. 70 Mand ført til det tyske Hovedkvarter, Missionshotellet. Det ser ud til, at Besætningen har gjort Mytteri straks efter Afgangen fra Rønne, og da der ikke er hørt Eksplosioner af nogen Art, mener man, at de har fjernet Bundventilerne.

I Søndags besatte tysk Militær Telefoncentralen i Rønne og lukkede den. Først i Gaar blev Centralen aabnet igen. Forinden meddelte den upopulære Kommandant Kampst, at Centralen først vilde blive aabnet, naar Tyskerne havde faaet repareret en af deres private Telefonledninger, der var skaaret over ved Nyker. Fremtidig vil Tyskerne hver Gang, naar en af deres Ledninger bliver skaaret over, omgaaende lukke Telefonerne paa Øen og først aabne dem igen, naar de selv er færdige med at reparere deres egne Ledninger.

Under det engelske Luftangreb paa Gestapos Hovedkvarter i Universitetsparken i Aarhus den 31. Oktober skete der store Ødelæggelser paa Kasernen i Langelandsgade, der ogsaa blev bombarderet. Først nu er man saa smaat ved at tage Kasernen i Brug igen, idet det er lykkedes at gøre den sydlige Fjerdedel af Bygningen beboelig. En Del Flygtningen, især Børn, er blevet flyttet hertil. Samtidig er Vagten blevet forstærket, idet der er blevet opstillet en Maskinkanon foran Hovedindgangen.

Tyskerne beslaglagde forleden alle Lastbiler og Hyrevogne i Ringkøbing og Omegn. Bilerne skal køre for Tyskerne - formentlig fordi disse ikke kan benytte Jernbanerne som Følge af Sabotagen.

(fortsættes Side 11)

Tre store tyske Torpedobaade ankom Mandag Morgen til Københavns Frihavn Syd fra - endnu en lille Rest af den tyske Østersøflaade.

Da de første 1200 Fanger - hovedsagelig norske - passerede Horsens paa Vej til Møgelkær-Lejren, blev de hjerteligt modtaget af Befolkningen. Ungdommen plyndrede Haverne for Blomster, og Tobak og Cigaretter regnede ned over Patrioterne.

Forleden Aften brændte Sommerrestauranten "Strandpavillonen" i Køge. "Strandpavillonen" var beslaglagt af Værnemagten og skulde have været beslagt med Marinere.

I Vandrehjemmet, "Missionshuset" og Politistationen i Køge er der i sidste Uge blevet installeret flere Hundrede Flygtninge.

I Viborg har Tyskerne beslaglagt Latinskolen og Teknisk Skole - den sidste skal bruges til Børnelazaret.

Dødsfaldene blandt de tyske Flygtningen her i Landet er meget store. Fra en Kilde, om hvis Paalidelighed vi ikke har Grund til at nære Tvivl, opgives det daglige Antal til omkring 200, og det drejer sig udelukkende om Flygtninge.

I Nakskov har Tyskerne beslaglagt Skolen paa Rødbyvej, og i Nykøbing Falster har de taget Guldborgsund-Pavillonen. - I Nakskov har Tyskerne endvidere taget Hovedskolen og Forsamlingsbygningen, hvortil man venter 1000 saarede tyske Soldater.

Arbejdsnedlæggelsen, som de aarhusianske Arbejdere iværksatte overfor tyske Skibe i Havnen, breder sig nu til de øvrige Virksomheder, som har tyske Ordre. Maskinfabrikken Derby, en af de største Værnemagervirksomheder i Aarhus, er ved at blive affolket. Ikke alene udebliver Arbejderne fra Arbejdspladsen, men forskellige Firmaer, som ellers udfører Arbejde paa Fabrikens Værft, henter deres Materiel hjem. Tyskerne har nu selv overtaget den Del af Arbejdet, som det er yderst vigtigt for dem at faa færdigt, og tyske Soldater, som har lært Smedefaget, er nu sat ind som Erstatning for de danske Arbejdere.

Forleden Dag blev der forøvet et Bombeattentat mod Frugthandler N. Nielsens Forretning i Studsgade i Aarhus. Forretningen blev ødelagt. Da Frugthandler Nielsen er kendt for sit danske Sindelag og flere Gange har

været arresteret af Tyskerne, er der ingen Tvivl om, at der er Tale om Hipotage.

Frihedskæmpere opsøgte forleden Hesteopkøberen, Godsejer Chr. Skou, Øster Grundet ved Vejle. De tvang ham til at udlevere 600 l Benzin, som han havde faaet tildelt.

Da en Vognmand fra Grejsdalen ved Vejle forleden med sin Lastbil var paa Vej til Viborg med Heste, blev han standset af Tyskerne, som beordrede Vognmanden til at læsse Hestene af Vognen og selv forlade Bilen, hvorefter Tyskerne forsvandt med den.

Den tidligere Barber Kaj Nebeling Andersen, Hobro, har efter længe at være mistænkt for Stikkervirksomhed afsløret sig selv. Han er eftersøgt i en Alimentation- og Bedragerisag, men da to Vagtværnsmænd forleden søgte at anholde ham, blev de jaget bort af fire bevæbnede Tyskere. Nu har Vagtmændene været til Afhøring paa Værnemagtskommandanturen, hvor de fik Besked om, at Nebeling Andersen stod under den tyske Værnemagts Beskyttelse.

Maglemer Savværk har i den sidste Uge leveret 20.000 hl Generatorbrænde til Tyskernes hemmelige Vaaben, som de prøver ved Haderslev. Ogsaa Kragenæs Savværk har leveret et Par Tusinde hl Generatorbrænde til det hemmelige Vaaben.

Arrestationer: I Aarhus: Læge Leo Andresen, Tordenskjoldsgade 32, i Ringsted: Barbermester Larsen og hans to Sønner Barberlærling Kaj Larsen og Tømrerlærling Ove Larsen. I Græsted: Kommunesekretær Blomsterberg, i Fredensborg: Elektriker Aksel Nielsen og i København Sekretær Grau.

(Fortsat fra Side 6: Mindeord...)

en kolossal Energi, hvilket han i sin korte Karriere baade som Officer og Ingeniør naaede at give eklatante Beviser paa. Hans altid glimrende Humør i Forbindelse med hans naturlige Føreregenskaber placerede ham i første Række blandt sine Omgivelser.

En Mand af hans Støbning maatte naturligvis hurtigt komme i Forbindelse med den danske Frihedsbevægelse. Han var altid den første til at paatage sig en Opgave og fik rig Lejlighed til at vise Snarraadighed og Frygtløshed forenet med Koldblodighed og klart Omdømme. Med disse Mandfolkeegenskaber var han altid et straalende Forbillede for sine Kammerater.

Vi vil ikke glemme ham.

- - - - -

Nogen Tid før Erik Bennikes Død faldt en anden god dansk Mand, som Bennike iøvrigt havde arbejdet meget sammen med. Det var Løjtnant, Civilingeniør Svend E. Mikkelsen. Ogsaa han savnes blandt Kammeraterne, der lærte at sætte Pris paa ham som en Mand, man kunde stole paa, og som var parat til at give Livet for sit Land.

Ogsaa hans Minde vil blive holdt i Ære blandt Kammeraterne og de mange, der er med i Kampen for vort Lands Frihed.

Mindre Skibe kan atter sejle fra København.

Tyskerne slækkede i Gaar en Smule paa Forordningen om Vagtmandskab paa alle danske Skibe over 50 BRT, der forlod Københavns Havn. Efter endeløse Forhandlinger indvilgede Tyskerne i at forhøje Grænsen til 100 BRT, hvilket havde til Følge, at en Del Paketter kunde afsejle herfra. Ialt 4 benyttede sig af denne Tilladelse.

"Varna" ved Aarhus omdannes til Fæstning.

Sommeretablisementet "Varna" i Marselisborg Skov ved Aarhus omdannes i disse Dage til en betydelig Radiostation og Pejlestation med stærke Støjsendere. Arbejdet paabegyndtes for nogle Dage siden, da 75 Teknikere indenfor Radiofoni og Telefoni ankom til Aarhus, og de gik straks i Gang med Installation af flere store Motorer, som kom fra Tyskland, antagelig fra Siemens eller Telefunken. Allerede i Forgaars var Arbejdet saa vidt fremskredet, at Motorerne kunde prøvekøres, og det store Etablissement formelig ryster i sin Grundvold, naar de startes. Hele det store Gulvareal skal være taget i Brug til Radiostationer, der efter sikkert Forlydende skal sættes i Gang samtidig med, at Kamphandlerne paa dansk Grund begynder. Saavidt vides skal "Varna"-Stationen være Hjertet for hele den tyske Danmarks-Hærs Operationer. Herover gaar Meldingerne til de forskellige Divisioner, og herover skal Generalstaben kunne dirigere Tropperne.

Hvor stor Betydning "Varna"-Radiostationen har for Tyskerne ser man derigennem, at der er paabegyndt Anlæggelse af et Luftværnsbatteri paa de store Terrasser foran Etablissementet. Terrasserne vender ud mod Aarhus-Bugten, og der er herfra en glimrende Udsigt i flere Kilometers Afstand. Men ikke alene gennem dette Batteri sikres Stationen. Ogsaa dybe Minefelter er ved at blive anlagt omkring Etablissementet, som efterhaanden ligner en Fæstning.

Alvorligt Afbræk for tysk Sejlads i danske Farvande.

Samtlige danske Lodser er forsvundet, hvilket er ensbetydende med en Katastrofe for al tysk Besejling af danske Farvande. Man kender endnu ikke de nærmere Omstændigheder, men det vides, at Lodsernes Forsvinden er gennemført konsekvent overalt.

Mest føleligt for Sejladsen er det, at saavel Lodserne i Helsingør som København og Dragør er borte, idet det er forbundet med de største Vanskeligheder for et blot nogenlunde stort udenlandsk Skib at gaa gennem Drogden uden Lods.

De københavnske Lodser forsvandt med deres Baade Natten til Søndag, og Dragør-Lodserne rejste Lørdag Eftermiddag. To af dem skulde sejle to tyske Officerer ud til Drogden Fyr, og ved Ankomsten dertil anmodede de telefonisk om at faa den anden Lodsbaad ud, saa de kunde blive slæbt ind. Efter nogen Tids Forløb ankom denne Baad, der tog den første paa Slæb. Maskinskaden var ikke mere alvorlig, end at begge Baade hurtigt kunde sætte Kursen mod Øst.

INFORMATIONS RADIOAFLYTNING:

Hjælp den danske og den norske Modstandsbevægelse!

I Anledning af Mytteriet paa Garderkasernen i København har "Bund deutscher Soldaten", en Sammenslutning af tyske Soldater, der er interneret i Sverige, udsendt et Opraab til deres Kammerater i Norge og Danmark. Det hedder i dette Omraab, at de maa gøre, hvad der staar i deres Magt for at hjælpe den norske og den danske Modstandsbevægelse i Kampen mod Gestapo og Politisoldaterne. De skal kæmpe sammen med og ikke bekæmpe Modstandsbevægelsen.

Frontbyen Berlin. Halvdelen af den tyske Hovedstad med Forstæder er nu besat af Russerne, og Ringen omkring Berlin er ved at sluttet. Fra Nord, Øst og Syd trækker Russerne mere og mere ind i Berlin, og andre russiske Afdelinger er paa Vej mod Vest for at lukke de sidste endnu aabne Veje. Koncentrationslejren Sachsenhausen ved Uranienburg i Nord er indtaget, og herfra fortsættes der mod Vest. Russerne har allerede passeret Havel. I Syd er Teltow taget, og der fortsættes mod Potsdam. Kun faa Timer efter at Hitler selv havde overtaget Ledelsen af Forsvaret, lykkedes det Russerne at naa frem til Horst Wessel Platz, i Syd blev Mariendorf og Lichterfelde taget, og Russerne gaar frem mod Lufthavnen Tempelhof. Der udfoldes en stor Propaganda for at holde Forsvaret igang. Den gør sine største Virkninger blandt Ungdommen, der igennem deres Opvækstaar er blevet inficeret med Nazismens Doktriner i Hitlerjugend. Man ser Barrikader "bemandet" med 12-14-aarige Dreng og Piger og unge Kvinder. Imod dem staar deres Fædre og Mødre i aabent Oprør mod Partiledelsen. Folkestormen er gaaet mod Partiet, alle Partikontorer stormes, og med Pansernæver gaar Folkestormen mod de Partifolk, der endnu findes i Berlin. De fleste er dog allerede flygtet mod Vest. Arbejderne besætter Fabrikkerne, saaledes har Arbejderne indtaget Forsvarsstillinger i Siemensstadt, som forsvarer mod SS-Sprængningskommandoerne. Ved Uranienburger Tor har Arbejderne bygget Barrikader, som angribes af SS. Alligevel kan Forsvaret af Berlin godt bevirke, at Kampen om Byen trækker lidt ud. - Den ubesatte Del af Berlin bombarderes voldsomt. Görlitzer, Anhalter og Potsdamer Bahnhof er skudt i Ruiner og staar i Flamme. Wilhelmstrasse, Friedrichsstrasse og hele Regeringskvarteret i Friedrichsstadt er ved at brænde ned. Forholdene for Befolkningen er forfærdende. Der er ingen Vand, varm mad kendes ikke, Elektricitet har man ikke, og ingen kan høre Radio. Kun ved at lytte efter Kanontordenen, kan Befolkningen i Berlins Kældre faa et lille Begreb om, hvor Kampene hvert Øjeblik raser.

Sydfronten: Fronten vender sig efterhaanden mod Nazisternes sidste Tilflugtssted mod Syd, idet Kampene gaar mod München og Regensburg. De amerikanske Tropper staar kun 20 km Nord for Regensburg, og München trues endnu stærkere. Nord for Dresden har Russerne naaet Elben ved Mühlendorf, hvor de er i Kontakt med Amerikanerne paa den anden Side. Længst i Øst er Kottbus og Frankfurt a/Oder faldet. Det er kun en Del af det sydlige Baden, der er paa tysk Haand. I Tjsekslovakiet er det lykkedes Tyskerne atter at stabilisere Fronten, men Troppau er gaaet tabt. Der regnes dog ikke med, at Tyskerne holder Stillingen ret længe.

Nordfronten: Englænderne har fra tre Sider indledet et Storangreb mod Bremen, hvis Kommandant har afslaaet et Kapitulationstilbud. Ved Hamburg

er Englænderne naaet frem til Elben i Nærheden af Buxtehude, saa alle Hamburgs Forstæder er nu afskaaret fra Vest.

Noter:

Tysklands sidste Reserve af Brændselolie til Ubaade var oplagret paa Helgoland. Alle 60.000 Tons er brændt.

Det meddeles, at Generalfeltmarskal Model og Generalmajor von Hauen-schild, der var udset til at føre Berlins Forsvar, begge er sporløst forsvundet. De var begge Partigeneraler.

340 af Fangerne i Sachsenhausen-Koncentrationslejren flygtede ud af Lejren, før Russerne ankom. De overmandede Vagten og tog Vaaben og Lastbiler.

Den effektive Jernbanesabotage.

Strækningen Farris-Sommersted har været spærret uafbrudt siden den 15. April. Først Lørdag Aften lykkedes det at gøre Strækningen klar.

I Løbet af Lørdagen fandt der et stort Antal Sprængninger Sted navnlig paa jyske Strækninger. Det gjaldt særlig Strækningerne Herning-Brande og Ringkøbing-Holstebro, hvor der sprængtes Skinner. Disse Aktioner bevirkede, at ca. 150 Skinner maatte udveksles.

En Tid var Statsbanernes Hjælpetog, som arbejdede ved Lystrup, spærret inde paa Grund af Sprængninger ved Grenaaavej Nord for Aarhus.

Natten mellem Lørdag og Søndag var det ogsaa i Hovedsagen jyske Strækninger, der blev sprængt, dels Stationernes Sporskifter, og dels Skinner ude paa Strækningen.

Lørdag Aften sprængtes der en Del Værnemagtsgods i nogle Godsvogne, der passerede Øresundsgade paa Vej til Østerport Station.

Ud paa Natten sprængtes Jernbanebroen over Grindsted Aa. Saavidt vides blev Brodragerne sprængt. Reparationsarbejdet vil sikkert være mindst en Uge.

Natten mellem Søndag og Mandag grupperedes Sprængningerne om Strækningerne ind til Silkeborg og om fyske Stationer og Strækninger, navnlig paa Assens-Banen fra Tommerup til Assens. Godt et Hundrede Skinner og en halv Snes Sporskifter skal udskiftes.

Paa Snedsted Station sprængtes og brændte en Vogn med Barakker.

Mellem Lunderskov og Vamdrup skete der en Sprængning under et tomt Lazarettog.

S L U T

Eftertryk med Kildeangivelse forbudt.

Foran de russiske Styrker, der rykker ind i Berlin, knuses den nazistiske Drøm om Verdensherredømme og alle hitlerske Storrumsplaner. Hvide Flag i de sønderbombede Huses Vinduesrammer, Folkestormsafdelinger, der overgiver sig kolonnevis, tyske Desertørers Kamp med SS bag de egentlige Forsvarslinjer fortæller om Afslutningen paa et europæisk Mareridt og Begyndelsen til en ny Epoke. Hvis Hitler er i Berlin, som det officielt meddeles, og hvis han bliver der, medens den russiske Ring om Byen lukkes (hvilket er tvivlsomt), er det vel Meningen, at han her vil opleve det sidste store Wagner-Drama, det stortyske Ragnarok med de bombede Regeringsbygninger i Wilhelmstrasse og de knuste Herrefolksdrømme som Kulisser.

Berlin, die Reichshauptstadt, har spillet en Hovedrolle i Nazismens Historie. Det var i dens Gader, de første nazistiske SA-Afdelinger myrdede politiske Modstandere, det var her, Hitler mødte Storkapitalismen og Junkerne for med dem at aftale en fælles politisk Fremtid over en Kop i Hotel Adlon, det var langs Wilhelmstrasse, endeløse Rækker af Fakkeltægere hylkede ham, da han var blevet Rigskansler, og det var den brændende Rigsdagsbygning, der først fortalte Verden, hvorledes en nazistisk Ideologi benytter Løgn og Provokation som Argumenter. Fra det nu ødelagte Sportspalatz talte Hitler til et slavebundet Europas "angeschlossene" Radiostationer, og langs Pardegaden gennem Unter den Linden inspicerede han sammen med Mussolini Aksens Soldater, som intet syntes at kunne standse. Ved Siden af de brændte Synagoger ligger nu Ruinerne af Hitlers Monumentalbygninger, i Resterne af Rigskanselliet ligger de forkullede Planer til et nyt pragtfuldt Berlin, der skulde have været Verdens Hovedstad.

De russiske og de vest-allierede Hære har faaet Forbindelse med hinanden Nordvest om Dresden - et verdenshistorisk Møde i Hjertet af det slagne (fortsættes Side 2)

INDHOLDSFORTEGNELSE

Situationen	Side 1	Den dræbte Tandlægesøn tilhørte Gestapo	Side 5-6
Hjemmefrontens Nerver i Orden	" 2	Sverige og Norges Befrielse	" 6
"Endnu staar Fjenden i Danmark"	" 2	INF's Radioaflytning	" 6-7
En blodig Uge	" 4	De afgør selv deres Skæbne	" 7-8
Tyskerne forsøger at skjule Ungarernes Mytteri .	" 4	I faa Linjer	" 8-9-10-11-12
Danske Arbejdere forsvinder fra tyske Befæstningsanlæg	" 4-5	Generalstrejke i Fredericia	" 12
		Jernbanesabotagen.	" 13

Tyskland. To allierede Armeer støder ind i Bayerns Bjergfæstning, har snart naaet Donau og ruller videre gennem Czekoslovakiets vestlige Del. Den endelige Kamp om Hamburg er indledet.

Store og afgørende Begivenheder kan ventes i Løbet af de nærmeste Dage i Kampen om Tyskland. Berlin blev ikke noget tysk Stalingrad. Hitlers Appel til den enkelte Borger var et Raab i den tomme Luft. Kampmodet er brudt. Den organiserede Modstand i Berlin er ved at være slut. Naar Byen er faldet, er Tyskland strategisk opdelt i Sydfront med Bayern som Midtpunkt, og i Nordfronten, der begynder ved Bremen, Hamburg og Lübeck. Bremen har i de sidste Dage erfaret, hvad 4000 Bomber kan udrette. Kommer Hamburg til at dele samme Skæbne?

Hamburg har altid haft Ord for at være en mindre nazistisk By end de andre store tyske Byer. Men dens Styre ønsker at følge Eksemplet fra Berlin - dette Vanviddets Triumf. Endnu har Montgomery ikke givet Signal til Generalangrebet. Paa dette Tidspunkt af det store Dramas tredje Akt er alle Muligheder aabne, ogsaa den mest usandsynlige. Berlinereren ønskede ikke at sælge sig og sin By saa dyrt som muligt. Hamburgerne ønsker endnu mindre at slaas for en Teori, for at gale Mennesker skal faa Ret. Berlin fik Ordre til at kæmpe - og tabe. Den tvungne Kapitulation er nært forestaaende. Vælger Hamburg en anden Vej til Kapitulationen end Berlin?

Og hvilke Følger faar det for hele den nordlige Front?

Den danske Hjemmefronts centrale Ledelse følger Situationen fra Time til Time. Der er Disciplin i Rækkerne. Nerverne er i Orden. Ikke et Skud, ikke en Salve, før Ordren kommer.

INFORMATIONEN INDENLANDSKE NYHEDSTJENESTE:

"Endnu staar Fjenden i Danmark".

"Budstikken gaar - " skriver i en ledende Artikel bl.a.:

General Eisenhower har i et udsendt Kommunique henledt Opmærksomheden paa den praktiske betydning, den danske Frihedskamp har for de Allierede. Den har navnlig Betydning nu, da man staar foran Slutkampen. Resultaterne af de danske Patriots Indsats kan spores paa mange Omraader, sagde han, og gjorde i samme Forbindelse opmærksom paa, at de tyske Tropper fra Norge ankom med store Forsinkelser til Krigsskuepladsen, og ofte var baade Mennesker og Materiel blevet slæmt medtaget paa Vejen ned gennem Jylland.

Den danske Patriot har ydet en Indsats, som vil staa til sene Tider, skønt han ikke har samme Mulighed som Frontsoldaten for at redde Livet ved at overgive sig. En Sabotørs Lod er Døden, hvis han bliver taget under Udøvelsen af sin farlige Gerning. Det er disse modige og tapre Mænds Indsats, vi kan takke for, at Danmarks Navn ude i Verden nu nævnes sammen med andre Allierede. Det er denne positive Indsats i Kampen mod Barbarerne og Undertrykkerne, som samtidig med at den giver Udtryk for et lille Folks Følelser og aandelige Indstilling ogsaa har realpolitisk Betydning.

Sabotagen har overaet, hvor den har været gennemført systematisk, forkortet Krigen, og nu har de danske Sabotører fra de allierede Hæres Øverstkommanderende faaet Anerkendelse for deres Indsats. Det er Resultatet af Maaneders og Aars Arbejde paa mange forskellige Fronter herhjemme. Det kan i Dag konstateres, at hele den danske Befolkning, By og Land, Arbejdere og Bønder, Embedsmænd og Handlende, staar bag Frihedskampen. Der er maaske et og andet, som vi ikke alle vil tage Ansvar for, og der er ogsaa snyltet paa Frihedsbevægelsen, men det er dog kun Bagateller.

Den Tid er forbi, da det danske Folk stiltiende saa paa, at nogle af dets ledende Mænd forsøgte at begaa nationalt Selvmord. I Begyndelsen af Frihedskampen var der nogle, der saa det som deres Opgave at fremhæve visse Befolkningsdeles Indsats paa andres Bekostning. En emsig Professor i Historie fremkom saaledes fra sit sikre Skjulested i Sverige med Kritik af Landbefolkningens Stilling. Andre forsøgte at fortsætte i samme Toneart. De gjorde mere Skade end Gavn. Begivenhederne herhjemme i de sidste Maaneder viser, at disse Kritikere tog Fejl. Naar disse Aars Historie skal skrives, vil de konkrete Beviser for Landbefolkningens Indsats kunne forelægges. Det er selvfølgelig umuligt at gøre det i Dag. Maaske er det rigtigt, at Folk paa Landet kom senere med end Byernes Befolkning. Men det ligger i Sagens Natur. Paa Grund af Tyskernes Knægt af det frie Ord vidste de simpelthen ikke, hvad der skete rundt om i deres eget Land. Efter at et rationelt Oplysningsarbejde blev taget op ogsaa overfor Landbefolkningen, gled de naturligt ind i det aktive Arbejde.

Den illegale periodiske Presse kan glæde sig over, at den i Dag egentlig er overflødig. Tyskernes Skændselsgerninger og Overgreb, hele dette Register af Umenneskelighed og Barbari har bidraget til at svejse det danske Folk sammen. Samtidig er de Oplysninger, som vore Medkæmpere ude i den frie Verden daglig fremkommer med, den bedste Propaganda mod Tyskervældet. Den blotte Konstatation af, hvad Generalerne, Gestapo og Hipo udover af Voldshandlinger, er tilstrækkelig til at rejse en Bølge af Had i den danske Befolkning.

Undertiden forsøger man i dette Ragnarok at lede efter en vis Logik i Tingene. Det er overflødigt. Der er ingen. Tyskernes Opførsel her i Landet i de sidste Maaneder har intet med Krig eller Krigens Love at gøre. Et normalt Menneske er ude af Stand til at ræsonnere sig til Bunds i det, der foregaar. Det hele er udtryk for afsporede og forvildede Hjerner. Den sidste krampagtige Forsøg paa at stive den vaklende Position af. Det eneste sikre Resultat er et grænseløst Had, som vil leve gennem Generationer.

Der hersker for Tiden stor Travlhed med at forberede Efterkrigstiden. Mange Jern er i Ilden, og mange Intriger bliver spundet. Det er for tidligt. Endnu staar Fjenden i Landet. Meget kunde tyde paa, at vi har det værste tilbage. Det er ikke usandsynligt, at den slagne Nazihær vil gøre Danmark og Norge til sin sidste Fæstning i Europa. Sker dette, er det, vi hidtil har oplevet, kun Ringe i Vandet mod de Braadsøer, der saa vil rejse sig.

Maatte den danske Modstandsbevægelse i den regulære Kamp, som forestaar, bevare den samme Enighed, Ro og Kampkraft, som har præget Arbejdet gennem det sidste Aar.

En blodig Uge.

I Tiden fra Søndag den 15. April til Søndag den 22. April, begge Dage incl., er ialt 54 danske Statsborgere og 7 Tyskere blevet dræbt ved Skud, medens 30 Danskere og 2 Tyskere er blevet saaret.

Af Danskerne dræbtes 25 og saaredes 4 af Tyskerne, medens 13 blev dræbt og 5 saaret som Stikkere eller af lignende Aarsager. Endvidere foreligger der Meddelelse om 6 dræbte og 7 saarede, hvor Aarsagen ikke kendes med fuld Sikkerhed, og om 10, der dræbtes og 14, der saaredes ved Tilfældigheder under Skyderi i Gaderne eller ved Skud fra tyske Vagtposter. Endelig er Tyskernes Mordforsøg i to Tilfælde mislykkedes totalt, officielle Henrettelser er ikke medregnet i de nævnte Tal.

Tyskerne forsøger at skjule Ungarernes Mytteri.

De øverste tyske militære Myndigheder har gjort alt, hvad de kunde for at skjule Sandheden om de ungarske Soldaters Mytteri Søndag Formiddag paa Garderkasernen i København. Først søgte de at udsprede det Rygte, at der fra Sabotørers Side var gjort Forsøg paa at stjæle en Kanon, hvorefter Soldaterne var gaaet til Aktion. Denne Historie var imidlertid saa naiv - alene af den Grund at Tyskerne ikke kunde paavise en eneste saaret eller dræbt Sabotør - at kun meget faa Københavnerne fæstede Lid til den. Derefter søgte Tyskerne saa at forklare det voldsomme Sammenstød derhed, at det drejede sig om en Øvelse i Gadekamp. Heller ikke denne Forklaring var der nogen, der troede paa - navnlig ikke under Indtrykket af desaarede tyske og ungarske Soldater, der blev liggende i Gaderne, indtil de voldsomme Begivenheder var afsluttet. Sandheden kom da ogsaa frem midt under Skyderiet, da en tysk Officer, der aabenbart ikke kendte sine Propaganda-Landsmænds Hensigter, erklærede overfor en saaret Dansker, der var blevet bragt ind paa Købmandsskolen:

"Jeg lover Dem, at de ansvarlige Soldater skal blive stillet for en Krigsret. De tyske Myndigheder har ikke noget Ansvar for dette Skyderi!"

Det kan tilføjes, at Mytteriet nu har kostet 8 Danskere Livet, idet den 22-aarige Skønhedsekspert Frøken Ellen Brunholm Nielsen, Veras Alle 17, er afgaaet ved Døden paa Hospitalet. Hun blev saaret paa Trappen ned til Nørreport Station, hvor yderligere følgende blev alvorligt saaret: Den 25-aarige Arbejdsmand Orla Aabo, Raadmandsgade 8, og den 48-aarige Fru Nathalie Loschka, Vendersgade 5. Videre blev følgende i haardt saaret Tilstand bragt til Hospitalerne: Den 43-aarige Niels Ravn Nielsen, Linnesgade 10, den 48-aarige Vicevært Marius Jensen, Linnesgade 20 og den 22-aarige Fabriksarbejder Charlis Hansen, Aabenraa 30.

Danske Arbejdere forsvinder fra Tyskernes Befæstningsanlæg.

Danske Patriots alvorlige Henvendelser til danske Arbejdere om at blive borte fra Tyskernes Befæstningsanlæg har i høj Grad baaret Frugt. Paa Bornholm har samtlige danske Arbejdere ved den saakaldte "Bornholms Flyveplads" og paa den store Arbejdsplads ved Klemensker nedlagt Arbejdet, og Jylland over er Arbejdet af samme Grund ved at gaa i Staa ved samtlige Befæstningsanlæg. Dette er saaledes Tilfældet i Vendsyssel, og ved Dronninglund og Ørse arbejder kun tre - 3 - Mand, og umiddelbart efter at der var blevet rettet Trusler mod Arbejderne, op sagde Entreprenørfirmaet Kontrakten med Værnemagten.

I Midtjylland er det lige saa galt. Antallet af Arbejdere paa Karup Flyveplads skal i Løbet af ganske faa Dage være gaaet ned fra "flere Hundrede" til "ganske faa", og ved Silkeborg er Arbejdet paa de store Arbejdspladser i Byens Omegn indstillet. Værløse Flyveplads er paa samme Maade forladt af danske Arbejdere og det kvindelige Køkkenpersonale. Tyske Flygtningen er indsat i Stedet.

Det kan endelig tilføjes, at en Del Vognmænd, som trods dette stadig har opretholdt deres Kørsel for Tyskerne, i en Række Tilfælde har faaet deres Køretøjer ødelagt.

Stikkeren skød paa sin Trosfælle.

Forleden kom det til et dramatisk Optrin i Skomagerforretningen paa Godthaabsvej 207, hvor en saaret Stikker havde søgt Ly. Da hans politiske Trosfælle, Skomager Larsen, vilde komme ham til Hjælp, affyrede Stikkeren en Række Skud imod ham, i den Tro, at det var Patrioterne, der kom tilbage for at gøre det af med ham.

Stikkeren var den 32-aarige Vagtmand, William Stoller Christensen, der bor paa 2. Sal i samme Ejendom som Skomager Larsen. Tre Frihedskæmpere havde passet ham op, da han kom hjem, og de saarede ham alvorligt med Pistolskud. Christensen var dog ikke værre medtaget, end at han kunne besvare Ilden, og da han derefter søgte ind til sin gode Ven, Skomager Larsen, forsvandt Frihedskæmperne.

Larsen var imidlertid ikke i Forretningen, men da han paa Afstand havde fulgt Begivenhederne og set Frihedskæmperne forsvinde, ilede han straks til for at hjælpe Stoller Christensen. Vagtmanden, der var styrtet om paa Gulvet i Forretningen, misforstod imidlertid Situationen. Han genkendte aabenbart slet ikke Larsen, for da denne viste sig i Døren, tømte han Resten af Pistolens Magasin imod ham. Værkværdigvis blev Larsen ikke ramt. Misforstaaelsen blev opklaret, og Larsen tilkaldte Ambulancen og Hipo.

Det kan tilføjes, at Stoller Christensen er "Strejfer" for Hipo, d.v.s. løs Stikker.

Den dræbte Tandlægesøn var tilknyttet Gestapo

Natten til Fredag blev som omtalt Tandlæge Christensens 19-aarige Søn Steen dræbt af Revolvermænd. Han er blevet likvideret af Patrioter. Sammen med sin Broder har han i længere Tid gjort Tjeneste i Gestapo, og en tredie Broder gør Tjeneste i Waffen SS.

Der er ingen Tvivl om, at det er de unge Mænds Mor, der har indgivet dem deres nazistiske Synspunkter og tilskyndet dem til at gaa i tysk Tjeneste. Hun er udpræget nazistisk indstillet og søger sine Venner blandt tyske Officerer. Tandlægen selv er ganske uinteresset i Politik. De to hjemmeværende Sønner har optraadt yderst provokerende. Det kan saaledes nævnes, at de i længere Tid har øvet sig i Pistolskydning i Haven til Forældrenes Villa. De havde begge tyske Uniformer, som de tog paa ved særlige Lejligheder.

Tidligt Fredag Morgen vilde fire Frihedskæmpere foretage en nærmere Undersøgelse hos de to Brødre. De fik ogsaa dem begge i Tale, men pludselig trak Steen en Pistol og vilde affyre den mod Frihedskæmperne. De kom

ham imidlertid i Forkøbet og saarede ham saa haardt, at hankort efter afgik ved Døden.

Broderen havde imidlertid grebet et Jagtgevær, som han affyrede mod Frihedskæmperne, men de slap alle bort uden at blive saaret.

Sverige og Norges Befrielse.

Det lukkede Møde i den svenske Rigsdags to Kamre Fredag imødeses med den største Spænding. Mødets Tema synes efter alt at dømme at være Spørgsmaalet, om Sverige skal yde aktiv militær Hjælp til Norges Befrielse, i hvilken Form denne Hjælp skal komme, hvornaar den skal komme og paa Foranledning af hvem.

Det nyoprettede svenske Frivillig-Korps til Hjælp for Norge tæller nu ca. 4000 Mand.

INFORMATION'S RADIOAFLYTNING:

Berlinfronten: Ringen slutter sig stadig tættere omkring den dødsdømte tyske Hovedstad. Der er nu kun een ubesat Vej tilbage. Den gaar mod Potsdam. Baade Jernbane og Autostrada til Hamburg blev besat i Gaar. Det er med nogen overraskelse, Berlinererne har faaet at vide, at Hitler skulde være kommet til Berlin for at lede Slaget. Ingen har set det mindste til ham, og det drejer sig sikkert kun om en af Goebbels Propagandaløgne, der er udsendt for at stimulere Berlinererne til at kæmpe. - I den nordlige Del af Byen har Russernes Fremtrængen været størst. De er naaet helt til Jernbanelinjen i Vest og har taget den store Rangerbanegaard Spandau West. De fortsætter nu mod Heerstrasse. I Syd er Neu Babelsberg blevet besat, og Russerne fortsætter mod Potsdam, der ligger faa km forude. I Syd er Neuköln indtaget.

Tysk Politi og SS-Tropper og deendnu trofaste Dele af Hæren har en vanskelig Opgave. De maa kæmpe paa en Dobbeltfront, idet Berlinererne gaar over til Oprørsbevægelsen i stadig større Tal. Den berlinske Befolkning kæmper nu for at kunne bevare deres By for SS. Forbitrelsen mod SS er meget stor. Det er ikke alene under aaben Himmel, at Kampen foregaar. Ogsaa i de store Luftbeskyttelsesbunkers, i Kældrene, i Kanalsystemet under Jorden og i de underjordiske Banetunneler kæmpes der med den allerstørste Forbitrelse. SS sprænger i Luften alt, hvad det er muligt at faa sat en Sprængladning til. Mange Steder ogsaa de Beskyttelsesrum, som Kvinder og Børn er hobet sammen i. Ved Gneisenauerstrasse er et stort Beskyttelsesrum røget i Luften med Tusinder af Kvinder og Børn. Oprørerne har bemægtiget sig Neukölner U-Banegaarden en Dag før Russerne kom. Det lykkedes dem at forsvare den mod SS, til de blev befriet af Russerne.

Sydfronten: Fra Berlin kæmper Russerne sig over mod Elben og gør gode Fremskridt. Man kan faktisk allerede nu sige, at der er dannet een stor Lomme med store Tropestyrker mellem Berlin i Nord og Dresden i Syd. Denne bliver ganske langsomt likvideret.

I Syd har de franske Tropper indtaget Ulm og er herfra rykket 30 km videre, de staar nu kun 40 km fra Augsburg. Det halve Sydtyskland er blevet indtaget paa tre Dage, og der er her dannet tre store Lommer, der nu skal likvideres. Amerikanerne trænger samtidig frem mod Syd og staar faa

km fra Regensburg og kun 50 km fra den østrigske Grænse. Samtidig kæmper de sig ind i Czekoslovakiet og staar lige foran Eger. Weyden, Nassburg og Schwarzenfeld er blevet besat. I Sachsen er der faktisk ingen Modstand længere, men i Sudeterdistriktet, som i alle Grænsedistrikter er Stemmningen mere fanatisk. Hele Friedrikshafen brænder.

Nordfronten: Hamburg ligger under kraftig Artilleriild, og Bremen er langsomt ved at blive besat. Ved Bremens Østrand er Arbergen blevet indtaget. En stærk Afdeling af General Montgomerys Hær er sat over Elben og er paa Vej ind i Mecklenburg, saa man paa denne Maade hindrer tyske Tropestyrker i at søge op mod Slesvig-Holsten og Danmark.

Russiske Tropestyrker er fra det store Brohovede mellem Gart og Stettin gaaet mod Vest og har naaet Pasewalk. Der er slet ingen tyske Tropper i Distriktet, da alle Reserver er blevet trukket til Berlin. Stettin er ved at være omringet.

Italienfronten: De Allierede er nu gaaet over Po-Sletten. Modena, Ferrara og Spezia er blevet indtaget. Hele den italienske Front er ii fuld Opløsning, hvilket man ser bedst i den kendsgerning, at de Allierede i Løbet af 24 Timer har taget ikke mindre end 40.000 Fanger.

Luftangreb: De allierede Luftstyrker sætter nu haardt ind for at hindre, at Tyskerne kan tage sig sammen og danne en ny Front i Slesvig-Holsten og senere i Danmark. Tre Smaabyer i Slesvig-Holsten, der aldrig før har haft et Luftangreb, er blevet angrebet meget haardt. Det er Bad Oldesloe, Rendsborg og Travemünde. Desuden har Kiel to Gange haft Besøg af engelske Bombers.

De afgør selv deres Skæbne.

Vil Tyskerne give Fornuften en Chance tilsidst?

bladet "Den Danske Parole" bringer følgende Artikel:

Uforstaaeligt forekommer det os egentlig ofte, at ikke allerede Tyskland som saadant har kapituleret. Ikke en By staar ubeskadiget tilbage. Et Tyskland i Ruiner er det Krigsmonument, der overleveres Efterslægten af Nazismen, der ellers som "Die deutsche Stimme" i straalende Udkast viste, det for tre Aar siden havde tænkt sig Kolossalmonument, Kriegerdenkmäler, i Holland, Italien, Litauen, Norge (endda baade ved Oslo og ved Trondheim), Polen og i Rusland. Tilbage af alt dette er blevet et forarmet, udpint Folk, der - mens de maa begræde deres Millioner af døde og deres ødelagte Hjem - kan tænke tilbage paa deres gale Begejstring for den sindssyge Korporal, der vilde underlægge sig en Verden, men kun opnaaede at knuse sit eget Folk og dets Fremtid.

Hvor er nu de Mennesker indenfor det tyske Rige, der kan føre Landet og Folket frem til Menneskelighed og Samarbejde paany? Hvor er de Tyskere, der nu burde staa frem og Modigt - uden Angst for Vanvidstruslerne om Hævn paa deres Familie - sige til det tyske Folk, at nu er det Slut, nu maa Kampen indstilles, hvis ikke endnu flere millioner hensigtsløst skal dræbes i en Kamp, der forlængst er tabt. Endnu har de ikke vist sig, forhaabentlig vil de dukke op i de nærmeste Dage.

Vi herhjemme spejder efter de samme Tegn. Vi ved, at vi vil blive be-

friede, og at den danske Frihedshær vil staa som een Mand i Kampen herfor Side om Side med vore allierede Venner. Men vi har ingen Blodhunger i vort Land. Vi har heller intet Ønske om nu i sidste Øjeblik at se ogsaa vort Land forvandlet til Slagmarkens Ruinhobe, - selv om vi tager denne Prøvelse med, om den skulde vise sig nødvendig. Vi har lige saa lidt noget Ønske om at besegle vor Frihed med Døden for endnu flere af Danmarks bedste Unge, end Kampen allerede nu har kostet os. Det Spørgsmaal, vi stiller os selv, er derfor: Vil der ikke være bare den lille Gnist af Forstand og Fornuft tilbage hos Tyskerne i Danmark, der foranlediger deres Kapitulation uden Kamp? Der er i det Øjeblik, hvor disse Linjer skrives, ca. 275.000 Saarede og Flygtningen i Danmark. Uindbudte og uvelkomne er de alle. Værgeløse er de ogsaa, og forhadte! Lad det blive sagt trods dette, at vort Ønske er at sende disse Mennesker tilbage til Tyskland saa hurtigt, det overhovedet er muligt. Men Tyskerne skal ikke være blinde for, at det Had, der lurder imod dem i Danmark, er vildt og ubændigt. Hvis derfor Tyskerne afslutter deres Plyndringstigt i vort Land med at sprænge vore Havne, vore offentlige Værker, vore Byer o.s.v. i Luften, skal de i hvert Fald gøre sig helt klart paa Forhaand, at det vil føre de voldsomste Repressalier med sig fra dansk Side. I en saadan Situation vil Hadet gaa ud over Soldater, eller de tilhører den pjaltede, lusede Strøm af Flygtninge, der i de seneste Maaneder er væltet ind over vore Grænser.

Den danske Frihedshær vil handle saa værdigt, som en regulær Hær vil handle, d.v.s. at Tropper, der overgiver sig, vil blive behandlet efter de internationale Bestemmelser herfor. Politibanditterne, Hipofolkene, Gestapo og deres Medhjælperlæng af danske Forrædere vil vi gøre op med efter dansk Skik, altsaa efter Lov og Dom. Men den menige tyske Soldat har vi intet Opgør med, om ikke han selv vil. Hans Dom maa blive den simpelthen at vende tilbage til Ruinernes Tyskland, hvor han vil kunne faa Aar til at gaa med at opbygge, hvad hans forbryderiske Ledere har tilintetgjort i Krigens vanvittige Aar. Hvis Vanviddet derimod skal raade blandt de militære Styrker, maa de ikke vente nogen Hensyntagen fra et lille Land, der kun kæmper for een Ting: at kæmpe Landet frit saa hurtigt og saa ubeskadiget som gør ligt.

Vi ved ikke, om disse Synspunkter naar frem til Tyskerne, vi haaber det. Fornuften og det nøgterne Overlæg har ikke haft gunstige Kaar hos dem i Krigens hidtil forløbne Aar; det vilde være klogt for de snart afskaarne Tropper her i Landet at give Fornuften Genoprejsning de sidste Sekunder før Klokken tolv.

oo0oo

I FAA LINJER (Indland):

Politibetjent Victor Rasmussen, Horsens, der blev saaret under et mislykket Attentat mod Værnemager-Entreprenør Jacobsen fra Gedved, er død paa det tyske Hospital i Horsens. Hans Hustru fik Lørdag og Søndag Til-ladelse til at besøge ham, men da hun Mandag Morgen atter kom paa Hospi-talet, fik hun Meddelelse om, at hendes Mand var død og var blevet begravet samme Morgen.

Til Hillerød er ankommet 170 haardtssaarede tyske Soldater; til Birkerød 130 og til Helsingør ca. 300.

Ved den Aktion, som Frihedskæmpere i Aalborg forleden rettede mod Gesta-po, medens Razziaen mod Springborgs Trævarefabrik stod paa, blev to Ge-stapomænd dræbt. Den ene af dem var en Dansker ved Navn Clemmensen. Ti Gestapofolk og tyske Vagtposter blev saaret. Alle Frihedskæmperne slap uskadt fra Aktionen.

Sent Søndag Aften eksploderede en kraftig Bombe i Thisted Andels Svine-slagteris Pølsemageri, der blev fuldstændig ødelagt. En Række uerstatte-lige Maskiner blev sat ud af Funktion, og Pølsemageriet kan ikke komme i Gang foreløbig.

Hipo-Folkenes Nervøsitet gaar efterhaanden over alle Grænser. Forleden Nat indhentede en Flok Hipomænd paa Gaden i Fredericia en Repræsentant Chr. Morrild og spurgte ham, hvorfor han havde raabt efter dem. Inden Repræsentanten naaede at svare, at han absolut ikke havde raabt, fik han et Skud i Brystet. Han maatte indlægges paa Hospitalet.

I Rønne har Tyskerne beslaglagt Bornholms Amtsstue og samtidig taget 23 Værelser paa Dams Hotel til Beboelse for tyske Flyvere. I Glostrup er Re-restaurant "Siesta" og Jernbanehotellet blevet beslaglagt.

Paa Feltlazarettet i Rønne er fire-fem Lettere indlagt lidende af Menigi-tis. En Lette er fornylig død af samme Sygdom.

I Nykøbing F. blev Frimurerlogens Stiftelse for gamle Medlemmer beslag-lagt for nogle Dage siden. Ved Udenrigsministeriets Mellemkomst blev Stiftelsen frigivet, saaledes at de gamle kunde flytte tilbage. Beslag-læggelsen er imidlertid blevet opretholdt, og Bygningen er nu taget i Brug af SS-Kommandoen.

Frihedskæmpere har i de sidste Dage fjernet 100 Rummeter Generatorbrænde ved Giesegaard Øst for Ringsted.

Ni Røde Kors Rutebiler er fra Padborg kørt til Hamborg for at hente Bebo-erne paa det danske Alderdomshjem "Stift Rosenborg" hjem til Danmark.

I de sidste Dage er der til København ankommet ca. 7500 saarede Soldater og ca. 7800 Flygtninge. Det samlede Antal er dermed naaet op paa ca. 306.800.

Lørdag Eftermiddag blev to Mænd skudt i Rundetaarn i København, hvor de søgte at skjule sig. Efter at de var løbet op i Taarnet, kom tre Mænd ind, holdt Portneren op, fandt de to Mænd og skød dem. Ligene blev bragt ud i en Bil, der ventede udenfor Rundetaarn.

Frederiksberg Brandvæsens Officersvogn blev Mandag Aften under den sid-ste Luftalarm beskudt af det tyske Sikkerhedspoliti, da den var kørt til Gentofte for at hente en Luftværnsleder. Beskydningen skete ved Hellerup. Vognen gennemhulledes, og en Kugle strejfede Chaufførens Skulderstrop, men ingen saaredes.

Arbejderne paa Bornholms Flyveplads og paa Arbejdspladsen ved Klemensker har alle som een nedlagt Arbejdet, efter at der i Omegnen var slaaet Plakater op med Advarsler mod at arbejde for tysk Regning. Siden i Lør-

dags har ingen Arbejder vist sig de to Steder.

Efter sikkert Forlydende faar en Hipo-Enke udbetalt en Erstatning paa 20.000 Kr. ved Tab af Forsørger. Hertil kommer saa, at hun faar udbetalt en maanedlig Pension paa 800 Kr. Denne Ordning faar dog næppe nogen længere Levetid.

I Dyrehaven ved Klampenborg fandt man i Aftes ved 18-Tiden Liget af en yngre Mand fra Tølløseegnen. Han var dræbt ved en Maskinpistolsalve, og hans Papirer viste, at han hed Willy Erhardt Jensen, Elverdamsmøllen, Tølløse St. Han var blevet bragt ud i Skoven i en Personbil og skudt paa en Sidevej indenfor Røde Port. Alt taler for, at det drejer sig om en Stikker-Likvidation.

Forleden fandt man den 34-aarige Stephen Philip skudt i Opgangen til sin Lejlighed paa Torvet 1 i Kalundborg. Den dræbte Philip, der lige var ankommet til Byen, var en meget aktiv Stikker, der bl.a. bærer Ansvar for en Række Arrestationer paa Sorø-Egnen.

Det viser sig nu, at Manden, der var blevet fundet saaret i det tyskbesatte Hotel "Phønix" i Bredgade i København, ikke som først antaget var blevet ramt af et Vaadeskud i Hotellets Gaard, hvor han blev fundet. Han var blevet beskudt paa Gaden af to Mænd. Det drejer sig om den 22-aarige "Angestillter" i Gestapos Hovedkvarter, stud. mag. Hans Jørgen Brasen, der senere er afgaaet ved Døden.

Som omtalt blev en tysk Lastbil sprængt i Luften ved Gammel Strand i København. Samtidig blev Bilens tyske Fører haardt saaret. Det viser sig nu, at Grunden til hans Kvæstelser var den, at han vilde fjerne Bomben, som Patrioterne i Forbifarten havde kastet mellem Forskærmen og Motorhjelmen. Den tyske Militærchauffør hoppede straks ned fra Førersædet, men i Stedet for hurtigst muligt at forsvinde, vilde han gribe om Bomben og kaste den bort. I det samme eksplodere Bomben, og Tyskeren blev saaret.

Overlæge Tofte fra den kommunale Fødeklinik paa Martinsvej i København blev forleden, da han sammen med sin Datter kom gaaende paa Vodroffsvej, uden Foranledning beskudt fra en tysk Bil med Gestapofolk. Det drejede sig aabenbart om Forsøg paa Clearingmord, men Overlægen slap med et Skudskaar i Benet.

Mellem de Hestehandlere, der for Tiden foretager ulovligt Salg af Heste til Værnemagten, er Hestehandler Chr. Knudsen i Randers, der paa 21 Heste har skaffet sig en ulovlig Fortjeneste paa 20.000 Kr. Landmænd paa Randers-Egnen advares derfor imod at sælge Heste til ham. En anden Hestehandler, hvis Meriter bør fremhæves, er Hestehandler Munk i København, der henvendte sig til den tyske Kommandant i Nyborg for at faa Dispensation fra den danske Bestemmelse om, at der ikke kan føres Heste over Storebælt. De paagældende Heste skulde leveres til den tyske Værnemagt paa Sjælland. Hestehandler Verner Knudsen i Øksendrup har anvendt samme Fremgangsmaade.

Da Tyskerne ikke kunde faa de Kartoffler, de ønskede, forsøgte de at foretage Opkøb hos Landmændene til høje Priser. Det er imidlertid blevet en

stor Fiasko, og derfor har de allieret sig med nogle Outsidere blandt Kartoffelgrossisterne. Under Foregivende af, at de køber op til Københavns Kartoffelforsyning, køber de Kartoffler til Tyskerne, og paa Vej til København bliver de store Sendinger omadresserede. Man har Vished for, at mindst 15 Vognladninger Kartoffler paa denne generende Maade er unddrager Hovedstadens Befolkning, men muligt drejer det sig om langt større Mængder.

En meget utiltalende Værnemager er Kartoffelhandler Weiss-Pedersen, Danas Plads i København, boende i Hundige. Han har til Tyskerne foretaget ulovligt Salg af Kartoffler, Grøntsager og Æg og svømmer derfor nu i Penge. Weiss-Pedersen foregiver, naar han foretager sine Opkøb, at det er til hans egen Forretning. Alt gaar imidlertid til Tyskerne, og det er betydelige Mængder, han og hans Sønner paa den Maade slæber sammen til Herrefolket.

Under Overflyvningerne Mandag Aften af allierede Flyvere gik Maskinerne saa lavt, at man uden Vanskelighed kunde se hver eneste Maskine. Flyverne gik kun i ca. 1000 Meters Højde, og Byens Beboere fulgte interesseret Flyverne, mens mange tyske Soldater klemte sig op mod Husene.

I en Del Sogne omkring Næstved har Hipo stationeret flere Mænd, der optræder som Stikkere. Saaledes er der Hipomænd stationeret i Skelby, Glumsø, Herlufmagle og i Fensmark Sogne. Beboerne i disse Sogne maa derfor vise den størst mulige Forsigtighed.

Forleden trængte Gestapo ind hos Slagtermester Valdemar Nielsen, Herlufmagle ved Næstved, og forlangte Oplysninger om Slagtermesterens Søn. Da han ikke var hjemme, slæbte Gestapo- og Hipo-Folkene Slagtermesteren og hans Datter til Missionshotellet i Næstved, hvor de var til Afhøring i 13 Timer.

Næstveds Borgmester, Calum, var forleden i Forhør i 2 1/2 Time i det tyske Kvarter paa Missionshotellet i Næstved, og Skolelægen, Dr. Bo Poulsen maatte underkaste sig et 5 Timers Forhør samme Sted. Missionshotellet, der er stærkt bevogtet, har hidtil været benyttet som Bolig for den tyske Officerssskoles Elever.

Tyskerne forsøger at hverve russiske Krigsfanger i Danmark. Paa Aarhus Stadion er der i Øjeblikket 150 tyske Soldater og omtrent 100 russiske Krigsfanger. Fangerne halvsulter og piller Madrester paa Lejrens Skraldemødding. Da Russerne for nogle Dage siden blev stillet overfor Valget: enten at gaa ind i den tyske Hær eller ogsaa sulte, foretrak en halv snes Stykker af dem at trække i den tyske Trøje, mens Resten hellere vilde sulte.

Tyskerne forbereder sig paa, at de ikke skal blive meget længere i Danmark. I Haderslev har en SS-Kommando paa Missionshotellet faaet udbetalt 3 Maaneders Løn forud. Mange Soldater har i den senere Tid været paa Jagt efter civilt Tøj i Byens Forretninger, men kunde naturligvis intet købe. De erklærer, at de ikke vil kæmpe, hvis det er Englænderne og Amerikanerne, der kommer til Danmark, men derimod nok, hvis det er Russerne.

I de sidste Nætter er der blevet afholdt Øvelser omkring Haderslev. Man

leger, at Fjenden staar foran Tankfælderne, og Tyskerne vinder naturligvis hver Gang.

Restaurationerne "Palmehaven" og "Jernbanepavillonen" i Charlottenlund er blevet beslaglagt af Tyskerne til Brug for Flygtninge.

Alle Skoler i Nykøbing Falster er nu blevet beslaglagt. Tyskerne har ogsaa taget Industrihotellet og Missionshotellet.

Til Nykøbing Falster er der ankommet 100 tyske Flygtninge, til Nysted 300, til Stubbekøbing 350 og til Sakskøbing 300.

Politistationen i Rosenvængets Alle i København er blevet rømmet af det tyske Politi. Paa Porten hænger der en Plakat om, at Henvendelse kan ske til Fælledvejens Politistation. Saa ved vi det!

Udgangsforbudet i Esbjerg opretholdes. Enkelte Læger, hvis Ausweis er udløbet, har faaet forlænget det med 60 Dage, mens Natarbejdere i nogle Tilfælde har faaet Tilladelsen forlænget til den 10. Maj. Der foretages jævnlig Kontrol med Legitimationskortene paa Landevejen til og fra Esbjerg.

En tysk Oberfeldwebel og en dansk Portier, der førte Tilsyn med de tyske Belægningsstuer paa St. Torv 1 i Aarhus, er blevet løsladt fra den tyske Arrest i Aarhus. De har siddet i fire Uger, fordi de lyttede til den engelske Radios Nyhedsudsendelser. De blev hver Dag pisket og fik ikke noget at spise.

Næsten alle Arbejdere paa Tirstrup Flyveplads paa Djursland har forladt Arbejdet. Før var der 5000 Arbejdere, 2000 Lastvogne og 1500 Hestekøretøjer - nu gaar der kun nogle Medlemmer af Værnemagten. Den tyske Arbejdsleder paa Pladsen, Baumeisteren, er stukket af. Det siges, at han er flygtet til Fyn.

Leif Faigh, der blev skudt ved Eugen Warmingsvej i Aabyhøj ved Aarhus. Han er sandsynligvis blevet skudt af sine egne, nemlig Hipofolkene, der har kastet ham ud af Bilen efter at have skudt ham.

Arrestationer: i Esbjerg Overlærer S.A. Hansen og Direktør Chr. Alstrup, i Rønne Kontorchef Abitz, Amtskontoret, og Vagtmester Aakjær, i Ringsted Arbejdsmand Harry Rasmussen, Rønnedevej 12.

Specielt: Til 398: Kan ikke oplyses.
Til 755: Han er ukendt af os.
Til 66: Torsdag Kl. 16 præcis.
Til 936: Vi takker for det hele og er særdeles glade for det.

24 Timers Generalstrejke i Fredericia.

Da Meddelelsen om Henrettelsen af de ni Patrioter, hvoraf de seks var fra

Fredericia og de øvrige tre fra den lille Landsby Taulov i Nærheden, i Gaar Formiddags naaede Fredericia, blev den mødt med voldsom Harme, og i Løbet af ganske kort Tid blev alt Arbejde i Byen nedlagt. Strejken begyndte paa Jernbanestationen, hvis Personale af alle Kategorier gik deres Vej, og fra Jernbanestationen bredte Arbejdsnedlæggelsen sig til hele Byen, saaledes at Arbejdsstandsningen var total paa mindre end en Time. Samtlige Forretninger lukkede, Personalet paa Telefoncentralen og Rigstelefonen gik hjem, og ikke et Sted i Byen blev der arbejdet.

Strejken paa Jernbanestationen var et slemt Afbræk i Trafikken. Ikke et Tog blev ført igennem, og de danske Tog blev standset i de omliggende Købstæder. Tyskerne forsøgte at føre enkelte Værnemagtstog igennem, men de har sørgelige Erfaringer med Fredericia Station, hvor de f.Eks. i Strejkedagene efter den 19. September i Fjor forsøgte at gennemføre Toggangen uden dansk Bistand med det Resultat, at hele Trafiken i Løbet af kort Tid var et Kaos. Man opgav derfor hen paa Eftermiddagen at føre Værnemagtstog igennem. Dette bevirkede bl.a., at Nyborg Station blev saa overfyldt med Gods, at man ikke kunde tage mere, og dette igen resulterede i, at flere Tusinde tyske Soldater, der fra Sjælland skulde sendes til Jylland, endnu i Morges ikke var kommet længere end til Korsør uden Chance for foreløbig at komme videre.

Det var endnu i Formiddags umuligt at komme i Forbindelse med Fredericia, men det menes, at Generalstrejken skal sluttes Kl. 12 i Dag.

Jernbanesabotagen

I Mandags blev der fra Pakhuset paa Københavns Godsbanegaard fjernet en Snes Kasser røget Flæsk, der var bestemt for Værnemagten.

Det kniber med at faa Strækningerne ved Silkeborg i Orden igen, fordi der er sket nye Sprængninger mellem Laven og Svejlbæk. Der skal udskiftes en Snes Skinner, og desuden er en Stenkiste blevet sprængt.

Mellem Grenaaavej og Lystrup har nye Sprængninger bevirket, at der skal udveksles en halv Snes Skinner.

Sprængningerne paa Fyn er blevet fortsat paa Naarup og Flemløse Stationer, og Arbejdet med Reparationerne sinkes af ueksploderede Bomber.

Strækningen mellem Struer og Skive har været udsat for flere Sprængninger, og der skal her udveksles 25-30 Skinner.

Mange Steder i Jylland er der Natten mellem Tirsdag og Onsdag sket svære Sprængninger, og selv om Omfanget af Skaderne ikke er kendt endnu, er der Grund til at antage, at Reparationsarbejderne vil tage lang Tid.

Sidste "i faa Linjer"

For fjerde Gang blev der i Aftes forøvet Sabotage mod Maskinsnedkeriet P. Hansen, Islevbrovej 4 i København. Maskinsnedkeriet nedbrændte og alle Maskiner blev ødelagt. Ligeledes blev Tømmerpladsen ved Siden af Maskinsnedkeriet ødelagt.

Ud for Dronningensgade 46 blev i Morges ved 4.30-Tiden fundet to nedskudte Kvinder. Den ene, Fru Anna Kirkegaard-Petersen, Dronningens 15,

Stuen, levede endnu, mens den anden, Fru Elvira Christensen, Sofiegade 34, var død.

Af Papirer, der fandres paa dem, fremgik det, at de begge havde Ansættelse i "Deutsches Eck".

En Mand ved Navn Fagerberg, Nørrebrogade 200 blev i Nat fundet skudt i Chr. Bergs Allé ved Parkalle.

S L U T

Eftertryk med Kildeangivelse forbudt.

Berlins Dødskamp gaar videre. Marskal Sjukovs Styrker fra Øst og Marskal Konjevs Armé fra Sydøst har faaet Forbindelse med hinanden i det brændende Inferno, der er den tidligere stortyske Hovedstad. Ringen om Byen er ved at blive lukket - de tyske Panserreserver, der er trukket til fra Vest, ødelægges dels paa Vejen af allierede Flyvere, dels i Berlins Udkanter af det russiske Panservaaben.

Kampen om Bremen og Hamburg er ved at gaa ind i den afgørende Fase, medens de to amerikanske Armeer og den ene franske gennemskærer den bayerske Bjergfæstning, hvor Nazismen mente at ville kæmpe sin sidste Kamp, paa Kryds og Tværs. Regensburg er erobret og amerikanske Panserkolonner nærmer sig hurtigt den østrigske Grænse. Det franske Fremstød til den schweiziske Grænse truer det nazistiske Fører-Hierarkis sidste Tilflugtssted ved Constanz-Søen og Flugtvejen over Grænsen.

INFORMATIONS INDENLANDSKE NYHEDSTJENESTE:

Bornholmerne bliver straffede,
fordi de har været uartige.

Den tyske Værnemagt har Tirsdag beslaglagt et stort Antal private Cykler paa Bornholm som "Straffeforanstaltning mod Befolkningen". Anledningen er et Sprængstofattentat mod et Luftværnsanlæg i Olsker Natten til den 24. Samtlige Landeveje og Torve blev besat, og alle Cyklister, der kom kørende, blev standset og maatte aflevere Cyklerne. Til Gengæld fik de udleveret en Seddel, hvorpaa der stod, at Beslaglæggelsen skete som "Straffeforanstaltning", og at de maatte henvende sig til Amtmanden om eventuel Erstatning. Den tyske Kommandant har overfor Amtmanden opgivet Tallet paa (fortsættes Side 2)

INDHOLDSFORTEGNELSE

Situationen	Side 1	Værnemagten beslaglægger Landbrugets Heste	Side 3-4
Bornholmerne bliver straffede	" 1	Tysk Officer vilde afvæbne - Politiet!	" 4
De danske og norske politiske Fanger hjem fra Tyskland	" 2	Af Breve fra en dødsdømt	" 4
Nyansat Redder likvideret som Stikker	" 2	I faa Linjer	"6-7-8
Hipo'er dræbt	" 2	Specielt	" 8
Sortbørs-Haj med tysk Ausweis og Pistol	" 3	INF's Radioaflytning	" 8
		Jernbanesabotagen	" 11

beslaglagte Cykler til 150, men man mener, at det ligger paa ca. 300. En forgæves Protest er afgivet fra dansk Side.

De danske og norske politiske Fanger hjem fra Tyskland.

Samtlige danske og norske politiske Fanger, der har været interneret i Tyskland, er nu ved svensk-dansk Formidling overført til Danmark, henholdsvis til Frøslev og Ungdomslejren Møgelkjær ved Horsens. Det drejer sig om 5.000 ialt. Hertil kommer de tidligere afhentede Betjente, ca. 2.000.

Der er Grund til at antage, at alle fra Tyskland afhentede politiske Fanger vil kunne overføres til Internering i Sverige. Endvidere træffes der Forberedelse til at overføre et stort Antal belgiske og franske Kvinder, som har siddet interneret i Tyskland, igennem Danmark til Sverige. Der regnes foreløbig med 3-4.000. Derimod har der ikke paa nuværende Tidspunkt været Tale om en Ophævelse af Frøslevlejren eller om nogen større Udtømning af denne.

Nyansat Redder likvideret som Stikker.

Ved Søborg Mose overfor Bispebjerg Kirkegaard fandt man i Gaar Liget af en ung Mand, der var blevet dræbt ved Skud i Hovedet. Af et Legitimationskort, som den dræbte havde i Lommen, fremgik det, at hans Navn var Svend Jørgensen fra Rebekkavej i Hellerup, men det viser sig, at han var identisk med en Mand, som i ganske kort Tid har været ansat i Zoneredningskorpset med Tjeneste paa Hovedstationen paa Platanvej. Han gik her under Navnet Hagen, og det viser sig, at han var en meget flittig Gestapostikker. Der er ingen Tvivl om, at han er søgt ind i Zoneredningskorpset for at spionere og lade sine Oplysninger gaa videre til Gestapo. Hans Generallieblad var imidlertid saa stort, at han allerede stod paa Frihedskæmpernes Likvidationsliste, og tidligt i Gaar Morges blev han afhentet og efter en kort Afhøring skudt.

Hipo'er dræbt under Kamp med Frihedskæmpere.

Det kom flere Steder i Gaar til Ildkamp i Byens Udkanter mellem tysk Politio og Hipo paa den ene Side og Patrioter paa den anden.

Det skete saaledes i Hellerup, hvor nogle Frihedskæmpere forsøgte at trænge ind i Benzintankanlægget ved Tuborg. Under Aktionen havde en Stikker tilkaldt Hipo, og der opstod en voldsom Ildkamp. En Hipomand blev dræbt ved en Salve fra en Maskinpistol, men samtidig blev en Frihedskæmper saaret i Benet. Han blev fanget og kastet ind i en Hipovogn. Under Skydningen, der varede det meste af en halv Times Tid, var al Trafik paa Strandvejen afløst.

Ogsaa i Bagsværd kom det til Ildkamp mellem Frihedskæmpere, der var trængt ind i et Tankanlæg, og tyske Politisoldater og Hipo. Samtlige Frihedskæmpere forsvandt fra Skuepladsen, men i den næste halve Time gik Hipo'erne rundt og affyrede deres Maskinpistoler til alle Sider. Det lykkedes dem at saare tre ganske sagesløse Civilpersoner, en Mekaniker og en Lærling fra det Værksted, der hører til Tankanlægget, og en Vognmand, der netop var kørt ind paa Pladsen for at hente Generatorbrænde. Vognmanden blev forøvrigt som Arrestant ført til Feltlazarettet.

Forøvrigt kan den sidste Begivenhed maaske bidrage til, at der rammes en Pæl gennem den Kampagne, som fra tysk Side føres for at vise, at de tyske Politisoldater ikke kan lide Hipo-Landsforræderne. Under Kampen i Gaar i Bagsværd raadede der et virkeligt hyggeligt Forhold mellem de to Parter, og efter "Kup'et" gav Lederne hinanden Haanden med Løfte om endnu mange Aktioner mod danske Patrioter.

Sortbørs-Haj med Pistol og tysk Ausweis spreder Skræk i Istedgade-Kvarteret.

En af Tyskernes Stikkere var i Gaar en Tur i Istedgade, hvor han forsøgte at supplere sine Indtægter ved Handel paa den sorte Børs. Midt under Forretningen kom Vagtværnet imidlertid tilstede, og Stikkeren forsøgte straks at flygte. Et Par Vagtværnsfolk satte imidlertid efter ham, men pludselig rev han en Pistol op af Lommen og fyrede i Blinde til alle Sider. Folk i Gaden sprang øjeblikkelig i Ly i Opgange og Forretninger, men Vagtværnets Folk fortsatte roligt Vagten, og da Stikkeren havde tømt Magasinet i sin Pistol, blev han fanget. Paa dette Tidspunkt var der kommet en Del Mennesker tilstede, og da de hørte, at den uappetitelige Fyr paabe-raabte sig sit tyske Ausweis og paastod, at han tilhørte det tyske Sikkerhedspoliti, blev de ude af sig selv. De for ind paa Manden og rev ham fra Vagtværnsfolkene, idet de forlangte at faa ham hængt øjeblikkelig. Paa dette Tidspunkt kom imidlertid en tysk Politipatrulje tilstede, og de tog sig af deres hyggelige Medarbejder. Han rystede over hele Kroppen og var bleg som et Lig, da han vaklede op i Politipatruljens Bil.

Værnemagten beslaglægger Landbrugets Heste.

Igennem længere Tid har det været umuligt for den tyske Opkøbskommission at opkøbe Heste, selvom Opkøbene fandt Sted efter direkte Aftale med og Kontrol af de danske Myndigheder.

Udviklingen paa Krigsskuepladserne har medført, at Værnemagten nu frygter at der skal blive Krigshandlinger paa dansk Jord. Man kræver derfor, at der skal stilles et meget stort Antal Heste til Raadighed. I første Omgang drejer det sig om over 10.000 Heste. Da Opkøbskommissionen ikke kan skaffe dem, er Værnemagten selv begyndt over i Vestjylland at skaffe sig disse Heste hos Hestehandlere og Landmændene. Paa alle Maader søger de at udnytte, at de fleste ikke forstaar Tysk men Landmændene er indstillet paa at nægte at sælge, baade fordi de ikke vil, og fordi de ikke maa.

For at skaffe Hestene, er Tyskerne derfor begyndt at beslaglægge dem hos de Landmænd, som har over fire Heste. Fra alle Sider maa der sættes ind for at forhindre, at Værnemagten kommer til at udnytte de danske Heste i deres Kamp paa dansk Jord. Landmændene kan ikke modsætte sig Beslaglæggelsen, da den ellers vil blive gennemført med Magt, men de kan, hvor det er muligt, sinke den. I hvert Fald skal alle Landmænd forlange Beslaglæggelsesordren forevist, og de skal ogsaa forlange udleveret en Kvittering for de beslaglagte Heste. Den økonomiske Side af Sagen vil senere blive klarret. Landmændene maa under ingen Omstændigheder modtage rede Penge eller Checks af Tyskerne.

Skulde der i et Sogn være en Landmand, som ikke følger denne Linje, men sælger noget til Tyskerne udenom de danske Myndigheder, maa alle de andre Landmænd indenfor Sognet omgaaende sørge for, at han faar en anden Ind-

stilling til Spørgsmaalet.

Der er særlig Grund til at tage sig i Agt for de Handelsmænd, som arbejder for Tyskerne. Tro ikke paa deres Ord om, at Hestene eller de andre Varer ikke gaar til Tyskerne. Lad hellere være med at sælge, hvis der ikke er fuld Sikkerhed for, at Varerne gaar til den danske Befolkning.

Nyankommen tysk Officer
vil afvæbne det danske Politi!

Nakskov har faaet ny tysk Garnisonskommandant, der gjorde sig bemærket Dagen efter sin Ankomst. Tirsdag Formiddag ved 10-Tiden lod han Ting- og Arresthuset besætte og begyndte en omfattende Husundersøgelse efter Vaaben og Ammunition. Overfor Dommeren, hvis Kontor ogsaa blev undersøgt, erklærede han, at Aktionen skyldtes "Ordre fra højere Sted", og det var hans Opgave at afvæbne Politiet. Han blev højst forbavset, da Dommeren oplyste, at det danske Politi forlængst var opløst af Tyskerne.

Folk, der havde Ærinde paa Tinghuset, hvor der foruden Dommerkontor er Priskontor og Kommandocentral for Luftværnet, blev holdt tilbage, og efterhaanden var omkring 50 personer indespærret i Bygningen, Sagførere, Bankbude o.s.v. Undersøgelsen var meget grundig. Selv ældgamle støvede Tingprotokoller blev taget frem og gennembladet.

Under Aktionen, der varede 2-3 Timer, blev der ikke svaret paa Husets Telefon. Det var saaledes ikke muligt for det civile Luftværns Overledelse i København at komme i Forbindelse med Kommandocentralen, og som Følge heraf blev der ikke blæst Luftalarm i Nakskov, skønt der var store Overflyvninger. Luftværnet satte sig derfor i Forbindelse med Falck, der straks sendte en Mand til Tinghuset. Den paagældende blev holdt tilbage og sendt op paa Loftet. Luftværnet ringede derefter til Borgmesterkontoret, hvorfor Borgmesteren begav sig til Tinghuset - ogsaa han blev sendt op paa Loftet.

Først ved 13-Tiden blev Aktionen blæst af. Der var intet fundet af Interesse.

Af Breve fra en dødsdømt.

.....Det jeg vil, er at man skal holde op med at tro, at Kampen er forbi i samme Øjeblik, man er faldet i Fjendens Klør; nej - saa er det først, at man skal til at kæmpe for at bevare alt det, man selv og andre igennem haard Kamp har vundet. Saa skal man vise, om man er Mand eller kun en Pjattegaas.

Hør nu her: Naar du pludselig en Dag befinder dig i Hænderne paa Forræderne eller Tyskerne, saa se dem og dis selv lige i Øjnene. Den eneste Forskydning, der nu er sket i Billedet, er, at de nu kan bestemme dine materielle Kaar. Ellers er de stadig de samme Udskud, som de var, før du blev taget. Se paa dem og føl rigtigt, hvor underlegne de er dig, og det vil gaa op for dig, at disse Væsener højst kan opnaa at give dig nogle blaa Mærker og ømme Muskler. Se det i Øjnene i Dag, saa du ganske roligt følger dem, som var det den naturligste Ting af Verden, op paa 5.Sal paa Shellhuset. Hu kommer ind i et Værelse eller en Gang og faar Lov til at staa med Ansigtet op ad Muren. Lad være med at staa febrilsk og tænke paa, at du nu maaske skal dø. Er du bange for at dø, saa er du ikke gammel nok til at paatage dig Frihedskampen - eller i hvert Fald ikke moden nok. Er

denne Tvangstanke i Stand til at skræmme dig, er du det ideelle Emne for et Forhør. De stikker dig pludselig og umotiveret en paa Siden af Hovedet. Er du nogenlunde moden, er selve den Forsmædelse at modtage een paa Siden af Hovedet et saadant Chock, at Gestapo faar overtaget, og indpoder Ofret en saadan Forstemthed, at alt gaar efter deres Hoved. Tag dem roligt og uden hverken Had eller Foragt - for begge Dele rammer deres saarbare Forfængelighed alt for stærkt. Betragt dem som Mennesker, og brug deres Forfængelighed imod dem selv. Meget forsigtigt naturligvis, saa forbløffes man af, hvor nemme de er at tumle

....Mine Tanker og Følelser er faldet fuldstændig til Ro, og jeg er naaet til en Klarhed, som jeg aldrig før har følt. Jeg er fyldt af en Tryghed, som ligger fjernt fra den Rastløshed, der herskede i de sidste Maaneder, inden jeg blev taget..... Jeg er ikke bange for at dø, jeg er sund og stærk og kan klare mig med lidt - og skulde det ske, staar det for mig som en Oplevelse, omend afgørende, saa dog lig alle de andre.

....Jeg har aldrig været bange for Hunde, selv om man overfor en gal Hund er baade vagtsom og forsigtig. Jeg kan forstaa, at I, af hvad jeg her har skrevet, har faaet det Indtryk, at jeg har været udsat for Overlast. Det har jeg ikke en eneste Gang. Der var kun Tale om Iagttagelser, jeg havde gjort her i Cellen. Jeg har lagt Tøjet, men mere blev det ikke til... Jeg vil nødig være indbildsk, men han stod der overfor mig og tog flere Gange Tilløb - men hver Gang oversaa jeg ham uden at være uhøflig og faldt i Samtale med den anden. Kun een Gang stod vi lige overfor hinanden, han fastholdt mit Blik, og da jeg følte, hvad dette maatte føre til, naar han ikke kunde mere, spurgte jeg ham roligt og interesseret: "Bist du angst?" Jeg tror aldrig, jeg har set en Mand saa uforstaaende. Saa blev han rasende, men da havde jeg vendt mig til den anden - saa tav han, da den anden tilsyneladende var den øverste. Bagefter var han ikke nær saa opfarende og ivrig i Tjenesten saadan gik det hele Dagen, jeg var i Forhør til om Aftenen. Jeg var iøvrigt den eneste af os tre, der var til langt Forhør. De jog rundt i alt muligt. En Del kendte jeg noget til - men kunde roligt nægte - andre Ting var det ikke saa nemt med, selv om det gik. Jeg lærte hurtigt, at man ikke maa sige "Nein", eller svare benægtende paa et Spørgsmaal, for saa ryger de straks over en og sværger paa, at man lyver o.s.v., o.s.v. Men fortsætter man deres Spørgsmaal med selv det mest latterlige Idioti, tror de ofte, at man har misforstaaet dem og at man derfor intet kender til Sagen, og lader Spørgsmaalet falde

Tjim-da-dada!

Borgmester, Fabrikant Philipsen, Viborg, der pludselig er traadt tilbage, var stor Værnemager. Dette forhindrede ikke, at man i den gode Garnisonsby Viborg for to Aar siden valgte ham til Borgmester, men nu er han altså skredet - ombølget af Byrøddernes enstemmige Tak. Hvis Regimentsmusikken havde været endnu, burde den have givet Tappenstreg til hans Ære! Men det kan hans Kollega i Byraadet, Hr. Redaktør Wellejus sikkert ordne med Tyskerne. Han er jo meget musik- og sproginteresseret. Saa meget mere som "Viborg Stifts Folkeblad" bringer Artikler baade paa Dansk og Tysk.

En Fanfare for den krybende Underdanighed.....

I Anledning af, at Københavns Telefon Aktieselskab fra forskellige Kredse er blevet kritiseret med Hensyn til din Behandling af Funktionærer, som enten har været nødt til at gaa under Jorden eller tage til Sverige, er vi blevet gjort opmærksom paa, at Selskabet anvender samme Fremgangsmaade som de fleste andre Steder. Saavidt vi har kunnet undersøge Spørgsmaalet, er der intet at bebrejde Selskabet.

"Modstandsbevægelsen" har udsendt forskellige Rundskrivelser til Vognmænd der kører for Tyskerne. Blandt andet har de sendt en til Indehaveren af M 11.423.

Vi er blevet gjort opmærksom paa, at denne Vogn har skiftet Ejer tre Gange, isden den paagældende havde den, saa det er ikke ham, der bærer Ansvar for Kørslen i dette Tilfælde.

I FAA LINJER (Indland):

Luftværnskommando-Centralen i Nakskov blev i Gaar Formiddags besat af Gestapo, som forbød al Telefonering og derefter lavede en Ransagning, der varede en halv Times Tid. Da Gestapo-Folkene gik, medtog de enkelte Papirer.

Gestapo beslaglagde i Gaar ca. 450 l Benzin paa Brandstationen i Vordingborg og 40 l paa Vordingborg Sygehus. Det drejer sig om Beredskabslejre til Brug under Katastrofesituationer.

I Langetved Forsamlingshus ved Haderslev vistas forleden en Rejsefilm for Ungdomsforeningen. Under Forestillingen blev der skudt gennem Vinduet, og en nærmere Undersøgelse viste, at Huset var omringet af Gestapo-Folk. Tre af de Mennesker, som overværede Forestillingen, blev anholdt, nemlig Ungdomsforeningens Formand Jens Chr. Holm, Langetved, Sognefoged Ivar Wind, Brunsgaard, der er Luftværnsleder, og Tjenestekarl Chr. Møjbæk.

Byvagt Erik Verner Petersen, Aarhus, der blev haardt saaret paa Lilletorv forleden Nat, og indlagt paa Kommunehospital, har afgivet et fyldestgørende Signalement af de Hipo-Folk, som skød paa ham og en anden Byvagt og opgivet Navn paa en af dem. Erik Petersen er nu af Frihedskæmpere ført fra Kommunehospital til et mere sikkert Sted.

Paa Ringgadebroen i Aarhus er der nu fast tysk Vagtpost, rimeligvis for at afværge Sabotage mod Jernbanen under Broen.

Tysk Militær standsede forleden ved Indkørselsvejene til Herning samtlige Lastbiler og tvang Chaufførerne til omgaaende at køre til Grænsen, hvorfra de fik tyske Flygtninge med tilbage. De Lastbiler, der transporterede Varer, blev tvunget til at aflæsse Varerne paa Stedet.

Den tyske Pladskommandant i Ringkøbing, Oberløjtnant Mitthoff, har overfor Amtmand Karberg erklæret, at han, hvis Jernbanesabotagen ikke hørte op, vilde anvende Tvangsforholdsregler for at forhindre Gentagelser. Han

vilde dog ikke sige noget om, af hvilken Art saadanne Modforholdsregler vilde komme til at være, da det vilde afhænge af Forholdenes Natur.

Da Skovforvalter Hoppe, Nørnlunde i Himmerland i Mandags sammen med fem tyske Officerer i Bil var paa Vej til Nørreskov, hvor en allieret Flyve-maskine var styrtet ned, blev Bilen beskydt af en anden allieret Maskine. Forvalter Hoppe blev saaret.

Til Københavns Frihavn ankom i Gaar yderligere to Torpedobaade fra Tyskland. De kom Syd fra og havde Natten igennem ligget Syd for Drogden Fyr og blusset efter Lods, hvilket de "mærkeligt nok" ikke kunde faa. De maatte gaa ind i Havnen ved egen Hjælp, og det gik langsomt.

Tyskerne har i de sidste Dage foretaget Prøveskydninger fra de nye Batterier ved Rønne.

Uden at man har været i Stand til nærmere at kontrollere Tallet, regner man med, at der nu i Tyskland ikke opholder sig over 6000 danske Arbejdere. I den senere Tid er det kun faa Arbejdere, der har henvendt sig til danske Myndigheder for at blive sendt hjem, og man gaar derfor ud fra, at en Del af Arbejderne nu opholder sig i besatte Omraader eller ikke har ønsket at blive sendt hjem.

Ca. 25 Frihedskæmpere bortførte i Torsdags fra Toldboden i Frederikshavn alle de Radiosendere, der blev deponeret paa Toldboden, efter at det blev forbudt Fiskerbaadene at sejle med Radio om Bord. Radiosenderne blev læsset paa en Lastbil og kørt ud af Byen. Paa Gærum Bakke blev Bilen standset af en tysk Militærpatrulje og Frihedskæmperne arresteret med Undtagelse af Isenkræmmer Mac Hoffmann, Frederikshavn. Han løb ned mod Gærum By, men her blev han noget efter skudt ned og dræbt, da han forsøgte at flygte ud gennem et Vindue.

I de sidste Dage har der været usædvanlig skarp Kontrol med Legitimationskort saavel i Aalborg som i det øvrige Nordjylland. Passagererne i Rutebilerne blev mange Steder beordret ud paa Vejen og undersøgt.

A/S W. Heiber & Co. i Ringsted har nu faaet sit nye Værksted indrettet i Jyllandsgade. Det er imidlertid blevet beslaglagt af Tyskerne - uden dansk Arbejdskraft. Værkstedet er et af Sjællands største og mest moderne Virksomheder.

Forleden Nat blev to store Spejlglasruder knust i Hotel "Børsen" i Nakskov, der er beslaglagt til Flygtninge. Den følgende Nat tog Tyskerne Hævn ved med Geværkolber at knuse Spejlglasruderne i Torvets Konditori og i Mønsterbageriet i Østergade. De to Bagerier havde iøvrigt nægtet at sælge til de tyske Flygtninge.

Forleden Morgen var der ved de Skoler og Hoteller, der beboes af tyske Flygtninge, opklæbet brandgule Plakater, paa hvilke der stod:

Vær forsigtig, fra dette Hus
truer baade Tyfus og Lus.

Det trækker op til en meget alvorlig Konflikt angaaende Værnemagtens og

Flygtningenes Indkøb i Nakskov. Byens Handlende nægter saa godt som alle at sælge Varer til Flygtningene, og der er fra Værnemagtens Side sket flere Henvendelser til Borgmesteren med Beklagelse over, at de Handlende ikke vil sælge til Flygtningene. Der er fra Borgmesterens Side blevet svarret, at det kan man ikke gøre noget ved.

I den sidste Tid er der indtruffet ca. 20 Dødsfald blandt de tyske Flygtninge i Nakskov. Saaledes døde tre Børn i Mandags paa Hotel "Skandinavi-en". Hidtil er Ligene blevet brændt paa Krematoriet i Nakskov, men fra i Tirsdags er Ligene blevet ført til Berritzgaard, hvor der graves Massegrave. Snedkermestrene i Nakskov nægter at udlevere flere Kister til Flygtningene, og der er derefter truffet den Ordning, at Ligene skal føres til Berritzgaard i Kister, der tømmes og sendes tilbage til Nakskov. Ved Begravelserne har Sognepræsten hidtil bedt en kort Bøn paa Tysk, men det vil nu falde bort.

Til Lazarettet paa Hovedskolen i Nakskov er der ankommet en Del Hospitalsmateriel, og Haandværkere har i de sidste Dage været travlt beskæftiget med en Række Forandringer i Lokalerne. Der er saaledes blevet indrettet to Operationsstuer, og i Gaarden er der blevet opført en særlig Køkkenbygning. Til Byen er der ankommet en Del Sygeplejersker og Læger samt andet Sanitetspersonale. Der ventes 700 haardt saarede tyske Soldater til Byen og 300 lettere saarede Soldater. De sidste skal anbringes i Arbejdernes Forsamlingsbygning.

Arrestationer: Kst. Rektor ved Aalborg Katedralskole, Lektor Stegmann, der er Bror til Forstander Stegmann, Aalborg tekniske Skole, der blev skudt i Vinter, Overlæge Schousboe, Hobro Amtssygehus, Statshusmand Andreas Lunding, Jels, og hans Svoger, Politibetjent Hans Nielsen, Haderslev, Lærer Hans Poulsen, Jelskov, Skræder Dinesen, Jels, Lærer S. Ravn, Vojens, Arkitektstuderende Gert Schjennerup Andersen, Ordrupvej 159, Charlottenlund, Civilingeniør Børge Bangsvig, Havnegade 89 i Nakskov, ansat ved Nakskov Skibsværft. - Endelig har Tyskerne arresteret Oberst K.B. Martinsen, Schalburgkorpsets tidligere Chef, der i nogen Tid har holdt sig skjult paa Fyn.

Specielt:

Til 81: Det kan vi desværre ikke gøre noget ved.
46 ønsker Forbindelse med Ringen.

INFORMATIONS RADIOAFLYTNING:

Slutkampen om Berlin: I Gaar sluttede Russerne Ringen om den tyske Hovedstad. 8 km Vest for Potsdam naaede Knibtangens Kæber sammen, og Kampen om Berlin er gaaet ind i sin sidste Fase. To Trediedele af Storberlin er besat af Russerne, og Situationen for Forsvarerne bliver stadig mere og mere kritisk. Gennem U-Banetunneller, Kældre, over Tagene, ja tværs gennem Husene paa langs rykker Russerne frem mod Centrum. Artilleriet drøner i Undergrundsbanens Tunneler, og uventet dukker Russerne op fra en Station

i Ryggen paa Forsvarerne, hvor de forener sig med de udenlandske Arbejdere og oprørske Folkestorm for at bemægtige sig endnu et Kvarter. Alexanderplatz er blevet omgaaet, og Russerne er stødt frem til Königsstrasse. Arbejderne holder endnu Siemensstadt mod SS' ihærdige Angreb. Hele Kvarteret mellem Friedrichsstrasse Banegaard, Slottet og Potsdamer Plats er en rygende Ruinhob. Propagandaministeriet, det gamle Rigskancelli og Luftfartsministeriet er jævnet med Jorden. Mægtige Fladebrande forårsaget af Artilleriild raser flere Steder, bl.a. omkring Hallesches Tor.

Berlinerne har stadig ikke set noget til Føreren, og om noget Budskab til Befolkningen i den hærgede By er heller ikke kommet fra Hitler. De, der efter den første Proklamation troede paa Førerens Beslutning om at give Partiet en helteagtig Undergang i Berlins Ruiner, er begyndt at tvivle. Denne Myte antages efterhaanden for at være en af de sædvanlige Propagandapaastande. Løftet om Forstærkninger kan heller ikke holdes. De Tropper, som var undervejs til Berlin, støder nu paa Russernes Staalring, hvor de end forsøger at komme frem, og ingen er altfor villig til at begive sig ind i det brændende Helvede. Det betyder, at Forvirringen udenfor Berlin er næsten lige saa stor som inde i Byen.

Sydfronten: Den amerikansk-franske Fremrykning i Sydtyskland fortsætter næsten uden at støde paa Modstand. De forreste Panserspidses staar i Dag godt 25 km fra München og 125 km fra Berchtesgaden. Længere mod Nordøst er Regen ved Böhmerwald taget, og Amerikanerne staar ca. 50 km fra Passau, medens Russerne nærmer sig Passau fra Omraadet Vest for St. Pölten. Der kæmpes i Udkanten af Regensburg. En hel Række Brohoveder over Donau holdes nu af de Allierede, og franske Tropper har paa bred Front naaet Rhinknæet overfor Basel. 7000 Fanger blev taget under de sidste Dages Kampe om Resten af Baden.

Russerne har naaet Elben paa en bred Front ved Riese-Grossenhein. Der blev taget 6000 Fanger her. Den store Elbbro ved Riesa blev sprængt i Luften af Tyskerne. Russerne rykker videre mod Wittenberg. Ved Brün har Russerne opnaaet et nyt dybt Gennembrud.

Nordfronten: I Bremen trænger engelske Tropper fra Syd og Vest ind mod Byens Indre. To Forstæder er allerede blevet rensat. Ved Hamburg er de sidste tyske Støttepunkter Syd for Elben blevet erobret, og Englænderne er sat over Elben Syd for Byen for at forberede et Fremstød videre Nord paa. Mod Øst har Russerne taget Pillau, den sidste tyske Position i Østprøjsen, og er i Færd med at omgaa Stettin. De ruller paa bred Front frem fra Oderen mod Vest mellem Stettin og Schwedt og har naaet Området ved Pritzlau.

Italienfronten: Sammenbruddet i Italien synes efterhaanden at nærme sig det fuldkomne. Efter at være gaaet over Po fortsætted de Allierede den skaanselsløse Forfølgelse af Tyskerne, der i vild Flugt iler Nord paa. De forreste allierede Panserspidses staar 25 km fra Verona og nærmer sig Gardasøen. Ved Middelhavet rykker Tropperne efter Spexias Fald hurtigt frem mod Genua ad flere Bjergveje, næsten uden at støde paa Modstand.

Luftkrigen: Gaarsdagens Luftangreb er betegnende for Krigens sidste Fase. Berchtesgaden og Skodaværkerne blev angrebet. I Alpejægerkasernen i Berchtesgaden blev Overkommandoens Forbindelsescentral lammet. Hitlers, Görings og Leys Villaer blev slemme raseret af 6 Tons Bomber. Ofrene var ude-

lukkende høje Partifolk og deres Familier. Arbejderne i Skoda var blevet advaret i Forvejen gennem Radioen og forlod før Angrebet Fabrikkerne i Tusindvis, efter først at have afvæbnet SS-Vagtposterne. Udvandringen havde til Følge, at der ikke var Slukningsmandskab, saa Fabrikkerne er frygtelig hærget af Ild. Den lille Ø Wangerø i Nordsøen fik samme Omgang som Helgoland med samme Resultat. Øen er helt flad og er værdiløs som Marinestøttepunkt efter Bombardementet.

Udlandet i Noter.

Endnu er der ikke kommet Besked om Rationerne for den 75. Periode, som begynder i Tyskland den 30. April. Man regner ikke med, at der bliver bestemte Rationer overhovedet, men alle Henvendelser til Ernæringsministeriet er forgæves. Det er flygtet fra Bodensøens Bredder.

Den japanske Regering har forbudt Kamukachi, Selvmordsflyvernes Angreb paa deres Maal. Et nyt Bevis paa den nye Kurs i Japan.

Vittoria Mussolini, Mussolinis Søn, har paa falsk Pas forsøgt at komme til Schweiz. Han blev vist tilbage.

Himmler skal have givet Ordre til at afvæbne Folkestormen i Nordslesvig, idet det paastaas, at Folkestormen hjælper den danske Modstandsbevægelse. Over 1000 Geværer og 20 maskingeværer skal være forsvundet i Tønder.

Fortsættelse af "I faa Linjer".

Tyskerne paa Købmandsskolen er nu begyndt at holde Svin. De fik i Gaar en Levering paa 16 stærkt gryntende Stykker.

En Flok Drengene morede sig i Forgaars Aftes med at synge Frihedskæmpersangen paa Artillerivej. Drengestemmer er jo kraftige, saa Sangen tonede stærkt i Mørket ud over Kvarteret. Medens de fleste lyttede med Fornøjelse til Underholdningen, har der været en enkelt, som ikke var særlig begejstret. Han - eller hun - har ringet til Hipo, og kort efter kørte en Hipovogn op foran Bergthoragade. Da Hipo'erne blev klar over, at det drejede sig om Drengene, var der ingen Endepaa Modet. Under Raabet: Her er Hipo, affyrede de en Række Maskinpistolsalver ned gennem Gaden, hvor flere Husmure bærer tydelige Vidnesbyrd om Beskydningen. De gjorde ogsaa Jagt paa Drengene, men fik ikke fat i nogen af dem.

Cigarhandler Andreassen i Njalsgade, der gjorde Tjeneste paa Politigaarden, og som forleden havde Besøg af Frihedskæmpere, som affyrede flere Skud mod ham, er ikke død af de Pistolkugler, der var tiltænkt ham. Paa Retsmedicinsk Institut er det blevet konstateret, at han ikke var ramt af noget Projektil, han var simpelthen død af Skræk.

Der er i Dag til Morgen slaaet Plakater af forskelligt Indhold op over hele Byen. I en opfordres Værnemagts Medlemmer til at kapitulere, i en anden til at slutte sig sammen i Modstandsgrupper, og en tredje indeholder kun Tallene: 1918-1945.

Der foregaar i stor Udstrækning Desertering blandt de tyske Tropper i Næstved. Det er ikke ualmindeligt at finde op til en halv Snes Uniformer, som Værnemagtsmedlemmer har skilt sig af med. Der foretages da ogsaa daglig omfattende Razziaer for at finde Desertørerne.

Forleden saa man i Fællesparken i København det Særsyn, at 22 tyske Soldater spillede Fodbold, mens maskinpistolbevæbnede Folk var stillet op hele Banen rundt. Saa er Spørgsmaalet, om de skuldebeskytte Spillerne eller blot hindre dem i at flygte i Fodboldtøjet.

Jernbanesabotagen:

Natten mellem Tirsdag og Onsdag afsporede 6 Vogne i et Tog mellem Studsgaard og Kibæk paa Herning-Skern-Linjen, hvor der iøvrigt samme Nat fandt Sprængninger Sted andre Steder paa Linjen, bl.a. ved Borris.

Paa Nykøbing F. Station og flere Steder paa Strækningen Nykøbing F-Gedser fandt der Sprængninger Sted, saaledes ved Tingsted, Veggerløse, Fiskebæk og Marrebæk. Der skal udskiftes en hel Del Skinnemateriel.

Paa Strækningen Vanløse-Herlev og Vigerslev-Flintholm er Toggangen blevet indstillet paa Grund af Sprængninger. Der skal udveksles en Del Skinnemateriel.

S L U T

Eftertryk med Kildeagnivelse forbudt.

I Gaar udsendtes officiel Meddelelse om de vestallierede og de russiske Hæres Møde i Tysklands Hjerte - en verdenshistorisk Konsekvens er blevet opfyldt, en ny Epoke i Europas Udvikling er indledet.

De sidste to Døgn har for Adolf Hitlers Tyskland betydet Katastrofernes Kulmination. Medens Føreren fortsat uddeler Hæderstegn i sin Berlin-Bunker, nedkæmper Russerne den sidste Modstand i Rigshovedstaden, Bremen er faldet, Stettin er faldet, Brünn er faldet, Regensburg er faldet. Allierede Hære nærmer sig Østrigs Grænse, og to Kiler skydes frem mod München.

I Norditalien falder den ene store By efter den anden - erobret af enten den 5. amerikanske eller den 8. britiske Armé eller af de italienske Frihedskæmpere. Hele den norditalienske Front er faldet sammen - det samme synes at være Tilfældet med Hermann Göring, der har faaet bevilget sin Afsked. Den officielle Aarsag er Hjertesygdom - den egentlige Baggrund er ikke bekendt endnu, men Luftwaffes totale Svigten burde være Forklaring nok.

Meddelelserne om Mussolinis Tilfangetagelse er gentaget flere Gange - Kendsgerningen er, hvis den bekræftes, kun et Udraabstegn efter et afsluttet Kapitel i Italien.

I disse Timer før det store Sammenbrud er Radioen blevet Midtpunktet i den daglige Tilværelse. Der lyttes rundt om på Kontorer og Arbejdspladser og derhjemme i Stuen om Aftenen, naar Arbejdet er slut, med aabne Øren og Sind.

Danske ude i Verden, som arbejder ved Presse og Radio, har forstaat at skabe Respekt om deres Lands Navn. Vi herhjemme er dem taknemmelige for godt og samvittighedsfuldt Arbejde. Trods aandelig Mørklægning, trods Støjsendere og ensrettet Presse og Radio har det været muligt i disse Aar (fortsættes Side 2)

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Situationen	Side 1	I faa Linjer	Side 7-8-9-10-11-12-13
Churchill, Stalin og Truman om Hærenes Møde i Tyskland	" 2	Specielt	" 14
Det skal ikke ske igen ..	" 3-4	Judaspenge ..	" 14
Fem Stikkere likvideret .	" 4-5	Tyskernes Beslaglæggelse af Cykler ...	" 15
Møgelkjær bliver Fælleslejr for danske og norske Internerede	" 5	Generalstrejken i Fredericia	" 15
Ny Chef for Hipo	" 6	INF's Radioaflytning ...	" 15
Hjemmetyskernes militære Organisation opløst ..	" 6	"København i Malmø"	" 17
		Sidste	" 18

at holde Vinduet på Klem, saa den friske Vind ude fra den store Verden har kunnet komme ind. Skønt praktiske Vanskeligheder har forhindret en intim og personlig Udveksling af Synspunkter, er det alligevel i forbavsende Grad lykkedes at finde den Tone, som vi herhjemme kender igen og sætter Pris paa. Navnlig tillader den halve Times Aftenudsendelser fra London Ideerne og Fantasien et vist Spillerum.

Ved Hjælp af de danske Radioudsendelser ude fra har det også været muligt for Modstandsbevægelsen hjemme at komme i Kontakt med Kredse i det danske Folk, som det ellers vilde have været svært at faa i Tale, fordi det hele har været saa ganske anderledes, end det vi er vant til. Det var frygtet, at Modstandsbevægelsen ikke helt vilde være i Stand til at holde Disciplin i Rækkerne paa det sidste. Dens Mænd repræsenterer jo vidt forskellige Opfattelser og Livsanskuelser. Samtidig har Gestapo og Hipos Brutalitæt og Sadisme ikke just virket dæmpende på Lysten til at bruge de samme Metoder. Frygten har vist sig ubegrundet, og her har de danske Radioudsendelser fra Udlandet haft deres store Betydning.

Vi har også faaet en Del at høre om, hvordan man ude i den frie Verden ser paa Danmark. Det var ikke opløftende i Begyndelsen - senere varmede det Hjerterne, naar vi fik at vide, at ogsaa vor Modstand talte med. Mange har i Stunder, hvor Humøret var sløjt, hentet Fornøjelse og Inspiration gennem de danske Radioudsendelser ude fra den frie Verden.

Churchill, Stalin og Truman
om de allierede Troppers Møde
i Hjertet af Tyskland.

Premierminister Churchill:

"Efter lange Rejser, strengt Arbejde og Sejre over Vandene og Havene, over saa mange dødbringende Slagmarker er de store Allieredes Hære trængt tværs gennem Tyskland og har rakt hinanden Haanden. Deres Opgave vil nu blive Ødelæggelsen af alle Rester af den tyske militære Modstand, Udryddelsen af den nazistiske Magt og Underkastelsen af Hitlers Reich. Til Opnaaelsen af disse Maal raades der over rigelige Styrker, og vi mødes i et sandt og sejrrikt Kammeratskab og med den ubøjelige Beslutning at naa vore Maal og gøre vor Pligt. Lad alle rykke fremad mod Fjenden!"

Præsident Truman:

"Vore Vaabens Forening i Tysklands Hjerte har en Betydning, som Verden ikke vil overse. Det ser ud til, at Hitlers og hans Gangsterregerings sidste svage desperate Haab er blevet slukket. Den fælles Front og den fælles Sag, som deles af Magter, der er allierede i denne Krig mod Tyranni og Umenneskelighed, er blevet demonstreret i Virkeligheden, som de længe har været demonstreret i Besluttsomhed. Nationer, som kan lægge Planer og kæmpe sammen Skulder ved Skulder til Trods for de Hindringer i Form af Afstande, Sprog og Forbindelseslinjer, som vi har overvundet, kan også leve sammen og arbejde sammen i det fælles Arbejde med at organisere Verden for Fred."

Marskal Stalin:

"De allierede Magters sejrriige Hære, som fører deres Befrielseskrig i Europa, har slaaet de tyske Styrker og faaet Forbindelse med hinanden paa tysk Jord. Vort Maal og vor Pligt er at fuldføre Ødelæggelsen af Fjenden og tvinge ham til at nedlægge Vaabnene og overgive sig betingelsesløst. Den røde Hær vil fuldføre denne Opgave til det sidste og gøre sin Pligt mod vort Folk og mod alle frihedselskende Folk. Jeg hilser vore Allierede, som har naaet os paa tysk Jord, Skulder ved Skulder med Sovjetstyrkerne, fast bestemt paa at gøre deres Pligt til sidste Stund."

INFORMATIONEN I DENNENLANDSKE NYHEDSTJENESTE:

Det skal ikke ske igen!

"Et anstændigt, demokratisk Tyskland kan ikke skabes, hvis Landet er overfyldt med tidligere Fangevogtere fra Buchenwalde eller Vagter fra Gaskamrene i Oswiecim. De Allierede har været bistre i deres Løfter, men forsommelige, naar det gjaldt at forberede Detaillerne i deres Politik. Mange af os er begyndt at tvivle paa, om Røttergange bliver nok til at løse Problemet: det tyske Barbari og den tyske Fanatisme."

Saaledes lyder en Artikel i "Evening Standard" - blot en enkelt af mange engelske Presserøster i Anledning af de forfærdelige Opdagelser, de over al menneskelig Forstand gaaende frygtelige Kendsgerninger, der er blevet fremdraget efter Erobringen af Buchenwalde og de andre tyske Dødslejre. Film fra disse Rædselens Bopladser optages nu for at vise Verden det nazistiske Tysklands Ansigt og til senere Brug i et eventuelt nyt Tyskland, der maa og skal forfærdes over sin egen Fortid, men Gengældelsen for det, der er sket, Sonofret for de Titusinder, der har maattet lide - hvorledes skal det bringes i Stand?

Osma White fra "Melbourne Herald", kendt som en af den anden Verdenskrigs paalideligste og dygtigste Reportere har været gennem Buchenwalde og han slutter sine Skildringer med: "Jeg tror nu, hvad jeg ikke troede i Forvejen, at ikke blot Tyskerne, men hele Verden behøver Mod for at faa Rede paa og indse Sandheden." Han er gaaet gennem Lejrens cementerede Gaard, hvor Dagens Høst af Lig lossedes paa Lastbiler, og hvor der efter Erobringen endnu laa ca. 100 blaaahvide, stivnede Kroppe med ragede Hoveder og Mærker af Piskeslag på Ryggene. Han er vandret gennem Henrettelsesrummet, paa hvis Vægge der fandtes 20-30 Kroge til Hængning, og hvor man regner med, at 48.000 Henrettelser har fundet Sted gennem de sidste fem Aar. Han kiggede ind i Lejrens "patologiske Museum", hvor Resterne af Bødlernes Ofre overleveredes til Videnskabsmænd - deraf mange fra okkuperede Lande, der blev tvunget til Arbejdet - og hvor man eksperimenterede med Tyfusmitte og lignende paa Hundreder af raske Individer. Han hørte, hvorledes en lille Dreng, der efter Bestemmelsen forlængst skulde have været aflivet i Gaskammeret, havde holdt sig skjult i tre Aar blandt de levende Døde i Lejren. Han saa ind i Barakkerne, hvor tre-fire Mennesker laa paa samme Briks, overkravlet af Utøj. Han sagde til sin Ledsager: "Det eneste menneskelige Tyskerne gjorde i denne Lejr var nu og da at kvæle nogle af Fangerne".

En anden engelsk Journalist har besøgt Tvangsarbejdslejren ved Nordhausen hvor der forarbejdedes V-Vaaben. Under Opførelsen af de underjordiske Fa-

brikker døde 20.000 Arbejdere -først og fremmest Polakker- af Sult og Overanstrengelse. Hver Dag omkom ca. 120 Mand ved Tunnel-Arbejderne. Gennem et halvt Aar kom Arbejdsholdet ikke op i Dagslyset - og de overlevende Englænderne fandt ved deres Ankomst, var saa udmattede, at de kravlede rundt paa alle fire og ikke formaaede at tale menneskeligt forstaaeligt. "Jeg aabnede en tilfældig Dør", skriver den engelske Journalist, "40 Par Øjne saa paa mig. Fra Begyndelsen til Slutningen mærkede jeg kun Øjne, stirrende Blikke, Menneskene syntes næsten at være uden Legemer. Det var faktisk, som om de savnede Krop. En Stemme stammede noget på Fransk. Han begyndte at sige noget om, at han var politisk Fange, der var sendt til Nordhausen fra Groesrosen Konzentrationslejr. Saa svigtede Stemmen ham, han kunde ikke mere. Jeg gik fra Rum til Rum, forsøgte at finde et Menneske, der endnu kunde tale, saa jeg kunde have udspurgt den paagældende. Men det var umuligt. De var for svage."

Der var blandt de overlevende ingen over 35 Aar, alle ældre var døde. Af de 900, man bragte frem i Dagslyset, vil en meget stor Del dø.

Den danske Offentlighed vil ogsaa en Dag, naar der kan tales aabent om, hvad vore Landsmænd har lidt ityske Konzentrationslejre, forfærdes. De mange, der lukkede Øjnene, de mange, der trøstede sig med, at saadan noget ikke sker, vil faa Ting at høre, der kræver Mod - Mennesker at se, der for alle Tider vil være Vidner mod Tyskland, ikke blot mod Fangevogterne i den ene eller anden tilfældige Lejr, men mod det tyske Folk, der lod saadanne Ting ske. Det tavse Tog af danske Fanger fra tyske Konzentrationslejre, der er ankommet til Malmø - Vrag, som svenske Læger nu forsøger at redde, Mennesker, der har set ned i Fortvivlelsens mørkeste Afkroge - formaar ikke længere at spørge: Hvor kunde dette ske?

Det er imidlertid vor Opgave som deres Landsmænd at være med til at garantere, at det ikke skal ske igen.

Berygtet Hipo-Mand død efter Attentat, fem Stikkere likvideret.

Som omtalt blev den berygtede Hipo-Mand, den likviderede Erik V. Petersens Førstemand. fhv. Politibetjent Rudolf Petersen, kaldet "Sorte Rudolf", haardt saaret af pistolbevæbnede Mænd paa Virum Torv. I en Ambulance blev Rudolf Petersen straks efter Attentatet bragt til Feltlazarettet, men her er han nu afgaaet ved Døden.

Videre foreligger der Meddelelse om Likvidering af endnu fem Stikkere, heraf to Kvinder.

Den farligste af dem var det 27-aarige Postbud Egon Helmuth Hansen, der for ganske kort Tid siden blev overflyttet fra Hillerød til København. Paa Postkontoret, hvor han blev ansat, fortalte hans Kolleger og Overordnede, at Grunden til denne Forflyttelse var hans "illegale Arbejde i Hillerød, hvor Gestapo nu var paa Sporet af ham." Sandheden var den, at han tværtimod var Storstikker for Gestapo, og bl.a. var han direkte Aarsag til, at en Del Grupper i Nordsjælland blev revet op, og en hel Del Medlemmer arresteret. I Hillerød var Frihedsbevægelsen omsider kommet under Vejr med hans rette Placering, og det var Grunden til, at han lod sig overflytte. Hansen, der netop havde faaet Besøg af sin Kone i sit Logi i Nansensgade, blev dræbt af tre pistolbevæbnede Mænd.

Maler Knud Sixten Fagerberg, der var 41 Aar gammel, var oprindelig Schal-

burgmand, men blev "arbejdsløs" ved Ophævelsen af Landsforræderkorpset. Han slog derefter Plat i "Frihedsbevægelsens Navn" og optraadte samtidig som Stikker. Han blev likvideret i Chresten Bergs Alle.

Arbejdsmand Arne Jørgensen var en meget aktiv Stikker i Lyngby og Omegn. Han blev skudt på Bagsværdvej, efter at Frihedsbevægelsens Folk havde foretaget en Afhøring af ham. Der foreligger fuld Tilstaaelse, og desuden oplyste Jørgensen Navnene paa en Række andre Stikkere i Distriktet.

Endelig blev Fru Anna Kirkegaard Petersen, Dronningensgade 15, og Fru Elvira J. Christensen, Burmeistergade 15, som tidligere omtalt skudt i Dronningensgade. Officielt var de ansat i "Deutsches Eck", hvor de fik 100 Kr. om Ugen for tre Timers Arbejdsdag. I Virkeligheden dyrkede de omgang med Tyskere og var Stikkere for Gestapo. Frihedskæmperne tog de to Kvinders Legitimationspapirer med efter Likvideringen.

Møgelkær bliver Fælleslejr for danske og norske Internerede.

Grev Folke Bernadotte har Mandag været i den nye Møgelkær Lejr ved Horsens for at forhandle med tyske Myndigheder. Resultatet af Forhandlingerne skal være blevet, at Lejren skal være Fælleslejr for danske og norske Internerede. Der er ankommet 1600 Nordmænd og 700 Danskere til Lejren. De kørte Vejen fra Neuengamme til Møgelkær uden egentlig Bevogtning. Skønt mange af Fangerne har gennemgaaet utrolige Lidelser, følte de sig æreforpligtede overfor Svensk Røde Kors, som havde udvirket Overflytningen til Danmark.

Der var ingen af Patrioterne, der benyttede Lejligheden til at flygte, skønt intet havde været lettere. Derimod flygtede en SS-Mand og et Par af de "asociale Fanger".

Det er svært at se Logikken i Hipo'ernes Metoder.

Efter den sidste Razzia mod Sort Børs-Hajerne ved Trommesalen syntes de og Hipo-Landsforræderne atter at være blevet gode Venner. Til Gengæld er det nu Suhmsgades Sortebørs, der maa holde for. Et Par Eksempler fra i Gaar viser, hvorledes de to Forbryderkategorier paa forskellig Vis medvirker til Uroens Opretholdelse.

Fra forskellig Side var der til Vagtværnet blevet klaget over Sort Børs-Hajerne ved Trommesalen. De var udfordrende overfor Folk, der skulde passere Stedet, og Vagtværnet besluttede derefter i Gaar at foretage en Undersøgelse. Det lykkedes imidlertid ikke at gennemføre den. Da Vagtværnsfolkene kom til Stedet, traadte tre "Hajer" ud fra en Klynge og holdt dem op med Pistoler. Samtidig præsenterede de alle tre tysk Ausweis. Det var tre af Tyskernes og Hipos Stikkere, der som sædvanlig gjorde Forretninger paa Den sorte Børs.

Imidlertid kom der netop paa dette Tidspunkt en tysk Politipatrulje forbi Stedet, og enten de nu vilde beskytte deres Medhjælpere eller de virkelig - soaaledes som Tyskerne paastod - vilde sætte dem under Anholdelse - blev de alle tre taget med. Vagtværnet skulde derefter paany til at indlede Undersøgelsen, da et Par Hipo-Biler med fuld Besætning kom susende frem. De havde øjensynlig ventet, til Tyskerne forsvandt. Paany blev Vagtværnsfolkene holdt op, og under Sort Børs-Hajernes Bifald blev de kommanderet

ind mod Kaffebar'en. Mens de stod her, brølede en af Hipo'erne til dem, at den Sag var Vagtværnet uvedkommende, den skulde Hipo nok tagesig af. Derefter gav han Vagtværnsfolkene Ordre til omgaaende at forsvinde. Efter at det var sket, kom Handelen rigtig igang paa Børsen, og kort efter forlod Hipo'erne Skuepladsen.

Formentlig er Hipo'erne derfra kørt lige ned i Suhmsgade, hvor de anvendte den stikmodsatte Fremgangsmaade. Gadens Sort Børs-Hajer blev pludselig beskudt og maatte over Hals og Hoved flygte ind i Opgange og Porte. To Mænd blev imidlertid alvorligt saaret. Det var en Montør ved Navn Hansen fra Kastrup og en Arbejdsmand Hans Hansen fra Pommernsgade 6. De blev begge bragt til Feltlazarettet, men nogen Tid efter blev de overført til Kommunehospital. Det ser ud til, at de begge tilfældigt har passeret Stedet, da Skydningen tog sin Begyndelse.

Ny Chef for Hipo.

I Stedet for den likviderede "Kaptajn" Erik V. Petersen er Overløjtnant Norén blevet udnævnt til Chef for Hipo-Landsforræderne. Som tidligere omtalt har Norén hidtil varetaget Hipo-Rekrutuddannelsen paa Krogerupgaard i Nordsjælland. Hans Hverv overtages af Obersturmbannführer Svend Petersen fra Division "Viking".

Hjemmetyskernes militære Organisation opløst.

Hjemmetyskernes militære Organisation "Heimwehr" er opløst. Vaabnene er Søndag Formiddag givet tilbage til den tyske Værnemagt. Anledningen formodes at være et Krav fra General Lindemann om, at "Heimwehr" skulde sættes ind i Tilfælde af Kamphandlinger paa nordslesvigsk Omraade. Dette Krav skal være afslaaet med Henviisning til, at "Heimwehr"s Medlemmer som danske Statsborgere ikke maa bære Vaaben mod Danmark. I Tilslutning her til kan nævnes, at Mindretallets saakaldte "Lille politiske Raad", dets egentlige Partiledelse, holdt Møde paa Dibern-Haus i Aabenraa for faa Dage siden.

Begivenheden har vakt stor Opsigt i Landsdelen og er i mange hjemmetyske Kredse blevet modtaget med synlig Lettelse. En tysksindet Husmoder, hvis Søn har været Medlem af "Heimwehr", fremkom med en Udtalelse, som er typisk for den Stemning, som nu behersker store Dele af Mindretallets menige Medlemmer. Hun var glad for at "Heimwehr" blev opløst nu. "Det havde kun været for Sportens Skyld. De unge Mennesker kan jo saa godt lide at gaa omkring med Bøsser og øve sig i at skyde til Maals".

Der er ingen Tvivl om, at den haandfaste Maade, hvorpaa man fra dansk Side forbereder sig paa Behandlingen af Forrædere, har gjort ogsaa Mindretallets forstokkede Ledere tilbøjelige til at finde en Lejlighed, hvor de kan demonstrere deres Loyalitet overfor Danmark. "Nordschleswigsche Zeitung" har flere Gange i den senere Tid bragt Artikler, som understreger Betydningen af, at de to Nationaliteter kan leve loyalt ved hinandens Side og respektere gensidige Rettigheder. Muligvis haaber man, at der stadigvæk findes betydende danske Kredse, som staar skeptiske overfor Modstandsbevægelsen og derfor er villige til at slaa en Streg over det, der er sket i Krigsaarene.

Men en skønne Dag brister ogsaa Illusionen om en Modsætning mellem det "legale" og "illegale" Danmark, ligesom alle de andre politiske Drømme, Mindretallet har drømt. Denne sidste Gestus i Tysklands Dødsstund foran-

drer selvfølgelig intet ved den sønderjyske Befolknings enstemmige Krav om, at Retten sker Fyldest. Under Undtagelsestilstanden i 1943 deltog "Heimwehr" aktivt i den tyske Værnemagts fjendtlige Aktion, og saalænge der blot var en Gnist af Haab tilbage om en mirakuløs "Endsiege", har den tysksindede Befolkning beredvilligt stillet sig til Raadighed for Landets Fjender. Nu er det for sent at "tegne Livsforsikring", som Sønderjyderne kalder den Slags Manøvrer.

Man har fra dansk Side opmærksomt iagttaget Mindretallets desperate Svingninger. De danske Myndigheder vil ikke staa paa bar Bund, naar Tiden kommer. Enhver Hjemmetysker, der har tilsidesat sine Forpligtelser som dansk Statsborger, vil komme til at staa til Ansvar for sine Gerninger, uanset hvor energisk han nu forsøger at slette Sporene ud.

Advarsel.

Fra absolut paalidelig Kilde erfarer vi, at Hensigten med allerede nu at lade en Del af HIPO-Folkene gaa under Jorden bl.a. er den, at de skal søge at arbejde sig ind i Modstandsbevægelsen. De bevarer deres Forbindelse med HIPO-Organisationen og er saaledes dobbelt farlige. Alle Modstandsgrupper advares indtrængende mod i denne Tid at optage nye Medlemmer uden indgaaende Prøvelse og Anbefaling fra Folk, man kender fuldt ud. Det er en Række af HIPOs mest drevne Forbrydere, der er sat paa Opgaven.

Den sidste store Udplyndring.

Med Faren for Krig i Danmark for Øje er Tyskerne begyndt at samle paa Lager. Samtidig med, at den ernæringsmæssige Situation skærpes for den danske Befolkning, samler Tyskerne sammen paa de Levnedsmidler, der kommer indenfor deres Rækkevidde. Man har saaledes i Jylland Eksempler paa, at Automobiles med Kreaturer, Mel eller andre Fødemidler simpelthen er blevet beslaglagt. Heste spændes fra Vognene og føres til de tyske Hærgrupper. Chauffører, der kører paa Landevejene, bliver standsede og beordrede ud af Førerhusene, og saa faar de paa staaende Fod en Anvisning paa den danske Stat. Cyklister bliver ligeledes standsede og maa aflevere Køretøjet.

Saaledes breder det organiserede Røveri sig i Jylland. Det er den sidste store Udplyndring, der er sat i Scene. Ret længe varer det næppe, før Tyskerne beslaglægger Besætningerne og henter Foder selv. Store Værdier kan paa den Maade blive lagt øde, hvis de værdifulde Stambesætninger kommes i Tyskernes sorte Gryde.

I FAA LINJER (Indland):

Danske Frihedskæmpere har været i Arbejde paa tysk Grund. Forleden Nat gik en Gruppe Frihedskæmpere over Grænsen og udlagde Bomber paa Jernbanelinjen mellem Padborg og Flensborg. De blev opdaget og beskudt, men slap alle uskadt. Bomberne afbrød Banelinjen, saa de tyske Tog maatte dirigeres over Tønder-Nibøl, en Strækning, som ikke kan bære de tunge tyske Lokomotiver.

Der har længe været temmelig mat Besøg ved tyske Film paa Biografteatrene i Viborg, forøvrigt ogsaa til andre Forestillinger, idet ogsaa Flygtninge benytter Biografen, og Folk er bange for Lus og Smitte. Forleden fjernede tre Frihedskæmpere fra Operatørrummet en UFA Filmrevy, som var forbudt af

den danske Censur, men som Tyskerne havde gennemtvunget forevist. Det var Filmsoptagelser fra "Det engelske Flyveangreb paa den franske Skole i København".

Tyskerne har beslaglagt Aabenraa Arrest. Man ved endnu ikke, hvor de danske Arrestanter skal føres hen.

De tyske Begravelser paa Viborg Kirkegaard tager stadig til i Omfang. Der begravnes daglig næsten en halv Snes tyske dels Soldater og dels Flygtninge. I mange Tilfælde har Tyskerne ikke kunnet skaffe Kister hurtigt nok, saa baade Flygtninge og Soldater bliver begravet i Fællesgrave uden Kister.

Forleden Eftermiddag angreb allierede Flyvere Flyvepladsen ved Flensborg. Den blev stærkt ødelagt. Da Flyverne forsvandt, rasede der 11 store Brande.

Paa Ortskommandanturen i Aabenraa skete forleden en Eksplosion. Nogle Soldater var ved at demonstrere en Haandgranat, som imidlertid eksploderede. En af Tyskernes danske Hjælpere, Maskinist Max Clausen fra Aabenraa, blev saaret.

To Barakker tilhørende Værnemagerfirmaet Brandt & Brauntoft, Skagen, er brændt. Barakkerne indeholdt en Del Regnskaber, der netop skulde have været ført til København. Ilden var antændt ved Hjælp af Brandbomber fremstillet af en Zarah Leander-Film, der fornylig blev bortført af Frihedskæmpere.

Ogsaa i Skagen er Lodserne forsvundet. Det skete omborg i Lodsdamperen.

Hipo sprængte forleden Nat en stor Villa i Risskov, hvori der bede 11 Mennesker, deraf fire Børn. Ejendommen tilhørte Fru Springborg og formentlig er det en Hævnhandling for de store Attentater mod Bilværksteder i Risskov. Ingen af Beboerne var advaret i Forvejen, men til Trods for at Villaen blev slemt medtaget, slap alle uden Skrammer.

Otte russiske Fanger, der var indespærret i et nedbrændt Kartoffeltørreri i Grenaa flygtede forleden fra Fangelejren, medens den tyske Vagtpost et Øjeblik var optaget af at se i modsat Retning. De ca. 50 Hipo-Folk, der er stationeret i Grenaa har i flere Dage jaget Flygtningene. Flere af dem er skudt under Forfølgelserne, og Resten er efterhaanden blevet fanget igen.

En engelsk Flyvemaskine styrtede forleden som omtalt ned ved Egaa Nord for Aarhus. Tre Mand af Besætningen blev dræbt; to Mand, der var lettere saaret blev ført bort af Tyskerne, medens den tredie indlagdes paa Aarhus Kommunehospital. Først næste Dag satte Tyskerne Vagt ved Maskinen, og de Hundreder af Mennesker, som valfartede til Stedet, blev Vidner til nogle oprørende Optrin. De fem-seks tyske Drengesoldater, der holdt Vagt, morede sig nemlig med at sparke til Liget af en engelsk Flyver bagi. Liget laa paa Knæ og Albuer et Stykke fra Maskinen, som om Flyveren havde været i Færd med at krybe bort fra den. Den engelske Flyver, der var indlagt paa Hospitalet, blev efter et halvt Døgn krævet udleveret af Tyskerne. Der var fra Borgere i Aarhus sendt saa mange Blomter til Sygeværket, at han

kun med største Besvær kunde transporteres ud af Døren.

Tyskerne foretager i Øjeblikket en yderligere Minering af Aarhus Havn. Arbejdet udføres af russiske Krigsfanger.

Af de Hundreder af tyske Soldater, som i Øjeblikket opholder sig i Skanderborg, er ikke en eneste i Besiddelse af en regulær Uniform. Hvis de ikke er saa pjaltede og lappede, at man ikke kan se, hvad Tøjet er lavet af, gaar de med umage Huer, Trøjer og Benklæder, ligesom deres Udrustning er saa elendig som aldrig før.

Ved "Luna-Parken", et Tivoli, der for Tiden er opstillet i Alderslyst ved Silkeborg, kom det forleden Aften til Uroligheder, hvorunder Gestapo-Folk affyrede en Række Skud. Urolighederne opstod, da nogle unge Mennesker forsøgte at klippe Haaret af et Par Pigebørn, der er kendt for deres Omgang med Tyskere.

Hipo-Folkene skød forleden voldsomt paa Grenaa Torv uden nogen paaviselig Grund. En 12-aarig Datter af Skibstømrer Aug. Nielsen, der intetanende var paa Vej til sit Hjem fra Skole, blev ramt af et Projektil i Benet.

Natten til Torsdag blev en af Vagtværnets Udrykningsvogne beskudt paa Jagtvejen i København. En af Vognens Ringe blev gennemhullet, og Byvakterne maatte flygte hurtigst muligt. Senere ringede det tyske Politi til Vagtværnet og meddelte, at Bilen kunde afhentes - den var blevet beskudt, fordi den ikke standsede paa Tilraab, oplyste man fra den Side.

En bestialsk Sædelighedsforbrydelse forøvedes forleden Dag af en tysk Soldat i Tvies, Syd for Holstebro. En 9-aarig Datter af Landmand Viggo Jacobsen blev overfaldet, da hun gik hjem fra Skole og frygteligt tilredt af en Soldat, der benyttede sit Tørklæde til at binde Pigens Hænder med. Da hans Feltpostnummer fandtes paa Tørklædet, menes det, at man kan finde frem til Forbryderen.

15 af de Biler, som Tyskerne har beslaglagt i Ringkøbing er blevet sendt Syd paa med Tropper og Materiel. Ejerne har intet faaet at vide om, hvornaar de kan vente deres Biler tilbage.

Moralen blandt de tyske Soldater bliver daarligere, hver Dag der gaar. I Aarhus er det almindeligt, at tyske Soldater under Ophold paa Banegaarden opbryder Godsvogne og undersøger, hvad der er i Pakkerne. Er der noget, de har Brug for, tager de det simpelthen.

En Fiskebil paa Vej til Tyskland blev forleden standset i Viborg af Frihedskæmpere, og Chaufføren fik at vide, at han ikke kunde fortsætte Kørslen. Han maatte derfor lave en Kæmperealisation af store friske Frederikshavn-Rødspætter. Hele Viborg spiste Rødspætter den Aften.

En Flygtningedreng kom forleden ind i et Mælkeudsalg paa Trøjborg i Aarhus med 40 Smørmærket og forlangte Smør for dem. Da der kort i Forvejen var stjaalt 250 Smørmærker i Udsalget, fattede Indehaveren Mistanke. Feltgendarmen fik Drengen i Forhør, og han tilstod, at han havde faaet Mærkerne af en tysk Soldat. Denne blev kort efter fundet og tilstod at have stjaalt Mærkerne.

Anledningen til Mordene paa Fabrikanterne Harald og Otto Halberg i Svendborg maa formentlig søges i en Ildkamp i Svendborgs Gader faa Dage forinden. Nogle civile Hipo-Folk forfulgte en Frihedskæmper ind i en Gaard. Her dræbte Frihedskæmperen en Hipo-Mand ved Navn Hans Clausen ved Skud fra sin Pistol, men blev derefter selv dræbt af Haandgranater. Andre Frihedskæmpere kom imidlertid til, og der udspandt sig en længere Ildkamp, hvorunder en Hipo-Mand blev dræbt og en anden haardt saaret.

Tyske Soldater har i de sidste Nætter lavet en Række Indbrud i Skagen. I et enkelt Tilfælde lykkedes det Vagtværnet at komme bag paa Tyvene, men Vagtværnet blev holdt op af to maskinpistolbevæbnede tyske Soldater. I et andet Tilfælde ryddede Tyskerne Gaden, saaledes at Tyvene uhindret kunde slippe væk. Det ser ud, som om Tyverierne er organiseret med de tyske Officerers Sanktion.

I de sidste Dage er der foretaget en lang Række Arrestationer i Sønderjylland. Saaledes blev Læge Dr. Lorentzen, Padborg, afhentet af Stikkeren, fhv. Kriminalbetjent Pelving. Endvidere er anholdt Formanden for den sønderjyske Fælleslandboforening, Gaardejer Hans Schmidt, Kollund, Kommunesekretær Jacobsen, Kliple, Trafikassistent P.A. Christensen, Padborg, Købmand Wind junr., Bov, Fabrikant Solborg, Aabenraa, Pastor Petersen, Hoptrup, Apoteker Lind, Christiansfeldt, Degn Banke, Tyrstrup, Sognepræst Hansen, Aller, Gaardbestyrer Thuesen, Tyrstrup og Kulhandler Nielsen, Vojens. Lærer Ravn, Vojens, Gaardejer Iver Wind, Hjerting, Gaardejer Jens Chr. Holm, Langetved, Overbetjent Nielsen, Haderslev, Gaardejer Andreas Lunding, Jels, og Urmagersvend Lennart Hansen, Augustenborg.

Den kendte Idrætsmand Chr. Morrild, der i sin Tid spillede paa Vejens Divisionshold, blev i Lørdags saaret under en Hipo-Razzia i Fredericia. Det lykkedes dog Morrild at slippe fra Landsforræderne, men Blodtabet og Anstrengelsen under Løbet havde været saa stort, at han pludselig styrtede bevidstløs om. Kort efter blev han fundet og som ukendt bragt til Sygehuset, og kort efter Behandlingen blev han hentet af nogle af sine Venner. Han er nu i Sikkerhed.

Som omtalt fandt man i Tirsdags Liget af en ung Mand ved Løjt Sø i Rude Skov. Han var blevet dræbt ved Skud i Nakken, og man kunde se, at den myrdede Mand forinden havde været underkastet grov Tortur. Det er nu oplyst, at det drejer sig om den 23-aarige stud.polyt Ib Richard Laderriere-Jensen, Kirkevej 22 i Charlottenlund. Han var en god dansk Mand, men da Tyskerne og deres Haandlangere, Hipo'erne, har nægtet at kende noget til ham, kan man roligt gaa ud fra, at det er en af de sædvanlige uofficielle Henrettelser, der er blevet foretaget.

Motorsejleren "Nordstjernen", der tilhører Aarhus Sten- & Gruskompagni, kom forleden ind i det tyske Minefelt ud for Mariager Fjord ved Als Odde. Her stødte den paa en Mine og sank. Skipperen, den 45-aarige Alfred Sørensen, Tordenskjoldsgade 6 i Aarhus, og den 30-aarige Matros Robert Jensen, Jens Baggesensgade 36 i Aarhus, omkom.

Nazipræsten, Pastor Strøbeck, der har direkte Andel i Mordet paa sin Kollega i Vanløse for nogle Maaneder siden, har følt sig saa stærkt truet, at han efter lang tids omflakken har søgt Beskyttelse hos Tyskerne. De var imidlertid ikke glade ved hans Tilsynekøbst og formentlig for at beta-

ge andre Stikkere Lysten, har man nu indkvarteret Præsten i - Horserødlejreren.

Den 28-aarige Arbejdsmand Carl Villy Erhardt Jensen, Elverdams Møllen ved Tølløse er fundet dræbt med Pistolskud i Klampenborg. Videre er den 30-aarige Bryggeriarbejder Lars Edvard Hansen, Nøddebogade 5 i København, blevet dræbt ved Pistolskud i sin Lejlighed, og endelig er den 38-aarige Maler Louis Dybre, Jydeholmen 27 i Vanløse, blevet skudt. Der foreligger ikke nærmere Enkeltheder med Hensyn til Baggrunden for disse Skydninger, men meget tyder paa, at det drejer sig om Likvidationer, foretaget af Frihedsbevægelsen.

Nogle af de Arbejdere, der er beskæftiget ved de tyske Befæstningsværker i Sønder Tranders, og som endnu ikke har forstaaet Frihedsbevægelsens Opfordring til at ophøre med Arbejdet for Tyskerne, blev i Lørdags holdt op af bevæbnede Frihedskæmpere. Derefter blev de alle frataget deres Benklæder, der blev brændt paa et Baal.

Langebros i København, der har været besat af tysk Militær siden Ødelæggelsen, er nu allernaadigst frigivet til de danske Myndigheder. Grunden er den, at Tyskerne ikke selv har kunnet reparere den.

Forleden Dag pakkede Radiofirmaet TIK, Gammel Kongevej 3 i København, et meget stort Parti Blokkondensatorer i Kasser. Partier var fremstillet til Tyskerne. Umiddelbart før Afleveringen stillede Frihedskæmperne imidlertid i Virksomheden og fjernede hele Partiet.

Lørdag Aften og Søndag Morgen lød en Række kraftige Detonationer over København. Det var de tyske Drengesoldater, der øvede sig ved Luftskytset.

Henrettelsen af de ni senest nævnte Frihedskæmpere foregik i Følge paalidelig Kilde paa den Maade, at de ti - den benaadede Frihedskæmper ogsaa - blev bragt til Ryvang, sammenlængede tre og tre. I de tiloversblevnes Paasyn blev de herefter skudt tre og tre med 20 Minutters Mellemrum, saa den benaadede 19-aarige Frihedskæmper til sidst maatte se paa de sidste tre Kammeraters Henrettelse. Først derefter blev han gjort bekendt med Benaadningen og bragt til Vestre Fængsel.

Øen Helgoland er blevet overordentlig haardt ramt ved de allierede Bombenangreb. Som Følge af at Drikkevandsforsyningen blev fuldstændig ødelagt er Øens Beboere forrige Fredag blevet overført til Fastlandet.

Et større Transporttog holdt forleden paa Gentofte Station. Da Toget havde holdt i ca. en halv Time, blev en Jernbanemand nysgerrig og kikkede ind gennem et af Vinduerne, hvor han saa to 14-15-aarige "Soldater" spille Billedlotteri.

Hipo-Banditter har forsøgt at myrde Kriminaldommer Lunøe i Odense. De trængte forleden Nat ind i Kriminaldommerens Soveværelse. Heldigvis var Dommeren ikke selv til Stede, men hans Hustru fik naturligvis et Chock, da hun vaagnede ved, at Forbryderne lyste hende i Ansigtet med en skarp Lygte. De var brudt ind i Huset ved at slaa en Rude ind.

Blandt de 900 hovedsagelig franske Kvinder, der forleden kom til Krusaa

og Padborg fra Konzentrationslejren Ravensbruck i Mecklenborg, var der kun 2-3 unge Kvinder, der ikke bar Mærker af Opholdet i Tyskland. Resten var Skind og Ben. Da de i Krusaa havde faaet noget at spise, var blevet vasket og havde faaet en Nats Søvn, kvikkede de op og blev helt andre Mennesker. Kaade og overgivne overfaldt de ved Afrejsen fra Padborg det danske Togpersonale og plyndrede Jernbanefolkernes Uniformer for Knapper og Distinktioner, som de vilde have med til Sverige som Souvenirs. Ved Afrejsen stemte de i med Marseillaisen.

Dødsfaldene blandt de saarede tyske Soldater og blandt Flygtningene, navnlig Børnene, er store i Fredericia, og Tyskerne har oprettet Fællesbegravelser paa Nordre Kirkegaard. Af Mangel paa Kister - Byens Snedkermestre kan ikke klare Leverancerne - nøjes Tyskerne nu med at rulle Lige ind i Sækkelærred, inden de lægges i Graven.

1200 Flygtninge er med tilhørende Oppakning blevet indkvarteret i Restaurant "Landevejskroen" i Charlottenlund, som Tyskerne beslaglagde forleden.

Patrioterne i Fredericia er heller ikke uden Humor. Forleden fandt Arbejderne paa en større Arbejdsplads udenfor Fredericia alle Skovle, Spader og Hakker ødelagt, idet Skafterne var savet af. Paa samme Maade var Børene savet af Trillebørene, og Arbejdet maatte indstilles. Nogle Dage efter havde man faaet samlet nyt Værktøj sammen, og Arbejdet kunde genoptages. Men allerede den følgende Nat brændte Arbejdsskuret, hvori det ny Værktøj var anbragt, og saa var man lige vidt.

Værnemagerfirmaet Brødrene Roost, Tønder, der nu i flere Aar udelukkende har beskæftiget sig med at reparere tyske Militærbiler under stærk militær Bevogtning har nu faaet "kolde Fødder". Firmaet averterer i Bladene, at det igen reparerer danske Biler. Firmaets Indehaver, Franz Roost, er en fremtrædende Hjemmetysker.

For nogle Dage siden foretog Frihedskæmpere en Aktion for at faa Befæstningsarbejderne ved Varbjerg mellem Middelfart og Bogense standset. Tre Mand tog Opstilling ved Vejen, der fører til Arbejdspladsen. Da det første Hold Arbejdere ankom sammen med syv tyske Soldater, hvorefter de blev væbnede, blev de holdt op. Tyskerne blev afvæbnede, og Arbejdernes Navne blev skrevet op. Samtidig fik de Besked om, at det vilde faa alvorlige Følger for dem, hvis de fortsat arbejdede for Fjenden. Derefter fik de alle Ordre til at gaa om bag en Hæk. Tyskerne blev nu meget bange og troede, de skulde skydes, men da Ordren blev gentaget paa Tysk, udbrød de alle i Kor: Ah, nach einer halben Stunde können wir nach Hause gehen. Schön - bravo Kameraden, bravo! Aktionen medførte, at praktisk talt alle Arbejdere har forladt Befæstningsværkerne.

Tidligt i Gaar Morges kørte flere tyske Politivogne op foran Ejendommen Tolbodgade 13 i København. Politisoldaterne stormede op til en Lejlighed, hvor de sprængte Døren. Inde i Lejligheden fandt de nogle Vaaben, og en ung Mand, der var til Stede, blev taget med af Tyskerne. Efter Stormen gjorde Politisoldaterne Folk i Ejendommen opmærksom paa, at de vilde vende tilbage i Løbet af kort Tid og sprænge den i Luften, og de Mennesker, der boede der, maatte derfor evakuere deres Lejligheder over Hals og Hoved. Endnu sent i Aften var der imidlertid intet sket.

Havnearbejderne ved Aarhus Havn strejker stadig. I Øjeblikket laster Tyskerne en Smørbaad ved Hjælp af tyske Flygtninge. Aarhus Havns Bugserbaad "Hermes" har faaet Maskinskade. Reparationen vil tage tre Uger.

Stikkeren Leif Gudmand Faigh, Silkeborgvej 311, som blev skudt paa Eugen Warmingsvej i Aabyhøj forleden, hævdes at have angivet seks gamle Kammerater til Gestapo samt en nyere Bekendt, en Maskinarbejder, som efter Mishandling er død paa det tyske Lazaret i Aarhus for nogle Dage siden.

Forleden Nat eksploderede en Bombe i Lektor Troels Finks Villa, Gentoftevej 19 i Aarhus. Familien havde intet Varsel faaet af Hipo-Banditterne, og Fru Fink reddede sig ud gennem en Bagdør. To af Børnene, en 8-aarig Pige og en 10-aarig Dreng blev slynget ud i Haven og kvæstedes kun lettere. Lektor Fink blev klemt fast i Ruinerne og blev reddet af Falck, men var kun lettere saaret. En 9 Maaneder gammel Søn blev reddet af Falck-Folkene, der kunde høre Barnets Klynken i Ruinerne. Det lille Barn var omtrent uskadt. Lige før Eksplosionen saa man en Bil køre bort fra Stedet.

Den tyske Flyveplads ved Tirstrup er blevet bombarderet to Gange i den sidste Tid. Som omtalt blev det første Angreb sat ind Lørdag Aften. Natten til Mandag fulgte det andet Angreb, der var endnu kraftigere end det første, og Startbanerne fik flere Fuldræffere. Huse og Gaarde i Omegnen rystede under Eksplosionerne.

En ca. 30-aarig "Dansker", Hans Julius, der er ansat i det tyske Sikkerhedspolitis Tjeneste, holdt forleden Dommerfuldmægtig Højriis op i Esbjerg Ret med en Pistol. Han forlangte at faa to Kvinder, Søstre Ruth Roma Jørgensen og Fru Norma Schultz, frigivet. De var sigtet for Tyveri af to Pelse, der var blevet stjålet ved et Indbrud i Byen. Han tog Kvinderne med, men da Vagtværnet spurgte det tyske Politi, om Hans Julius havde Bemyndigelse til at hente Kvinderne, blev der svaret, at det var en "privat Aktion". Sagen skulde blive nærmere undersøgt. Kvinderne er Døtre af Axel Oluf Jørgensen, Nørregade 42, der er Stikker.

Hotelejer Holger Jensen, Grand Hotel, Silkeborg, og Hotelejer Momme, Jernbanehotellet, Silkeborg, er ikke som meddelt blevet arresteret. Det er formentlig Beslaglæggelsen af Hotelejer Jensens Sommerrestaurant Ny Hattehus, der har givet Anledning til Rygtet.

Arrestationer: Politivadkaterne Haslund, Pentz og Dorn Jensen, København, Kredslæge Hrolv, Randers, Driftsingeniør Voss, Aalborg Gasværk, i Aarhus Inger Margrethe Stougaard, Elly Christa Søndergaard, Carl Christensen og Jacob Korsbæk.

Specielt:

Til 356: Den brune Hest.

Til 237: Tak.

Til 250: Der kan ikke mere tegnes Abonnement paa INF.

B.N. - 49: Ja.

INFORMATIONEN UDENRIGSKE NYHEDSTJENESTE:

Nazi-Teoriernes Grundlægger
Alfred Rosenberg forsvundet.

Rigsminister Alfred Rosenberg har været sporløst forsvundet i nogen Tid - man har i Nærheden af Mainz fundet hele hans anti-kommunistiske og anti-semitiske Bibliotek, man har andre Steder fundet Arkiver tilhørende hans Kontor, men af Manden er der intet Spor.

Den forsvundne, der som de fleste af Nazismens ledende Mænd ikke er født i Tyskland, var Balter, opdraget i Junkerlandet, uddannet delvis i Rusland og opdaget af Hitler i München. Han skabte Bevægelsens ideologiske Baggrund, hvormed man forstaar det uigennemtrængelige Miskmask af Raceteorier, Blod- og Jordideer og Anti-Semitisme, der udgør Indholdet af hans komplet ulæselige Bog "Det 20.Aarhundredes Myte". Som Redaktør af "Völkischer Beobachter" blev han sin Herres Stemme, som Fortæller for Ekspansion mod Øst havde han sin store Tid, medens de tyske Armeer marcherede ind i Rusland, som almindelig Taage-Filosof var han ilde lidt indenfor selve Partiet.

Nu er han forsvundet - nogen Myte bliver han aldrig.

En Moders Tak.

En dansk Kvinde, der i Løbet af kort Tid har mistet baade sin Mand og sin Søn - begge myrdet af Tyskerne - skrev forleden Dag følgende som Tak for et deltagende Brev:

"Tak for Deres venlige og deltagende Brev i Anledning af min Søns Død. Det er saa svært at tænke paa, at han, nu hvor Krigen snart er forbi, og saa skulde bukke under for Sygdom og svære Forhold i Lejren, men midt i Sorgen er jeg stolt over, at min Dreng turde gaa ind for en Sag, som han vidste kunde koste ham Livet. Derfor takker jeg ham og de mange andre for den store Indsats, de gjorde, for at vi kan leve i et frit Land engang."

To Stikkere likvideret.

På Fyn er to Stikkere blevet likvideret i de sidste Dage. I Odense blev Stikkeren Henrik Lindberg likvideret efter et langt Forhør, hvori han indrømmede sin egen Skyld, dels gav en Række Oplysninger om "sine" Kollager. Til Middelfart kom forleden en Mand, som meget ivrigt søgte Kontakt med illegale Kredse. Han blev imidlertid fanget af Frihedskæmpere og i et efterfølgende Forhør tilstod han, at han arbejdede for det tyske Sikkerhedspoliti. Stikkeren var udstyret med Pistol, Haandgranater og falske Papirer. Han, der er 29 Aar og hedder Gordon Torp, indrømmede i Forhøret sin landsforræderiske Virksomhed. Efter at have underskrevet sin Tilståelse blev han likvideret.

Judaspenge.

Frihedsbevægelsen er kommet i Besiddelse af et interessant Materiale, en Liste over forskellige Udbetalinger, der i "særlige Tilfælde" er foretaget til Værnemagervirksomheder og "danske" Haandlangere, der har lidt Skade paa Ejendom ved Frihedsbevægelsens Aktionen. Blandt Navnene paa denne Liste mærker vi os Maskinfabrikken "Jeko" i Ryesgade, der har faaet 100.000 Kr. via Nationalbanken, Stikkeren Kontorist Ole Hjorth, der har

faaet 21.509 Kr., Avismand Johansen, Saxogade 36, 2000 Kr., Rita Andersen, Studsgaardsgade 7 C, 2000 Kr., Kiziza, Enghavevej 61, 3.512 Kr., Danne-mann-Nielsen, Toftegaardsalle 13, 5000 Kr., Damefrisør Fru Stender Petersen, Istedgade 38, 8.541 Kr., Slagtermester Harald Hansen, Islands Brygge, 6.000 Kr., Johanne Andersen, Teglgaardsstræde 5.000 Kr., Schibau (Tysker, der bor her i Landet), 9.556 Kr. og Sivertsen, Nordre Frihavnsgade, 585 Kr.

Tyskernes Beslaglæggelser af Cykler i Randers.

Tyskerne har i de sidste Dage fortsat Beslaglæggelserne af Cykler i Randers, og man regner med, at de alene i Lørdags har taget et Tusind Cykler fra Byens Borgere. Til Gengæld er Gaderne nu som blæst for Cyklister. Alle Indbyggere i Randers er blevet Fodgængere.

Aktionen startede med, at en Del tyske Politisoldater tog Opstilling paa de mest trafikerede Gadekryds og ved Udfaldsvejene. De standsede alle Cyklister, tog deres Cykler i Øjesyn og udtog de bedste af dem. Cykler med saarlige Dæk eller Cykler, der var særlig forfaldne, interesserede Tyskerne sig ikke for. Betalingen blev ordnet paa Stedet paa den simple Maade, at den bestjaalne fik udleveret en Lap Papir, der var forsynet med tysk Stempel, og som en Politisoldat udfyldte med det Beløb, som han ansatte Cyklens Værdi til. Bortset fra, at de uniformerede Tyve sandsynligvis ikke har til Hensigt at indløse disse "Værdipapirer", blev der i mange Tilfælde gjort billigt Køb. Cykler, som selv under normale Forhold var betydelig mere værd, gik til en Pris af omkring 100 Kr., og de bedste vurderede Tyskerne til kun 150 Kr. At Cyklerne i Dag er uerstattelige, tages der naturligvis ikke Hensyn til. Forøvrigt lægger Tyskerne ikke Skjul paa at Grunden til Beslaglæggelsen skyldes de daarlige Trafikforhold.

Generalstrejken i Fredericia.

De Paarørende til de henrettede Patrioter fra Fredericia blev underrettet af Sognepræsten i Løbet af Mandag Eftermiddag, og om Aftenen var Tyskernes Mordgerning kendt over det meste af Byen. Som meddelt nedlagde Jernbanestationens og Postkontorets Personale Arbejdet Tirsdag Morgen, og Generalstrejken var total før Middag. Overalt i Byen hejstes Flagene paa halv, ogsaa paa de offentlige Bygninger. Frihedsraadets lokale Afdeling lod Plakater opsætte rundt om i Byen med Opfordring til at fortsætte Strejken til Onsdag Middag Kl.12. Og denne Parole blev fulgt 100 Procent. Om det saa var de tyske Vagtposter paa Baneterrænet, tog de sig Opfordringen efterrettelig. Da nogle Jernbanemænd indfandt sig paa Stationen Onsdag Formiddag, blev de standset af Vagten, som gjorde opmærksom paa, at Arbejdet først genoptoges Kl.12 og kommanderede: Heraus!

INFORMATIONEN RADIOAFLYTNING:

Slutkampen om Berlin: Den tyske Hovedstad kan næppe holde ud ret mange Dage endnu. Fra alle Sider nærmer Kampene sig de sidste Forsvarsstillinger i Byens Centrum, og Ringen om Berlin er nu paa sit smalleste Sted 30 km. Arbejderkvarteret Neukölln er taget, og Russerne er trængt ind i Moabit, hvor svære Kampe raser. Efter at Russerne har omgaaet Horst Wessel Platz og Prenzlauer Berg, er hele Bykernen nu Kampplads. Folkestormen har

mange Steder hejst hvide Faner over de Ruindynger, hvorunder særlig mange Kvinder og Børn har søgt Skjul, og forsvarer dem med alle Midler mod SS og de fanatiske Hitlerjugend. Epidemier raser i Byen og griber om sig med utrolig Hast. Vand kan kun faas fra Spree og Kanalerne, og det er forpestet af Lig og Affald. De sidste Fødevarebutikker er forlængst tømt og Folkestorm og sprængte Værnemagtsafdelinger er nu begyndt at plyndre Privatbeholdninger og danne Depoter, hvorfra de deler ud til Civilbefolkningen i Stedet for at staa paa Barrikaderne.

Kampen om Resten af Tyskland: Efter at de amerikanske og russiske Styrker i over 48 Timer har haft deres Tropper forenede nær Torgau ved Elben, er Resten af Tyskland spaltet i to Dele, og Udviklingen lader formode, at det endnu ubesatte Tyskland meget snart vil være opdelt i en Række isolerede Omraader. I Nordvest har Englænderne taget Bremen, SS holdt kun ud i 24 Timer i Havnen, efter at Borgmesteren havde overgivet Byen. I Nordøst støder Russerne frem med stor Kraft over en bred Front. Stettin, Prenzlau og Angermünde er taget, længere Syd paa har Russerne taget Potsdam og Wittenberg, Luthers gamle By og Rademau, og der er Gadekampe i Brandenburg. I Sydvest har Amerikanerne taget Regensburg og Ingolstadt, og efter at have omgaaet Augsburg rykker de frem mod München fra flere Sider. Passau ligger under amerikansk Artilleriild, og Amerikanerne staar her kun 50 km fra Linz, som Russerne nærmer sig Øst fra.

Italiensfronten: Sammenbruddet i Italien er totalt. Hele Øvre-Italien til Garda-Søen og op til Padua er i de Allieredes Hænder, og Størstedelen af det resterende holdes af Partisanerne. Partisanerne har tvunget de tyske Kommandanter til at overgive sig næsten overalt, og sprængte Værnemagtsafdelinger søger at klare sig selv. De bliver imidlertid hurtigt indfanget, idet franske Styrker nu rykker hurtigt frem fra Vest. Alle de store norditalienske Byer er med Undtagelse af Venedig i Partisanernes Haand.

Luftkrigen: I det forløbne Døgn har Luftkrigen atter væsentlig været koncentreret til Omraadet Syd for den danske Grænse. Kiel, Neumünster, Grossenbrode og flere andre Smaabyer i Sydslesvig er blevet angrebet.

Det knager i Fugerne: Görings Nedlæggelse af Kommandoen over Luftwaffe har givet Signalet til en Bølge af Frafald, Deporteringer og Selvmord indenfor Parti, Stat og Værnemagt, som det tredje Rige aldrig har oplevet Magen til. Rigsprotektoren over Bøhmen-Mähren, Wilhelm Frick, var den første, som lod sig smitte af Görings Eksempel og anmodede Hitler om Tilladelse til at nedlægge sig Hverv. Det samme er Tilfældet med Reichswirtschaftsminister Dr. Walter Funk. Chefen for Partikancelliet, Hans Heinrich Lammers vil heller ikke lege med mere og har bedt om sin Afsked. Chefen for Heerespersonale Amt, General Wilhelm Buchdorf har aabent erklæret, at han uden Hensyn til Følgerne er rede til at nedlægge Vaabnene. Generaløjtnant Otto Ernst Remer, Manden, der forpurrede Kupforsøget i Juni sidste Aar ved at arrestere de oprørske Generaler, har skudt sig. Münchens Overborgmester, Parteigenosse med det lave Nummer 37, Karl Vierler, har skudt sig en Kugle i Hovedet efter et stormende Møde med de øvrige Partifæller, som forlangte at München som Nazismens Vugge skulle forsvares til det sidste. Generaløjtnant Kurt Dittmar, Overkommandoens Radiokommentator den Gang, der endnu var tyske Radiostationer i Drift, er i en Robaad med et nægtigt hvidt Flag sejlet over Elben og har overgivet sig til Amerikanerne.

Mussolini: Benito Mussolini er blevet taget til Fange af italienske Partisaner ved Como Søen, efter at han sammen med sine nærmeste Medarbejdere Farinaoci, Pavolini, Marskal Graziani og Oberts Colombo havde forsøgt at komme ind i Schweiz.

København i Malmø.

Malmø sender København en broderlig Hilsen. Søndag den 29.April bliver Danmarks Dag i Malmø under Mottoet: "København i Malmø". En Kreds af Svenske og Danske har truffet omfattende Forberedelser til at gøre Dagen til en virkelig Festsag og har sammenstillet et straalende Program. Et stateligt Festprogram, 32 Sider stort, giver Besked om alle Enkelthederne.

"København i Malmø" tilsigter at være en virkelig Hjælp til de danske Frihedskæmpers Efterladte, et hjerteligt Haandslag til det danske Broderfolk og en Lykønskning over Øresund til den Frihed, hvis Time nu - vel fortjent og tilkæmpet gennem Sved, Blod og Taarer - er nær" - skriver Arrangørerne i Programmet. "Hver Svensker og hver Dansker, som støtter Dagen, bør vide, at det gode ved dette Arrangement er, at alle Udgifter, takket være Medvirken fra Interesserede, paa Forhaand er dækket, alle Billetter betalt o.s.v., saaledes at hver eneste Øre, som indbetales, ubeskaaret gaar til Formaalet: fra svensk Side at bidrage til at læge dedybe Saar, som Frihedskampen har kostet - saa langt Penge er i Stand dertil."

Klokken 13 indledes Festen med, at Folkets Parks Vagtparade marcherer fra Stortorvet gennem Byen til Folkets Park. Der er senere Promenadekonserter paa Gustaf Adolfs Torv og Linnepladsen, Forevisninger af Malmøhus Slot, Fest for Børnene i Folkets Park, Oplæsning af H.C. Andersens Eventyr, danske Film i "Alcazar" og "Metropol" og Kl. 19.45 Soire paa Malmø Stadsteater under Medvirken af Victor Schøler, Ilona Wiselman. Ebbe Rode, Herman D. Koppel, Llye og Egon Madsen, Ellen Birgitte Nielsen, Lulu Ziegler, Henning Schram, Marguirite Viby - og fra svensk Side medvirker Gun Robertson, Stadsteaterns Ballet, Albert Gaubier og Vivian Rydeberg. Konferenvier er Karl Gerhard. I Finalen medvirker danske Soldater og Stadsteaterns Orkester.

Efter Teatertid er der Festsouper med Artistoptræden paa Krøner, Tunneln, Savoy og Teaterrestauranten. En særlig "dansk" Sporvogn med Kabaretunderholdning for Passagererne vil køre Rundture i Byen, der kommer Boder og Tombolaer paa Torvet, og Flagene vil smælde i Luften.

Programmets Redaktør har spurgt forskellige kendte Svenskere, hvordan de vil tilbringe den første Dag i det frie København. De har bl.a. spurgt Harry Persson.

"Oooooouuh, du", svarar Harry Persson och är sedan stum i tio minuter!

Det bliver svært at holde sig hjemme i København den 29. April, men vi vil i Tankerne gaa gennem de festsmykkede Gader derovre - och sedan vara stumma i tio Minuter!

S I D S T E:

Tyskerne vil sprænge Kolding Havn.

Tyskerne har begyndt Forberedelser til at sprænge Kolding Havn i Luften. Til at begynde med var der sat en dansk Arbejdsstyrke ind for at grave Huller til Sprængladninger, men da Arbejderne hurtig blev klar over, hvad det drejede sig om, nedlagde de øjeblikkelig Arbejdet. Der er nu sat tysk Mandskab ind i Stedet for.

Man kan ikke vente andet.

Under Luftalarmen i Nykøbing F Natten til Torsdag var en Ekspedient, Svend Aage Rasmussen paa Vej fra sit Hjem i Solgade til Firmaet Middelboe-Outzen i Jernbanegade, hvor han var Husvagt. Paa Vejen blev han standset af en Hipo-Mand, der forlangte at se hans Legitimationskort. Da han stak Haanden ned i Baglommen for at tage sin Tegnebog op, affyrede Hipo-Manden et Skud, der ramte ham i Maven. Først efter en halv Times Forløb fik forbipasserende Lejlighed til at skride ind og tilkalde en Ambulance. Rasmussen døde kort efter Indlæggelsen paa Hospitalet.

Lidt senere blev en Mand ved Navn Quaade-Faber skudt ned ved Havnen, mens han stod og saa ud over Vandet.

S L U T

Information

Verre enn brennende byer
er den krig, som ingen kan se,
som legger et giftig slimslør
på bjerker og jord og sne.
Med angiverangst og terror
besmittet de vore hjem.
Vi hadde andre drømmer
og kan ikke glemme dem.

Langsomt ble landet vort eget
med grøde av hav og jord,
og slitet skapte en ømhet,
en svakhet for liv som gror,
Vi fulgte ikke med tiden,
vi bygget på fred som i tross,
og de, hvis død er ruiner,
har grunn til å håne oss.

Nordahl Grieg.

Aarets første milde Regn har bragt Foraaret til Danmark. De svulmende Bladknopper er bristet, og Bøgekronerne synger deres første spæde Sang om Sol og Sommer.

Ogsaa den første Bebudelse af et aandeligt Foraar i Danmark er kommet. Rysklands Magt er brudt. Fra de sønderskudte Nyers Ruiner kommer Raabet om Naade og Barmhjertighed, om Fred for enhver Pris.

Vi har Lov til at tro, at Mareriddet er ved at være Slut, at dette Orgie af Blod og Terror, Magtsyge og Herskelyst har kvalt sig selv. Et vild- og voldført Folk er ved at komme til Sandheds Erkendelse.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Situationen	Side 1-2	En Række nye Stik-	
INFORMATIONS Plakat	" 2-3	kerlikvidationer....	Side 8-9
Grev Folke Bernadotte	" 3	I faa Linjer	" 9-10-11
Da de sidste Fanger kom hjem	" 3-4-5	De Allieredes Be-	" 11
Tyskerne tager de danske Heste	" 5-6	tingelser	
Tysk Soldat Sædeligheds-	" 7	Den første konstitu-	
forbryder		tionelle danske	
		Regering	" 11
		Besættelsens sidste	
		Time?	" 12

Vi har i Dag paa denne første Foraarsdag igennem fem lange og bitre Aar Lov til at tro, at vi inden længe vender tilbage til et Fredens Danmark, til et Danmark, hvor Ret er sat over Magt, hvor Bonden pløjer sin Jord, og Arbejderen gaar til sin Gerning, hvor Fredens stille Sysler gror, hvor Geheime Staatspolizei kun er en uhyggelig Erindring, hvor "frit at tænke, tro og tale" bliver Livets Mening.

Et enigt Danmark, et Danmark, der er hærdet gennem Lidelser, et fast og beslutsomt Danmark venter paa, at det dødsdømte Tyskland faar Naadestødet. Kræves det af os, staar vi parat til at fortsætte fem Aars underjordisk Kamp i Dagens klare Lys, indtil Sejren er vundet.

I N F O R M A T I O N .

Reichsminister, Reichsführer-SS Heinrich Himmler hat Amerika und England die bedingungslose Kapitulation Deutschlands angeboten. Er teilt mit, dass Adolf Hitler sich im Sterben befindet, und dass die Tatsache der Kapitulation den Tod Hitlers zu Folge haben wird.

Ritter von Epp hat sich an die Spitze der bayrischen Freiheitsbewegung gestellt. Mehrere führende Nationalsozialisten sind getötet oder gefangengenommen. Die Adolf Hitler-Kaserne und viele Parteigebäuden im München befinden sich in den Händen der Freiheitsbewegung.

In Österreich ist eine freid provisorische Regierung gebildet worden unter Leitung des früheren Kanzlers Karl Renner. Die Regierung umfasst weiter sechs Sozialdemokraten, drei Christlich Sozialdemokraten, drei Kommunisten und zwei Unabhängige.

Mussolini ist mit 18 bekannten Fascisten vom Volksgericht zum Tode vorurteilt und hingerichtet worden.

Die Truppen Montgomerys haben die Elbe überschritten und stossen gegen Lübeck und die dänisch-deutsche Grenze hervor, um die Verbindung zwischen Dänemark und Deutschland abzuschneiden.

Die deutschen Militärmacht ist

Rigsminister, SS-Rigsfører Heinrich Himmler har tilbudt England og Amerika Tysklands betingelsesløse Overgivelse. Samtidig har han erklæret, at Hitler er døde, og at Meddelelsen om Kapitulationen vil have Førernes Død til Følge.

Ritter von Epp har stillet sig i Spidsen for den bayerske Frihedsbevægelse. Mange ledende Nationalsocialister er dræbt eller talt til Fange, Adolf Hitler-Kasernen og mange af Partiets Bygninger i München er i Frihedsbevægelsens Hænder.

I Østrig er der dannet en fri provisorisk Regering under Ledelse af den tidligere Kansler, Socialdemokraten Karl Renner. Regeringen omfatter endvidere seks Socialdemokrater, tre Kristelige-Sociale, tre Kommuniste og to uafhængige.

Mussolini og 18 fremtrædende Fascister er ved en Folkedomstol blevet dømt til Døden og henrettet.

Montgomerys Tropper er gaaet over Elben ved Hamburg og støder frem mod Lübeck og mod den dansk-tyske Grænse for at afskære Forbindelsen mellem Danmark og Tyskland.

Den tyske Militærmagt er brudt! Tyskland er sønderslaet. Det tyske Folk rejser sig mod National-socialismen. Tysklands endelige

gebrochen! Deutschland ist zerschlagen! Das deutsche Volk erheben sich gegen den Nationalsozialismus. Die endgültige Kapitulation ist eine Frage von Stunden.

Auch die deutschen Soldaten in Dänemark haben nur eine Wahl: Die Waffen zu niederlegen.

Ovenstaaende Plakat, der er udsendt af Det frie Danske Nyhedsbureau Information, er Mandag Morgen sat op over hele København.

Kapitulation er et Spørgsmaal om Timer.

Ogsaa for de tyske Soldater i Danmark er der kun eet Valg: at nedlægge Vaabnene.

En af Hovedpersonerne i det store politiske Drama.

Grev Folke Bernadotte, der efterhaanden er blevet Hovedpersonen i det store internationale Spil, opholder sig atter i Danmark og i umiddelbar Nærhed af den tyske Grænse. Han bor hos Amtmand Refslund Thomsen paa Brøndlund Slot.

Grev Folke Bernadotte, der er 50 Aar gammel, har paa mange Omraader udrettet en stor Indsats i Sveriges sociale og ungdomsopdragende Arbejde - som Spejderchef, som Leder indenfor Skyttebevægelsen, som all round Sportsmand - men hans Arbejde i det internationale Røde Kors under den anden Verdenskrig har forvandlet hans svenske Indsats til en verdenspolitisk Handling. Han personificerer det store Hjælpearbejde, den omfattende Indsats i Humanitetens Interesse, der er gjort gennem Ambulancehjælp til Grækenland, Krigsfangeudveksling over Gøteborg, Gavepakker til Norge og nu sidst Hjemtransport af Danske fra de tyske Koncentrationslejre. Hans storpolitiske Aktivitet skal ses i nøje Forbindelse med den internationale Agtelse, der staar om hans Person, og den Anerkendelse, der er ydet og ikke mindst efter Krigen vil blive ydet svensk Røde Kors.

Grev Folke Bernadotte selv er en rolig, tilbageholdende Mand med Idealistens sejge Udholdenhed og Forhandlerens smidige Veltalenhed.

At de nogensinde slaar os, er umuligt og udelukket!

Hitler den 1. Oktober 1942.

Da de sidste Fanger kom hjem fra Neuengamme.

Fra en Deltager i de Ture, de danske Rutebiler foretog til Neuengamme for at hjembringe norske og danske Fanger, har vi modtaget følgende Skildring:

Torsdag Middag holdt 125 Rutebiler ved Karantænestationen i Padborg, parat til at hente de ca. 4600 danske og norske Fanger i Neuengamme. Imidlertid kom vi ikke videre den Dag. Der blev sagt, og Himmler havde stop-

pet det hele. Først næste Morgen gik det i Orden, men vi maatte altsaa overnatte i Padborg, og her skete en beklagelig Episode. Nogle af Chaufførerne var blevet henvist til at sove i nogle Sanitetsvogne paa Bane-gaarden. Efter at de var gaaet til Ro, rangerede Tyskerne imidlertid et Troppetransporttog op ved Siden af, og under en Luftalarm skød Tyskerne fra Troppetoget paa de allierede Maskiner, som naturligvis svarede igen. Derved blev to af Chaufførerne i Sanitetstoget saaret.

Da vi Fredag Morgen kom afsted, var vi klar over, at det var i sidste Øjeblik, hvis vi skulde naa frem, inden Neuengamme blev inddraget i Krigs-omraadet. Mellem Neumünster og Lybæk kom vi imidlertid ud for en lille Forsinkelse. Tre amerikanske Maskiner viste sig over Bilkolonnen og fulgte os et Stykke. Saa forsvandt de, og et Øjeblik efter hørte vi, at de gik til Angreb et Stykke foran os. Det viste sig, at det var en tysk Mi-litærtransport, der var blevet fuldstændig ødelagt paa Landevejen. Stedet kunde ikke passeres, og vi maatte derfor køre en længere Omvej. Ved 18,30-Tiden naaede vi imidlertid Neuengamme og kørte ind i Koncentra-tionslejren, hvor Fangerne stod opstillet i Gaarden. Der havde de staaet i 12 Timer. De var blevet kaldt op om Natten og havde faaet at vide, at de skulde starte nordpaa til Fods Kl. 6. Lidt før Kl. 6 fik de imidlertid Besked om, at de vilde blive hentet i danske Rutebiler, men de maatte altsaa vente hele Dagen.

Vort Ophold i Lejren varede kun et Par Minutter. Saa snart vi var kommet, blev Fangerne proppet ind i Bilerne, og disse blev omgaaende dirigeret afsted igen. Kanontorden hørtes hele Tiden, og der kunde ikke være Tvivl om, at Englænderne var meget nær. Alt bar da ogsaa umiskendelige Tegn til Opbrud. Der var anbragt store Bunker Halm mellem Lejrens Barakker, og det var aabenbart Hensigten at brænde hele Lejren af, saasnart Fangerne var borte ...

Det var Nordmænd, vi havde faaet i vor Bil. De sagde overhovedet intet i det første Kvarter, efter at vi havde forladt Lejre, men da de mærkede, at de var mellem Venner - der var ingen Tyskere med paa Turen - kunde de ikke tilbageholde deres Glæde, og de spurgte Gang paa Gang, om vi nu og-saa var sikre paa, at de skulde helt til Danmark.

Ved den svenske Sanitetsstation i Frederiksrue gjorde vi Holdt for Nat-ten. Vi var bogstavelig talt mellem dobbelt Ild, idet vi havde Englænder-ne paa den ene Side og Tyskerne paa den anden. Flyvemaskiner drøede u-standselig hen over Hovedet paa os, og vi maatte ikke tænde Lys. Vi havde Ordre til at køre mod Nord, hvis Englænderne kom saa nær, at vi hørte Skud.

Tidligt næste Morgen fortsattes Turen, og Lørdag Aften naaede vi til Grænsen ved Krusaa, hvor Fangerne fik en enestaaende Modtagelse. En Mængde Mennesker var samlet og modtog Transporten med Glædesraab og stor-mende Velkomsthilsener. "Velkommen hjem! Velkommen til Danmark" lød det ustandseligt. Og Nordmændene følte det som en Hjemkomst og raabte bevæge-de tilbage: "Tak skal I ha'". Det var et gribende Øjeblik, det festligste paa hele Turen. Et Øjeblik efter kom imidlertid et lille Skaar i Glæden. Vi havde regnet med, at vi skulde køre Fangerne til Nyborg, men fik i Stedet Besked om, at Nordmændene skulde til Frøslev. Det blev dog samti-dig fortalt, at det tyske Bevogtningsmandskab var trukket bort fra Lej-ren, som var omdannet til en dansk Røde Kors Lejr. Nordmændene blev imid-lertid brat revet ud af denne Illusion, da Bilerne rullede ind i Frøslev-

lejren, og de tyske Vagtposter sprang frem og brutalt jog dem ud af Bi-lerne og kommanderede dem til at stille op paa Geled i Gaarden ...

Paa Vejen ned gennem Holsten mødte vi forøvrigt ustandseligt Flygtninge-skarer, der var paa Vej mod Nord - gaaende, cyklende og trækkende. Og det mest bemærkelsesværdige var, at paa hele Turen fra Flensborg til Neuen-gamme mødte vi ikke en eneste Soldat paa Vej sydpaa - de var alle paa Vej mod Nord. Mange Steder løb de forvildede rundt mellem hverandre og passede sig selv uden at være under Kommando. Vi saa russiske Krigsfanger under Bevogtning, men engelske og amerikanske Krigsfanger gik frit om-kring og vinkede til os, naar vi kørte forbi. Det Hovedindtryk, man fik paa denne Tur, var det, at Tyskland allerede da var i fuldstændig Opløs-ning.

Hvis der skulde tilstøde mig noget i denne Kamp, skal Partifælle Göring være min første Efterfølger. Hvis der skulde tilstøde Partifælle Göring noget, skal Partifælle Hess være den næste Efterfølger.

Hitler den 1.September 1939 i Rigsdagen.

Tyskerne bruger alle Midler for at faa Heste.

Tyskerne forlangte for kort Tid siden 10.000 Heste til Anvendelse i sær-lig Grad i Jylland. Paa Forhaand maatte Tyskerne kunne indse, at dette mægtige Krav ikke kunde imødekommes med det store Behov, der er for Heste til Landbrugsarbejde, til Arbejde i Tørvemoserne og til Erstatning for den formindskede Automobiltransport, men alligevel stillede de deres ublu Krav til de danske Myndigheder.

Fra Myndighedernes Side erklærede man ikke at kunne medvirke til Frem-skaffelse af dette store Antal Heste, og Myndighederne havde desuden in-gen Muligheder for det, idet der praktisk talt ingen Heste føres frem paa Markederne.

Kravet er imidlertid ikke blevet frafaldet. Tværtimod har Tyskerne nu paabegyndt Beslaglæggelse af Heste rundt om i Jylland. De første Beslag-læggelser er foretaget hos Hestehandlere i Vestjylland, som har faaet 3500 Kr. pr. Hest i Form af Anvisning paa den danske Stat. Det siger sig selv, at Tyskerne helst vil beslaglægge Heste i større Antal hos Heste-handlerne end selv køre rundt og hente Hestene paa Gaardene, og derfor er det enhver Hestehandlers Pligt fra nu af ikke at have Heste paa Stald.

Ogsaa Bønderne kan imidlertid nu vente Besøg af Militærkommissioner, ja, enkelte Steder har Tyskerne allerede mod Bøndernes Protester foretaget Beslaglæggelse.

Tyskerne er ganske ligeglade med den Betaling, de i Form af Anvisninger giver for Hestene. Man kan imidlertid gaa ud fra som givet, at disse Pri-ser aldrig bliver til Realitet. Naar til sin Tid Anvisningerne skal ind-løses, bliver Højestepriisen 2200 Kr., hvilket er den nu fastslaaede Pris for Heste til Eksport.

Foruden Beslaglæggelse har Tyskerne grebet til det Middel at antage en

Del private Opkøbere. Disse Opkøbere fortæller naturligvis ikke, at de køber op for Tyskerne, men bedyrer tværtimod ofte det modsatte, og derfor maa Landmændene tage sig i Agt for dem. I Virkeligheden bør for Tiden et hvert Salg til Hestehandlere undgaas, for enten beslaglægges Hestene paa en for Tyskerne alt for let Maade, eller ogsaa sker Opkøbet direkte til Tyskerne. Af Hestehandlere, som køber direkte til Tyskerne, kan nævnes Falle Fallesen, Genner; Julius Ankersen, Skovby; Chr. Knudsen, Randers; Munk, København; og Verner Knudsen i Øksendrup. Samtlige disse Hestehandlere og sikkert adskillige andre har Straamænd ude. Landmændene advares derfor mod at sælge Heste i Øjeblikket, for de risikerer, at deres Heste havner hos Tyskerne.

Det gælder om at gøre de forestaaende Beslaglæggelser saa vanskelige som muligt, og derfor maa enhver Opsamling af Heste undgaas.

Kun med allerhøjeste Tilladelse.

Som tidligere omtalt har Tyskerne fundet paa, at de vil føre Kontrol med Bygge- og Byplanforhold i Danmark.

Forskellige Kommuner har modtaget en Meddelelse fra "Schutzbereichsamt Dänemark Süd". Denne høje Institution meddeler den paagældende Kommune, at der fremtidig ikke maa finde nogen Form for Bygge- eller Anlægsvirksomhed Sted, uden at man har indhentet allerhøjeste Tilladelse. Grundejerne maa end ikke opføre et Høsehus, uden at skulle spørge d'Herrer Tyskerne. Ansøgning om Dispensation skal indsendes til: "Schutzbereich Dänemark Süd", Kolding. Forbudet gælder følgende fire Punkter:

1. Opførelse af Bygningsværker over eller under Jordoverfladen, saavel som Udvidelse af Ydermaalene paa bestaaende Bygningsværker.
2. Forandringer af Gader, Veje og Vandløb.
3. Andre Forandringer i Overflade formationen eller Overfladebevoksningen, dog med Undtagelse af den landbrugsmæssige Udnyttelse, hvorunder dog ikke hører Driften af Bondeskov.
4. Udøvelsen af Jagt og Fiskeri.
Man skulde tro, d'Herrer havde tænkt sig at blive her næste Maaned med.

Hvad Fremtiden bringer, ved vi ikke. Kun eet er vi klare over: Ingen Magt paa Jorden vil endnu engang kunne tvinge Tyskland i Knæ! De vil hverken kunne besejre os militært, eller ødelægge os økonomisk eller underminere os aandeligt. De vil under ingen Omstændigheder atter kunne opleve en tysk Kapitulation.

Hitler i Berlin den 10. Oktober 1939.

To Stikkere likvideret.

To Nazister og Stikkere er blevet likvideret i Børkop (mellem Fredericia og Vejle). Det drejer sig om den 58-aarige Politibetjent M.Christiansen, Børkop, og hans Halvbroder, Forretningsfører Rasmus Kuberg, Klostervej 21

Odense. Indtil omkring Paaske boede de to Mænd i Odense, men her brændte Jorden under dem, hvorfor de flyttede til Børkop. Forleden Aften var de gaaet ud for at grave et privat Beskyttelsesrum, og da de var paa Vej hjem, blev de mødt af nogle Frihedskæmpere, der skød paa dem med det Resultat, at begge Brødrene øjeblikkelig dræbtes.

Politibetjent Christiansen var godt kendt i Fredericia. Den 19.September, da det danske Politi blev likvideret, udfoldede han store Bestræbelser for at oprette Quisling-Politi, naturligvis med sig selv som Politimester, men Aktionen mislykkedes. Iøvrigt var han almindelig forhadet paa Egnen.

Tysk Soldat som Sædelighedsforbryder.

Torsdag Aften standsedes en Læge og dennes Frue, der cyklede gennem Classensgade i København, af en tysk Soldat, der anmodede om at se deres Legitimationskort. Derpaa tvang Soldaten med sin Revolver Lægen til at fortsætte og tvang Fruen til at følge med sig. Lægen alarmerede Vagtværnet, og kort efter fandt man Lægefruen, der forklarede, at Soldaten først vilde have haft hende med ned i en Bunker, hvorpaa han i en Opgang forøvede Voldtægt mod hende. Hun indlagdes paa Kommunehospitalet. Noget senere samme Aften tvang en tysk Soldat - muligvis den samme - en Typografs Hustru til at forlade Manden i Sjællandsgade. I dette Tilfælde blev Voldtægten forøvet paa Nørrebrogade. Ogsaa denne Anmeldelse sendtes til det tyske Feltgendarmeri, og en af dets Patruljer opsporede den tyske Soldat, der var lettere beruset, netop som han havde antastet en ny Dame i Slotsgade. Ved Anholdelsen rev de tyske Politisoldater Skulderstropperne af den tyske Soldat, der ogsaa viste sig at tilhøre Polititropperne, idet de erklærede, at han, der havde tilstaaet Forbrydelserne, omgaaende vilde blive skudt.

En Landkommune, der ved, hvad den vil.

I en Landkommune i Randers Amt gik et tysk Troppekontingent paa 125 Mand i Kvarter. Med dem fulgte 25 russiske Krigsfanger, som slavede for dem. Medens Herrefolkets Repræsentanter gjorde sig Kantonnementet saa bekvemt som overhovedet muligt, henviste de deres 25 russiske Slaver til en kummerlig og nødtørttig Tilværelse i et usseligt Skur, hvor de ikke engang havde saa meget som Tag over Hovedet eller en Smule Halm at sove i. Trods tydelig tilkendegivet Mishag fra Tyskernes Side tog den stedlige Befolkning sig af de russiske Krigsfanger. Der blev omgaaende lagt Tag over deres "Bopæl", de fik godt med Halm at sove i, og hver Morgen bragte man dem 8 kg. kogte Havregryn. Der opstod kort og godt en Slags Alliance mellem de russiske Krigsfanger og de danske Bønder.

En Dag indfandt en tysk Officer sig hos Præsten i Sognet. Der skulde skaffes Plads til saa og saa mange Flygtninge, Kvinder og Børn. Præsten gjorde den tyske Officer opmærksom paa, at det kunde de lokale Myndigheder absolut ikke forpligte sig til paa Forhaand. Man vilde tage Stilling til de enkelte Tilfælde, naar de forelaa, men man var principielt afvisende indstillet med Hensyn til Hjælp til tyske Flygtninge. Da Officieren indvendte, at man dog havde vist megen Medlidenhed med og Godhed overfor de russiske Fanger, svarede Præsten: "Russerne, det er noget ganske andet. Det er vore Venner!"

Den Sag skulde i Orden.

I en lille vestjysk Stationsby forretter et halvt Hundrede tyske Soldater Vagttjeneste. De er nervøse og angste, og de frygter Frihedskæmperne som Djævelen.

Dette er Forklaringen paa, at en Deputation for Soldaterne en Dag opsøgte den lille Bys meget lille kommunale Vagtværn. De spurgte rentud Vagtværnet, om de maatte overgive sig til dette, hvis det en skønne Dag gik løs.

Overfor denne tillidsfulde Henvendelse kom det gode op i Vagtværnet, og det lovede Soldaterne Beskyttelse, naar de følte at trænge til den.

Men at vi maa tænke os om, det har de Ret i, thi hvis jeg havde en Modstander af Format, saa kunde jeg saa nogenlunde regne ud, hvor han angriber. Men naar man staar over for militære Barnerumper, saa kan man naturligvis ikke vide, hvor de angriber - det kan jo ogsaa være det mest forrykte Foretagende. Og det er netop det eneste kedelige, at man aldrig ved, hvad disse Sindssyge eller konstant berusede vil give sig i Lag med.

Hitler den 1.Okttober 1942.

En Række nye Stikkerlikvidationer i København.

Frihedsbevægelsens skaanselsløse Kamp mod Stikkerne intensiveres Dag for Dag. De uhyggelige Forbrydere opspores systematisk, og der er kun een Afgørelse - Døden. Intet Under, at Tyskerne i den senere Tid har modtaget Mængder af Henvendelser fra deres Haandlangere af højere eller lavere Rang om Beskyttelse, men Tyskerne hverken vil eller kan beskytte dem. Nu, da Øjeblikket nærmer sig, da Gestapo forbereder Flugten fra eget Ansvar, har de andet at tænke paa end at paatage sig Vagttjeneste for disse Folk, som de trods alt nærer den dybeste Foragt for. Yderligere ved Gestapo meget vel, at de ikke paa nogen Maade kan stole paa disse Folk. Den Mand eller Kvinde, der sælger sine Landsmænd til sit Lands Fjender, kan lige saa godt sælge sine Arbejdsgivere - blot han derved øjner en Chance for at bjærge sig selv. Det er ogsaa en Ting, der er værd at lægge Mærke til, naar nye Folk søger Indpas i Frihedskredse.

Af de seneste Henrettelser skal vi nævne Likvidationen af den 67-aarige Husejerske Emma Carlsson, Krogsgade 1, København, der blev likvideret i Gaar sammen med en af hendes Venner, en tysk Soldat. De to var paa Vej op til Fru Carlssons Lejlighed paa 4.Sal i Ejendommen, da to Mænd med Maskinpistoler beskød dem paa Afsatsen ud for tredie Sal. De blev begge dræbt paa Stedet. Trods sin relativ høje Alder havde Fru Carlsson udfoldet en vældig Aktivitet i Faget.

Videre blev den berygtede Lyngby-Stikker Poul Olsen i Gaar likvideret i Præstemosen i Hvidovre. Han var forinden blevet afhørt af Frihedskæmpere, og paa en Sidevej i Sundby skød man den 38-aarige Joh.Fogh Nielsen. Han har tidligere studeret Medicin og optraadte nu som Stikker - navnlig i Lægekredse.

I Fællesparken blev Bryggeriarbejder Lars Edvard Hansen, Noddebogade 5, likvideret. Han var karakteriseret som meget farlig. Paa Roskildevej blev

Stikkeren Knud Ott Jensen, Skyttegaardsvej 13 B, likvideret af Frihedskæmpere. Jensens Lig er endnu ikke fundet.

Hipo foretager atter en "Uofficiel Henrettelse".

Som omtalt fandt man i Torsdags Liget af den 23-aarige stud.polyt. Ib Richard Laderriere Jensen, Kirkevej 22, i Rude Skov. Den unge Mand var blevet dræbt med en Maskinpistolsalve. Det er nu opklaret, at han er blevet myrdet af Hipo, men forinden havde han været underkastet frygtelige Mishandlinger.

Laderriere Jensen havde forladt sit Hjem om Mandagen ved Middagstid, og da hen ikke vendte tilbage om Natten og den paafølgende Dag, foranstaltede hans Paarørende en Eftersøgning, der til Slut gav Resultat. Paa Politigaarden havde Hipo'erne svaret, at de havde arresteret Laderriere Jensen, og at "alt var i Orden". Dagen efter dette Svar havde man fundet den unge Mand som Lig. Han var faldet som Offer for en af Hipo-Forbrydernes uofficielle Henrettelser.

Tyskernes Filmfotograf blev frataget
Apparat og Bevæbning under Ermelundsløbet.

Mens Tusinder af Mennesker var optaget af at se paa Ermelundsløbet, holdt 5 - 6 pistolbevæbnede Mænd den berygtede Filmfotograf Schnevoigt og hans Medhjælper op, tog Filmsapparatet og de to Mænds Pistoler og tyske Ausweis og forsvandt med det hele.

Schnevoigt var som sædvanlig kørende i sin DKW, og han og hans Medhjælper havde netop taget nogle Billeder fra Ruten og var paa Vej mod Startstedet, da Bilen pludselig blev omringet af Frihedskæmperne. Schnevoigt forsøgte at køre igennem, men en Frihedskæmper fik Tag i Rattet, og Resultatet blev, at Vognen tørnede mod et Træ. Derefter blev Schnevoigt og Medhjælperen trukket ud, og mens en af Frihedskæmperne tog sig af Filmsapparatet, foretog de andre en Ransagning af de to Mænds Lommer. Resultatet blev Pistolerne og de tyske Papirer.

Jeg vil naturligvis forberede det altsammen klogt, forsigtigt og samvittighedsfuldt. Det vil De kunne forstaa. Og naar man i Dag i England er meget nysgerrig og spørger: "Ja, men hvorfor kommer han (Hitler med Invasionen) da ikke?" Bare rolig, han kommer! Man skal ikke altid være saa nysgerrig.

Hitler den 4.September 1940.

I FAA LINJER (Indland):

Frihedskæmpere rettede forleden Nat et dristigt Angreb mod en Togstamme Olievogne paa Kørsøg Banegaards Rangerterræn. Govnene skulde have været til Kalundborg, hvor Olien skulde raffineres. Fire Vogne blev ødelagt ved Bomber, saaledes at al Olien løb ud over Sporene.

Fredericia Havn samt Svovlsyrehavnen i Fredericia er blevet undermineret af Tyskerne, saa hele Havnen kan sprænges i Luften. Samtidig har den tyske Kommandant gjort Skridt til lignende Minering af Gasværket, Elektricitetsværket og Vandværket i Fredericia.

Hipo-Folkene, der som omtalt er stationeret i Grenaa, gør sig mere end almindeligt forhadte ved en Række Razziaer, der som Regel finder Sted paa Torvet. Under Razziaerne titulerer de Folk med de værste Skældsord, og forleden Dag blev to Mænd slaaet i Jorden, fordi de ikke hurtigt nok fik deres Legitimationskort frem. En af dem brækkede Kæbebenet. Tilsidst blev Hipo-Bandens Terror for meget selv for Tyskerne, hvorefter en Afdeling tysk Militær standsede Razziaen.

Administrationsbygningen i Frederikshavn er blevet overtaget af Tyskerne.

Forststuderende Knud Andersen fra Røllum er død i Frøslev. Under sin Arrestation blev han ramt af syv Skud, og et af Projektilerne satte sig fast i Rygmarven. Efter et Ophold paa det tyske Lazaret blev Andersen ført til Frøslev, hvor han nu er død.

Gestapo foretog forleden en omfattende Razzia i Skanderborg, hvor man brød ind i en Række Ejendomme, dog uden Resultat. Da Tyskerne forsøgte at komme ind hos en ældre Mand paa Benagaardsvej, erklærede han kort og godt: A lukker it op! Saa brød Gestapofolkene ind, men paa Spørgsmaalet, om der ikke boede en nærmere angivet Mand i Ejendommen, lød Svaret: Det ved a it, men a angiver ingen! Tyskerne truede med at tage den gamle Mand med, men det rørte ham ikke. Han svarede blot: Det ka I godt, men a sejer it noue! Saa gik Gestapofolkene med uforrettet Sag.

Efter et Flyverangreb forleden Nat ligger der nu en tysk Lastdamper mere udenfor Frederikshavns Havn. Det øverste af Damperen er oven Vande, men den ligger paa lavt Vand.

Den 37-aarige Arbejdsmand Gerhard Nielsen, Nykøbing S. blev Natten til Fredag dræbt af en tysk Vagtpost. Det menes ikke, at Gerhard Nielsen har hørt Vagtposten raabe ham an.

Tyskerne har besat samtlige Ledvogterhuse langs Statsbanen udenfor Frederikshavn med Soldater. Ledvogterne fungerer dog stadig.

Tyske Underofficerer og Menige beklager sig meget over, at Officererne hamstrer Ammunition, og at de selv kun maa have et Reservemagasin til deres Revolver. Iøvrigt er det meget sjældent at finde Nazister blandt de menige Soldater. Kun enkelte, der er kommet fra Norge, har givet Udtryk for den noget ejendommelige Opfattelse, at de skal hjem og falde de Allierede i Ryggen.

Den 40-aarige A-Eriksen, Aarhus, blev forleden dødelig saaret ved Skud, da han kom cyklende paa Hjørnet af Marselisborg Alle og Jægergaardsgade. Han var ansat i det tyske Sikkerhedspoliti.

I en af Biltransporterne med frigivne Fanger, der hjorde Holdt ved Røde Kors Stationen i Kolding, var en yngre norsk Præst. Han holdt en kort improviseret Tale, hvori han stærkt bevæget takkede for den storslaaede

Modtagelse i Danmark - hele Kolding var flagsmykket, og Tusinder af Mennesker havde taget Opstilling langs Transportens Rute. I sin Tale sagde Præsten bl.a.: Vi har samme Indstilling i Danmark og Norge. Vor Psyke er den samme.

Torsdag Nat blev der forøvet Hipotage mod Komplekset "Centrum" i Aarhus. Ved Eksplosionen skete bl.a. Skade paa Aarhus Nattevagts Lokaler. To Vægttere, E. Kjeldsen, Tordenskjoldsgade 37, og Svend Jørgensen, Randersvej 33, kom lettere til Skade.

De sidste syv danske Arbejdere har nu forladt Værnemagerfirmaet Deleuran i Aarhus. Det er dette Firma, som har leveret Kablerne til Mineringen af Aarhus Havn.

Naar jeg forestiller mig alle disse saakaldte internationale Statsmænd i Demokratierne, de som i Dag taler store Ord i Europa, og naar jeg forestiller mig disse Folk og betragter deres Livsværk, saa kan jeg sandelig sige: Jeg har altid været saa uheldig at kæmpe mod lutter Nuller - inde og ude.

Hitler den 2. Februar 1940.

De Allieredes fire Betingelser.

Kapitulations-Betingelserne, der allerede for flere Dage siden skal være meddelt Tyskland under de oprindelige Drøftelser med Himmler, skal i Følge amerikanske Pressekrede gaa ud paa følgende:

- 1) De tyske Tropper skal omgaaende melde sig paa de nærmeste Militærdepoter, hvor de skal deponere alle Vaaben og afvente videre Ordre.
- 2) De maa ikke forlade de nærmere angivne Zoner eller forlade det af Russerne okkuperede Omraade og gaa over Demarkationslinjen til de amerikanske og engelske Afsnit.
- 3) De tyske Tropper i Norge og Danmark skal nedlægge Vaabnene i ubeskadiget Stand og trække sig tilbage til en Afstand af 8 km fra Kysten og overgive sig til kompetente Myndigheder.
- 4) Hitler, Himmler og andre navngivne Ledere skal udleveres til de Allierede.

Fra den britiske Delegation i San Francisco meddeles det, at Himmler har erklæret sig parat til at udlevere Hitlers Lig til de Allierede.

Den første konstitutionelle danske Regering.

Der har i den sidste Tid været ført en Række Forhandlinger om den første danske konstitutionelle Regerings Dannelse og Opgaver. Det ligger i Sagens Natur, at det vil være i allerhøjeste Grad uhensigtsmæssigt nærmere at omtale Regeringens Sammensætning eller nævne Navne i denne Forbindelse. Iøvrigt er Forhandlingerne heller ikke afsluttet endnu. Ingen ved med Sikkerhed, hvorlænge Tysklands Dødskamp vil vare. Gestapo og Hipo er stadig her i Landet, og selv om de sidste er skrækslagne, kan de i deres Raseri og Skuffelse endnu naa at anrette store Ødelæggelser.

Besættelsens sidste Timer?

Omfattende Beslaglæggelser af Lastbiler og Personvogne.

Før Afslutningen af denne Udgave af INFORMATION indløber der den ene sensationelle Meddelelse efter den anden. Det foreligger saaledes oplyst, at Tyskerne i Morges indfandt sig paa en Række store Virksomheder i København, bl.a. Carlsberg, Tuborg, Maltfabrikkerne og Bladkompagniet, F.Bülöw & Co. og flere andre Garageanlæg, hvor de beslaglagde saavel Lastbiler som Personbiler. Det samlede Antal af beslaglagte Vogne kendes ikke, men det drejer sig om adskillige Hundrede. Hertil kommer, at Tyskerne i Løbet af Søndagen paa samme Maade indfandt sig hos en Række Virksomheder, der har Lagre af Benzin, og beslaglagde disse Lagre. Beslaglæggelsen af Bilerne begyndte allerede tidligt i Morges ved 5.Tiden, og de beslaglagte Vogne blev straks taget med.

Det ser ud til, at Begivenhederne nu ruller hastigt, og INF vil derfor i Ekstraudgaver i Løbet af Dagen holde den danske Offentlighed underrettet om, hvad der sker.

I Aftes blev Rialto-Teatret besat af Frihedskæmpere, der foreviste en Frihedsfilm. Umiddelbart efter denne Forestillings Afslutning, der lønnes med kraftigt Bifald, ankom Gestapo og Hipo. Der blev foretaget en Ransagning, men ingen Anholdelser.

Farvemester Johan Jensen, Sofievej 6 i Lyngby, der er tysk Statsborger, blev i Morges skudt ned og dræbt af pistolbevæbnede Mænd i sin Lejlighed. -I Dag til Morgen foretog Hipo Ransagning i Rosenvængets Sidealle 5, hvor det kom til Skudveksling. En ukendt Mand blev dræbt, mens en Hipo-Mand blev saaret.

S L U T.

Et bevæget Døgn i Verdenshistorien.

Forhandlinger i Flensborg mellem Himmler og Folke Bernadotte.

Den endelige tyske Kapitulation i Sigte.

Efter et af Verdenshistoriens mest bevægede Døgn kan foreløbig følgende konstateres:

Tysklands militært fortvivlede Situation har gjort en Kapitulation til den eneste logiske Afslutning. Himmler har tilbudt denne Kapitulation betingelsesløst til England og U.S.A., spillende paa det gamle tyske Propagandanummer: Uenigheden mellem de Allierede. Svaret er naturligvis blevet, at kun betingelsesløs Kapitulation overfor alle tre Stormagter kan akcepteres, og derefter er den videre Udvikling omgivet af Mystik. Et Reuter-Telegram fra San Francisco Kl.2.30 Natten til Søndag meddelte kort, at "den tyske Rigsregering havde kapituleret betingelsesløst", men dette dementeredes senere dels i Udtalelser af Præsident Truman, dels i en Erklæring fra General Eisenhower, men fastholdes af det amerikanske Senatsmedlem, som først meddelte Nyheden.

De nærmere Enkeltheder ved Himmlers oprindelige Kapitulationstilbud er følgende:

Under Grev Folke Bernadottes sidste Rejse til Tyskland mødte han Himmler i Lübeck. Himmler modtog ham med Ordene: "Hier sehen Sie den grössten Kriegsverbrecher aller Zeiten", og gjorde Indtryk af at være en Mand, der forstod, at alt var tabt og nu søgte at faa det bedst mulige ud af en haabløs Situation. Under Forhandlingerne fremsatte han sit Tilbud om Kapitulation til England og U.S.A. og anmodede Folke Bernadotte om via det engelske Gesandtskab i Stockholm at lade dette gaa videre. Han erklærede, at han var det eneste Menneske, der kunde garantere, at Kapitulationsforskrifterne blev overholdt i Tyskland, at Hitler var døende og vilde afgaa ved Døden indenfor 48 Timer, efter at et Kapitulationstilbud var blevet bekendt for ham. Førerens Død vilde betyde, at Modstanden automatisk vilde ophøre overalt.

Under sine videre Forhandlinger med Himmler kom Grev Folke Bernadotte ind paa Spørgsmaalet: Danmark. Han opnaaede herunder de meget store Resultater angaaende Fangerne, herunder ogsaa at Folketingsmand Axel Larsen, der har siddet i Enecelle og paa tysk Side karakteriseres som en meget farlig Agitator, kom hjem sammen med de andre Fanger og anbragtes i Lejren ved Horsens. Men Grev Bernadotte gik videre endnu - stærkt støttet af Himmlers nære Medarbejder SS-Obergruppenführer Rönnow kom han ind paa Muligheden af en total Tilbagetrækning af de tyske Tropper i Danmark eller disses Koncentrering paa visse forud bestemte Omraader. Hvis noget saadant skulde kunne opnaas - og Himmler syntes ikke afvisende - vilde SS-Obergruppenführer Rönnow blive sendt til Danmark med meget vidtgaaende Fuldmagter, saa vidtgaaende, at han bemyndigedes til at lade de hidtidige SS- og Gestapoledere arrestere, hvis de modsatte sig Ordrene. Til Genæld ønskede Himmler Garantier for de tyske Flygtninges videre Skæbne. En af SS-Obergruppenführer Rönnows første Handlinger i Danmark skulde være at standse Terroren og hurtigst muligt faa de politiske Fanger sat paa fri Fod.

Det erfares sent Søndag Aften, at Grev Folke Bernadotte efter at have været i Stockholm, igen er taget tilbage til Slesvig, hvor der skal have fundet et Møde Sted mellem ham og Himmler i Flensborg. Stiftamtmand Herschend, Silkeborg, tog over Grænsen sammen med Grev Bernadotte. Man

mener, dette staar i Forbindelse med Forhandlingerne om den praktiske Gennemførelse af Kapitulationen i Danmark.

Tyskland midt i Sammenbruddet.

Begivenheder, Rygter og Formodninger i de sidste Døgn.

Reuter har Natten til Mandag udsendt en Meddelelse om, at Hitler er død. Der opgives ingen Kilde, men de underjordiske tyske Radiostationer har bragt Meddelelsen hele Natten. Hermed synes Klimax at være naaet for de Rygter, som kommer fra Tyskland. I København forlød det i Aftes, at Gøring vilde ankomme til Danmark i Dag for at rejse videre til Sverige!

Vi skal i det følgende give en summarisk Fremstilling af de Formodninger og Rygter, som det sidste Døgn er gaaet ud over Verden. Kendsgerningerne bagved er det endnu vanskeligt at konstatere, men et synes givet: Tyskland staar midt i Sammenbruddet. Den betingelsesløse Kapitulation synes kun at være et Spørgsmaal om Timer.

Det meddeltes Natten til Søndag over New York Radio, at Himmler overfor Grev Folke Bernadotte havde fremsat et Kapitulationstilbud til Amerika og England, som i Stockholm var givet videre fra det svenske Udenrigsministerium til den engelske og amerikanske Gesandt i Stockholm. Senere forlød det, at Tilbudet ogsaa var afgivet til Rusland. Da dette blev meddelt paa San Francisco-Konferencen, rejste Deltagerne sig og brød ud i Jubel, og der blev med det samme holdt Møder mellem Molotov, Stettinius og Eden. Samtidig med Himmlers Kapitulationstilbud meddelte han, at Hitler var døde, og at man regnede med, at naar han erfarede Meddelelsen om den betingelsesløse Kapitulation, vilde Døden indtræffe. I Forbindelse med Himmlers Kapitulationstilbud blev det fra Washington meddelt, at Tyskland havde faaet Frist til paa Tirsdag.

Søndag Formiddag dementerede Præsident Truman, at der var fremsat et Kapitulationstilbud overfor alle tre allierede Magter. Han dementerede dog ikke, at Tilbudet var afgivet til England og Amerika, hvilket derefter syntes at være en Realitet. Fra London meddeltes det, at de to Lande officielt havde afslaaet ethvert Tilbud om Kapitulation, som ikke omfattede alle tre allierede Magter.

De underjordiske tyske Radiostationer har oplyst, at der er Oprør i Bayern. Frihedsbevægelsen staar under Ledelse af to Værnemagtsofficerer, Oberst Fuhrmann og Sinetti. Bevægelsen har faaet Tilslutning fra mange Indbyggere i München, Soldater og Studenter. Den kendte Nazist, Ritter von Epp, har stillet sig i Spidsen for Oprøret. Mange ledende Nationalsozialister er dræbt eller taget til Fange. Adolf Hitler-Kasernen og mange Partibygninger i München er erobret. Det lykkedes at faa fat i Radiostationen og holde den igennem seks Timer. Der blev givet et Signal "Fasnenjagt", som var Kodeordet for Aktionens Begyndelse. Gauleiter Gisslers tre Brødre blev saaret med Pansernæver, der rettedes mod deres Bil under Flugt. En Gruppe svært bevæbnede Anti-Nazister gik til Angreb paa den store Koncentrationslejr Dachau, hvor ogsaa Fangerne havde faaet Vaaben. Lejrkommandanten blev dræbt og 177 Partifolk og SS-Folk, der for nogle Dage siden havde ladet sig indlægge i Lejren som Fanger for at afvente Amerikanernes Ankomst. De haabede paa denne Maade at kunne forsvinde. De var dog lette at genkende, da de var i betydelig bedre Ernæringstilstand end Lejrens øvrige Fanger. Det lykkedes for Gauleiter Gissler at faa

skaaret Kablet til Radiostationen over, men da var Oprøret i fuld Gang.

Oprørsbevægelsen har opstillet følgende Programpunkter:

- 1) Øjeblikkelig Standsning af den nazistiske Blodterror.
- 2) Udryddelse af Militarismen.
- 3) Øjeblikkelig Fredsslutning.
- 4) Genoprettelse af Ro og Orden.
- 5) Sikring af Levnedsmiddelforsyningerne.
- 6) Genoprettelse af et fast økonomisk Grundlag for Nationens Liv.
- 7) Genoprettelse af Retsstaten.
- 8) Opbygning af en udvidet Socialordning.
- 9) Genindførelse af Menneskerettighederne.

I Østrig er der dannet en fri provisorisk Regering med den tidligere Kansler, Socialdemokraten Karl Renner som Kansler og Udenrigsminister. Regeringen omfatter iøvrigt seks Socialdemokrater, tre Kommuniste, tre kristelige Socialdemokrater og to uafhængige.

Mussolini og 18 fremtrædende Fascister er blevet dømt til Døden af en Folkedomstol og henrettet.

Trods den bevægede Nat med dens Telegrammer, Dementier og Rygter var Danmark Søndag præget af Ro og Orden. Ret stærke tyske Tropestyrker blev de tidlige Modgentimer trukket til Københavns Kaserner, forstærkede Cyklepatruljer kører gennem Gaderne og udenfor Politigaarden og Politistationerne er der placeret tysk Militærvagt, fortrinsvis fra Flyverkorpsset.

.....Men den, der ved et saa satanisk Foretagende oven i Købet understaar sig i at tage Ordet "Gud" i sin Mund, han bespotter Forsynet og kan i Følge vor dybeste Tro intet andet høste end Ødelæggelse.

(Hitler i Rigsdagen den 4. Maj 1941)

INFORMATION

Reichsminister, Reichsführer-SS Heinrich Himmler har Amerika og England die bedingungslose Kapitulation Deutschlands angeboten. Er teilt mit, dass Adolf Hitler sich im Sterben befindet, und dass die Tatsache der Kapitulation den Tod Hitlers zu Folge haben wird.

Ritter von Epp hat sich an die Spitze der bayrischen Freiheitsbewegung gestellt. Mehrere führende Nationalsozialisten sind getötet oder gefangegenommen. Die Adolf Hitler-Kaserne und viele Parteigebauten in München befinden sich in den Händen der Freiheitsbewegung.

In Österreich ist eine freie provisorische Regierung gebildet worden unter Leitung des früheren Kanzlers Karl Renner. Die Regierung umfasst weiter sechs Sozialdemokraten, drei Christlich Sozialdemokraten, drei Kommunisten und zwei Unabhängige.

Mussolini ist mit 18 bekannten Faschisten vom Volksgericht zum Tode verurteilt und hingerichtet worden.

Die Truppen Montgomerys haben die Elbe überschritten und stossen gegen Lübeck und die dänisch-deutsche Grenze hervor, um die Verbindung zwischen Dänemark und Deutschland abzuschneiden.

Die deutschen Militärmacht ist gebrochen! Deutschland ist zerschlagen! Das deutsche Volk erheben sich gegen den Nationalsozialismus. Die endgültige Kapitulation ist eine Frage von Stunden.

Auch die deutschen Soldaten in Dänemark haben nur eine Wahl: die Waffen zu niederlegen.

Rigsminister, SS-Rigsfører Heinrich Himmler har tilbudt England og Amerika Tysklands betingelsesløse Overgivelse. Samtidig har han erklæret, at Hitler er døende, og at Meddelelsen om Kapitulationen vil have Førerens Død til Følge.

Ritter von Epp har stillet sig i Spidsen for den bayerske Frihedsbevægelse. Mange ledende Nationalsocialister er dræbt eller taget til Fange, Adolf Hitler-Kasernen og mange af Partiets Bygninger i München er i Frihedsbevægelsens Hænder.

I Østrig er der dannet en fri provisorisk Regering under Ledelse af den tidligere Kansler, Socialdemokraten Karl Renner. Regeringen omfatter endvidere seks Socialdemokrater, tre Kristelige-Sociale, tre Kommuniste og to uafhængige.

Mussolini og 18 fremtrædende Fascister er ved en Folkedomstol blevet dømt til Døden og henrettet.

Montgomerys Tropper er gaaer over Elben ved Hamburg og støder frem mod Lübeck og mod den dansk-tyske Grænse for at afskære Forbindelsen mellem Danmark og Tyskland.

Den tyske Militærmagt er brudt! Tyskland er sønderslaaet. Det tyske Folk rejser sig mod Nationalsocialismen. Tysklands endelige Kapitulation er et Spørgsmaal om Timer.

Ogsaa for de tyske Soldater i Danmark er der kun eet Valg: at nedlægge Vaabnene.

Den frie danske Nyhedstjeneste

Information

Side 1. INFORMATION Nr.469. 1.Maj 1945. NORDISK NYHEDSTJENESTE Nr.434.

Det store Sammenbrud er nær.

København i Verdensbegivenhedernes Brændpunkt.

Greve Folke Bernadotte er tidligt i Morges med Flyvemaskine vendt tilbage til Sverige. Det formodes, at det Budskab, Greven bringer med sig efter i Gaar i København at have forhandlet med Udsendinge fra Rigsminister Himmler, der sammen med Oberfeltmarskal Busch og Storadmiral Dönitz opholdt sig i Lübeck, midt paa Dagen gennem det svenske Udenrigsministerium vil blive overrakt de Allieredes Gesandtskaber i Stockholm og derfra gaa videre til de respektive Landes Udenrigsministerier. Først hen paa Eftermiddagen Tirsdag kan Himmlers eventuelle nye Tilbud om Tysklands endelige Kapitulation forventes at komme til Behandling mellem de allierede Landes Regeringschefer og mellem Udenrigsministrene, som er forsamlede i San Francisco.

Der vil saaledes gaa endnu en Dag eller maaske mere, inden man kan forvente nogen Klaring paa de mange Rygter og Formodninger, som har præget de sidste Døgn.

Det saa i Gaar i de første Formiddagstimer ud til, at Danmarks Forhold skulde ordnes isoleret, og en Række Beslaglæggelser af Lastbiler, Køretøjer og Cylker over hele Labdet gav Anledning til Formodninger om, at en Tilbageatrækning til visse nærmere bestemte Zoner allerede skulde være i Gang. Efter hvad vi erfarer, skal disse Tropper trækkes tilbage til Sønderjylland for der at afvente nærmere Ordre. Flere Provinsbyer blev allerede rømmet i Løbet af Formiddagen, og de lokale Kommandanter indledede Forhandlinger med Borgmestrene om Rømningens praktiske Forløb.

I Roskilde gik de tyske Vagtsoldater, som ledsagede et Hold politiske Fanger fra Frøslev, som skulde til Sverige, igennem Waggonerne og meddel-

(Fortsættes Side 2)

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Situationen	Side 1-2-3	Plakatkampagnen virkede	Side 9
Britiske Admiralitet takker Modstandsbevægelsen	" 3	"Times" om John Chrstmas Møller	" 9
Hipo fortsætter til det sidste	" 3-4	I faa Linjer	"10-11-12
Hipo myrder 3 Patrioter	" 4	Specielt	" 13
Glimt fra Rejse gennem Jylland	" 4-5-6-7	Tyske Flaadeenheder til Køge	" 13
Nye Stikker-Likvideringer ..	" 8	Jernbanesabotagen ..	" 13-14
Beslaglæggelser Landet over	" 8	Den tyske Offentlighed forberedt paa Kapitulationen	" 14

te, at for deres Skyld kunde Fangerne gaa, hvorhen de vilde, for nu var der jo Fred!

Senere ændrede Billedet Karakter, man har saaledes enkelte Steder forud-diskonteret Begivenhedernes Udvikling.

I København fortsatte Hipo og Gestapo med Gaderazziaer og Skydninger, og man fik absolut ikke Indtrykket af, at en Rømning var nær forestaaende.

Efter hvad der foreligger oplyst Tirsdag Morgen ser det ud til, at Rømningen i Princippet er vedtaget, men der er en Række tekniske Detailler, som skal ordnes, før den kan gennemføres i Praksis med de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger, som Besættelsesmagten har stillet Krav om.

Paa Trods af alle de Rygter, som i Gaar var i Omløb hele Landet over, bevarede den danske Modstandsbevægelse Hovedet koldt og lod sig ikke provokere. Netop i disse sidste Timer før det tyske Sammenbrud erkendes som en Realitet, er det af afgørende Nødvendighed, at den Disciplin, der har præget Arbejdet hidtil, opretholdes. Vi gentager, hvad vi skrev forleden:

Ikke et Skud og ikke en Salve, før Ordren kommer fra ansvarlig Side.

I det Øjeblik den tyske Kapitulation er en Kendsgerning, og Besættelsen faktisk er ophørt i Danmark, vil de danske Modstandsstyrker, det danske Militær og det danske Politi, overtage Opgaverne i Forbindelse med Opretholdelsen af Ro og Orden og Kontrollen med de tyske Troppers Afvæbning og eventuelle Internering.

Iøvrigt bringer vi nedenstaaende en summarisk Fremstilling af Begivenhedernes Udvikling i det sidste Døgn, saaledes som det har været muligt at fremskaffe Nyhederne under de vanskelige Arbejdsforhold, den illegale Nyhedstjeneste arbejder under. København var i Gaar Brændpunktet for de verdenspolitiske Begivenheder. Der blev ført Forhandlinger hele Dagen forskellige Steder i Byen, saaledes i det svenske Gesandtskab, paa Hotel d'Angleterre, Dagmarhus. Hovedpersonen, Grev Folke Bernadotte, blev to Gange modtaget af Kongen paa Amalienborg, og deltog i Aftes i et privat Taffel. I de Forhandlinger, som fandt Sted ude i Byen, deltog to Udsendinge fra Rigsminister, Rigsfører Himmler samt Chefen for det svenske Udenrigsministeriums politiske Afdeling Bohemann og to Eksperter, der ankom i Flyvemaskine fra Stockholm om Formiddagen.

Mandagens Forhandlinger var svensk-tyske. Der fandt ingen direkte dansk-tysk Kontakt Sted, men under Grev Bernadottes Besøg paa Amalienborg holdt han Kongen underrettet om Situationens Udvikling, og drøftede i Dagens Løb med et Par Repræsentanter for de danske Myndigheder de tekniske Problemer, der kan opstaa ved en tysk Kapitulation i Danmark. I et af Møderne paa d'Angleterre deltog et Par Repræsentanter for Dansk Røde Kors, i det Problemet: de tyske Flygtninge i Danmark skal løses af denne Organisation.

I Løbet af Mandagen dukkede der paa de københavnske Gader stadig flere tyske Soldater frem forsynet med Røde Kors Armbind. Det menes, at disse Soldater skal blive tilbage, naar den egentlige Rømning af Kaserner og militære Anlæg er gennemført for at foretage det endelige Oprydningsarbejde og bistaa Flygtningene under disses videre Transport.

Tyske Officerer var Mandag Aften i Samtaler paa Tog og Sporvogne yderst aabenhjertige. Flere Gange hørte man Bemærkningen: "I Morgen er det forbi

og i Overmorgen har vi antagelig forladt Danmark". De tyske Troppetransporter Nord paa over den danske Grænse, der i de sidste Dage er foregaaet uden Pause, blev Mandag Aften pludselig standset. Store Troppemængder samledes paa Hovedvej Nr.10 og paa Markedspladsen i Haderslev for saa hurtigt som muligt igen at blive sendt Syd paa. I Kliplev Syd for Aabenraa, hvor der i de sidste Maaneder har været stor Indkvartering, samledes i Aftes Soldaterne deres Vaaben i Forsamlingsgaarden og erklærede, at nu var det slut. Tilbagetrækningen fra de sjællandske Provinsbyer tog Fart i Løbet af Mandag Aften. I Næstved henvendte den tyske Kommandant sig Mandag Middag til Borgmester Calum og erklærede, at det antagelig blev nødvendigt for Byen at internere de 3000 Mand, der udgjorde den tyske Garnison. Fra dansk Side erklærede man, at man skulde undersøge Sagen og lovede et Svar til Kl.21. Paa dette Tidspunkt erklærede den tyske Kommandant imidlertid, at nu maatte han alligevel afvente nærmere Ordre fra General Lindemann.

Tirsdag Formiddag indløb der Meddelelser fra mange Provinsbyer, om at Rømningen var i fuld Gang, og i København tømtes flere Kaserner i Løbet af Morgentimerne.

Det engelske Admiralitet takker Modstandsbevægelsen.

I Anledning af Svitzer-Aktionen har Modstandsbevægelsen modtaget følgende Telegram fra det britiske Admiralitet:

"We send heartiest congratulations to danish resistance for action taken with regard to escape of salvage fleet and tug boats, Admiralty have fully appreciated value of this piece of work and wish to express to you their approval and satisfaction."

Hipo fortsætter til det sidste.

Hipo'erne var særdeles aktive i Gaar Byen over. De affyrede Skud til højre og venstre, anstillede Undersøgelser af Legitimationskort og foretog ind imellem en Storm paa Hovedbrandstationen, hvorfra debortførte 10 ny-indkaldte LB'er som Arrestanter.

Under Forhandlingerne i Gaar paa Hotel d'Angleterre var der samlet særlig mange Mennesker omkring Hotellet, og det benyttede Hipo'erne til en Provokation. De har fjernet Døre og Vinduer i de Biler, de har stjålet fra Politiet, og som smaa rullende Pindsvinestillinger jog de gennem Gaderne med Maskinpistolerne strittende ud fra alle Sider. De kom ogsaa over Kongens Nytorv, og da de saa de mange Mennesker samlet, affyrede de en Række Skud hen over Hovederne paa dem. Derefter gav de sig til at jage de enkelte som ikke hurtigt nok kom af Vejen, og Folk maatte krybe i Læ for Kuglerne bag Bunkersanlæggene midt paa Pladsen.

Senere var det galt paa Vesterbrogade, paa Amagerbrogade og i Hvidovre, hvor det kom til regulær Ildkamp, de nærmere Omstændigheder ved denne Kamp er endnu uopklarede, men efter Skydningen holdt der længe to gennemhullede Biler paa Hvidovrevej. I den ene laa en dræbt Mand, i den anden en Mand, der var blevet haardt saaret. Liget tog Hipo'erne med til Politigaarden, mens den saarede blev bragt til Feltlazarettet.

Besættelsen af Hovedbrandstationen fandt Sted ved godt 18.Tiden.4 Hipo'er

kom paa dette Tidspunkt gaaende udfor Stationen, da de pludselig gav sig til at skyde efter en Bil, som imidlertid forsvandt i Trafikken i Retning mod Raadhuspladsen. Hipo'erne stormede derefter ind paa Brandstationen, hvor ti nyindkaldte LB'er netop stod opstillet i Gaarden. Tre af Hipo'erne tog dem under Bevogtning, mens den fjerde henvendte sig til den vagthavende Brandinspektør og afhørte ham om en Mand, der kort forinden var gaaet ind paa Brandstationen med en Pakke under Armen. Denne Mand var noget senere kommet ud og havde sat sig op i en Bil, og efter Hipo'ernes Opfattelse var det mystisk, at han nu ikke havde nogen Pakke under Armen. Derfor havde Hipo'erne beskudt Vognen, som den mystiske Mand var kørt bort i.

Ingen paa Brandstationen kunde imidlertid give tilfredsstillende Svar, og efter nogen Tids Forløb blev det besluttet at afblæse Aktionen. Da den Mand, der havde afhørt Brandinspektøren, kom ud i Gaarden, viste det sig imidlertid, at hans tre Kolleger havde taget Sagen i deres egen Haand. De havde simpelthen arresteret samtlige ti LB'er og var paa Vej hen ad Gaden med hele Flokken, da han naaede hen til dem og gav dem Ordre til at løslade LB'erne. Hipo'erne fortsatte til Politigaarden, mens LB'erne skyndte sig tilbage til Brandstationen.

Hipo'erne myrder tre Patrioter paa bestialsk Vis.

Hipo'erne fortsætter hensynsløst deres Terrorhandlinger. Den sidste Skændselsdaad fandt Sted i Søndags i en Have paa Islevhusvej, hvor de myrdede tre gode danske Mænd. Det var den 25-aarige Gartner Kjeld Sivertsen, Islevhusvej 21, Den 24-aarige Gartnermedhjælper Nis Philipsen, Rødovrevej 411, og den 23-aarige Gartnermedhjælper Poul Erik Larsen, Islevbrovej 27.

De tre unge Mænd blev fornylig arresteret af Hipo, uden at det har været muligt at faa noget at vide om de Anklager, der laa til Grund for Arrestationerne. Siden har de tre Arresteranter siddet paa Politigaarden, men herfra blev de i Søndags ført ud paa Islevhusvej, hvor Hipo-Vognene standsede udenfor en Have. De tre unge Mænd blev derefter under Spark og Slag ført ind i Haven og beordret til at lægge sig udstrakt paa Maven. Samtidig stillede tre Hipo'er sig i Skudstilling med deres Maskinpistoler paa en saadan Maade, at de tre Patrioter ikke kunde undgaa at se Forberedelserne til deres egen "uofficielle" Henrettelse. Hipo'erne gik nogle Gange rundt om de unge Mænd for tilsidst at tømme deres Maskinpistoler imod dem. De tre Mænd var dræbt paa Stedet, og deres Lig fik Lov at blive liggende paa Græsplænen, mens Hipo'erne kørte bort.

Glimt fra en Foraarsrejse gennem Jylland.

Det tordner i Syd. Helt op til Fredericia kan man nu høre Bulderet fra de voldsomme Luftangreb, som de Allierede Dag og Nat retter mod tyske Flyvepladser og Forbindelseslinjer Syd for Grænsen; i Aabenraa klirrer Ruderne, og Husene ryster; i Flensborg kan man høre Montgomerys Kanoner i det fjerne. Dag for Dag, Time for Time rykker Krigen nærmere Danmark. Jylland er blevet selve Frontens Bagland, og helt op i de nordligste Egne mærker man Dønningerne af den sidste voldsomme Offensiv mod Tyskland. Alt er præget af Frovirring og Opløsning. Det er tydeligt for enhver, at Hitlers

Hære allerede er slaaet.

INF.s Medarbejder besøgte Aarhus. Byen er Gennemgangsstation for Transporterne til og fra Norge - i Dag næsten udelukkende fra. Mellem Havnen og Banegaardene gaar en stadig Strøm af Soldater og Materiel, men man kigger forgæves efter Hitlers motoriserede Armé, der engang tromlede værgeløse Lande ned. I Stedet ser man endeløse Kolonner af Præievogne, belæsset med Kufferter, Bylter og Soldaterudstyr i et Bulteri, trykket af magre og stivbenede Øg, som en hæderlig dansk Vognmand vilde skamme sig ved at spænde for sin Vogn.

Gadebilledet i den jyske Hovedstad domineres helt af tysk Militær. I den indre By ser man næsten flere Soldater end civile. Og hvor er de usle at se paa i deres falmede, krøllede Uniformer med den karakteristiske Hængebag. Jeg saa Soldater i brun Jakke og grønne Bukser, Marinesoldater med Flagrebaand ned ad Nakken, og Infanteristkapper paa, samt mange andre mærkelige Fremtoninger. Der maa aabenbart være oprettet en Slags Clearing, hvorover Soldater, uanset Vaabenart, kan komplettere deres Uniform efter eget Forgødsbefindende. Ikke ret mange tyske Soldater er i Dag reglementeret paaklædt. En stor Del af dem gaar i russiske og polske Militærstøvler, fremskaffet ved Ligrøveri paa Slagmarkerne og i Krigsfangelejrene.

Og Flygtninge er her i Hobetal. Graa, forgræmmede, men næsten altid frække Kvinder, Børn, der ligner Oldinge, gennemsigtige og med dybtliggende Øjne. Flygtningehorden og Hitlers Pjaltehær synes i al Elendigheden at have fundet sammen i en Slags Familieliv. Soldaterne laaner Kvinderne og Børnene af deres Tøj og hjælper dem med at terrorisere Byens Butiker. Jeg saa en Dag paa Gaden en tysk Soldat komme gaaende med et Barnelig paa Armene. Det var ikke svøbt ind, og han holdt Liget frem foran sig, saa alle kunde se det. Ved Siden af ham gik en Kvinde, som aabenbart var Barnets Mor. Det gøs maaske i de Mennesker, som de passerede, men der var ingen Medlidenhed at spore i de Øjne, som betragtede dem. Dertil har Danskerne set og hørt for meget til tysk Haardhjertethed overfor andre Landes værgeløse Kvinder og Børn. Der kommer ofte Transporter af russiske Krigsfanger gennem Byen, og jeg saa en af dem. Russerne var aabenbart "nyfangede", for de saa endnu sunde og velnærede ud, og deres Uniformer var solide og pæne. Ingen af Delene kunde siges om deres tyske Vogtere. Men det, man mest lagde Mærke til, var dog den Forskel i Holdning og Blik, der var mellem Fanger og Vogtere. Russerne gjorde absolut ikke Indtryk af at være modfaldne. Det var som om de gik og tænkte: "Jaja, dette er ikke Enden ... vi tales ved igen". Tyskerne dukkede Hovederne under de nedstirrende Blikke, der fulgte dem fra Fortovene. De saa uendeligt triste ud.

Jernbanetrafiken i Jylland ligger i Kaos. Militærtransporter og Sabotage i Forening gør det helt umuligt for Banerne at køre efter fastlagte Planer. Man kan rejse endnu, men man ved aldrig, hvornaar man kommer til Vejs Ende. Jeg tog Chansen og hoppede paa et Godstog i Haab om at naa til Sønderjylland. Vi sneglede os afsted gennem det danske Bondeland; det glitrede af Sol og Dug i den tidlige Foraarsmorgen, Markernes grønne og muldbrune Tavl drejede langsomt forbi os. Paa Baneskraaningerne blomstrede Fandens Mælkebøtter, Tusindfryd og Torskemund.

Mellem Aarhus og Skanderborg havde de tyske Soldater, der holdt Vagt langs Banelinjen, gravet sig ned; de stod i hvert sit Hul, saa kun Hove-

det ragede op. Dette Paahit er til stor Gene for Jernbanesabotørerne, der nu ikke mere kan se Vagtposterne i Mørket, naar de maver sig frem med deres Bomber. En Landmand i Toget sad netop og forklarede mig, at Markerne manglede 20 Milimeter Regn, for at det kunde være helt godt. Jeg smilede ved Tanken om, at en ung Jernbanesabotør Aftenen i Forvejen overfor mig havde udtrykt det samme Ønske om Regn, men med den Begrundelse, at det ville drive de tyske Vagtposter op af deres Huller. Dog, lige meget hvad Tyskerne finder paa, kan de ikke standse Jernbanesabotagen. Nat efter Nat bliver der slaaet Hul i Jernbanelinjerne, og naar der lyder et Brag, siger Aarhusianerne med et Skuldertræk: "Det er bare Banen" og dvæler paa A'erne, som Aarhusianere har for Vane. Jernbanesabotagen er blevet noget dagligdags ligesom Sirenehylene og det evindelige Skyderi i Gaderne.

I Skanderborg kom en Flok Germanere ind i Vognen. Der var engang, da Hitlers Soldater var aah saa høflige og korrekte, naar de færdedes i Mønsterprotektoratet Danmark, men det er længe siden. Disse smed deres Opakning fra sig i Mittegangen, saa at ingen kunde komme forbi, og beslaglagde derefter uden Tøven alle ledige Pladser. En gammel Kone, der ikke var hurtig nok i Vendingen, fik Lov til at staa op, indtil en dansk Passager bød hende sin Plads. Soldaterne, hvis Uniformer stank af flere Aar gammel Sved, faldt straks i Søvn. De kunde se ud til at være Bønder fra Westphalen eller Pommern. Naar Toget gav et Ryk, vaagnede de op og saa med sløve Øjne ud over de grønne Marker. Tænkte de mon paa Markerne derhjemme, som allierede Tanks har foraarspløjet og Landsmænds Blod gødet, fordi en tænderskærende Psykopat vilde gøre fredelige Bønder til Helte og Herremennesker? Eller tænkte de overhovedet ikke? Det saa ikke meget ud til det.

Vi naaede ikke længere end til Fredericia. Det havde lange Udsigter med Toglejlighed til Sønderjylland, men det lykkedes at faa en Lillebilschauffør til at køre - ovenikøbet en, som vidste, hvor Hipofolkene holdt Vagt paa Vejene, og hvordan man skulde smutte udenom ad Biveje. De tyske Værnemagtspatruljer, som man jævnligt bliver standset af, skal man ikke tage højtideligt. De vil kun se Legitimationskort, og det bliver de ikke kloge af! Saaledes naaede vi velbeholdne gennem Pindsvinestillingen Kolding og over Befæstningslinjen mellem Haderslev og Toftlund ned til Grænselandet, paa hvis skønne Bakkedrag Kreaturer og Heste græssede fredeligt i Solnedgangens Skær.

Naar man færdes i disse Egne og vil vide, om man er blandt tysksindede eller dansksindede, er det en god Regel, at man skal se efter, om der er Flagstænger ved Husene. I Dag er Menneskenes Ansigt et langt bedre Kendetegn. Danskernes lyser af Glæde, fordi de ved, at Befrielsens Time er nær. Hjemmetyskerne hænger derimod slæmt med Næbbet. De er klar over, at det dristige Spil, de har spillet, er tabt, og at mange af dem skal straffes for Forræderi mod det Land, der gav dem Frihed under Ansvar. Søndagssoldaterne i Heimwehr er som bekendt blevet afvæbnet. De faldt i Unaade hos General Lindemann, da de undslog sig ved at træde an til Kamp for das grosse Vaterland. Det var ikke deres Mening, at de ligefrem vilde udsætte sig for Livsfare. Indenfor det tyske Parti fører alle krig mod alle, og Partiet er i Oplosning. Mange Hjemmetyskere gør fortvivlede Forsøg paa at overbevise deres danske Naboer om, at de i Virkeligheden aldrig har været tysksindede. Naturligvis diskuterer man i Sønderjylland iøvrigt Spørgsmaalet om, hvad der skal ske med Hjemmetyskerne efter Nazitysklands Kapitulation, men det er en fejl Opfattelse, hvis man tror, at

de danske Nordslesvigere vil gaa ind for, at alle tysksindede over en Bank bliver sendt Syd for Grænsen. Problemet er mere kompliceret for dem, der har det paa nært Hold. Heller ikke er ret mange af Sønderjyllands ledende Mænd Tilhængere af en Grænseflytning. Men alle dansksindede glæder sig til at faa muget ud i deres eget Hus, og det skal ske helst inden Pinse!

Den Stemning, der raader hernede, karakteriseres godt af et lille Træk fra et snævert politisk Møde, som fornylig holdtes i en af Købstæderne. Blandt Deltagerne var ogsaa en gammel Præst. Da de andre havde talt, rejste han sig og sagde med sagtomodig Gammelmandsrøst: "Ja, jeg er jo en gammel Mand, og jeg holder mig nu til, hvad der staar i Bibelen. Der staar bl.a., at Øvrigheden ikke bærer Sværdet forgæves. Men der staar længere henne, at hvis Øvrigheden bærer Sværdet forgæves, da skal det gives til Folket." Og saa raabte den gamle Præst af sine Lungers fulde Kraft ud over Forsamlingen: "Og vi skal Fanden galeme vide at bruge det!!"

Der er en vældig Trafik paa Vejene i Sønderjylland i disse Dage. Hvidmalede Rutebiler og Røde Kors Vogne farer frem og tilbage for at tømme Frøslevlejren og hente Tusinder af forpinte Fanger af alle Nationaliteter ud af SS-Bødlernes Vold. Hyppigt møder man langs Korteger af Prærieskonnerter og stive Arbejdsvogne, som snor sig henad Landevejen, og man kan ikke lade være med at tænke paa det Billede af Tilbagetoget fra Danmark, som hang i Skolestuen, da man var Dreng. Det er kanpt med Befordringsmidlerne i Hitlers forhenværende Elitehær. I stort Tal maa Soldaterne gøre Turen til Fods fra By til By, og de marcherer ikke mere; de driver afsted i tilfældige Flokke, Marineofficerer og menige Fodtusser, Luftværnsfolk og O.T.Folk i det, man kalder skøn Forening. Andre kører enkeltvis paa Cykel, og atter andre stiller sig op ved Grøftekanter og søger at praje en Værnemagtsvogn. En af mine sønderjyske Bekendte saa forleden en SS-Mand stoppe en Lastbil med menige Soldater. Da Soldaterne saa, at han var SS'er, raabte de imidlertid til ham: "Tror du vi vil køre med en saadan Krigsforlænger", hvorefter Chaufføren traadte Speederen i Bund, og Vognen forsvandt i en Støvsy.

Det, man mest lægger Mærke til, naar man færdes paa sønderjyske Veje i disse Dage, er dog, at der gaar en stadig Strøm af tyske Transportbiler Nord paa, og de er tomme. Hvad betyder det? Er det Forberedelser til en nært forestaaende Rømning af "det danske Rum", som General Lindemann har erklæret at ville forsvare til sidste Patron? Ogsaa andre Ting tyder paa, at Generalen er sat ud af Spillet, og at Tyskerne vil rømme Danmark uden Kamp.

Tre Dampere og to Motorsejlere ud af Drift efter Frihedskæmperes Aktion.

Forleden fjernede en Afdeling Frihedskæmpere alle vitale Maskindele i tre Dampere og to Motorsejlere. Det drejer sig om SS Taarnholm, SS I.C.Jacobsen, SS Garonne, MS Fredericia og MS Møen, der alle laa i Københavns Havn. Frihedskæmperne gik ombord og med Pistoler tvang de Mandskabet til at forholde sig passive, mens de gik ned i Maskinrummene og fjernede Maskindelene. De enkelte Dele blev derefter forsynet med Mærkesedler, saa man senere kan aflevere dem ved de rigtige Skibe, og saa blev de transporteret bort paa Lastbiler.

Nye Stikkerlikvideringer.

Repræsentant Aage Chr.Tingleff Hansen, der er Overhoved for en udpræget Stikkerfamilie, blev forleden likvideret af Frihedskæmpere i sin Lejlighed paa Godthaabsvej 172. Tingleff Hansen, der flere Gange tidligere havde været straffet for Bedrageri, gjorde en Overgang Tjeneste i Waffen SS. Fronttjenesten passede imidlertid ikke rigtigt til hans Temperament, og han vendte hjem og blev Stikker. Det kan tilføjes, at den likviderede Stickers Søn gør Tjeneste i Hipo-Korpset, mens den øvrige Familie er beskæftiget ved forskelligt Arbejde for Tyskerne.

I Gaar blev Vagtmester i det tyske Sikkerhedspoliti Leo Sørensen likvideret paa Vestre Boulevard. Samtidig blev en Mand, som han fulgtes med, saa alvorligt saaret, at han maatte indlægges paa Feltlazarettet. Leo Sørensen var en meget farlig Stikker.

Tyskerne foretager omfattende Beslaglæggelser
Landet over.

I de sidste Dage er Folkets Hus, Jagtvej 69, Nordisk Kollegium, Strandboulevarden 30-32, Bellahøj Restaurant og Dyrskepladsen paa Bellahøj i København blevet beslaglagt. Paa Falster har Tyskerne overtaget Marienlyst Østersøbads Badehotel og Strandhotellet samt Sommerpensionatet Nørrevang. Der er i disse Bygninger anbragt 500 Flygtninge. Andre 500 Flygtninge er indkvarteret i Horbelev Forsamlingshus, Feriebørnskolonien Donnemose og de københavnske Læreres Feriebørnskoloni i Abildvig. Til Præstø er der pr.Lastbil ankommet 120 Flygtninge fra Vordingborg. I Præstø er herefter Teknisk Skole og yderligere en Trediedel af Kommuneskolen belagt med Flygtninge. En anden Trediedel af Kommuneskolen benyttes af ungarsk Kavalleri, men den tilbageblevne Del af Skolen kan benyttes til Undervisning. Forældrene er dog ganske naturligt uvillige til at sende deres Børn i Kommuneskolen, fordi hele Skolegården og de sanitære Anlæg benyttes af Ungarerne og Flygtningene. De ungarske Kavallerister skulde have været til Gavnø, men de Barakker, der var blevet opført der, er blevet ødelagt ved Sabotage.

Nu "beslaglægger" Tyskerne ogsaa Sølvtoj.

Det synes ikke alene at være Cykler og Biler de tyske Soldater beslaglægger i disse Dage. Paa Mols har Tyskerne i flere Tilfælde "beslaglagt" Sølvtoj og Beklædningsgenstande, navnlig Undertøj. Folk paa Mols udfolder en febrilsk Aktivitet for at faa gemt deres Sager.

Paa Rønde Gymnasium fik Forstanderen forleden Besøg af Tyskerne, som krævede udleveret ti Cykler, der tilhørte Eleverne. Ved Forhandling erklærede Tyskerne, at hvis Forstanderen kunde skaffe ti andre Cykler, kunde Eleverne beholde deres. Det lykkedes at skaffe syv til "Udbetaling", men tre af Eleverne maatte af med deres Cykler.

Naar Folk paa Mols i disse Dage skal hjem paa Cykle, samles de i smaa Grupper og sender en Stafet i Forvejen for at undersøge, om Vejen er fri. Et større Selskab, der paa denne Maade forsigtigt kørte fra dene Landsby til den anden, blev saaledes forsinket i tre Timer, fordi Tyskerne opholdt sig paa Beslaglæggelsesvisit udenfor Rønde..To unge Mennesker fra Aarhus var forleden paa Vej til et Sommerhus paa Mols. Da de naaede Vejl-

by Bakke udenfor Aarhus, blev de standset af en tysk Patrulje. Tyskerne tog ikke alene deres Cykler, men ogsaa tre Uldtæpper de havde med og en Madpakke. Til Gengæld fik de en Anvisning paa 140 Kr.

Fra Aarhus er der i de sidste Dage med Jernbane afsendt 3-4 Vognladninger Cykler. Syd paa.

Plakatkampagnen virkede.

Værnemagernes sørgelige Indsats i disse Aars Danmarkshistorie er nu ved at være afsluttet. Netop da Organisation Todt skulde til at sætte fuld Kraft paa Udbygningen af Danmark til Pindsvinestilling for Nazisterne, blev de svigtet af deres mange kære Venner og Forretningsforbindelser. Der kunde simpelthen ikke længere skaffes Arbejdere. Venskabet var ikke saa varmt, at man vilde løbe nogen som helst Risiko. Betegnende er de Ord, som en kendt Værnemager udtalte, da hans Lastbil var blevet ødelagt af danske Frihedskæmpere: "Skal man behandles paa den Maade, saa skal jeg ikke være med!"

Den Plakatkampagne over hele Landet, som startedes for en Maanedes Tid siden af en Række Landboere i Forstaaelse med Danmarks Frihedsraad, gav Signalet, og de Steder, hvor Advarslen ikke var blevet rigtig forstaaet fulgte Handling efter. Lastbiler og Betonblandemaskiner blev sprængt, Arbejderbarakker brændt af, Personalekartoteker og Forretningskontrakter blev beslaglagt med nærmere Undersøgelse for Øje. Resultatet har været fortrinligt. De Herrer Bauleitere opgiver at faa noget udrettet og trækker i Civilt og gaar paa Kroen og spiser Frokost, mens Tankgravene falder sammen.

"Times" om Løjtnant John Christmas Møller.

I Anledning af Løjtnant John Christmas Møllers Død paa Vestfronten den 9. April skriver "Times" følgende Mindeord:

"Da denne unge Dansker 17 Aar gammel kom til England i 1942 fast besluttet paa at ville være med til at befri Danmark, blev han hurtigt klar over, hvad andre er blevet klar over senere i Livet, at det at tjene England loyalt betød at være med til at opretholde den højeste Form for Frihed i Verden. Det var en Fornøjelse at se ham i Garderuniformen og vide, at han var blevet eet med sit Regiment, gennem sit eget Mod og sin Snarraadighed og Selvopofrelse. Ved en bestemt Lejlighed satte han sit eget Liv paa Spil ved at løbe over en Landevej for at redde en saaret Kammerat, der laa paa den anden Side. Hans korte Liv, hvori han udviste en saa usædvanlig Dømmekraft, vil leve i manges Erindring selv i en bevæget Tid som vor, for han stod som Symbolet paa den ædleste Form for Fædrelandskærlighed, en Fædrelandskærlighed, som saa mange tænker og drømmer om, men som saa sjældent ses virkeliggjort i Handling og som kan finde et fuldgyldigt og tilfredsstillende Udtryk, hvor det gælder en fælles Sag og en Tjeneste for et Land med beslægtede Idealer."

Noter fra Nakskov:

Et Lazarettog bestaaende af 8 Godsvogne og 2 Personvogne ankom Lørdag Formiddag til Nakskov med ca.500 haardere og lettere saarede tyske Solda-

ter. De laa paa Halm i Vognene. Rejsen til Nakskov havde taget Tid, og de fleste af Soldaterne var i en meget daarlig Forfatning. Uniformerne var lasede og Uniformerne var gennemvædet med Blod. Mange af dem jamrede højt, da de blev baaret fra Vognene ind i Lazarette, som er indrettet i Kommuneskolen og i Arbejdernes Forsamlingsbygning.

Der er nu ca. 1500 Flygtninge og ca.500 saarede Soldater i Nakskov, og der ventes flere i de kommende Dage.

Tre 20 mm Luftværnskanoner, der var placeret lige bag Skibsværftet i Nakskov, er fjernet, ligesom forskellige paabegyndte Fæstningsanlæg er blevet sløjfet. Det forlyder, at Tyskerne vil erklære Nakskov for en "aaben By" paa Grund af de mange Flygtninge og Saarede.

I et Blad "Tiden", der udsendes paa Lolland-Falster beskyldes Direktør Madsen, Landmændenes Eksportslagteri i Nakskov for at være Værnemager. En Undersøgelse paa Stedet har imidlertid godtgjort, at der fra Slagteriet kun er leveret Varer til Værnemagten efter Rekvisition, og at det leverede Kvantum er taget af det ordinære Eksportkvantum. Der er saaledes intet at bebrejde hverken Slagteriet eller Direktør Madsen.

Tysk Kampaand - April 1945.

Fredericia Banegaard. Et tysk Troppetransporttog skal afgaa Syd paa. I den almindelige Forvirring løber en Gefreiter paa sin Overordnede. Da denne brysk spørger, hvor han har sin Gruppe, faar han blot en apatisk Hovedrysten til Svar. "Na, wo sind sie denn?" spørger den Overordnede igen, let ophidset. "Sie sind nicht gekommen - sie wollen nicht," svarer Gefreiteren roligt. "Was! WOLLEN sie nicht?" brøler Officeren. "Nein, die wollen nicht," gentager den anden uanfægtet - som var det den naturlige Ting i Verden.

Hvad det jo ud fra en jævn Betragtning ogsaa maa siges at være. For et Aar siden vilde Gefreiteren være blevet arresteret og sandsynligvis være blevet skudt - Officerens eneste Reaktion i Dag var, at han et Øjeblik saa fjoget ud, hvorefter han gik videre, som om han havde glemt det hele.

I FAA LINJER (Indland).

Tyskerne har beslaglagt 2 Fløje af "Gyldensteen" Slot ved Bogense til Brug for tyske Officerer. Samtidig har man beslaglagt Godsets Lade til menige Soldater.

En tysk Soldat traadte forleden i Udløsningssnoren til en Jernbanebombe ved Oksbøl i Vestjylland. Han dræbtes paa Stedet.

En tysk 4 Tons Lastbil og to Generatorer blev den 12.April sprængt paa C.F.Crhistiansens Maskinfabrik i Strib. Aktionen blev foretaget om Natten kun 35 Meter fra tysk Vagtpost. Sabotagevagten blev fjernet af revolverbevæbnede Mænd.

Den sidste Tids Aktionen mod Arbejdere, der arbejder for tyske Frimaer, har givet gode Resultater, men der er endnu nogle, som ikke forstaar, at de har faaet den sidste Advarsel. De store Klynger af Arbejdere, der før

samledes ved Bilernes Afgangssteder, ser man ikke mere. De gemmer sig nu i Porte og Opgange for at naa frem til Bilerne i Løb, naar de kommer. Det er et Syn, man ser paa Torvet hver Dag i Esbjerg.

Forleden Aften blev Randers Motorfabrik i Dronningborg ødelagt. Bevæbnede Folk anbragte syv Bomber under de vigtigste Maskiner og satte Ild paa Fabriken, som ødelagdes. Motorfabriken leverede Maskindele til tyske Minestrygere, som ligger til Reparation i Randers Havn.

Gestapo har i Fredericia foretaget Anholdelse af den 16-aarige Piccolo Claus Dam, Hotel "Vasegaarden". Han mistænkes for at have været i Besiddelse af Vaaben. For halvanden Maaned siden blev en anden Piccolo paa samme Hotel arresteret.

Skanderborg havde forleden Besøg af General Lindemann. Han kom kørende i en lille Panservogn, og der var det sædvanlige store Opbud af Officerer med Maskinpistoler og Revolvere. Han spiste med sin Stab paa Centralhotellet, som beværtede han med stegte Duer. Det øvrige tyske Mandskab, som til daglig spiser paa Hotellet, fik i Dagens festlige Anledning Flæsksteg til Middag. Generalen aflagde Besøg oaa forskellige af Byens Indkvarteringssteder: Kommuneskolen, Haandværkerforeningen, Realskolen og Sølund.

Hitlertysklands Sammenbrud har ogsaa betydet en Katastrofe for det tyske Parti i Nordslesvis. Partiføreren Dr. Møller skal være smidt paa Porten, der er Kiv og Spetakel indenfor Partiet, og i "Nordschleswigsche Zeitung" kan man læse mellem Linjerne i Meddelelserne fra Partiet, at Medlemmerne falder fra i Hobetal. Iøvrigt omtales Møderne i det politiske Raad ikke mere i Bladet. For Tiden holder Raadet Møde omtrent hver Dag. Striden staar navnlig mellem en Gruppe i Partiet, som altid har været imod Nazismen og Nazisterne, men disse kan iøvrigt heller ikke enes. Heimwehrs Afvæbning har givet rig Næring til Striden. Paa Partiets Hovedkvarter, Dibbernhaus i Aabenraa, er man i fuld Gang med at brænde Papirer.

Tyskerne har i Aarhus beslaglagt Rutebilerne til Vejlbj. Bilerne bruges til Transport af Soldater under Vaaben, til Trods for at Bilerne baade er mærket som Røde Kors Biler og paa Taget har malet Dannebrog.

Urmager Frandsen, der forleden Aften blev likvideret, da han kom cyklende paa Hjørnet af Crhistiansgade og Aaboulevarden i Aarhus, var Sysselleder paa Mols og gennem flere Aar en virksom Stikker.

Forleden Nat blev der i Aarhus klæbet Tysklandskort op paa Husmurene. Paa Kortet saas de allierede Frontlinjer i selve Tyskland. Kortene er blevet studeret med Interesse af de tyske Soldater. Da to af dem stod og saa paa et af Kortene, sagde den ene: "Stettin er jo ogsaa faldet", og da Kortet ikke viste Sterrins Fald, førte han det a jour.

De 1500 franske og polske kvindelige Krigsfanger, der nu er kommet til Sverige, overnattede paa Rejsen paa Kolding Banegaard og naaede paa Grund af Jernbanesabotage først videre næste Dag. Hele Formiddagen modtog de Blomster, Kager og andre Lækkerier fra Koldings Borgere. Som Tak for Mad

underholdt en af Kvinderne, en tidligere Radiostjerne fra Toulouse, Koldingenserne med et stort Koncertprogram.

Tyske Soldater besatte forleden Morgen Aarhus Rutebilstation, hvor de forsøgte at beslaglægge Rutebilerne. De opbrød Garagerne, men inden de fik Held til at bortføre Rutebilerne, lykkedes det Rutebilstationens Leder at komme i Forbindelse med den tyske Kommandantur, hvorefter Beslaglæggelsen blev stillet i Bero indtil videre.

Den 18-aarige Bjarne Christoffersen, Søn af Arbejdsmand Jens Christoffersen, Vestergade 3 i Sæby, er død paa Blegdamshospitalet i København, hvor han blev indlagt efter at være kommet hjem fra Neuengamme.

Natten til Fredag styrtede en allieret fire-Motorers Bombemaskine ned ved Plougslund ved Grindsted. En af Flyverne, der var saaret, blev taget til Fange. Der opstod iøvrigt Ild i Hedearealet ved Staldbakkerne i Randbøl og Vorbasse Sogne. Natten til Fredag styrtede en anden Maskine ned i Ringkøbing Fjord.

Under en Ildkamp i Gerritsgade i Svendborg den 19. April mellem Hipofolk og en Militærpatrulje blev en Mand dræbt af en Haandgranat. Han er nu identificeret som Navigationsskoleelev Erik Dahl Nielsen, der er hjemmehørende i Aarhus. Ved samme Lejlighed dræbtes to Hipofolk. Den ene er Vagtmester Poul Clausen, Svendborg.

Udsejlingsforbudet fra Esbjerg Fiskerihavn er blevet ophævet.

St.Bededag foranstaltede Tyskerne en Razzia i Klampenborg Dyrehave. Nogle Frihedskæmpere, som holdt Øvelser, forsvandt. Tyskerne tog nogle tilfældige Skovgæster med. Vi skal i den Anledning advare mod at optræde for aabenlyst ved Øvelser, da Tyskerne tidligere har lavet Razziaer i Dyrehaven.

Nedennævnte Vogne med danske Numerplader benyttedes af Tyskerne eller deres Haandlangere:

K 586 Ford V 8 (Værnemagten), K.617 Opel Kaptain, K 796 Opel Olympis, K 1873 Chevrolet, K 2043 Chevrolet (Hipo), K 2045 Ford V 8, K 2191 Ford V 8 (Hipo), K 2256 Opel Kaptain, K 2699 Mercedes, K 2802 Opel Kaptain, K 2904 B.M.W., K 3230 Opel Kaptain, K 4769 Chevrolet (Hipo), K 4784 Chevrolet (Hipo), K 4824 Mercedes, K 4936 Chevrolet (Hipo), K 5086 Opel Kaptain, K 5176 Opel Kaptain, K 5575 Ford V 8 (Hipo), K 5768 Opel Kaptain, K 5795 Opel Olympia, K 5943 Opel Olympia, K 5950 D.K.W., K 6250 Opel Super Six, K 6999 Opel Kaptain, K 7380 Opel Super Six, K 1041 Dodge, K 23313 Mercedes, K 23413 Chevrolet, K 23417 Opel Olympia, K 23420 Opel Kaptain, K 23432 Mercedes (Dr.Best), K 23435 Opel Kaptain, K 23442 Mercedes, K 23445 Opel Olympia, K 23446 Mercedes, K 23461 Opel Super Six, K 28002 Mercedes, K 32514 Opel Kaptain, K 35215 Opel Kaptain (Lægeskilt), K 35254 Opel Kaptain, K 35552 Opel Kaptain, K 36912 Mercedes, K 37499 Opel Kaptain, A 5811 Oldsmobile, A 33501 Chevrolet, A 33536 Ford V 8.

Arrestationer: Læge Fibiger Hansen, Sindal, Bankassistent Hans Iversen Toftlund, P. Madsen, Roost og Hans Petersen, Toftlund, Værkmester Büchler Rasmussen, Køge.

Specielt:

Til 530: Oplysninger af den Art gives ikke.

Til 524: Med Hensyn til Deres første Spørgsmaal om Damen: Nej, det er der ikke Holdepunkter for. Deres sidste Spørgsmaal kan ikke besvares i Øjeblikket.

Til 69: Det man ikke besvares nu.

Til 936: Det er meget svært at svare paa, naar man ikke kender Forholdet til Bunds.

Til L.J.: Bartender Albert Pless, der blev myrdet paa Hjørnet af Istedgade og Gasværksvej og frarøvet sine Penge, kendes af os som en god dansk Mand. Muligheden for en Hipo-Forbrydelse er til Stede.

Til Lassen: De skal ikke gøre Forsøg paa at "rense" Blomstermanden. Han findes i Kartoteket.

Tyske Flaadeenheder til Køge.

I de sidste Dage er der ankommet ialt 9 tyske Torpedobaade og Jagere til Køge. De skal øjensynlig have fast Station i Køge. Der er blevet lagt elektriske Kabler ombord, og en Del af Mandskabet er indlogeret paa Politistationen, som aabenbart skal være Hovedkvarter. Skibene havde iøvrigt medbragt Kontorinventar, saaledes flotte Mahognyskriveborde, Lampekupler o.l., og der ventes yderligere 8 Skibe til Køge. Det er alt, hvad Havnen kan rumme.

De 9 tyske Marinefartøjer havde civile Flygtninge i stort Tal ombord, og disse er ogsaa indkvarteret i Køge.

Jernbanesabotagen i de sidste Dage.

Torsdag Morgen og Formiddag fandt der flere Sprængninger Sted paa Strækninger omkring Herning baade mod Viborg og mod Skern. Ved Sporet til Søby Brunkulsleje paa Strækningen Herning-Brande eksploderede Bomber under et Tog, hvorved der blev afsporet syv Vogne. Først i Løbet af Søndagen lykkedes det at faa gjort Strækningen klar igen. Banestrækningen fra Tommerup til Assens har igen været udsat for Sprængninger ved Næstved, Glamsbjerg og Flemløse.

Fredag Morgen var der kraftige Sprængninger mellem Næstved og Lov. En Del Skinner blev sprængt bort, og Sporene var spærrede til et Stykke op paa Formiddagen. Over Middag var der nye Sprængninger paa den samme Strækning, og først i Løbet af Aftenen lykkedes det at faa gjort det ene Spor klart.

I Løbet af Fredagen var der et større Antal Sprængninger i Nærheden af Holstebro, ved Sønderport, Bur og Hjerm. Der maatte udveksles mere end 75 Skinner.

Mellem Fredag og Lørdag skete der Sprængninger under Tog mellem Brande og hyregod. Toget bestod af tomme Vogne, der skulde bruges tillæsning i Karup.

Videre er der sket en Del Sprængninger i Nærheden af Silkeborg, ved Borris og Troldhede og paa forskellige Strækninger og Stationer paa fynske Privatbaner, samt paa Vejle-Grindsted-Banen og Horsens-Silkeborg-Banen.

Lørdag Morgen var der en Del Sprængninger i Sporskifter paa Nørre Sundby Station.

De mange omfattende Reparationsarbejder mellem Aalborg og Svendstrup, Aarhus og Hinnerup samt mellem Kolding og Esbjerg har medført, at Enkelt-sporkørselen paa disse Strækninger er blevet konstant.

Den tyske Offentlighed forberedt paa Kapitulationen.

Den tyske Offentlighed fik i Aftes for første Gang virkelig Besked om den forestaaende tyske Kapitulation. Den tyske Radiokommentator oplæste over Hamburg Radio et Budskab til det tyske Folk, hvori det hed, at Krigen nu gik mod sin Slutning. Denne Afslutning kan komme i Morgen, sagde han! Det mest overraskende i Budskabet var, at der ikke blev gjort nogen Anstregelser for at tage Hensyn til Hitler og andre nazistiske Ledere, og der var ikke Tale om, at man gav det tyske Folk Løfte om en Genopstaaen af Nationalsocialismen. Fra allieret Side tolker man dette som et Ønske om, at man ikke paa nogen Maade vil støde de Allierede, som maaske nu er ved at træffe en endelig Afgørelse.

S L U T

Information

1. Maj

Den frie danske Nyhedstjeneste

1945

Grev **Folke Bernadotte** er tidligt i Morges med Flyvemaskine vendt tilbage til Sverige. Det Budskab, Greven bringer med sig efter i Gaar i København at have forhandlet med Udsendinge fra Rigsminister **Himmler**, der sammen med Oberfeldmarskal **Busch** og Storadmiral **Dönitz** opholdt sig i Lübeck, er gennem det svenske Udenrigsministerium overrakt de allierede Gesandtskaber i Stockholm. Først hen paa Eftermiddagen kan Himmlers nye Tilbud om Tysklands endelige Kapitulation forventes at komme til Behandling mellem de allierede Landes Regeringschefer.

Der vil saaledes gaa endnu en Dag eller maaske mere, inden man kan forvente en endelig Klaring paa de mange Rygter og Formodninger, som har præget de sidste Døgn.

Flere Provinsbyer er rømmet. I Horsens patruljerer dansk Politi i Uniform paa Gaderne efter tysk Ønske, og de tyske Tropper er trukket tilbage til Kaserne. Lignende Meddelelser strømmer ind fra en Række andre Provinsbyer.

I Roskilde gik de tyske Vagtsoldater, som ledsagede et Hold politiske Fanger fra Frøslev, der skulde til Sverige, igennem Waggonerne og meddelte, at for deres Skyld kunde Fangerne gaa, hvorhen de vilde, for nu var der jo Fred!

I København foretager Gestapofolkene Oprydninger i deres forskellige Kontorer. I Boghandlernes Hus smed Tyskerne alle Dokumenter ned i Gaarden og satte Ild paa. Hipoerne er trukket i SS-Uniformer, og der anlægges Skydestillinger omkring Politigaarden. En Del af Hipoerne er gaaet under Jorden.

Kendsgerningen bag ved disse Begivenheder synes at være, at Rømningen i Principet er vedtaget, men først vil blive gennemført over hele Landet, naar Kapitulationen har fundet Sted.

Den danske Modstandsbevægelse bevarer Hovedet koldt og lader sig ikke provokere. Netop i disse sidste Timer, før det tyske Sammenbrud erkendes som en Realitet, er det afgørende nødvendigt, at Disciplinen opretholdes.

Ikke et Skud og ikke en Salve før Ordren kommer fra ansvarlig Side.

Den frie danske Nyhedstjeneste
INFORMATION

Information

Side 1. INFORMATION Nr.470. 2.Maj 1945. NORDISK NYHEDSTJENESTE Nr.435.

Eftertryk med Kildeangivelse forbudt.

Den endelige Bekræftelse paa Hitlers Død, som blev udsendt sent i Aftes over de tyske Radiostationer, har fremskyndet de verdenspolitiske Begivenheder, som har været under Udvikling siden Himmler i Slutningen af sidste Uge fremkom med sit første Tilbud om Kapitulation. Sandheden bag Storadmiral Dönitz' historiske Udtalelse synes at være den, at Hitler har været ude af Stand til at træffe Beslutninger af nogen Art, siden han midt i sidste Uge fik et nyt Tilfælde af Hjerneblødning. Hvornaar Døden er indtraadt, er endnu uklar, men der er ingen som helst Tvivl om, at Tysklands Kapitulation er blevet vedtaget paa Mødet mellem Himmler, Dönitz og Generalfeltmarskal Busch, som INF i Gaar meddelte havde været afholdt i Lübeck for nogle Dage siden. Grev Folke Bernadotte, som var i Sønderjylland paa samme Tid, som Mødet i Lübeck blev afholdt, blev opfordret til at være Mellemlid mellem de allierede Nationers Regeringer og Tyskland. Det svenske Udenrigsministeriums Embedsmænd, som blev tilkaldt, efter at Grev Bernadotte vendte tiobage fra Sønderjylland, opholder sig stadig i København for at varetage de tekniske Opgaver i Forbindelse med Kapitulationsforhandlingerne.

Som vi skrev i Gaar, er det muligt, der gaar endnu nogle Dage, idet Udenrigsministrene fra de allierede Lande, som for Tiden opholder sig i San Francisco, sikkert skal hjem til Forhandlinger i deres respektive Hovedstæder, før der kan foreligge en endelig Afgørelse. Storadmiral Dönitz' Udtalelse om, at Krigen vil blive fortsat, skal sikkert opfattes som et Forsøg paa at forhindre lokale Kapitulationer og Kaos. Den Kendsgerning, at Montgomery endnu ikke har givet Ordre til Angreb mod Hamburg, men i

(Fortsættes Side 2)

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Situationen	Side 1-2-3	Gestapo-Razzia paa Bandholm	Side 10-11
Frihedsbevægelsen tynder ud i Hipo-Bandens Rækker	" 3	I faa Linjer	" 12-13
Sabotagevagt skudt af Kollega	" 3-4	Hitler	" 13-14
Hipo'erne stillede op til Fotografering	" 4	Fra Storadmiral til Fører	" 14
Generaldirektør zum kalten Fuss	" 5-6	Den første allierede Krigskorrespondent i Danmark	" 15
Russisk Dolimentation ...	" 6-7-8-9-10	Jernbanesabotagen	" 16
	Sidste	"Information"s Fremtid.	" 16-17

Stedet lader sine Tropper rykke frem mod Lübeck og mod Slesvig-Holsten, kan maaske give et Fingerpeg for Udviklingen i de kommende Timer. Bagved denne Tøven ligger der sikkert Forventninger om Hamburgs Kapitulation. Kommer en saadan i Stand, vil det føre vidtrækkende Konsekvenser med sig for hele den nordlige Front.

I Danmark er Tyskernes Optræden præget af Vilkaarlighed og nogen Forvirring. Mange Steder i Landet kan man karakterisere Situationen som den rene Opløsning. Det ser ud til, at den tyske Ledelse til det sidste prøver at holde Grebet fast, indtil den endelige Afgørelse foreligger. Dr. Best er paa Vej til Konference med Storadmiral Dönitz, der, saavidt vi erfarer, stadig opholder sig ved den nordlige Front, antagelig i Lübeck.

Fra en Række danske Byer kommer der Meddelelser om Forhandlinger mellem de tyske Kommandanter og de lokale Myndigheder. Det er et Spørgsmaal, om disse Forhandlinger har Velsignelse fra Højeste Sted indenfor Værnemagten. Meget kunde tyde paa, at de lokale Kommandanter er gaaet ud over deres Kompetence. Begivenhederne i Horsens er karakteristiske for den Planløshed og det Virvar, der raader. Der blev ved Middagstid i Gaar opklæbet Plakater med følgende Indhold:

"Efter Aftale med den tyske Kommandant trækkes de tyske Tropper tilbage fra Gaderne. Danske Myndigheder, Politi og Vagtværn har forpligtet sig til at opretholde Ro og Orden. Befolkningen opfordres til saavidt muligt at opholde sig hjemme, vise Ro og Disciplin og rette sig efter Politiets og Vagtværnets Anvisninger."

Plakaten var underskrevet af Byens Borgmester og havde følgende Tilføjelse:

"Foranstaaende Udtalelse anbefales og tiltrædes af Danmarks Frihedsraads Lokalmomite for Horsens."

Vor Korrespondent meddeler endvidere, at den forhenværende Kaptajn i Fremmedlegionen Niels Hjelmfeldt er konstitueret som Politimester i Stedet for Politimester Krause, der er bortrejst.

Der var stort Røre i Byen. Alle Flag blev hejst, og Politistationen var et Blomsterhav. I Løbet af Eftermiddagen kom 80 Politimænd paa Gaden i Uniform, efter at der havde været afholdt en Parole paa Politistationen. Der forefaldt ikke Episoder af nogen Art. Tirsdag Aften skete der imidlertid en Vending i Forholdene. De opklæbede Plakater blev overklæbet. Der ytres Tvivl om, hvorvidt de virkelig var opsat efter Aftale med den tyske Kommandant. Det danske Politi blev trukket tilbage, og der blev optaget Forhandlinger mellem de danske Myndigheder og den tyske Kommandant om Muligheder for at indføre Spærretid i Byen for at undgaa Episoder.

Ved Forhandlinger, der Tirsdag Formiddag er ført mellem Amtmand Gustav Toft, Borgmester Calum og de tyske Garnisonskommandanter i Næstved, Præstø og Vordingborg, vedtoges det ikke at fikse noget bestemt Tidspunkt for eventuel Kapitulations Ikrafttræden. Derimod traf man den Aftale med den tyske Garnisonskommandant i Næstved, Major Hokkerup, at den tyske Værnemagt i Næstved, der bestaar af ca. 2700 Mand, naar Kapitulationen indtræder, skal føres til Garderhusarkasernen og interneres uden Vaaben, saaledes at de forskellige Bygninger i Næstved, der i Øjeblikket er belagt med Værnemagts Militær, frigøres. Værnemagten garanterer derefter for, at der ikke vil ske nogen Blodsudgydelse.

Mandag Aften havde Vagtkommandøren i Holstebro en Samtale med den øverste tyske Kommandant paa Stedet. Den tyske Kommandant indrømmede visse Lettelser, bl.a. besluttede man at inddrage Udgangstilladelserne for de tyske Soldater. De tyske Vagter foran de offentlige Bygninger og det tyske Kvarter blev opretholdt. Rygter om, at tyske Soldater i Struer og Holstebro skulde have overgivet deres Vaaben til Vagtværnet, er ubegrundet.

I Fredericia var der Tirsdag Formiddag Flagdemonstrationer, som fandt deres Kulmination foran den danske Garnisons Kommandogaard. Unge Mennesker trængte ind og rejste Kommandogaardens Flagstang, der siden Hærens Opløsning har været nedlagt. Der samledes et stort Opløb, som helt spærrede Gaden. Da man ikke fandt noget Flag, og da to Hipo-Folk viste sig, spredtes Mængden langsomt. Tirsdag Eftermiddag spredtes Løbesedler ud over Byen. Ordlyden var følgende:

"Opraab fra Frihedsraadet. - Vi opfordrer indtrængende Fredericias Borgere til i den nuværende vanskelige Situation at opretholde Ro og Disciplin, undgaa Sannenstimlen paa Gaden, afholde sig fra Demonstrationer af enhver Art. Frihedsbevægelsen følger nøje Udviklingen og vil give Befolkningen alle fornødne Instruktioner. - Frihedsraadets Lokalkomite for Fredericia."

INFORMATION gentager sin Opfordring om ikke at begaa uoverlagte Handlinger, men bevare Ro og Disciplin og ikke gaa til Enkeltaktioner.

Afgørelsen er paa Vej.

Ikke et Skud og ikke en Salve før Ordren kommer.

Frihedsbevægelsen tynder ud i Hipo-Bandens Rækker.

Efter at Hipo-Banditterne saa sent som i Mandags optraadte i deres sorte Uniform og foranstaltede en Række Provokationer rundt om i Byen kunde man i Gaar se en hel Del Hipo-Folk iført tyske Værnemagts-Uniformer. Den uhyggelige Bandes Medlemmer søger aabenbart nu at unddrage sig Ansvar for alle begaaede Skændselsgerninger ved at dølge sig som "Kapitulanter" i de tyske Soldaters Rækker. Frihedsbevægelsen er imidlertid ikke uden Midler til at hindre, at dette sker, og iøvrigt fortsættes Likvidationerne af Hipo'er i stigende Tempo.

Saaledes blev som omtalt i Gaar Vagtmester Leo Sørensen skudt ned og dræbt paa Vestre Boulevard. Hans Ledsager, en anden Hipo-Mand, blev haardt saaret. Videre blev den 37-aarige Hipo-Mand, "Kontorchef" Harnø Mandag Aften likvideret i sin Lejlighed i Dronningens Tværgade 35, mens hans Kone blev saaret. Endelig kan det anføres, at Stikkeren Johannes Fogh Nielsen, der blev likvideret paa Rodosvej i Sundby, var en af Hipo'ernes flittigste Meddelere.

Iøvrigt er Vagtmester Elo Drackner og Kriminalsekretær Minks, der begge gjorde Tjeneste i Hipo-Korpset, blevet likvideret i Løbet af Mandagen, men nærmere Enklitheder om disse Likvideringer savnes.

Sabotagevagt skudt af en Kollega ved Vaadeskud.

De sidste Dages Begivenheder har ogsaa taget stærkt paa de faa Sabotage-

vagter, som endnu er tilbage, og Nervøsiteten blandt dem begynder at gøre sig gældende.

Foran Maskinfabrikken "Hamlet" paa Skøjtevej i Kastrup gik fire Vagter deres vanlige Ronde i Gaasegang. Den si-ste i Rækken var en Dreng paa 16 Aar. Han gik hele Tiden og pillede nervøst ved sin Pistol og det endte naturligvis med, at den gik af. Projektilet borede sig gennem Ryggen paa Kammeraten foran, saarede Nr.2 i Skulderen og gav endelig Fløjmanden et Strejfskud i Hoften.

De to af Sabotagevagterne blev bragt til Feltlazarettet, men paa Vejen hertil døde den ene. Fløjmanden blev behandlet paa St.Elisabeths Hospital.

Hipo'erne stillede op til Fotografering.

Forleden mødte nogle Vandrefugle eller Turister op i Hipo-Hovedkvarteret i Ringsted og fortalte høfligt, at de skulde paa Ferierejse til Jylland, og nu vilde de gerne spørge, om Hipo'erne mente, at de kunde tage Fotografiapparater med og fotografere, hvor de kom frem. De var meget interesserede Amatørfotografer.

Hipo'erne troede ikke, det kunde gøre noget, men mente alligevel, at det var bedst at spørge paa højere Sted. Det hele blev til, at Vandrefuglene kom i venlig Snak med Hipo-Folkene, og de foreslog tilsidst, at Hipo'erne skulde lade sig fotografere sammen med Selskabet. De vilde saa senere sende Billederne. Selskabet blev stillet op, og der blev taget flere Billeder. Alle skiltes i god Forstaaelse.

Da "Vandrefuglene" kom udenfor, bemærkede den ene af dem lettet: "Naa, det var godt, nu har vi da dem til Opgøret!"

Den første Udsendelse fra den frie danske Radio. Studenternes Efterretningstjeneste og INFORMATION har paabegynde de første udsendte Radioudsendelser efter fem Aar.

Den frie danske Radio blev i Gaar en Kendsgerning. Studenternes Efterretningstjeneste har gennem de sidste Maaneder opbygget en Senderstation, og den er nu stillet til Raadighed for Modstandsbevægelsen, saaledes at INF med sine Nyheder betjener Stationen og derigennem i de sidste Timer før Tysklands endelige Sammenbrud kan holde Offentligheden underrettet om Begivenhedernes Udvikling. Radiostationen sender i 41 Meter-Baandet.

I Gaar Tirsdag den 1.Maj 1945, Kl.22.00 lød for første Gang igen det frie Ord gennem Æteren fra Danmark. De Meddelelser, der blev sendt i de første to Udsendelser Kl.22 og Kl.23 i Aftes, var INF's Oplysninger om de sidste Døgn's Begivenheder. Den frie danske Radio sluttede med at opfordre Befolkningen til Ro og Koldblodighed, for netop nu er det af afgørende Betydning at gøre det rigtige.

Den nye Station sender igen Kl. 15 i Dag, og vil derefter indtil videre bliver meddelt, komme hver fulde Time med de Nyheder, der foreligger. Bestræbelserne gaar ud paa at skære igennem alle Rygter og Formodninger og meddele Lytterne Kendsgjerningerne om Situationen i Danmark i Dag. Saa snart den tysk-kontrollerede Radio i Danmark igen sender uden Censur, vil den frie danske Radio indstille sine Udsendelser. Dens Opgaver vil da

være afsluttet.

Den frie danske Radio-sender ligger "et eller andet Sted" i Danmark. Dens Opgave er først og fremmest at betjene dansk Omraade og saavidt muligt ogsaa den frie Verden.

INF opfordrer sine Læsere til af Hensyn til den frie danske Radios Teknik at sende Oplysninger om, hvordan Udsendelserne gaar igennem.

Generaldirektør zum kalten Fuss.

Det er de kolde Fødders Tid. Det er de sirlige Omskrivningers og de lange Søforklaringers Tid. Adskillige Steder rettes der an til varmt Fodbad. En af de aktiveste Attentister i Danmark, saa aktiv at Betegnelsen Kollaboratør sidder bedre, er for Tiden i færd med at udarbejde sit Fodbad. Generaldirektør for de danske Statsbaner P. Knutzen udsender i nær Fremtid et fortroligt Memorandum, der behandler Forholdet mellem Tyskerne og den dansk-tyske Forening og i det hele taget motiverer, forklarer, omskriver, tyder, fortolker, indrømmer, gendriver, balancerer indtil den helt store Søsye.

Det vil af dette Memorandum fremgaa, at Knutzen aldrig selv har villet være Formand for Dansk-tysk Forening, men i Realiteten er blevet tvunget dertil af Regeringen. De Foredrag, som Direktøren serievis har holdt i Tyskland for meget fornemme Kredse, hvis mest prominente Navne han dog har følt sig foranlediget til at stryge af det oprindelige Manuskript, har bl.a. tilsigtet at tage, de danske Fagforeninger i Forsvar, ligesom det i andre Tilfælde opnaaedes at ændre Tyskernes Indstilling over for Socialdemokraterne, som de (Tyskerne) i Begyndelsen saa paa med saa stor Mistro, at en Indgriben kunde befrygtes! Iøvrigt refereres i dette Memorandum Hr. Generaldirektørens mange Samtaler med ledende Nationalsocialister, Dr. Goebbels f.Eks., den berygtede Dr. Draeger (Lederen af Nordische Verbindungsstelle) m.fl., og det gaar som en rød Traad gennem hele Fremstillingen, at Peter Knutzen ene og alene har Æren for DNSAP's Nederlag i Danmark. Sit Forhold til de danske Nationalsocialister understreger han paa denne Maade: Gesandten inviterede mig (efter at "Fædrelandet" havde angrebet ham for ikke at være nazistisk nok) alene og glattede ud, hvad der for saa vidt var overflødigt, som det aldeles ikke var mig ukært at blive angrebet i "Fædrelandet". Iøvrigt gaar Memorandum-Knutzen uden Omsvøb ind for den attentistiske Politik's Ide, hvis Parole kan karakteriseres saaledes: Ro og Orden, saa længe Krigen varer, derefter Forhandling om Fremtiden. Som det vil ses, er det Parolens Forudsætning, at Tyskerne vinder Krigen, og for at opnaa de største Fordele gælder det om at vinde Herrefolkets Gunst. Ideen i Skriftet er at tilsløre den Kendsgerning, at der findes to Former for Attentisme - nemlig den passive og den aktive. Begge er forkastelige, men den aktive Attentisme er ganske simpelt identisk med Kollaborationisme. Generaldirektøren vil gøre det til eet Begreb og dækker sig til dette Formaal bag dødt Papir og døde Formularer.

Af særlig Interesse er følgende Skildring: "Kort efter (Stiftelsen af Dansk-tysk Forening) ønskede Udenrigsministeriet, at jeg til Sekretær skulde antage Louis v.Kohl. Jeg henviste til, at der allerede var antaget en af Statsbanernes Embedsmænd som Sekretær, og jeg fastholdt dette Standpunkt, ikke mindst efter at have haft et Besøg af Hr. Kohl, der præ-

senterede sig som Nationalsocialist. Iøvrigt havde han, saavidt jeg vidste, en Tilknytning til det tyske Gesandtskab. Da jeg refererede dette for Scavenius, erklærede han, at Hr. Kohl til ham havde sagt, at han ikke var Nationalsocialist. Derefter kom der Vanskeligheder med Foreningens Næstformand, Overretssagfører Grev Ahlefeldt Laurvig, som uden om mig havde plejet Forhandlinger med Minister Yde. Efter et Møde hos Scavenius, hvor ogsaa Direktørerne Kraft og Chr. H. Olesen deltog, tog Scavenius Afstand fra Yde, og Næstformanden trak sig ud af Foreningen."

Der bliver i den kommende Tid rig Lejlighed til for aabent Tæppe at beskæftige sig med Dansk-tysk Forenings Ledere og Medlemmer og ikke mindst med Foreningens Virksomhed i det hele. Generaldirektørens store Søsyesforklaring er et karakteristisk Udtryk for Stemningen hos de Danske, der under Besættelsen har gaaet Tyskernes Ærinde. Nu dækker de sig bag Vedtægter og Formler, som Tyskerne gennemtvang. Aanden i den danske Modstandsbevægelse har de følt sig fremmede over for.

Tyskland har over for Danmark ikke draget nogen som helst Konsekvenser af den ifølge Versailles-Traktaten foretagne Afstaaelse af tysk Territorium, men tværtimod oprettet et loyalt og venskabeligt Forhold til Danmark. Vi har ikke stillet nogensomhelst Fordringer om en Revision, men har sluttet en Ikke-Angrebspagt med Danmark. Forholdet til denne Stat er dermed indstillet paa et uforanderlig loyalt og venskabeligt Samarbejde.

Hitler den 6.Oktobre 1939.

Russisk Dokumentation.

Det fortrinlige danske Blad "Fremtiden", som udgives af Dansk Presse-tjeneste Stockholm, bringer i sit sidste Nummer under ovenstaaende Overskrift følgende Helsingfors-Brev skrevet af A.Rasten:

Der foregaar i Øjeblikket i den nordøstlige Del af Skandinavien en politisk Udvikling, som de øvrige nordiske Lande har Anledning til at følge med den største Opmærksomhed. Det er en Udvikling, som særlig er egnet til at give de Kredse en Anskuelsesundervisning i russisk Udenrigspolitik, der hidtil har betragtet denne Politik med aaben Mistro og paa Trods af den Kendsgerning, at Sovjetrusland gennem sin militære Indsats har reddet Europa fra nazistisk Undertrykkelse, stadig nærer Fordomme mod Oprigtigheden af en liberal russisk Politik over for de smaa Lande.

Det er nu henved syv Maaneder siden, Finland undertegnede Vaabenstilstanden i Moskva. Mellem denne Dato og det finske Rigsdagsvalg i Marts er der foregaaet en Udvikling i Landet, som dementerer alle Forudsigelser og Spekulationer om, at Vaabenstilstanden skulde være Begyndelsen til Enden for Finlands Selvstændighed og nationale Frihed. En Udvikling, der jævnsides med Hændelserne i Rumænien og Ungarn er en Bekræftelse paa, at Rusland agter at virkeliggøre sine Hensigter om at respektere ogsaa de tidligere Fjendelandes Suverænitæt. Og en Udvikling, der tillige viser, at den finsk-russiske Vaabenstilstand ikke, hvad mange frygtede, har været

Indkørselsporten for Kommunismen i Finland. Landet er ikke blevet kommunistisk, fordi det kommunistiske Parti har opnaaet henved 25 % af Rigsdagsmandaterne. Og de brogerlige Partier er ikke blevet løbet over Ende, fordi de har mistet 14 Mandater.

Enkelte Træk vil vise, hvorledes Sovjetrusland respekterer Finlands Selvstændighed. Det vigtige Spørgsmaal om Afstraffelsen af Krigsforbrydere har Kontrolkommissionen overladt til Finland selv at mestre. Krigsforbryderne afhøres og dømmes af finske Domstole. Dommene svarer ikke til, hvad en russisk Krigsret vilde vurdere Mord paa Fanger efter. Rusland har lagt det i Finnernes egne Hænder at klare op med de krigsansvarlige Politikere, med Udrensningen af de antidemokratiske Elementer inden for Embeds- og Tjenestemandskorpset og med en tilsvarende Udrensning af det stærkt kompromitterede Statspoliti. I disse Henseender har den finske Regering foretaget tre vigtige Skridt: Den har nedsat en Kommission, som skal udrede hele den finske Udenrigspolitik siden 1938. Den har udpeget en anden Kommission, som skal undersøge Statspolitiets Forhold, specielt dets Samarbejde med Gestapo. Og den har før Valget foretaget en Aktion for at forhindre, at de af Krigspolitikken kompromitterede Rigsdagsmæng blev genvalgt til Parlamentet. Den udenrigspolitiske Kommission arbejder ret hurtigt, men hæmmes af, at en Del vigtige Dokumenter er forsvundet fra de ministerielle Arkiver. Undersøgelsen af Statspolitiets Forhold har endnu ikke givet Resultat. Nylig har en opsigtsvækkende politisk Flugt fra Statspolitiet kunnet lade sig arrangere. Aktionen for Udrensningen blandt Rigsdagsmændene har givet et relativt tilfredsstillende Resultat, hvorved Finlands Relationer til Sovjetrusland væsentligt forbedredes.

Man kan ogsaa nævne et Par Ting af mere upolitisk Art. Russiske Kulturrepræsentanter og Kunstnere har faaet Kontakt med Helsingfors-Befolkningen; de faa russiske Soldaters Nærværelse i Byens Gader er præget af Tilbageholdenhed, og der foregaar ingen Masseopkøb i Butikkerne som i de tyske Soldaters Tid.

Trods disse Beviser for Oprigtigheden i Ruslands Ønske om at respektere Finlands nationale Følelser, hersker der stadig i brede finske Lag en udpræget Mistæksomhed mod Sovjetrusland. Paa det militære Omraade hænger den finske Frygt i Særdeleshed sammen med Afstaaelsen af Parkkala-Området som russisk Støttepunkt. En russisk militær Base saa nær Landets Hovedstad tages som et truende Tegn. Hvilken Trusel kan der ligge i, at Rusland søger at forhindre fremtidige Angreb fra en besejret Nabomagt? Hvilken Trusel ligger der i, at Ungarn, Rumænien og Tyskland maa afstaa Base-Områder til de allierede? Det kan kun være en Trusel mod nye Angribertendenser.

Økonomisk har man frygtet, at Skadeserstatningerne med Hensigt var fastsat saa højt, at de skulde overstige Finlands Evner og saaledes forarsage Indskriden fra russisk Side. Videre frygter man for, at den Kontrol af Industriernes Kapacitet og Omsætning under de sidste fem Aar, som er begyndt, skal medføre Indsættelse af russiske Kommissærer i de paagældende Virksomheder.

Realiteterne bag alt dette er i Korthed, at Rusland gennem Kontrollen af de enkelte Industri-, Skibsfarts- og Handelsvirksomheder maa gardere sig imod, at der forsøges Obstruktion mod Vaabenstilstanden. Og dernæst den afgørende Omstændighed, at Rusland ikke havde behovet nogen Vaabenstilstands-Overenskomst for at okkupere Finland og gore det til en russisk

Republik. Om ikke af andre Grunde saa for at undgaa en Gentagelse af tyske Erfaringer er Rusland interesseret i, at Finland netop bevarer sin Selvstændighed og sit nationale Liv. Rusland kan ikke have afsluttet Krig med Finland i den Hensigt at begynde en Krig efter Mønster fra de tysk-okkuperede Lande. Rusland behøver Fred. Mange Aars Fred. Det behøver en fredelig Nabo, der uhindret søger at erstatte det nogle af de Tab, Sovjetunionen har lidt under den finsk-tyske Krig imod den.

Ogsaa Finland har lidt Tab under Krigen. Men de samlede finske Tab, siger man fra russisk Side, er kun en ringe Del af, hvad Leningrad mistede i Menneskeliv under den tysk-finske Belejring. Disse Tab har ikke gjort Russerne hadefulde over for Finland. Det er i det hele taget et af de mest bemærkelsesværdige Indtryk, man faar under Samtaler med Russerne, at Tanken om Hævn for de Lidelser, Rusland har udstaaet under Krigen, ligger dem fjernere end den gør for de fleste i de okkuperede Lande. Det er ikke Hævn, men Straf over Nazisterne, man ønsker. Ligesaa udpræget er en russisk Tillig til, at en demokratisk Verdensopbygning med internationalt Samarbejde er ikke bare paakrævet, men ogsaa i høj Grad mulig.

Men Rusland behøver ogsaa Beviser for, at denne Samarbejdsvilje over for de smaa Nationer er gensidig, og at Gensidigheden er ægte. Saadanne Beviser forekommer paa fremskridtsvenlige Hold i Finland. I sig selv er imidlertid det iøvrigt gunstige Rigsdagsvalg ikke noget Bevis i denne Retning. Beviserne skal føres under det kommende Rigsdagsarbejde. Og først og fremmest skal Beviset føres gennem de brogerlige Krodses Holdning til Sovjetunionen.

En Omvurdering af Sovjetunionen maa til. Det rækker ikke med den Omvurdering, der under Krigen har fundet Sted af Ruslands militære Evner. Det borgerlige Samfund maa gøre sig det Besvær at sætte sig ind i Forudsætningerne for, at disse militære Sejre har kunnet finde Sted. Gamle Fordomme maa revideres. Det gælder først og fremmest den Fordom, der knytter sig til Formerne for den kommunistiske Revolution i Rusland, og som er en af de Fordomme, der allermost har lammet en retfærdig Opfattelse af den russiske Statsform. Efter en Krig, der takket være den tyske Krigsførelse har kostet Millioner af sagesløse Menneskeliv. Man maa se at komme bort fra Sammenligninger mellem den russiske Statsform og det nazityske Diktatur. Det er en Sammenligning, der falder bort af sig selv, naar man betragter det tyske Diktators Følger efter 12 Aars Regime, og de Resultater, den russiske Revolution har bragt. Det tyske Diktatur har kostet hele Menneskeheden ufattelige Lidelser og Oceaner af Blod og Taarer. Den russiske Statsform har reddet Europa og hele Verden fra Snese af Aars Undertrykkelse og turde alene derigennem have bevist sin Levekraft og Berettigelse.

Imidlertid kan det med en vis Ret siges, at Finlands nære Beliggenhed ved Sovjet har været en Hindring for en positiv og objektiv Bedømmelse af Ruslands udenrigspolitiske Intentioner. Det samme kan ikke med Rimelighed siges om svensk Holdning til Sovjetunionen. Sverige har været i den lykkelige Situation, at det under hele Krigen har haft Lejlighed til at følge Udviklingen fra alle Hold, men alligevel kan man ikke i de borgerlige og brede svenske Lag spore væsentlig Mentalitets- eller Opfattelsesforandring i Forholdet til russisk Politik. Dette er bl.a. meget tydeligt kommet til Udtryk i den forløbne Periode efter den finsk-russiske Vaabenstilstand og i Særdeleshed i Tidsrummet omkring det finske Rigsdagsvalg. I visse Dele af den borgerlige svenske Presse er der ført og føres stadig

et saa mistænksomt Sprog over for Ruslands Hensigter med Finland, at man skulde tro, det maatte bero paa Uvidenhed om de virkelige Forhold.

Fra svensk Højrepresses Side førtes der i Dagene før det finske Valg en antirussisk Mistæneliggørelseskampagne, som ikke alene var til Skade for det Indtryk, man paa russisk og andet Hold har af den svenske Neutralitet, men i høj Grad ogsaa indebar Risiko for det russisk-finske Forhold. Det er ikke for meget sagt, at svensk Presse i sine polemiske Indlæg til Tider har været mere finsk end Ægtfinnerne selv. Paa finsk Hold har man ofte følt sig forurettet over den Iver, hvormed den liberale svenske Presse under Krigens Gang har understøttet Opfordringerne til Finland om at træde ud af Krigen. Med endnu større Ret kunde man fra finsk Side føle sig traadt for nær ved visse svenske Blades Forsøg paa at retfærdiggøre den finske Mistænksomhed over for Rusland.

Paa denne Baggrund er det saa meget mærkeligere at iagttage den varme Interesse, hvormed man fra svensk Side omfatter det kommende Handelssamkvem med Sovjetrusland. Selv meget liberale Blade synes til Udgangspunkt for Forholdet til Sovjetrusland først og fremmest at opstille de Chancer, svensk Industri og Eksport muligvis vil faa i det Handelsudbytte, der ogsaa for Rusland er en Nødvendighed efter Krigen. Hvad der først og fremmest er iøjnefaldende i svensk Indstilling til Sovjetrusland er Forvekslingen af Formodningen om Ruslands udenrigspolitiske Hensigter og de Kendsgerninger, der allerede taler deres tydelige Sprog om de russiske Realiteter. Naar man i Dag i Sverige skriver om skandinavisk Blokdannelse omkring Sverige og om en Genoptagelse af Førkrigstidens Neutralitetspolitik, synes man at undervurdere dels Aarsagerne til Sveriges lykkelige Hævdelse af sin Neutralitet og dels den realitetsbetonede udenrigspolitiske Omskoling, der i Danmark og Norge har fundet Sted under Indtryk af Felttoget mod Nazismen.

Erkendelsen af Sovjetunionen som en med Amerika og England i alle Henseender ligestillet Verdensmagt er en meget vigtig Forudsætning for en klar Bedømmelse af det russiske Samfund og russisk Udenrigspolitik. Det er ikke mindre vigtigt for Rusland at sikre sig Bastioner i Balticum og Finland, end det er for England at kontrollere Gibraltar og Singapore og for Amerika at have Fæste i Stillehavet. De to sidstnævnte Fald betragter man ogsaa i Sverige som en Selvfølge, der er afgørende for Verdensfreden, mens de russiske Sikkerhedsforanstaltninger er Genstand for pessimistiske Betragtninger. Englands Indien-Politik og Amerikas Neger-Politik vækker ikke den samme Forbitrelse som Ruslands Politik over for Finland, skønt denne vist kan siges at være mere forbilledlig.

Det Danmark, der befinder sig uden for Landets Grænser, har faaet en ganske god Opfattelse af den russiske Udenrigspolitik, men ogsaa i Hjemlandet har der fundet en Udvikling Sted, som lover godt for det kommende Samarbejde mellem Danmark og Rusland. Fra russisk Side er det mere end et Slagord, naar man aabent og offentligt anerkender det danske Folk som allieret. Fra russisk Side nærer man den største Respekt for det danske Demokrati. I mange Henseender betragter man Danmark som et Foregangsland for den demokratiske Verden. Man nærer ikke mindste Ønske om nogen kommunistisk Omvæltning i Danmark saa lidt som i andre Lande, om ikke en saadan Evolution er baseret paa Folkets egen Stræben. Hvad man ønsker og venter, er en fuldt politisk og menneskelig demokratisk Videreudvikling. Landets Styreform og Partidannelse er indre Anliggender, som man fra russisk Side ikke nærer Forestillinger om at blande sig i. Hvis man paa bor-

gerligt dansk Hold endnu - trods den tyske Propagande - har en Skrækbladet Opfattelse af Sovjet, maa det skyldes den Isolering, i hvilken Danmark trods Radioaflytning og den imponerende underjordiske Presse har befundet sig. Den Reaktion, der kom til Kende efter den tvungne Afbrydelse af Forbindelsen med Rusland i 1941, den Kontakt, Danmarks nuværende Regering har optaget med Sovjet, og de Opfattelser, der har faaet Udtryk i de frie Aviser, tyder dog paa, at store Lag af Landets Befolkning har vurderet Begivenhederne efter disses Indhold. En Vanskelighed er imidlertid den ret sentimentale Opfattelse af Udviklingen i Finland, som uden Tvivl endnu næres paa mange Hold. Indtrykkene fra Finlands Kamp under Vinterkrigen har medført en Fortegning af de senere Begivenheder, som i nogen Grad hindrer en nøgtern Vurdering af Sovjetunionens Politik.

Norge indtager i Forholdet til Sovjetrusland en Særstilling, som er en given Sag paa Baggrund af, at russiske Tropper længe har kæmpet Side om Side med Nordmændene paa norsk Grund. Det norsk-russiske Forhold ligger klarest og mest ligetil i den skandinaviske Kreds. De russiske Tropper er blevet modtaget som Befriere - en Omstændighed, som man forstaar i Danmark, men betragter med Sarkasme i Finland. Og som for Sverige yderligere er egnet til at uddybe en realitetspræget Opfattelse af russisk og skandinavisk Fremtidspolitik.

Det er politisk Anskuelsesundervisning, der foregaar i Finland i Øjeblikket. Det er afgørende for den kommende Tids Udvikling, at man forstaar, hvad der foregaar.

Naar det nu ikke gaar paa nogen anden Maade, saa svinger man pludselig om og siger, at det overhovedet var en Fejl, at Tyskerne var taget til Kirkenæs eller til Narvik - eller nu f.Eks. til Stalingrad. Man maa nu hellere afvente, om det var en strategisk Fejl. Vi mærker det allerede nu paa adskilligt, om det var en Fejl, at vi besatte Ukraine, at vi besatte Krivoj Rogs Ertsomraade, at vi bragte Manganertsen i vore Hænder. Om det virkeligt var en stor Fejl, at vi besatte Kuban-omraadet, som maaske overhovedet er Verdens største Kornkammer.

Hitler den 9.November 1942.

Gestapo-Razzia Bandholm.

Bandholm var Natten til Søndag ude for en større Gestapo-Razzia, efter hvilken ikke mindre end 43 Mennesker blev anholdt. Razziaen foregik baade i Byen og paa Havnen. Af de 43 blev 17 senere frigivet, mens 26 blev bragt videre i Lastbiler. Antagelig er de blevet transporteret til København.

De arresterede Danskere er:

Læge A. Schiermacher, Forvalter Reimer Smidth i Firmaet C. A. Quade, A/S Bandholm Afdeling, den 35-aarige Arbejdsmand William Jensen, Portner Wittendorff, Knuthenborg Park, Medhjælper Svend Erik Wittendorff, Fru Overbetjent Bjørkholm, Kontorist E. Petersen, Kontorist Forstel, Kontorist Dalskov, Lods Larsen-Badse, Smedesvend Hans E. Jørgensen, Medhjælper Otto Nielsen, Kontorist Almar Nielsen, Hotelkarl Jens Andersen, Stations-

arbejder Vagn Hansen, Kaptajn A.Bloksgaard, "Femø Sund", den 10 Mands store Besætning paa C.K.Hansens Damper "Ørnborg" samt nogle af Besætningen fra Damperen "Astrid".

Følgende fik Lov til at gaa efter endt Afhøring:

Bestyrer Lindgaard, Bandholm Trælasthandel, Konsul Wiingaard, Max Larsen, Landmandsbanken, Stationsforstander Schiermacher og dennes Søn, Arbejdsmand Harry Jensen, Fru Hotelforpagter Wissing, Gregers havmand; fire Mand af Besætningen paa M/S "Femø Sund", Skytte Jensen, Knuthenborg Park, og Servitrice Fru Petersen, Parkhotellet..

Den omfattende Razzia begyndte med, at Arbejdsmand Harry Jensen blev kaldt op og tvunget til at vise Gestapofolkene omkring til de Mennesker, man eftersøgte. Ved halvfire-Tiden Søndag Morgen vækkede Gestapo Fisker Friis, Bandholm, og gav ham Ordre til at sejle til Femø med 5-6 Gestapofolk. Ankomsten hertil fandt Sted Klokken halvotte, og Gestapo gik straks om Bord i Postbaaden "Femø Sund", der sejler i Rutefart mellem Øerne. Fire Gestapomænd omringede straks Styrmand Olsen, og med Bajonetter kommanderede de ham agter ud, hvorefter man benyttede samme Fremgangsmaade overfor Kaptajn Bloksgaard, Hovmesteren, Maskinmesteren og Skibets øvrige Besætning. Skibet fik derefter Ordre til at sejle til Bandholm, hvor Besætningen kom i Forhør og senere fik Lov til at gaa med Undtagelse af Kaptajnen. Om de øvrige Arrestationer kan oplyses, at en Del Fodboldspillere Lørdag Aften havde været om Bord paa Damperen "Astrid", der tilhører Rederiet Holm og Vonsyld, og fem af dem kom først fra Borde Søndag Morgen og blev da anholdt af Gestapo. De fem Spillere blev alle arresteret og ført videre. Af Besætningen blev der kun arresteret et Par Mand tillige med hele Besætningen paa Damperen "Ørnborg" med Undtagelse af Skibets Andenmester, som menes at være undsluppet.

I et Pensionat i Panumsgade skaffede Gestapo sig Adgang ved at knalde nogle Vinduesruder. De var i Besiddelse af Kort med Husene indtegnet og med Adresser paa de Folk, der skulde arresteres. Købmand Karl Andersen var ogsaa opført paa denne Liste, men det lykkedes ham at undslippe i sidste Øjeblik kun iført Pyjamas. Da han kom udenfor sit Hus, stod der en tysk Politimand, som han slog ned.. Mens man undersøgte Portnerboligen i Knuthenborg Park, blev det forbudt Portner Wittendorffs Kone at trække i Tøjet. Hele Huset blev i et Par Timer gennemrodet - selv Sengene blev væltet.

Paa Bandholm Hotel, hvor Afhøringerne blev foretaget, maatte de arresterede Danskere i flere Timer staa med Front mod Væggen og med Maskinpistoler i Ryggen. Under Afhøringerne var Arresterterne udsat for Voldshandlinger, saale des fik Lods Larsen-Badse flere Næveslag i Ansigtet. Hotelkarl Jens Andersen fik slynget en Dokumentmappe i Hovedet, saa Blodet flød. Gestapo foretog ogsaa Ransagninger i alle Arresterternes Hjem samt paa Firmaet Quades Kontor i Bandholm, hvor man endog havde opbrudt Penge-skabet.

I Bandholm mener man, at en Stikker, der kalder sig Ingeniør Jensen, og som er Sønderjyde, sandsynligvis er Hovedmanden for Angiveriet. Ham kom til Bandholm omkring 1.Marts fra Nakskov, hvor han skal have opholdt sig fra Oktober 1944.

I FAA LINIER (Indland):

Mandag Eftermiddag besatte Tyskerne alle de kommunale Værker i København med Vagthold, der svarer til den Styrke, som var udkommanderet under Folkestrejken.

En tysk Vagtpatrulje beskød i Mandags en Lastbil, der kom kørende paa Strandvejen i København, læsset med fyldte Benzintromler. De ramte herunder en und Mand, der sad paa Førersædet ved Siden af Chaufføren. Da det viste sig at være en illegal Benzintransport, blev Føreren taget med paa Politigaarden, mens den saarede Mand under Ledsagelse af tyske Politisoldater blev bragt til det tyske Feltlazaret.

Stikkeren Poul Olsen, der Søndag Formiddag blev likvideret i Haveforeningen "Præstemosen" i Hvidovre, var i længere Tid Chauffør ved Shell-Huset, men ved Hipo-Korpsets Oprettelse blev han Chauffør paa Politigaarden.

Som tidligere omtalt er en Del Hipoer forsvundet fra Politigaarden. Det viser sig nu, at mens en Del simpelt hen er deserteret, er andre flyttet til en Lejr i Hareskoven. Hertil har Hipo ogsaa bragt adskillige Arkiver og andre kompromitterende Ting fra Hipovældet paa Politigaarden.

Det kan nu oplyses, at to af de Mænd, som Hipoerne paa bestialsk Maade myrdede paa en Græsplæne paa Islevhusvej, var Frihedskæmpere. Det var den 25-aarige Gartner Kjeld Sivertsen og den 24-aarige Gartnerimedhjælper Poul Erik Larsen. De var begge blevet anholdt et Par Dage i Forvejen af en Hipo-Patrulje i Nærheden af Islevhus Skole, og da de blev fundet i Besiddelse af Pistoler, blev de forinden henrettelsen mishandlet paa det frygteligste. Den tredje myrdede Dansker, Gartnerimedhjælper Nis Philipsen havde ingen Forbindelse med de to andre. Man aner ikke, hvornaar han er anholdt, men det er fastslaaet, at han aldrig havde beskæftiget sig med illegalt Arbejde.

Seks tyske SS'er indfandt sig for nogle Dage siden hos Gaardejer Johs. Kristensen, Slots-Bjergby. Tre af Mændene, hvoraf den ene talte Dansk, trængte ind i Gaardejerens Soveværelse og beskyldte ham for at gemme Vaaben. Da Kristensen benægtede det, blev han truet med Pistoler og udsat for korporlig Overlast. En Karl paa Gaarden var udsat for en lignende Behandling. Efter Aktionen trak SS'erne sig tilbage med Trusel om, at alle paa Gaarden vilde blive skudt, hvis det viste sig, at de alligevel havde gemt Vaaben.

Paa Havnepladsen i Næstved blev det 21-aarige Bud Poul Erik Olsen, Nixvej 4, Mandag Aften skudt ned og myrdet af tyske Vagtposter, mens en Kammerat, han fulgtes med, blev saaret. De har tilsyneladende ikke reageret hurtigt nok paa de tyske Vagtposters Tilraab.

To københavnske Byvagter er blevet anholdt i Gyldenløvesgade og kørt bort af Hipo.

Paa Hotel "Royal"'s Bar i Aarhus blev to Gæster, den 36-aarige Dr. Oluf Peters og en ældre Mand ved Navn Eriksen i Søndags alvorligt saaret af Revolverskud, affyret af ukendte Mænd, der var kommet ind i Baren. Dr. Peters, der blev skudt gennem begge Lunger, er identisk med Snedkersvend Oluf Petersen fra København. Han indtager en ledende Stilling indenfor

den danske Afdeling af det tyske Sikkerhedspoliti.

Karl Kristensen, Kattevad 21 i Aalborg, der for nogen Tid siden blev ført hjem fra Neuengamme, er død paa Sygehuset i Padborg.

I Næstved er Politibetjent Kaj Søren Johansen død. Han blev saaret for nogen Tid siden, da tysk Politi, der vilde arrestere ham, kastede en Haandgranat ind i hans Lejlighed.

Den spanske og den japanske Legation i Berlin er ankommet til København. Bilerne, som det spanske Personale ankom i, bar tydelige Mærker af at være blevet beskudt.

Paa Dommerkontoret i Toftlund ankom den 9. April lidt før Klokken 12 tre tyske Soldater sammen med en Officer, da et Lokale paa Domhuset skulde beslaglægges til Brug for Tyskerne. Mens de møjsommelige Forhandlinger stod paa, hylede Sirenen 12, og Dommer Hind afbrød Forhandlingerne med følgende Ord til sine danske Medarbejdere: "To Minutters Stilhed, mine herrer!" Derpaa rejste Dommeren og de danske Medarbejdere sig op og stod stille i to Minutter. Tyskerne var forbløffede, man sagde intet. Da de to Minutter var gaaet, blev Forhandlingerne genoptaget.

Paa Aalborg-Egnen staar ganske unge Drengene Vagt ved Ledoverskæringerne. Mange Steder er der 8-10 Drengeoldater, og om Aftenen staar de med kun ca. 50 Meters Afstand. I Omegnen stjæler de unge Fyre iøvrigt som Ravne. De bryder ind i Forretninger og gør sig til Gode med Tobaks- og Fødevarer - ja, et enkelt Sted tog de paa en Gaard en levende Gris, som de forsøgte at slagte.

Hitler.

Et europæisk Mareridt er ved at være slut. Proklamationen om Hitlers Død paa den berlinske Slagmark, der fra nazistisk Side var ment at skulle være Indledningen til en Sortie for Nazismen og Begyndelsen til anvendelig Førermyte, vil vise sig kun at være Punktum for et Forbryderregime, en Mørkets Tidsalder, som Generationer vil huske med Forfærdelse og Foragt. Hvad enten Adolf Hitler er faldet, som den officielle Version siger, eller er død af Slagtilfælde allerede for flere Dage siden, hvilket menes at være den rigtige Gengivelse, var hans Livsværk allerede afsluttet før hans Død, hans bastialske Drøm forbi, endnu før han lod sig lukke inde i Ruinerne af den By, han mente skulde være Verdens Hovedstad og mellem Resterne af de Partiførere, han troede var Eliten af et Herrefolk.

Paa samme Dag kunde de danske Aviser bringe Meddelelserne om Hitlers og Mussolinis Død - i de af Censuren tilmaalte korte Telegrammer og lakoniske Sætninger. Et Paradoks, at Hitler og Mussolini, hvis tvangsindlagte Taler og spaltelange Proklamationer gennem de sidste Aar har plaget danske Avislæsere, skulde forsvinde ud af den danske Presse med Nekrologer kortere end Kaj Munks, ja endog kortere end den dengang tvangsindlagte nazistiske Slagelse-Fiskehandlers. Historiens Konsekvens er ofte forunderlig. Historiens Mølle maler langsomt, men sikkert.

Hitler var Underlegenheds-Kompleksets store Triumf i Verdenshistorien - han omsatte sin Mangel paa Kultur og sin totale Svigten overfor Tilværel-

sens Realiteter i en Ønskedrøm, han, fordi han var i Pagt med det laveste i den tyske Folkesjæl og forstod at spille paa det svageste i Resterne af en tysk Kuitur, formaaede at omsætte i blodig forfærdende Virkelighed - til Spot for Europas kulturelle Værdier, som Haan mod alt positivt menneskeligt. Omkring sig samlede han en Skare Forbrydere og skuffede Drømme-re, han opbyggede en Tvangstanke, en politisk Ide, et Parti paa Brokker fra alle mulige og umulige Ideologier og sejrede ved at spille Tysklands forskellige Klasser og Interesser ud mod hinanden. Han fortsatte dette Spil i den store Stil overfor Europa, da han havde faaet Magten i Tyskland, fordi Omverdenen endnu ikke havde forstaaet at lodde Dybden af den Gemenhedens Brønd, den nazistiske Ideologi repræsenterede, eller forstod Farerne ved at slippe en politisk Gangsterbande løs midt i en Verdensdel, der kun ønskede at leve fredeligt og sikkert og ikke var indstillet paa safety first!

Nu er Hitler død, Nazismen er død.

En hel Verden aander atter op: Friheden leve!

Fra Storadmiral til Fører.

Hitlers Efterfølger, Storadmiral Karl Dönitz, synes i Tyskland at skulle spille Badoglios Rolle. Ogsaa han opfordrer paa et Tidspunkt, hvor han ved, at Folket og Hæren ikke længere formaar at kæmpe videre, til fortsat Kamp - for at vinde lidt bedre Betingelser ved Kapitulationsforhandlingerne. Ogsaa han forsøger af en haabløs Situation at fremtrylle en Redningsplanke for det nedkæmpede Tyskland.

Den nu 54-aarige Karl Dönitz er en Drømmer og Fantast - en Hitler-Type - og derfor en af den forhenværende tyske Førers Yndlinge. Naar han nu paa Propagandamyten om Hitlers Død under Kampene i Berlin - mens den rigtige Version efter alle paalidelige Informationer gaar ud paa, at denne døde af et Slagtilfælde for flere Dage siden - søger at skabe en Førermyte omkring sig selv, er det muligt, at han selv tror paa den. Men det er ogsaa sandsynligt, at han er den eneste i Tyskland, der gør det.

Doenitz, der oprindeligt gjorde Tjeneste i Torpedobaadsflotillerne, blev i 1935 Chef for Tysklands Ubaadsflaade. I denne Egenskab opnaaede han i Krigens indledende Faser de ret store Resultater, der gjorde ham til det kommende Navn i den tyske Flaade og Storadmiral Raeders Efterfølger den 31. Januar 1943, da Hitler afskaffede denne pligttro, nøgterne Flaadechef. Doenitz ledede oprindeligt Ubaadene fra et underjordisk Hovedkvarter i Belgien, senere har han eftersom Stortyskland skrumpede ind, maatte flytte ind i Landet og proklamerer nu sin egen Udnævnelse til Fører fra et Sted i Nordtyskland, mens allierede Hære er ved at oversvømme den sidste Rest af det nazistiske Tyskland og hele det tyske Folk, hele den tyske Værnemagt, og ikke mindst den Marine, der har baaret Doenitz frem, er klar over, at alt er tabt.

Specielt:

Til 59: Manden er ukendt.

Til 111: F. er ukendt, men derimod er Fabrikant Petersen kendt. Han bærer Pistol, er ivrig Nazist, Medlem af Dansk Front og anses som farlig. Mulig stukket af tro unge Mennesker, som pludselig forsvandt, og som formentlig blev taget af det tyske Politi.

Til 317: Hun er efter de foreliggende Oplysninger ukendt.

Til 78 : Den paagældende var en god dansk Mand, der efter en kortvarig Arrestation blev myrdet af Hipo eller Gestapo, som kastede Liget i Frederiksholms Kanal. Der er altsaa intet som helst i Vejen for at sætte ham et Minde - tværtimod.

Til 171: Tak. Vi vil meget gerne have en saadan, men ikke i den Form.

Haaber I har det godt alle!

Dear Sir: Jo Tak, vi fik Kortet.

Til 237: Ja Tak.

Til E.D.: Det Beløb, De taler om er ikke kommet Raadet i hænde. Er De i Stand til at fremkomme med nærmere Oplysninger om Manden, der har paataget sig Opgaven, er vi meget lydhøre.

Til 111: Den omtalte Sag kan ikke undersøges i Øjeblikket, men nu varer det jo ikke ret længe. De maa derfor have lidt Taalmodighed endnu.

Den første allierede Krigskorrespondent ankommet til København.

Den første Krigskorrespondent fra de Allieredes Rækker ankom i Gaar illegalt til København. Det var en Repræsentant for Verdens største Nyhedstjeneste, det officielle amerikanske Bureau The Associated Press of America. Den paagældende Medarbejder traadte umiddelbart efter sin Ankomst til Danmark i intim Forbindelse med INF, og i Aftes foretog han den første direkte Korrespondance fra det besatte København, væsentlig paa Basis af INF-Meddelelser.

Den paagældende Medarbejder, der er dansk Statsborger, men akrediteret Washington og attacheret i Supreme Headquarter som amerikansk Krigskorrespondent, dikterede sine Telegrammer om Situationen i København pr. Lynsamtaler til Stockholm. De amerikanske og svenske Medarbejdere paa Nyhedstjenesten i Stockholm nægtede til at begynde med at tro paa, at Samtalen kom fra København direkte, men da pludselig Detail-Beskrivelserne begyndte at komme, saa kunde Korrespondenten i Telefonen høre Jubelraabene fra Stockholm-Redaktionen.

Fem Minutter senere var den første allierede Journalists Beskrivelse paa Vej til London og New York senere paa Natten ringede baade Reuters Bureau og United Press-Korrespondenterne i Stockholm til de københavnske Redaktioner for at faa en Beskrivelse af Forholdene i København.

Den første Associated Press-Meddelelse direkte fra København bringes i Dag paa adskillige Forsider saavel i det britiske Rige som i USA.

Umiddelbart efter Tyskernes definitive Afgang fra Danmark aabner The Associated Press sin første danske Afdeling med Hovedkontor i København - og med den paagældende Medarbejder som Chef for hele Danmark. En Række danske Presse-mæng vil blive knyttet til Bureauet.

Virkningsfulde Jernbanesabotager i Jylland.

De sidste Meldinger Tirsdag om Jernbanesabotagerne:

Natten mellem Lørdag og Søndag fandt der et større Antal Sprængninger Sted i Jylland, saaledes paa Strækningerne Horsens-Tvingstrup, Svendstrup-Ellidshøj, Lunderskov-Ejstrup, Aarhus-Lystrup, Varde-Sig, Holstebro-Bur og paa Trolldhede Station. Ved disse Aktionen blev en Jernbanebro lettere beskadiget ved Lunderskov, og 34 Skinner maatte udveksles paa de forskellige Strækninger.

Andre Steder fandt der en Del større Aktionen Sted, saaledes paa Strækningerne Sønderport-Tvis, Silkeborg-F-nder, Vildbjerg-Aulum, Aulum-Tvis og Herning-Sunds, hvor det alle Steder drejer sig om Udveksling af et saa stort Antal Skinner, ialt 160, at der endnu Mandag Morgen var flere Steder, hvor Reparationsarbejderne ikke var paabegyndt.

Søndag Morgen skete der en Sprængning under et Tog mellem Ulstrup og Bjerringbro. 21 Vogne blev afsporet, og Oprydningsarbejdet er meget omfattende.

Mellem Ulfborg og Vemb og Ulfborg-Tim skete der en Del Sprængninger Natten til Søndag, og en Snes Skinner maatte udveksles, men allerede Mandag Formiddag, da Reparationsarbejdet var omtrent færdigt, skete der nye Sprængninger paa de samme Strækninger.

Natten mellem Søndag og Mandag ramtes som nævnt Sporet til Søby Brunkulsleje mellem Herning og Brande, og ialt 36 Skinner maatte udveksles.

Paa Silkeborg Station sprængtes en Vogn med Skinner, og paa Middelfart gamle Station røg et Skinnelager i Luften, hvorved der blev ødelagt en Del Skinnekrydsninger.

Paa Tinglev Station blev begge Signalmasterne fuldstændig ødelagt.

Ved Nyborg Station skete der en Skinnesprængning i Sporet, der fører ud til Knudshoved.

Aarslev Station paa Fyn har faaet Sporskifterne sprængt, og der er endvidere foretaget Sprængninger paa flere sydfynske Stationer og Strækninger.

Ved 14-Tiden Mandag lagde Tyskerne Beslag paa en stor Dampkran paa Jernbanehjul og gav sig til at skubbe Kranen ad Jernbanesporene i Vasbygade i København for at faa den ud til "Montana"'s Plads i Sydhavnsgade. Foretagendet gik imidlertid i Staa allerede ved Ørstedsværket, og Frihedskæmpere sørgede ved 17-Tiden for det videre fornødne, idet der sprængtes et hjertestykke ved Skandiagade-Sydhavnsgade og et Sporskifte ved Vasbygade-Skandiagade.

Først i Løbet af Mandagen blev Reparationsarbejdet afsluttet paa Broen over Grindsted Aa, der blev sprængt Natten mellem den 21. og 22. April.

Natten mellem Mandag og Tirsdag var der Sprængninger ved Esbjerg-Tjærborg, Struer-Skern, Odense-Holmstrup og Langeskov-Marslev.

"Information" og Fremtiden.

Paa given Foranledning skal vi meddele, at "Information" betragter sin Opgave som illegalt Nyhedsbureau som endt i samme Sekund, den danske

Presse igen er fri. Vi opfordrer alle Korrespondenter og Medarbejdere om at fortsætte deres Arbejde nogle Dage endnu, indtil nærmere Meddelelse fremkommer i Bladet.

Redaktionen.

S I D S T E:

General Lindemann har i Formiddag meddelt Stiftamtmand Herschend, at Tyskerne her i Landet agter at flage i tre Dage i Anledning af Hitlers Død - naturligvis paa halv!

Som omtalt andet Steds i INF hersker der nogen Uklarhed i Horsens efter den lokale Kapitulation i Gaar. En Kendsgerning er det imidlertid, at Politiet atter er trukket bort fra Gaderne.

Begivenheden har iøvrigt til Morgen medført en alvorlig Beklagelse fra Danmarks Frihedsraads Side. Man henleder i denne Forbindelse Opmærksomheden paa, at Enkeltaktioner under alle Forhold maa undgaas. Dette gælder ogsaa det danske Politis Funktioner. Før der foreligger direkte Ordre fra de kompetente Myndigheder, maa ingen lokale Beslutninger bringes til Udførelse.

Sent i Aftes kom det til en uhyggelig Episode i Løgstørgade paa Hjørnet af Nøjsomhedsvej, hvor tyske Politisoldater, muligt Hipofolk i grønne Uniformer, beskød fire unge Mennesker, som de i Forvejen havde givet Lov til at løbe. Da de unge Mænd blev standset, kastede den ene en Pistol fra sig. Politisoldaterne opdagede det og forlangte at faa at vide, hvem der har kastet Pistolen. Da ingen af de fire vilde fortælle det, blev de først mishandlet paa det groveste, hvorefter de fik Ordre til at forsvinde i Løb. De havde imidlertid næppe vendt Ryggen til, før deres Bødlere begyndte at skyde efter dem. En af de unge Mennesker blev dræbt paa Stedet og to andre haardt saaret.

Paa Møntmestervej fandt man i Nat en Maler ved Navn Ivan Nielsen fra Skensvedvej liggende dræbt - skudt gennem hovedet!

S L U T

Information

2. Maj

Den frie danske Nyhedstjeneste

1945

Det kan nu fastslås, at Hitler allerede nogen Tid før sin Død var sat ud af Spillet. Tysklands Kapitulation blev vedtaget paa et Møde i Lübeck, hvori deltog Himmler, Dönitz og Generalfeltmarskal Busch. Storadmiral Dönitz' Udtalelse i Aftes om, at Krigen vil blive fortsat er kun et Forsøg paa at forhindre Kaos.

Tyskernes Optræden i Danmark er præget af fuldstændig Vilkaarlighed og Forvirring. Tyskerne prøver at holde Grebet fast til det sidste. General Lindemann har udsendt Ordre til samtlige Værnemagtsafdelinger om, at der skal kæmpes til sidste Patron.

Efter hvad vi erfarer, vil der blive skredet ind overfor Modstandsbevægelsen og overfor Forsøg paa at fremme Kapitulations-Tendenserne hos Værnemagten. Hipo og Gestapo fortsætter deres forbryderiske Virksomhed. Saa sent som i Morges foretoges Razziaer flere Steder i Byen, og i Nattens Løb blev en Patriot dræbt og tre saaret i Løgstørgade.

Meddelelsen om Hitlers Død har fremskyndet Begivenhedernes Udvikling. Værnemagtsofficerer er løst fra deres Ed til Føreren. De lokale Kommandanter forsøger at tænke selvstændigt og fortsætter Forhandlinger om Kapitulation rundt om i Landet.

Den nye Fører, Storadmiralen uden Flåde, Dönitz synes at skulle spille Badoglio's Rolle og opnaa de bedste Betingelser under Kapitulationsforhandlingerne. Udnævnelsen af en ny tysk Udenrigsminister er yderligere Bevis herfor. Den nye Mand, Grev Schwerin von Krosick, der efterfølger von Ribbentrop, er Repræsentant for det gamle Diplomati og de anti-nazistiske Officerskredse. Udenrigsministerskiftet er ligesom Himmlers nyvakte Humanitetssans i den tolvte Time Led i de tyske Bestræbelser paa at skabe taalelige Kapitulationsvilkår.

INFORMATION gentager sin Opfordring om ikke at begaa uoverlagte Handlinger, men bevare Ro og Disciplin og ikke gaa til Enkeltaktioner.

Afgørelsen er paa Vej.

Ikke et Skud og ikke en Salve før Ordren kommer.

Den 2. Maj 1945

Den frie danske Nyhedstjeneste

INFORMATION

Information

Side 1. INFORMATION Nr.471. 3.Maj 1945. NORDISK NYHEDSTJENESTE Nr.436.

Eftertryk med Kildeangivelse forbudt

De engelske Tropper marcherer ind i Hamburg.

Storpolitisk Møde i Flensburg.

Tyskland fortsætter sin Vej mod den endelige Kapitulation. I Nat afholdtes i Flensburg et Møde mellem Hitlers Efterfølger, Storadmiral Dönitz, Himmler, Generalfeltmarskal Busch, og den norske Rigskommissær Terboven. Dr. Best havde i Silkeborg afhentet General Lindemann, og i største Hast kørte de sammen til Flensburg for at deltage i Mødet. Det formodes, at de tre Stormagters Svar paa det Tilbud om Kapitulation, som Himmler har fremsat gennem Grev Folke Bernadotte, har været Emnet for Forhandlingerne. Som bekendt tilbød Himmler at kapitulere overfor England og Amerika. Tilbudet er blevet forkastet. Der kræves betingelsesløs Kapitulation overfor de tre Stormagter. Det forlyder nu, at Himmler tilbød at møde General Eisenhower for med ham at aftale de nærmere Enkeltheder vedrørende Tyskernes Kapitulation i Danmark og Norge. Det var dette Budskab, Grev Bernadotte havde med til Stockholm.

Hamburg er erklæret for en aaben By, de allierede Tropper vil rykke ind i Dag Kl.13. Som flere Gange meddelt i INF har der i den sidste halve Snes Dage været ført Forhandlinger mellem Repræsentanter for Hamburg By og de Allierede om at undgaa, at Hamburg kom til at dele Bremens Skæbne.

Alle Tegn tyder paa, at man nærmer sig Krigens Afslutning med hastige Skridt.

Den tyske Hær i Norditalien kapitulerede i Gaar. En Million Tyskere er vandret i Fangenskab- Historiens største samlede Kapitulatioen.

De allierede Hære nærmer sig Hitlers Drømmeslot i Berchtesgaden.

Berlin faldt i Gaar Eftermiddags Kl.15. Ide rygende Ruiner har Nazismens Mefistofeles, Dr. Goebbels, begaaet Selvmord. Mange af Partiets andre Koryfæer har valgt samme Udvej. 120.000 tyske Soldater er i alt taget til (fortsættes Side 2)

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Situationen	Side 1-2-3	I faa Linjer	Side 6-7-8
Dönitz og Himmler i Flensburg	Side 3-4	STB lukket af Frihedskæmpere	Side 9-10
Biskop Fjellbus Prædiken i Westminster Abbey 9. April	Side 4-5-6 og 9	Advarsel	Side 10
		"Kun en jævn Sabotør"	Side 10-11
Et Opraab til de tyske Soldater i Danmark		Side 6	

Fange i Resterne af den tyske Rigshovedstad.

Telefonforbindelsen mellem Berlin og Moskva er genoprettet.

Allierede Tropper er naaet frem til Weimar. Hermed er Danmark afskaaret fra Tyskland.

Rostock og Warnemünde er erobret af Russerne.

Store Mængder af tyske Tropper og Materiel er paa Vej op gennem Slesvis-Holsten.

Kiel var i Nat udsat for et voldsomt Bombardement.

Den nye tyske Udenrigsminister, Grev Schwerin von Krosigk, erklærede i Aftes i en Radiotale, at det tyske Folk nu længtes efter Fred.

Den tidligere tyske Værnemagtskommentator, General Dittmar, der nu i allieret Fangenskab fortsætter sine Kommentarer til Kirgsudviklingen, har udtalt, at Udsigterne for en snarlig Fred er større under Dönitz' Førerskab end under Hitlers.

Med Taalmod og i Ro afventer det danske Folk Begivenhedernes videre Udvikling. I de Byer, hvor man har været nogle Døgn forud, er Forholdene igen ved at vende tilbage til det "normale". Gestapo og Hipo fortsætter med deres Arrestationer. Det er igen Udviklingen i Horsens, som i en Nøddeskal karakteriserer det kaotiske i Situationen.

Tirsdag Aften kom en Gestapopatrulje til Byen og meddelte Borgmesteren, at de ikke ønskede at se dansk Politi paa Gaderne. Despurgte, hvem der havde affattet det udsendte Opraab, og Borgmesteren erklærede, at selve Opraabet var affattet af ham men at den Tilføjelse, som Frihedsraadets Lokalkomite havde givet det, var sket uden hans Vidende. Tirsdag Aften indførtes paa Vagtværnets Foranledning Udgangsforbud fra Kl.22 til Kl.5. Forbudet gjaldt kun den ene Nat, og var mere ment som en Henstilling til Borgerne for at undgaa Demonstrationer end som et Forbud. Natten forløb uden Episoder. Straks efter Gestapos Ankomst om Tirsdagen var en dansk Politipatrulje paa 4 Mand blevet anholdt, men det lykkedes meget hurtigt at faa de fire Politibetjente fri igen. Et Forlydende vil vide, at den tyske Øverstkommanderende i Horsens paa Grund af det usædvanlige Skridt, han havde foretaget, er om ikke afsat af Gestapo, saa dog fjernet fra sin Post. Onsdag gik Livet sin rolige Gang i Horsens.

I Slagelse meddelte den øverste tyske Myndighed, en Læge ved Navn Kerwin, ved et Møde med Borgmesteren Tirsdag Eftermiddag, at Tropperne hurtigst muligt vilde blive ført bort, og fra Onsdag Morgen vilde de tyske Soldater, der skulde blive tilbage, være udstyret med Røde Kors Armbind. Borgmesteren anmodede om, at man vilde afmontere det Minefelt, der var lagt omkring Kasernen, og dette er derefter sket. Tirsdag Eftermiddag blev en Del af de 1100 Flygtninge, der var anbragt paa Teknisk Skole, overført til Kasernen.

Fra Sønderborg meddeles, at Formanden for det tyske Mindretal, Dyrslæge Møller, er traadt tilbage.

I Esbjerg blev en ung Pige, som er ansat hos Organisation Todt, Onsdag Formiddag antastet paa Gaden. Det lykkedes hende at undslippe. Onsdag Eftermiddag henvendte en tysk Officer sig til Kommunaldirektøren og meddelte, at hvis noget lignende gentog sig, vilde Spærretiden omgaaende blive genindført.

Der var i Gaar Mytteriforsøg paa flere københavnske Kaserneer.

Efter hvad vi erfarer, har der saaledes været Sammenstød paa Ingeniørkaserne mellem Værnemagtssoldater og Polititropper. De omkringliggende Væje og Broer blev besat. Alle Trafikanter blev standset, og Køretøjer undersøgt. Ogsaa paa Artillerivejens Kaserne kom det til Uroligheder. I en Time genlød Gaderne af Maskinpistolsalver og Revolverskud. Det var navnlig først paa Natten, man hørte Skudvekslingen.

Iøvrigt har der i Nattens Løb været livlig Skydning mange andre Steder i København, og Hipo'erne, der nu er trukket i Civil eller grønne Uniformer, fortsætter med Razziaerne. Mange Mennesker er blevet saaret i Løbet af Natten.

I Viborg er det tyske Militær ved at forsvinde i Stilhed.

Fra Helsingør afrejste nogle mindre Styrker. I Holbæk ombyttedes Tropperne med Flygtninge og Saarede. Paa Fyn er der 5-6.000 Værnemagtssoldater tilbage. I Odense kun 14-1500 mod tidligere 7.000. I Svendborg er Halvdelen afrejst Syd paa for nogle Dage siden. I Middelfart er der kun 400 Mand af de 1500 tilbage.

Dönitz og Himmler i Flensborg.

Marinemytteri i Aabenraa. - Strøm af Køretøjer og trætte Soldater paa Vej Nord paa fra Grænsen.

Det menes, at Hitlers Afløser, Storadmiral Dönitz har oprettet Hovedkvarter i Flaadestationen Morvickved Flensborg, og at ogsaa Himmler opholder sig her. Forskellige Rapporter fra Grænseegnene synes at bekræfte dette.

General Lindemann udsteder Dagsbefalinger til Soldaterne og opfordrer de desorganiserede Tropper til at fortsætte Kampen til sidste Patron. Samtidig vender ha sig efter gammel Sædvane mod de danske Sabotører. Det gælder for Soldaterne om at skyde først, siger han i Dagsbefalingen.

Der er dog næppe mange Soldater, som overhovedet gider at beskæftige sig med General Lindemanns Befalinger. Det faar man et særlig tydeligt Indtryk af i Jylland, hvor hver Dag bringer nye Tegn paa Opløsning indenfor Resterne af det tyske Militærapparat. Der foreligger ogsaa Eksempler paa aabent Mytteri.

INF's Medarbejder har i Bil foretaget en Rejse gennem Sønderjylland. Han fortæller:

Paa Havnepladsen i Aabenraa gjorde 250 Marinesoldater Mytteri i Tirsdags. De erklærede, at de ikke vildeslaas mere, men ved Hjælp af Politisoldater og SS-Folk fik Kommandanten Marinerne overmandet, og de er nu anbragt i Byens Arresthus. Kaptajnen paa et Marinefartøj i Aabenraa Havn hejste i Mandags et hvidt Flag og inviterede Skibets Besætning - ca. 40 Mand - paa Vin og Kage. Han havde i den engelske Radio hørt, at der nu fra tysk Side var afgivet Tilbud om Kapitulation, og han ønskede derfor ikke at fortsætte Kampen et Sekund længere. Da det senere viste sig, at Sagen alligevel ikke var helt klar, blev det hvide Flag taget ned igen. Det skete Kl. 11 Tirsdag Formiddag - og nu ved Marinerne hverken ud eller ind.

Der er stor Tilstrømning af tyske Soldater til Barbererne i de forskellige sønderjyske Byer. Soldaterne ønsker at værenogenlunde velsoignerede,

naar de kommer hjem! Samtidig giver flere og flere af Soldaterne aabenlyst til Kende, at de ønsker at stikke af fra det helehurtigst muligt, mange af dem er ligefrem ivrige efter at fortælle dette til de Danske, de møder. Paa den anden Sideforetages der ogsaa hyppige Afpatruljeringer baade i Byerne og paa Landevejen, ligesom der flere Steder foretages Afspærringer. Paa Landevejen ved Krusaa er der lavet en primitiv Spærring af Granstolper og en gammel Jernbanevogn. Gestapo er stadig i Aktivitet, dog mest med at befæste de Bygninger, hvor de holder til. I Aabenraa har man saaledes i de sidste Dage været beskæftiget med at anbringe store Maskingeværreder omkring Gestapo-Hovedkvarteret.

Temmelig opsigtsvækkende er det, at en Strøm af Køretøjer og Soldater-Flokkene i de sidste Dage har bevæget sig Nord paa ad de sønderjyske Landeveje. Hele Korteger af alle mulige Køretøjer, lige fra lastbiler til gamdags Jagtvogne, Jumber, stive Arbejdsvogne og Charaban'er ruller afsted op gennem Jylland. En Del af Køretøjerne trækkes af Dieseltraktorer, og mange Vogne holder ved Vejsiderne, fordi Motorrerne svigter. Blandt det Materiel, der de sidste Dage er blevet ført Nord paa, er et betydeligt Antal Stormbaade. Hvad Tyskerne vil brugedisse til, er uklart. Sandsynligvis ved de det heller ikke selv.

Landevæjene er ogsaa overfyldt af pjaltede og trætte Soldater, som til Fods eller paa Cykle er paa Vej mod nordligere jyske Egne. De ser sløve og stærkt deprimerede ud. Private Biler bliver hyppigt holdt op af Soldater, som med Revolver i Haand tvinger Chaufføren til at køre for sig. INF's Medarbejder var paa sin Biltur gennem de sønderjyske Egne ude for et saadant Hold op. Et brutalt udseende Medlem af den tyske Værnemagt standsede Bilen og forlangte at blive kørt Nord paa. Da det blev nægtet, trak han sin Revolver og brølede: "Fahre ich mit, oder fahre ich nicht mit?" Samtidig forsøgte han at kravle op paa Bilens Tag! Det lykkedes dog tilsidst at blive af med den besværlige Herre.

Soldaterne, der vandrer til Fods ad Landevæjene, gaar baade i Flok og enkeltvis. Om samlede Formationer er der ikke Tale, og det kører til Sjældenhederne at se Soldaterne gaa i Takt.

"Efter 9. April 1940

blev vi Broderfolk som aldrig før".

Biskop Arne Fjellbus Prædiken 9. April
i Westminster Abbey.

Biskop Fjellbu indledede sin Prædiken ved Guds-tjenesten for Danmark og Norge i Westminster Abbey den 9. April med en Tak til England og dets Kirke, De forenede Stater, Sovjetunionen og Frankrig for deres Indsats i Krigen for de to nordiske Broderfolk og fortsatte:

"To Folk staar i Dag samlet for at fejre et fælles Minde - det norske og det danske Folk. Det er et Sorgens Minde, vi har fælles, den 9. April 1940, den forfærdelige Dag, da vore to fredselkende og temmelig ubeskyttede Folk blev taget med Vold og Magt og underlagte nazistisk Tyranni. Tyrannen besatte ikke blot vort Land, men forsøgte med alle Midler at undertvinge vor Sjæl, at herske over vor Samvittighed. Danmark og Norge, vor Historie og vor Skæbne har gennem Aarhundreder krydset hverandre, ja, mere end det. Vi har gennem Hundreder af Aar en fælles Historie. Ikke al-

tid har vi forstaaet hinanden lige godt. Ikke altid har vi tænkt paa hinanden med lige stor Glæde. Det virkelige Hjertets Fællesskab, det helt rensede Samfund med hinanden fik vi først, da vi begge fik dette samme Sorgens Minde. Efter 9. April 1950 blev vi Broderfolk som aldrig før i Historien. Apostlen Paulus har et mærkeligt Ord "Kappes om at hædre hvorandre!" Det er ikke mange, som følger dette Ord, enhver søger helst sin egen Ære. Og mellem Nationer er det vel nærmest ukendt, at Nationerne har kappedes om at hædre hverandre. Men det er netop det, som er sket mellem det danske og det norske Folk. Da Norge kæmpede sin aarelange haabløse Kamp mod Tyrannen, glædede denne Kamp danske Hjerter. Da Danmark rejste sig till en heroisk Kamp, som det kæmper med et Mod og en Tapperhed, som er uden Frygt, fyldte denne Kamp alle norske Hjerter med stor Glæde. Vi kappes om at hædre hinanden. Derfor har vi Ret til i Dag i Fællesskab at træde frem for Guds Aasyn i dette hellige Hus og sammen frembære vore Bønner og udøse vore Hjerter for Herren.

De skal aldrig blive glemt, de som har sat Livet ind i vor svære Kamp. Deres Minde skal leve, de, som blev henrettet og satte Livet til i Koncentrationslejre og Fængsler. De maatte dø, fordi de rakte efter det, som er foran, fordi de saa at vore Lande og vore Folk ikke kan leve, hvis ikke "Livet er mere end Føden og Legeme, mere end Glæderne!" De døde, men de skal leve i vore Lande, fordi "Aand kan aldrig dø!"

Deres Minde skal leve, de skal ikke synke i Glemslens Grav, de, som blot fik den ukendte Soldats Grav, fordi de døde i Krig og i Felten, i Fjendens Hænder. I Dag skal vi samle os i Mindet om vore Døde, og vi skal sende dem en Tanke og bede en Bøn i vore stille Sind for dem, som mistede det kæreste, de ejede, som gav dem for det Land og det Folk, der ligger foran. De dør ikke forgæves. Frugten af deres Offer skal vi komme til at høste i det nye Norge, i det nye Danmark.

Vi skal heller ikke glemme, at det som skete den 9. April 1940 og det, som siden er sket i vore Lande, har været den dybeste Krænkelse af Guds helige Bud, af det, som er sandt, helligt og Ret. Vi følger ikke Apoostlens Ord og Guds Vilje, hvis vi i letkøbt sentimental Velvelje vil dække over de Synder, som er begaaet mod vore Folk, i vore Folk. Gud vil ikke, at der skal dækkes over Synd, han vil, at Synd skal afdækkes. Gud vil ikke, at Synd skal glemmes, men at den skal erkendes. Guds Ord taler tydeligt nok om Sydens Straf, om at som man saar skal man høste. Dette er ikke Hævn og Had, Hævn og Had skal aldrig diktere os, Men det maa gøres klart for hele Verden, at det, som hændte den 9. April, og det som har kunnet foregaa Aar efter Aar og i stadig større Maalestok i vore Lande, det maa aldrig kunne ske. Men lige saa vigtigt er det, at den moralske Bevidsthed i vore Folk ikke maa krænkes, et Folks Retsbevidsthed, en sund moralsk Reaktion er et Folks dyreste Eje. Hvis ikke denne er klar, gaar et Folk til Grunde. Det forsummer, det raadner op. Det er derfor ikke alt det, som ligger bag os, som maa glemmes.

Samles vi om de Værdier, vi har kæmpet for i disse Aar, reddes vi fra den Smitte, som Krigen har ud bredt iblandt os. Mens vi kæmpede mod Nazismen, har Nazismens Mentalitet med sanatisk List søgt at snige sig ind i vore Sind. Lad os ikke glemme, at Nazismens Aand, er Satans Aand, og at vi ikke kan drive Djævlens ud med Belzebul.

Samles vi om de Værdier, vi har kæmpet for, strækker vi os efter det, som er foran, da kæmper vi for et Rige, hvor ogsaa Syndere kan rettes op. For

de Værdier, vi kæmpede for, er evige, de er dybt kristelige og overalle evige Værdier staar han, som døde paa et Kors. Korset er strengt, det er bistert som den Tid vi lever, som det Liv, vi har levet i disse Aar. Korset dømmer Synd som intet andet. Korset tildækker ikke Synd i sentimental Velvilje. Det afdækker Synden i dens inderste Rod.

Og dog giver det Haab. Det giver en ny Mulighed for enhver, som erkender sin Synd, sin Forbrydelse. Det bøjer sig ned, hvor vi Mennesker gaar forbi i Trods og Had. Det kræver Retfærdighed som intet andet, men det giver Forsoning, hvor alt andet skiller.

(Fortsættes Side 9)

DEUTSCHE SOLDATEN!

Unser deutsches Volk ist belogen und betrogen worden! Wenn heute unser Vaterland von feindlichen Heeren Besetzt ist, wenn unsre Häuser in Trümmern liegen, unsre Felder verwüstet sind und unsere Familien auf den Landstrassen verhungern, sind nur die Partei-Pamger daran Schuld.

Und jetzt fordert diese Verbrecherbande unseren Einsatz bis zum letzten Mann und zur letzten Patrone für ein Land, das und nicht angeht, damit sie sich um eine paar Wochen noch ihrer gerechten Strafe entziehen können. Dafür wollen wir aber nicht Gesundheit und Lebend hergeben, während unsagbares Elend zu Hause herrscht.

WIR WOLLEN NACH HAUSE

Dort wird auf einer anderen Front der volle Einsatz unsrer Kräfte gefordert - auf den Feldern und in den Fabriken, auf der Front der Arbeit im Kampf gegen Hunger und Elend im kommenden Winter. Wir sind es, wir deutsche Soldaten, die zu entscheiden haben, wann mit dem Krieg Schluss gemacht und das langersehnte Wiedersehen in der Heimat uns beschert werden soll.

SPRECH MIT DEINEM KAMERADEN!

Ihm geht's nicht anders als dir. Auch er denkt nur an die Heimat. Jetzt müssen alle, die dasselbe wollen, sich zusammenfinden, um das Ziel zu erreichen. Zu Millionen haben schon unsre Kameraden vor die alliierten Armeen ihre Waffen niedergelegt. Wir wollen auch nicht länger kämpfen.

Wir wollen Frieden!
Wir wollen nach Hause!

Deutsche Soldaten in Dänemark.

Ovenstaaende Plakat er i Gaar blevet opslaaet forskellige Steder i Landet.

I FAA LINJER (Indland):

I de sidste Dage er der til Gedser med Færge og alle mulige andre Slags Fartøjer kommet ca. 4000 Flygtninge. Da Jernbanelinjen Gedser-Nykøbing F. er sprængt, har Flygtningene maattet gaa til Nykøbing, hvorfra de med Tog er ført videre til Sjælland. I Tirsdags havde Flygtningene saa langt Op- hold i Gedser, at de kunde naa at tømme Byens Forretninger for Spiseva-

rer. Til Stubbekøbing er ankommet 15 Skibe, hvoraf de 14 med Flygtninge og et med Saarede.

I Ullerslev paa Fyn beslaglagde Tyskerne forleden 40 Cykler paa Realskolen tilhørende Elever fra Oplandet. Der blev imidlertid nedlagt saa kraftige Protester overfor de tyske Officerer, at Cyklerne blev leveret tilbage.

Hos Møllejer Bang, Aa Mølle ved Randers, har Tyskerne fra et Statslager taget 2000 kg. Korn og 4000 kg. formalet Rug. Der blev protesteret kraftigt, men det hjalp ikke.

Ved Hornstrup-Vejen Nord for Vejle kom det i Søndags til en Ildkamp mellem Frihedskæmpere og Tyskere. To Tyskere blev dræbt, og det lykkedes Frihedskæmperne at trække sig tilbage uden Tab.

Ved den nordsjællandske Kyst har Tyskerne i de sidste Dage beslaglagt en Række Sommerhuse. Saa vidt man kan skønne, drejer det sig om et Par Hundrede.

Tyskerne har beslaglagt Munkebjerg Badehotel ved Vejle til Flygtninge.

Den 31-aarige Serveringsdame Fru Ursula Warthoe, Svendsgade 14, Vejle, der under hele Besættelsen har arbejdet for Tyskerne og Gestapo, er blevet likvideret i Baren i "Røde Mølle" i Vejle. Hun sad ved en Bardisk, da en Mand indfandt sig og gav en Bestilling. Umiddelbart efter skød han hende i Hovedet. Hun blev ført til Sygehuset i Vejle og derfra til Neurologisk Klinik i Aarhus, hvor hun døde.

Forleden Aften kom to Hipo-Mænd ind paa Afholdshotellet i Fredericia. Det var lige midt i den engelske Radioudsendelse, og den blev ivrigt aflyttet baade af de danske og tyske Gæster. Hipo'erne lukkede for Radioen, men en østrigsk Soldat blandt Gæsterne lukkede op igen for Radioen og bad Hipo-Mændene forsvinde omgaaende. Hvis det ikke skete med det gode, skulde han tage fat i dem. Saa fortrak de, men vendte lidt senere tilbage med en Forstærkning paa ti Mand. Da var Gæsterne gaaet, men Værten fik at vide, at hvis han en Gang til lod Radioen servere engelske Myheder i offentligt Lokale, vilde han blive arresteret.

I Tirsdags kom fire mindre Skibe til Nakskov Havn med 500 tyske Flygtninge fra Stralsund. Baade Skibene og Passagererne var i meget daarlig Forfatning. Den nye Flygtninge-Invasion kom til Byen ganske uventet af de stedlige tyske Myndigheder, og det voldte dem en Del Vanskeligheder at faa Flygtningene anbragt. I Formiddagens Løb blev de fordelt paa Byens Skoler, der i Forvejen er beslaglagt af Tyskerne. Iøvrigt ventes der i de kommende Dage nye Flygtningeskibe til Byen.

Til Stubbekøbing ankom der Tirsdag Morgen fire mindre Skibe med ca.200 tyske Flygtninge og saarede Soldater.

Ved Kirkegaarden i Ringkøbing er der indtil nu begravet 48 tyske Flygtninge.

Ogsaa i Ringkøbing har Tyskerne beslaglagt en Del Cykler og Lastbiler.

Ejerne fik til Gengæld udleveret en lille Seddel om Beslaglæggelsen.

Det er Hensigten at etablere en U-Baadsstation i Nakskov.

Maskinpistolbevæbnede Frihedskæmpere afhentede i Mandags en Del Staal-hjelme og andet Udstyr paa "Ota" i Nakskov. Portneren blev holdt op, hvorpaa Frihedskæmperne fjernede sig med Hjelmene.

Brødrene Andersens Savværk i Nørre Vissing paa Aarhus-Egnen er Natten til Tirsdag blev ødelagt ved Sabotage.

Under Opgravning af Ammunition ved Kartoffelmelsfabriken i Toftlund blev for nogle Dage siden anholdt Kontorassistent Iversen, Toftlund, Peter Madsen, Roost, og Hans Petersen, Rurup.

Det danske Vejvæsen i Sønderjylland har sagt Nej til en Anmodning fra tysk Side om at foretage Afmærkninger med Bomme og Lyssignaler ved de Tankspærringer, der for Tiden bliver anlagt af Tyskerne selv paa de danske Landeveje. Da Tyskerne ikke har foretaget tilstrækkelige Afmærkninger, er det i flere Tilfælde sket, at deres egne Biler ved Nattetide er kørt imod Spærringerne, og adskillige Vogne er paa den Maade blevet beskadiget.

Paa en Gaard i Hammelev ved Haderslev foretaget tyske Soldater i denne Tid Sortering af Tusinder af Feltpostbreve og Pakker. Mange af Pakkerne er Julepakker, men det er alle Forsendelser, som ikke kan komme Adressaterne i Hænde, fordi de paagældende Soldater enten er døde eller taget til Fange. Alle disse Postforsendelser er blevet kørt til Sønderjylland, og her bliver alle Brevene nu brændt. Det samme sker med Pakkerne. Forinden tager Tyskerne dog Indholdet af Penge, Smaakager og Cigaretter fra.

I Sø- og Handelsrettens Lokaler i Retsbygningen i Bredgade i København er samtlige Stævningsmænds Uniformsjakker blevet fjernet.

UFA meddelte i Gaar de danske Biografejere, at Kravet om, at disse skal spille mindst to tyske Film pr. Maaned er ophævet. Det er heller ikke mere nødvendigt at vise UFA-Ugejournalen før Hovedfilmen.

Specielt:

Til 958: Det er udmærket.

Nille vil gerne tale med Forlaget af 1945.

Til 97: Her kan vi desværre ikke hjælpe som Tingene har udviklet sig.

Til 214: Er kendt for Sagen i Fredericia. Adressen i Valby har vi som Stenløse i Nordsjælland. Udover dette kender vi intet af hans Tilholdssteder.

Til 219: Begge ukendte.

Til 151: Ukendt for os.

(Fortsat fra Side 6):

Den 9. April, Femaarsdagen for vore Landes Okkupation, presser Efterkrigstidens Problemer sig paa for os alle. Vi diskuterer dem med større eller mindre Indsigt. I beskeden Maalestok har jeg faaet Lov at begynde at løse nogle af dem. De er mange, og de er af mange Slags. De strækker sig fra Levnedsmidler til Moral. Naar man staar midt i Problemerne, bliver man straks mere lavmælt, og man ser, at de ikke kan løses ved blot at klare de materielle Problemer. Mad kan efterhaanden skaffes, Guds Jord er rig nok til at brødføde os alle, naar blot Fornuften igen kan gøresig gældende. Huse kan atter bygges op, efterhaanden, men det vanskeligste Problem er det moralske, det aandelige. Værre end Uaar paa Sø og Land er Uaar i Folket, siger Kongespejlet. Og Krigen har ødelagt mere end materielle Betingelser. Den har ødelagt Karakterer, den har givet Børn og Ungdom en daarlig Start. Vi gaar ind i Freden uden Illusioner, men lad os ikke gaa ind i den uden den Hjælp, uden den Løsning, som kristen Tro og kristen Moral kan give. I denne Tid skal Kirkens Program være: Alt som vedkommer Folket, vedkommer Kirken.

Dagen nærmer sig, Stundom spørger vi os selv, om vore Hjerter vil holde den Dag, da Forløsningens Time kommer. Lad ingen af os bidrage til at forstyrre den store Glæde. Lad ingen af os medvirke til, at Glæden forandres til Sorg, til bitter Skuffelse. Lad os alle med hellig Aand i vore Sind strække os efter det, som er foran, "press forward".

Ruteflyvemaskiner fra Hamburg til Kastrup.

Fra Hamburg afgik forleden en Del Ruteflyvemaskiner, der aabenbart havde været holdt tilbage paa Flyvepladsen. De startede samtidig, men en Del gik mod Syd med Kurs mod München, en anden Del gik mod Nord og Nordøst. Senere landede en af Maskinerne - en Douglas, der tidligere har tilhørt K.L.M. - Kastrup Lufthavn. Nogle Passagerer blev sat af, og Maskinen fortsatte derefter til Sverige. Af de Maskiner, der skulde til München, blev fem skudt ned af allierede Flyvere. Sandsynligvis er det højtstaaende Nazisters Flugt fra den omringede By.

Det berygtede Pressebureau STB Tukket af Frihedskæmpere.

Selv om det var ventet, at det tyske Nyhedsbureau "Skandinavisk Telegrambureau" - STB - ville lukke en af de nærmeste Dage, kom det alligevel som en Overraskelse for Dagbladenes Redaktioner, at Bureauets Telefoner ikke svarede i Gaar. Man var ikke klar over, om Bureauet allerede havde taget Konsekvensen af Tysklands Skæbne, der er saa nøje forbundet til dets egen, eller der laa andet til Grund for Lukningen.

Løsningen fulgte snart. Det viste sig, at en Snes Frihedskæmpere, bevæbnet med Maskinpistoler, havde holdt Personalet op. Bagefter havde de i Ro og Mag givet sig til at fjerne Skrivemaskiner, Fjernskrivere, Radioapparater og øvrige Kontorudstyr, og det hele var blevet læstet paa to Lastbiler, som holdt nedenfor Ejendommen.

STB's Historie begyndte med Besættelsen. Den berygtede "Emigrant" Hubert Gilbert, der for et halvt Aars Tid siden blev dræbt i Bureauets Chefre-

daktørkontor, viste pludselig sit rette Sindelag ved at afsløre sig som tysk Spion. Han fik naturligvis udvirket, at de danske Dagblade skulde bruge hans Udsendelser Side om Side med Ritzau-Udsendelserne, og indtil Bureauet "Kurt Eggert" - KE - begyndte at optræde i Bladenes Spalter, førte STB overlegent indenfor den nazistiske Løgnepropaganda. At Bureauet ogsaa - og navnlig i den allersidste Tid har haft gode, ja endda glædelige Nyheder, skal ikke komme dets Aktører til Gode. Det skyldes i lige saa høj Grad de danske Redaktionssekretærer og de danske Avislæsere, som har Evnen til at læse mellem Linjerne - en Evne, der i disse Aar er blevet skærpet betydeligt.

Bureauet blev nu ført videre af Gilberts Enke, og der var knyttet adskillige obscure Medarbejdere til det. De er ikke værd at spille et Ord paa. De havde alle iskolde Fødder.

Advarsel:

Meddelelser i den engelske Radio om, at Telefon og Telegrafcensuren i Danmark er ophørt er ikke rigtige. Alle Telefonsamtaler kontrolleres af Gestapo - ogsaa de Telegrammer til udenlandske Blade, der i de sidste Dage er udtелефoneret fra København. Der advares indtrængende mod at betragte Telefonen som fri - og der advares mod fra Sverige at foretage Op-ringninger til Danmark.

Mindeord.

Vi har modtaget:

- Forleden blev ni Frihedskæmpere fra Fredericia og Taulow henrettet. Imellem disse var Ivar Lassen. Iver, der var Søn af Dyrlæge Lassen, Fredericia, tog Præliminæksamen med Udmærkelse i Kolding og derpaa, efter kun to Aars Gymnasietid, Studentereksamen fra Nyborg i 1942. Han vilde ikke læse videre og gik derfor i Lære i Fredericia for at gaa Handelsvejen. Alt tydede paa en glimrende Fremtid for den glade og sorgløse Ivar, men Skæbnen vilde det anderledes. Terrorister, kaldte Pancke de ni Patrioter. Tyskerne er jo for smaa til selv i Døden at respektere de unge Danskere, der som Idealister kæmper for deres Lands Selvstændighed. Det er Mord som disse, der til evig Tid vil staa som en Forbandelse over den tyske Nation og som et grufuldt Monument over Nazismen.

- - -

Kun en jævn Sabotør.

Fra de højeste Kredse, de bredeste Lag smelter Ungdommen kæmpende sammen i Dag. Aldrig før stod al Danmark saa enigt og tæt som i Kampen mod Terror - for Frihed og Ret. Vi er smaa tavse Mænd, anonyme og graa.
- Ingen ved, at vi mødes, naar Nat falder paa. Men vi ved, at i hvert Sogn, hver Flække, hver By virker andre som os fra det skumrer til Gry.

Vi fik Løfter, mens Kvælertag laa om vor Hals.
-Aa, de troede naive, at vi var tilfals.
De har logret og leflet og truet, det Ros.
Men de saa kun vor Ryg, og de følte vor Trods.
Vi blev lammet i Starten, vi tøved en Stund.
Men en Hvisken gik lønligt fra Mund og til Mund.
Vi blev smedet i Grupper.. Saasnart vi var klar, gav vi Voldsherredømmet det eneste Svar.

De var store i Slaget den Dag, de brød ind.
Men vi kæmper med Hjerne og Hjærte og Sind.
Vore Vaaben er blanke, endskønt her er Krig, ikke sølet af Vold og besudlet af Svig.
Lad dem skænde og plyndre hver eneste Ø.
Vi er klar til at kæmpe og klar til at dø.
Imod Snigmord og Terror og Hipo-Tortur bygger Danskhedens Tapre en levende Mur.

Og derfor skal vi sejre. Men Kampen er haard.
Aldrig før gik vi ind i saa blodig en Vaar!
Men hvor Blodpøl paa Vejen, der raaber om Mord er et manende Varsel i Bødlernes Spor!
Frygt kun ikke, min skændede Broder og Ven.
Hvad de gjorde ved dig, faar de tifold igen!
Aldrig før har vi krævet saa hensynsløst Bod.
Men det Onde skal dræbes med Top og med Rod.

- - - Kom kun an, Kammerater. Naar Høns gaar til Ro, skal vi sprænge et Værksted og splintre en Bro.
Vi skal bjerge hver Særmeldings anviste Skat, som blir sendt os fra Himlen hver eneste Nat.
Vi er smaa tavse Mænd, anonyme og graa, vi har meget at lave, naar Nat falder paa.
Men for mig er det ét, om jeg lever og dør.
Jeg er slet ingen Helt,
kun en jævn Sabotør.

Information

3. Maj

Den frie danske Nyhedstjeneste

1945

I Dag Kl. 16 naaede engelske Pansertropper frem til Flensburg. De kan ventes til Aabenraa om faa Timer.

Der blev i Nat i Flensburg afholdt et Møde mellem den nye tyske Fører, Dönitz, Himmler, Generalfeltmarskal Busch, den norske Rigskommissær Terboven, Dr. Best og General Lindemann. Emnet for Forhandlingerne var de tre Stormagters Svar paa Himmlers Kapitulationstilbud.

Rundt om fra en Række Provinsbyer kommer der Meddelelse om, at de tyske Troppers Tilbagetrækning er under Forberedelse.

Formanden for det tyske Mindretal, Dyrklæge Jens Møller, er traadt tilbage.

I København var der i Gaar Mytteriforsøg paa flere Kaserne. Paa Ingeniørkasernen udkæmpedes der en regulær Kamp mellem Værnemagtssoldater og Polititropper. Paa Artillerikasernen var der voldsom Skydning ved Midnatstid. Mange Steder i Byen har der været livlig Skydning i Nat. Hipofolk, der nu er trukket i Civil eller grøn Uniform, fortsætter deres Razziaer.

I Middags var der paa Banegaardspladsen i Aarhus voldsom Kamp mellem østrigske Tropper, der skulde sendes sydpaa, og Værnemagten. Flere civile Danske blev dræbt.

Den 3. Maj 1945

Den frie danske Nyhedstjeneste
INFORMATION

Information

Side 1. INFORMATION Nr.472. 4.Maj 1945. NORDISK NYHEDSTJENESTE Nr.437.

Eftertryk med Kildeangivelse forbudt.

Montgomerys Tropper startede tidligt i Morges fra Slesvig By paa Vej mod den danske Grænse. En Pans-rkolonne naaede i Nat til Heide, 80 km Syd for Tønder. Den er i de tidlige Morgentimer fortsat mod Nord. Kiel og Flensborg er erklæret for aabne Byer.

Store Menneskemængder er forsamlet ved den dansk-tyske Grænse, hvor man i spændt Forventning afventer de første Briters Ankomst. Man regner med, at Overskridelsen af Grænsen har fundet Sted i de første Morgentimer. Der raader stor Nervøsitet indenfor den tyske Værnemagt. Nogle Steder i Jylland forbereder man sig paa et meget kraftigt Forsvar. Saaledes er Betonstillingerne ved Limfjordsbroerne blevet bemanded. Andre Steder gaar de tyske Soldater og Officerer apatiske omkring og er parat til at nedlægge Vaabnene.

Under Luftalarmerne i Aftes blev en tysk Konvoj angrebet i det sydlige Storebælt. Et stort Tankskib blev bombet og maatte sættes paa Grund ved Kjelds Nor. Den norske Damper "Ramfors" blev sænket ved Korsør. Ved Spodsbjerg er en Minestryger sænket. En Flyvemaskine styrtede brændende ned paa Slotø i Nakskov Fjord. De 2 Ø.K.-Skibe "Falstria" og "Java" er blevet ramt.

Kontorchef Hvass fra Udenrigsministeriet er i Aftes rejst til Sønderjylland, formentlig for at føre Forhandlinger.

Rygter om at Russerne skulde have foretaget Nedsættelse af Faldskærms-tropper paa Falster har intet paa sig. INFORMATION har til Formiddag haft en Samtale med Nykøbing Falster, hvor man erklærede, at alt er roligt.

I København har der Natten igennem været voldsom Skydning, navnlig omkring de tyske Kaserne. Paa Garderhusarkasernen paa Østerbro blev der
(Fortsættes Side 2)

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Situationen	Side 1-2	Mindeord	Side 6
Den frie danske Radio "	3	Opraab til Ungarerne i Danmark	" 7
Opraab fra Danmarks Frihedsraad	" 3-4	Plakat til tyske Soldater	" 7
Hipo myrder stadig	" 4-5	Gestapologi	" 8-9
En Række Stikkerlikvideringer	" 5	I faa Linjer	" 10-11
Lyt ikke til Medlidenheds-Kampagnen	" 6	Salg til Værnemagten	" 12

skudt med Kanoner, og Lyden af Maskingevær, Maskinpistol og Riffel blandede sig i Larmen.

I Dyrehaven og ved Gentofte Raadhus har der ogsaa fundet Skydninger Sted.

Livet i København er præget af Ro og Disciplin. Befolkningen forstaar at Befrielsens Time nærmer sig, og Modstandsbevægelsen afventer med rolig Beslutsomhed nærmere Ordre.

Danmarks Frihedsraad udsendte i Nat tre Proklamationer.

I en Henvendelse til det danske Folk advaredes der mod Sammenstimlen, som kan hindre de allierede Troppers Bevægelser og mod alt for aabenlys Fremfærd fra Modstandsbevægelsens Side, før de nødvendige Arrestationer har fundet Sted.

I en Henvendelse til de danske Modstandsstyrker paalægger Frihedsraadet disse nøje at følge deres Instrukser. Befrielseskampens sidste Timer vil, hvad enten det kommer til Kamp eller Kapitulation, kræve endnu større Disciplin og Selvbeherskelse end hidtil. Ingen Gruppe maa gaa til Handling, før Ordren er givet.

Frihedsraadet har desuden henvendt sig til de tyske Tropper i Danmark med en Proklamation, hvortil de opfordres til at samles i Kaserne og nedlægge Vaabnene. De civile tyske Instanser opfordres til at søge nærmeste Kaserne.

Det danske Folk oplevede i Aftes nogle dramatiske, spændingsfyldte Timer i Radioen. Kl. 18.40 bebudede Speakeren i den tysk-kontrollerede danske Radio, at der vilde komme en vigtig Meddelelse kort efter Radioavisens Afslutning. Meddelelsen var ventet Kl.19, men i Stedet spillede Radioorkestret Sibelius' Symfonier - en makaber Optakt til den verdenspolitiske Begivenhed, som forestod. Efter Symfonikoncerten fortsattes der med Gramofonplader, og Kl.19.40 ventede man saa den vigtige Meddelelse. Rygtet om, at den vilde komme, spredtes som en Løbeild over Landet, og overalt samledes Folk omkring Radioapparaterne, men i samme Sekund, Speakeren skulde til at avertere Taleren, blev der blæst Luftalarm - igen en Belastning af Nervesystemet. Man ventede, at det var en Meddelelse om Tysklands endelige Kapitulation, der vilde komme - Minutterne sled sig afsted - der skulde gaa omtrent en Time, inden Udsendelserne over Kalundborg og København blev genoptaget. Speakeren averterede, at nu kom Rigsminister Speer til Mikrofonen, og derefter hørte man en kold, upersonlig, usympatisk Prøjser-Røst tale om alt andet end Kapitulation. Tyskerne beviste til det sidste, at de er daarlige Tabere. Ordskvalderets Tid er endnu ikke forbi, og som de tyske Førere har haft for Skik, efterhaanden som Situationen blev mere og mere haabløs, appellerede Kommandørøsten til et "bedre Forsyn". Kun et saadant kunde forandre Tysklands Skæbne. I Realiteten var Talen en Konstatering af Kapitulationen, og beregnet til at forberede Overgangen til Vaabenstilstanden. Da Stortyskland ikke længere raader over Radiostationer, maatte Rigsministeren nedværdige sig til at benytte Københavns Radio.

Det ser i det hele taget ud til, at Danmark kommer til at afgive de ydre Rammer for Nazismens Ligbegængelse. Talen var et typisk Udtryk for Nazismens Væsen - tom, brovtende, blottet for Realiteter og helt igennem uden menneskelige Følelser.

Den frie danske Radio.

Den frie danske Radio fortsætter sine Udsendelser. Stationen har gennemført ialt 17 Udsendelser siden den første, Tirsdag den 1.Maj Kl.22.

Fra forskellige Dele af København og Provinsen er der allerede indløbet Meldinger om, at Udsendelserne gaar godt igennem mange Steder, og der arbejdes ihærdigt paa tekniske Forbedringer af Stationen.

Udsendelserne vil blive fortsat i 41-Meter-Baandet, indtil den danske Radio igen er uden Censur, og Befolkningen vil gennem den frie danske Radio saavidt muligt modtage alle fornødne Instrukser om, hvordan man skal forholde sig i de sidste Timer før Danmarks Befrielse.

Proklamationer fra Danmarks Frihedsraad.

Til samtlige danske Modstandsstyrker.

Frihedskæmpere!

Danmarks Befrielse staar for Døren. I Løbet af Timer eller Dage vil det blive afgjort, om de tyske Styrker i Danmark erkender Nazismens endelige Nederlag og kapitulerer eller vælger at gaa ud i en sidste desperat og nytteløs Kamp.

Den Krig Danmark fører mod Tyskland er os paatvunget ved Nazisternes Overfald paa vort Land og Overgreb mod vort Folk. Vi Danske optog Striden, og vort Folk har kæmpet godt, men vi har aldrig ønsket unødigt Blodsudgydelse og ønsker det heller ikke nu.

Vælger Tyskerne Kampen, da ved vi, I er rede. Hver Mand vil indtage sin Plads og gøre sin Pligt.

Men kommer Fjenden til Fornuft og vælger Kapitulation, da er det lykkeligt, at vort Land spares for yderligere Blodsofre. I vil da optage de Bevogtningsopgaver, I er udset til og hindre alle Repressalier overfor deSlagne..

Kun hvis Fjendens Styrker svigter Kapitulationsbetingelserne og sætter sig til Modværge, maa der i Selvforsvar slaas til.

Vi paalægger alle Modstandsgrupper nøje at følge deres Instrukser; hvad enten det kommer til Kamp eller Kapitulation, vil Befrielseskampens sidste Timer kræve endnu større Disciplin og Selvbeherskelse end hidtil.

Ingen Gruppe maa gaa til Handling, før Ordren er givet!

Frihedskæmpere, Kammerater, vi stoler paa Jer.

København, den 3.Maj 1945.

DANMARKS FRIHEDSRAAD.

Til det danske Folk!

Allierede Styrker rykker i disse Timer ind over vort Lands Grænser. Omraader af Danmark er allerede blevet befriet.

Det er en Selvfølge, at Befolkningen yder de allierede Tropper al mulig Hjælp. Vi advarer mod Sammenstimlen, som kan hindre Troppernes Bevægelser, ligesom vi advarer mod alt for aabenlys Fremfærd fra Modstandsbevæ-

gelsens Side, før de nødvendige Arrestationer har fundet Sted.

I de ikke-befriede Omraader maa ingen gaa til Handling, før Ordre gives. Naar tysk Kapitulation foreligger, vil Modstandsbevægelsens Styrker opretholde Ro og Orden, indtil de allierede Tropper naar frem.

I fem lange Aar har den danske Befolkning trods uhørte Provokationer bevaret en værdig Holdning. Ogsaa nu i Befrielsens Time vil Modstandsstyrkerne og den øvrige Befolkning vide at optræde paa værdig dansk Vis.

København, den 3.Maj 1945.

DANMARKS FRIHEDSRAAD.

Hipo-Folk myrder tre Mennesker og saarer fire.

Som omtalt tidligere fandt der Tirsdag Aften en dramatisk Begivenhed Sted i Viborggade, hvor Tyskerne skød efter fire unge Mennesker, som de havde givet Lov til at løbe. Den nærmere Undersøgelse har nu vist, at tre af de unge Mænd er døde af deres Saar, mens den fjerde er haardt kvæstet. Under Skydningen blev tillige tre intetanende Mennesker saaret. Det er endvidere fastslaaet, at Morderne ikke var tyske Politisoldater, men Hipo-Landsforrædere i grønne Uniformer.

De fire unge Mænd var kommet kørende i en Bil gennem Viborggade ved 23.30-Tiden Tirsdag Aften, da de blev standset af en Hipo-Patrulje. Idet de steg ud af Bilen for at live visiteret, kastede den ene en Pistol fra sig, men uheldigvis faldt den ned paa Gaden og blev set af en af Hipoerne. Landsforræderne forlangte at faa at vide, hvem der havde kastet Pistolen, men til Trods for, at de unge Mennesker hele Tiden blev bearbejdet med Knytnæveslag i Ansigtet, lukkede ikke en af dem Munden op. Til Slut opgav Hipo'erne derfor Mishandlingen og bad dem alle fire forsvinde i Løb henad G Gaden. Denne Kommando fik en af de unge Mænd til at udbryde: "Er det, for at vi skal skydes under Flugtforsøg?"

Hipo'erne svarede ikke. I Stedet fik Spørgeren et voldsomt Knytnæveslag i Ansigtet, og Kommandoen blev gentaget endnu en Gang. De fire unge Mænd satte derefter i Løb, men de var ikke naaet mange Skridt, før Hipo'erne som ventet gav Ild, og ramt af en Del Skud styrtede alle fire om paa For-tovet. Samtidig blev Fru Alice Friis, Korsager Alle 38, saaret af flere Skud i Benene, da hun kom kørende forbi i Droske. Bødkermester Knud Chr. Jensen Kring, Viborggade 73, blev saaret i venstre Fod, og Chauffør Vil-ly Christensen, Thomas Laubsgade 10, blev saaret i Benene. Af de fire unge Mænd er de tre senere afgaaet ved Døden. Det er Arbejdsmændene Kaj Jensen, Kaj Soldal Nielsen og Engelbrecht Petersen. Den fjerde, Fyrbøder Knud Petersen, fik knust Laarbenet af et Maskinpistolprojektil.

Efter denne Bloddaad skyndte Hipo'erne sig op i deres Bil og kørte i van-vittig Fart bort fra Stedet.

Officer og Marinesoldat skudt ned, da de vilde ødelægge Plakatopraab til tyske Soldater.

Paa Nørrebro Runddel fandt der forleden et dramatisk Optrin Sted. Paa en Plakatsojle var opklæbet et Opraab til de tyske Soldater. Af dette Opraab fremgik Tysklands Stilling med al ønskelig Tydelighed, og adskillige Sol-dater havde allerede studeret det.

Pludselig dukkede en Marineofficer og en Marinesoldat op. De standsede for at læse Plakaten, og da de havde set, hvad der stod paa den, forsøgte de at rive den ned. De var imidlertid næppe gaaet igang, før nogle civile Mænd med Maskinpistoler dukkede op. Det kom til en kort Ordveksling paa Tysk, og i næste Øjeblik skød Mændene de to Soldater ned. De var haardt saaret, da de i en Ambulance blev bragt til Feltlazarettet.

Arresterterne dræbte Hipo-Vogteren og flygtede.

Forleden fandt der en voldsom Ildkamp Sted paa Hvidovrevej, hvor en Vagt-mester i Hipo-Korpset blev dræbt, mens en anden blev saaret. Der var sket følgende:

En Hipo-Patrulje havde arresteret to unge Mænd, som paa Hvidovrevej havde forsøgt at starte en Motorcykle. De blev lænket sammen med en Kæde mellem Haandjernene, og derefter blev de anbragt bag i Hipo-Bilen. Paa Førersædet sad Vagtmesteren, en anden Hipo-Mand var gaaet ind for at telefonere efter Assistance paa Politigaarden, og tre andre Hipo'er var optaget af Motorcyklen. Pludselig kom nogle Frihedskæmpere deres to Kammerater til Undsætning. Det kom til Ildkamp, og under denne lykkedes det den ene af de to lænkede Patrioter at gribe Hipo-Vagtmesterens Maskinpistol paa Førersædet, og i næste Øjeblik dræbe ham ved Skud gennem Hovedet. De to sammenlængede Patrioter tog Flugten, samtidig med at deres Kammerater trak sig tilbage fra Skuepladsen under voldsom Skydning. Da Hjælpen fra Politigaarden endelig naaede frem, opstod der et voldsomt Skænderi mellem de overlevende Hipo-Folk og de Nyankomne. De, der havde ventet paa Hjælpen, bebrejdede de andre, at de havde kørt for langsomt. Det endte dog med, at de i Fællesskab, kørte den dræbte Hipo-Mand til Politigaar-den, og den saarede til Feltlazarettet, men Dagen efter forsøgte de at tage Revanche for Nederlaget ved at storme Vagtværkets Station i Hvid-ovre. Der var imidlertid kun en Mand tilstede, og han fik senere Lov at forlade Politigaarden.

Atter en Række Stikkerlikvideringer.

Frihedsbevægelsen har atter likvideret en Række aktive Stikkere og Hipo-folk. Saaledes blev den 25-aarige Hipomand Ole Gert Hansen, Ønsgaards Tværvej 6 skudt ned og dræbt paa Hellerupvej, og udfor Fabrikken "Ilka" paa Dortheavej blev to af Arbejderne den 42-aarige Chauffør Henry Johan-nes Vilhelm Olsen, og den 47-aarige Arbejdsmand Marius Anton Terp dræbt. De var begge Stikkere. Videre blev den 55-aarige Grosserer Brix Hansen, Niels Juelsgade 4, skudt ned i sin Lejlighed. Ogsaa Brix Hansen var en særdeles aktiv Stikker. Endelig kan det oplyses, at Farvemester Johannes Jansen, der i Søndags blev skudt ned i sin Lejlighed paa Sofievej i Lyng-by, var Stikker.

Tirsdag Aften blev den 45-aarige Maskinarbejder Jørgen Hviid, Fredericia-gade 9 i Vejle dræbt udenfor sin Lejlighed. Han har gjort Vagttjeneste for Luftwaffe.

I Roskilde blev den 48-aarige Repræsentant F.G.Stege Nielsen, Ringstedga-de 25 i Gaar Formiddags skudt ned fra en forbikørende Bil udfor Ejendom-men Borgerdiget 25. Han døde efter Ankomsten til Hospitalet. Han har i de sidste to Aar været ansat ved det tyske Politis Hovedkvarter i København.

Intet Øjeblik maa vi lade os forblinde
af den tyske Medlidenskampagne.

Krigens farligste Tidspunkt for Danmark er inde. Den halvofficielle Medlidenheds- og Truselskampagne er ved at tage Magt over Sindene. Sveriges vaklende Holdning paavirker Mentaliteten. Kan vi komme fredeligt ud af Krigen, saa lad os slaa en Streg over de svundne seks Aar. Lad os forhandle os tilrette. Saadan er Retningslinjen for den nye Indstilling. Men efterhaanden som Meningsløshederne fortaager Billedet af de Kendsgerninger, der danner Grundlaget for den foreliggende Situation, glemmer man, at vi i Dag staar overfor den sidste Rest af en Røverbande, der uden fjerneste Begrundelse søger at forsvare sin Tilstedeværelse her i Landet ud fra krigsretslige Love.

Der er ingen krigsretslig Basis for Tyskernes Tilstedeværelse i Danmark i Dag. End ikke den mest forvanskede Fortolkning kan støtte et saadant Standpunkt.

Krigen i Tyskland er tabt. Den oprindelige Ledelse har unddraget sig Kapitulationens Følger. De Tropper, der sidder tilbage i fremmede Lande, danner ikke nogen Forpost for Beskyttelsen af deres Fædreland, for et saadant eksisterer ikke. De tyske Soldater i Danmark og Norge danner kun Vagten omkring en Samling Krigsforbrydere, der søger at befæste deres rent personlige Stilling til det sidste. Til det yderste at leve paa de besatte Befolknings Reserver.

Enhver tysk Soldat i Danmark, der ikke nu nedlægger sine Vaaben, har efter Krigens Udvikling gennem de sidste Uger helt og fuldt underlagt sig Røverhaandværkets Vilkaar.

Han har intet Krav paa Forhandling ud fra de humanitære Love. Hans Lod er Forbryderens, Tyvens, Voldsmandens og Mo-derens. Han maa slaas ned og ikke lokkes bort fra sin Haandtering.

Vi skal vogte os for, intet Øjeblik at lade os forblinde af den langsomt opdukkende Medlidenskampagne, som først sætter ind med brovtende Henvisninger til Vaabenmagten for derefter langsomt at glide over i Bøn om menneskelig Medlidenhed.

Hver tysk Soldat i Danmark er en Fjende af de mest primitive Love for den humane Livsanskuelse. For Menneskehedens Skyld bør han aldrig kunne gøre Krav paa forstaaende Beskyttelse.

Mindeord.

Vi har modtaget:

- Fuldmægtig hos Statsadvokaten, cand.jur. Greve Ludvig Reventlow, født 16/2 1916 blev henrettet som Terrorist den 6.April 1945 efter at være dødsdømt den 4.April.

Ludvig Reventlow vil efterlade et stort og varigt Savn hos alle sine Venner. Hans stilfærdige og fine Person med det usædvanligt rige og varme Sind gik ogsaa nu, da det gjaldt Danmarks Skæbne, ind for det, som han følte var Ret, og han gav sit Liv, for at denne Ret kunde ske Fyldest.

Vi, hans Venner, vil altid mindes og ære ham som en sjælden god og trofast Kammerat.

Honvédek!

Most Dániában vagytok. Dánia és Magyarország mindig jó barátok voltak, s a ti kötelességetek ma, hogy e baráti viszony ez alkalommal se bomoljon föl.

Maradjatok nyugodtan mig a szabadulás órája üt. A dán szabad sámozgalom idejében megadja a jelet - akkor csatlakozzatok és a dán szabad ságharcosokkal együtt üzzetek ki a közös ellenséget az országból. Így küzdhettek legáldásosabban Magyarország jövőjéért, becületének visszaállításáért és hazatok isteni feltámadásáért.

dán szabadságharcosok.

Ovenstaaende er en Opfordring til de ungarske Soldater i Danmark om at nedlægge Vaabnene.

Plakat til de tyske Soldater.

Nedenstaaende Plakat er i disse Dage opslaaet rundt om i Sydjylland. Sandsynligheden taler for, at det er Tyskerne selv, der har slaaet den op:

- Die Stunde der Freiheit und des Friedens naht! Es fallen die Tyrannen, die unser armes Volk betrogen und zum Tode gemartert haben. HITLER liegt im Sterben, GOERING ist hingerichtet worden, und die übrigen Hauptverbrecher zanken sich. Es bleiben aber noch ihre zahlreiche Helfers-Helfer, als GESTAPO, SICHERHEITSPOLIZEI und SS, die uns den Weg in die Heimat zu unseren Lieben verhauen.

UNSERE GESCHICHTLICHE AUFGABE IST ES JETZT EUROPA VON DIESEM UNGEZIEFER FREI ZU MACHEN!

Wir sind aber nicht ganz auf uns selber angewiesen. In den besetzten Ländern stehen alle freiheits-liebende Kräfte uns zur Seite. Auch die dänische Widerstandsbewegung ist mit ihren Formation und Waffen zur Gemeinschaft bereit, wenn wir das Signal zum Kampf gegen die Verbrecher, die den Krieg fortsetzen wollen, geben. UND JETZT WIRD DAS SIGNAL ZU DIESEM KAMPF GEGEBEN.

Nur so wird unser Vaterland Ehre und Freiheit wiedergewinnen!

In dieser Schicksalsstunde braucht das Vaterland uns alle!

ES LEBE DAS VATERLAND! ES LEBE DIE FREIHEIT!

Deutsche Soldaten in Dänemark.

To Bornholmerbaade ankommet til Sverige.

De to bornholmske Passagerskibe "Østersøen" og "Carl" ankom i Gaar Nat til Sverige efter paa Farten at være blevet kapret af danske Firhedskæmpere. Da "Østersøen" var paa Vej gennem Falsterbokanalen kom syv bevæbnede Mænd op paa Broen til Føreren, Kaptajn Holm og tvang ham til at ændre Kursen, saaledes at Skibet gik til Malmø. Passagerdamperen "Carl" kom ligeledes nogle Timer senere til Malmø. Ogsaa her var pistolbevæbnede Mænd kommet op paa Broen og havde tvunget Kaptajnen til at ændre kurs. Forinden havde de afvæbnet de tyske Soldater, der var med som "Beskyttelse". Passagererne fra de to Skibe returnerede til København med Malmø-

Færgen. De to Skibe vil blive liggende et Par Dage i Malmøs Havn, indtil de kan vende tilbage til et frit Danmark.

Gestapologi.

En stor Part af Geheime Staatspolizeis uovervindelige Kadrer består - eller skal vi sige bestod - af nationalsocialistiske Folkeskolelærere, Forskolelærerinder og Landsbydegne. Med sit sædvanlige politiske Instinkt forstod Hitler at piske denne Kategori af Tyskere op til lidenskabelige Nationalsocialister (de lave Tjenestemandslønninger!) Goebbels forstod, at de med deres pædagogiske Forudsætninger og forkomne Slavesjæle vilde være velegnede Propaganda-Indpiskere. Og Himmler drog Fordel af deres Sprogkundskaber og deres i Klasseværelset opøvede germanske Skolelærersadisme og fordelte dem rundt om i de besatte Lande som Krigsforbrydere i civil Tøj, som civile Gestapoer!

En saadan havareret Fyrste af det tynde Spanskrør har for 14 Dage siden udformet en omhyggelig Rapport om Situationen i Danmark til sin Overordnede, en Herr Schacht. Denne Rapport er via en Postsæk kommet INF i Hænde. Brevskriveren har aabenbart været Stemnings-Rapportør i Jylland, hvor han, som det fremgaar, har organiseret et Stikker-Net af danske og tyske Vertrauensleute. Paa Grundlag af deres Indberetninger videresender han nu til Gestapo-Hovedkvarteret med Tilføjelse af sine egne Iagttagelser og Forslag en Situationsskildring.

"Wie mir meine Vertrauensleute aus Jytland mitteilen, ist die Stimmung in Jytland, nachdem vorübergehend eine kleine Besserung festzustellen war, jetzt wieder ganz schlecht. Dies ist jedoch auf die allgemeine militärische Lage in Verbindung mit dem Flüchtlingsproblem zurückzuführen. Hinzu kommt jedoch dass der Londoner Rundfunk (dänische Stimme) und der dänische Nachrichtendienst des schwedischen Rundfunks von Tag zu Tag mehr abgelauscht werden und einen grossen Einfluss auf die dänischen Gemütern ausüben, sodass die Stimmung als katastrophal bezeichnet werden muss."

"Tillidsmændene" klager, skriver han, over, at der fra tysk Side kun tilgaar dem meget lidt og yderst daarligt Propagandamateriale, og at Foredragene i den danske Radio med Undtagelse af Høyers Taler for det meste er saa daarlige, at man opnaar det modsatte af, hvad man tilsigter. Hvordan kommer vi Danske ind paa Livet med vore Synspunkter, skriver han bekymret. "For at besvare Spørgsmaalet, maa man stille et nyt Spørgsmaal" - hvor er det tysk! - og saa spørger han: Hvad interesserer Danskerne? Svaret lyder:

- 1) Das persönliche Ich
- 2) Was sagt der englische, bzw. der schwedische Rundfunk."

Derudover har Gennemsnitsdanskeren overhovedet ingen Interesser! "Man kan ogsaa give disse Interesser en anden Betegnelse og kommer da til følgende Resultat:

- 1) Egoisme
- 2) Nysgerrighed."

Derefter fastslaar den filosofiske Gestapomand, at de Teser (!), hvorefter den tyske Propaganda indtil dette Tidspunkt (18. April 1945) har arbejdet, maa likvideres og i Stedet maa man lære af den engelske Radio. "Danskerens Horisont er trods Praleriet om "det mest oplyste Land" meget begrænset, og forstaar den engelske Radio i Modsætning til os udmærket at

udnytte denne Begrænsning taktisk (Ordstillingen røber, at Gestapomanden har lært Handelskorrespondance.)

Hans Forslag gaar nu ud paa, at Bladet "Tyske Meddelelser" undlader al Propaganda og nøjes med at beskæftige sig med den engelske og svenske Radios Løgnemeddelelser. Dernæst skal der udgives en Brochure, hvori man gør opmærksom paa, at hvis Fjenden bringer Tyskland under Aaget og ødelægger Tysklands Kulturmindesmærket saa er der dog noget, han hverken kan ødelægge eller likvidere, nemlig tyske Digtere og Tænkere, tysk Musik og tysk Videnskab. (Man mindes i denne Forbindelse uvilkaarligt, hvordan Forskellen mellem det nye Tyskland og det gamle blev karakteriseret i 1933: Ein Volk der Dichter und Denker - ein Volk der Richter und der Henker). En saadan Brochure skulde efter Gestapomandens Opfattelse forsynes med Billeder af Goethe, Schiller, Kant, Schopenhauer, Nietzsche, Beethoven, Bach, Mozart, Schubert, Schumann, Siemens, Kock o.s.v. Ikke et Ord om Harak!

Maaske kunde et saadant Skrift endelig faa de intellektuelle Kredse i Danmark til at tænke sig om, skriver Tyskeren.

Videre foreslaar han, at man laver en Fremtids-Brochure, der skildrer, hvordan Danmark vil se ud, naar Sovjet-Tropperne er draget igennem Landet og har besat det. Man skulde her benytte de autentiske Beretninger fra Balticum, og ved at ombytte Navne paa Personer og Byer med danske Navne give Fremstillingen Aktualitet. Man skulde lade Brochuren være udkommet i London og lade Flygtningene berette fra England om de Grusomheder, Bolchevikkerne i Danmark havde begaaet.

Endelig foreslaar han et Interview med en tysk Flygtning, der ironisk takker for Danskernes Hjælp og Gæstfrihed, idet han fortæller om sin egen Skæbne og samtidig giver en Skildring af den Behandling, Danskerne har budt de tyske Flygtninge. "Skulde der være Mangel paa Materiale i saa Henseende, stiller jeg mig gerne til Disposition". I slutningen af Interview'et skulde man berømme Danskerne for deres kendte Humanitet, der atter havde bestaaet sin Prøve, idet man raader Danskerne til at slutte sig til Russerne og melde sig ud af Genfer Røde Kors-Konventionen.

Danskerne vil sikkert give Brevskriveren Ret i det sidste Punkt, at der i Øjeblikket er Grund til at melde sig ud af Genfer-Konventionen. Danskerne har to Grunde: at Tyskerne er Medlem, og at Holmer Rosting er Chef for Dansk Røde Kors. Forøvrigt kan man give Manden Ret paa mange andre Punkter. Hans Skildring af Stemningen i Jylland er den største Kompliment, der kunde gives Danskerne, og hans Oplysninger om Indstillingen overfor Flygtningene viser, at Medlidenhedskampagnen ikke har baaret Frugt.

Brevet som Helhed er et eklatant Bevis paa, at Tyskerne aldrig formaar at komme i Kontakt med andre Folk. Udviklingen, hvor katastrophal den end tegner sig, har aldrig formaaet at faa en Tysker til at gribe i sin egen Barm. Rigsminister Speers Tale i Aftes og Gestapomandens Brev er udsprunget af samme Aand. De er kun to nye smaa Led i en lang Kæde af Beviser for Tyskernes Mindreværd.

Specielt:

Til 317: Vi kender ingen af dem.

Til 81: Vi vil gerne have Meddelelsen, men i en roligere Form.

Dræbte og saarede under Skydning i København.

Under et kraftigt Skyderi paa Vesterbrogade i København Onsdag Aften blev Folketingsmand Jensen Sønderup, der sammen med Redaktør Melchior Hansen var paa Vej hjem fra Rigsdagen, saaret af et Skud i det ene Knæ. Han vil dog ikke faa varigt Men af Læsionen. En Kugle gik ogsaa gennem Melchior Hansens ene Bukseben. Tre andre, der tilfældigt kom forbi, blev ligeledes saaret. Det antages, at Anledningen til Skydningen er, at en Mand ved Navn Regnar Tegneby er blevet dræbt i sin Lejlighed i Colbjørnsensgade 6, der støder op til Vesterbrogade. Tegneby havde tysk Ausweis. Ogsaa andre Steder i Byen var der Skyderi. I Griffenfeldtsgade ud for Ejendommen Nr.9 blev en ukendt Mand skudt, og paa Østerbrogade blev Prokurist Engelbert-Petersen, Store Kongensgade 71, skudt i en Taxa. Han døde senere paa Nat-ten paa Hospitalet. Paa Emdrupvænget blev en 16-aarig ung Mand, Bent Mik-kelsen, dræbt af Skud. Det menes, at han er ramt af et Varselskud fra en tysk Patrulje.

I FAA LINIER (Indland):

Samtlige tyske Marinefolk i Køge var Onsdag Morgen samlet til en Parade for at aflægge Ed til Storadmiral Dönitz.

Fra Randers foregaar der daglig paa Værnemagtens Foranledning en omfat-tende Transport Syd paa af Varer af forskellig Art, bl.a. Heste Kreatu-rer, Gulerødder og Roer, der er opkøbt paa Egnen. Varerne indlades direk-te i Jernbanevognene.

Den tyske Værnemagt har beslaglagt Folkeferies Ferieby ved Marienlyst Østersøbad. Feriebyen skal ikke benyttes af Flygtninge, men man kender endnu ikke noget nærmere til, hvad man vil bruge "Byen" til.

I Rønne har den tyske Værnemagt beslaglagt Statsskolens Gymnastiksal og flere Missionshuse, antagelig til militært Brug, idet der i Øjeblikket kun er faa Flygtninge paa Bornholm.

Til Havnen i Rønne kan der kun finde Civiltrafik Sted efter særlig Til-ladelse.

Som omtalt er der ankommet ca. 4000 Flygtninge til Nykøbing Falster. Flygningene skulde have været videre med Jernbane, men endnu er de ikke kommet af Sted. I Gedser er den tyske Færge blevet liggende. Der ventes yderligere Landsætninger af tyske Flygtninge.

Arrestforvareren i Silkeborg Arrest blev Natten til Onsdag holdt op af revolverbevæbnede Mænd, der tvang ham til at udlevere en af Fangerne.

De Plakater, som en Kreds af Landsmænd udsendte for kort Tid siden, har sat deres Spor overalt. I Korsør har Arbejderne hos Kähler & Breum, der under det meste af Besættelsen har repareret tyske Skibe, nedlagt Arbej-

I FAA LINIER (Indland):

det. Det samme gælder Arbejdet paa Flydedokken. Om Bord paa Flydedokken skete der iøvrigt Tirsdag Middag fire Eksplosioner. Der var anbragt tids-indstillede Bomber i Pumpeanlægene, og det vil være umuligt at faa Dokken op.

Som saa mange andre Steder i Landet har Tyskerne ogsaa i Korsør beslag-lagt en Række Lastbiler, men endnu opholder alle Soldaterne sig her. Der er dog forskellige Tegn paa en nær forestaaende Afrejse, og i al Fald gi-ver Tyskerne Indtryk af at være meget nervøse.

I de sidste Dage er der fjernet en Del Luftværnsmateriel fra Beskyttel-sesrummene paa Korsør Banegaard, saaledes bl.a. et Antal Staalhelme.

Om Morgen St. Bededag foretog Gestapo en Razzia i Soldaterhjemmet, "Grundtvigs Hus", Frederiksholms Kanal 28 i København. To unge Mennesker, den 21-aarige Knud Erik Thrane Jensen, og den 25-aarige Svend Vilhelm Thielholdt Nielsen, der begge er Math-Elever, blev arresteret. Tyskerne har holdt Stedet under Observation siden, og Onsdag Formiddag har de saa-ledes arresteret en anden ung Mand.

Onsdag Middag foretog Gestapo en større Razzia i Nysted. 75 af Byens Bor-gere ført til den tidligere danske Militærlejr "Stubberupgaard". Blandt Arrestanterne var alle Befalingsmændene fra CBU-Kolonnen og adskillige kendte Borgere, bl.a. Redaktør Leo Dane, Sparekassebestyrer Fogdal Peter-sen og Sagfører Bøgelund Thomsen. Enkelte Undergruppeførere er senere blevet løsladt, mens 50-60 Mennesker førtes bort fra Lejren. Torsdag Mid-dag holdt Gestapo Vagt ved flere Lejligheder i Byen, hvor Beboerne ikke var hjemme.

Til København er der nu ankommet 261.000 Flygtninge og saarede tyske Sol-dater. Til Stubbekøbing er der ankommet 12 Skibe med 1800 Flygtninge. Tidligere er der til Byens Havn indkommet 40 Skibe med tyske Flygtninge.

Man regner med, at Kolding vil blive erklæret for en aaben Ny i Anledning af de mange Flygtninge, der er indkvarteret der.

Den 30-aarige Sagførerfuldmægtig, cand.jr. Mogensen, Søn af Smedemester Mogensen, Hillerød, er Onsdag blevet myrdet Gestapofolk i Københavns Fri-havn. Hans Lig blev fundet ved Nordisk Kaffekompagnis Bygning. Gestapo har i Gaar arresteret hans Tvillingebror, Smedemester Mogensen, Hillerød.

Vognmand Helmuth Højstrøm, Lyndbyesgade i Aarhus, blev i Gaar dødeligt saaret udfor Hotel "Regina". Han kørte for Værnemagten.

Ved 15½-Tiden i Gaar flygtede en Arrestant fre en tysk Politibil udenfor Arresten i Albanigade i Odense. Da han kom ud paa Gaden, raabte nogle Frihedskæmpere: Løb! Samtidig affyrede de en Serie Skud mod Gestapofolke-ne med Maskinpistoler. Arrestanten undslap, og ingen af Frihedskæmperne kom noget til.

Forstkandidat, Grev Aksel Ahlefeldt Laurvig Lehn, en Bror til den for ny-lig henrettede Grev Lennart Ahlefeldt, er blevet anholdt paa Hvidkilde.

Møgelkjær-Lejren rømmes.
for danske og norske Fanger.

I Søndags kom der pludselig hen paa Eftermiddagen Besked om, at de sidste danske Internerede i Møgelkjær skulde sendes til Frøslev, og en Repræsentant for Udenrigsministeriet fik deres Ord for, at de ikke vilde forsøge at flygte, samtidig med at han gav dem Garanti for, at de midt i Ugen vilde blive ført til Sverige sammen med andre Internerede fra Frøslev. I Tirsdags afsendtes 500 norske Internerede i Rutebil-Konvoj til Sverige, og i Gaar sendtes de resterende norske Fanger, ca. 300 afsted. Dermed er Møgelkjær Lejren tømt for danske og norske Internerede.

Salg af Levnedsmidler til Værnemagten.

Forskellige Landmænd har i den sidste Tid været ude for Trusler, fordi de skulde have solgt Kartofler til Værnemagten. Vi gør opmærksom paa, at der under hele Besættelsen har været truffet en Række saakaldte legale Ordninger om Leverancer til Værnemagten. Naar de danske Myndigheder er gaaet med til disse Forhandlinger, er Aarsagen den, at man hellere selv vilde ordne Købet, end risikere, at Tyskerne gik ud paa det aabne Marked og saaledes kunde forstyrre den Ligevægt i Prisniveauet, som man har tilstræbt at fastholde under Besættelsen. Hvis man ikke fra dansk Side havde gennemført disse Leverancer, vilde Tyskerne selv have gennemført Foranstaltninger til Sikring af Værnemagtens Forsyninger. En saadan Fremgangsmaade vilde have haft skæbnesvangre Følger for Byernes Forsyning med Levnedsmidler og for hele Rationeringssystemet.

Det er Udenrigsministeriet og Landbrugsministeriet, der har ført Forhandlingerne med Tyskerne, og den praktiske Tilrettelægning er foretaget af de landbrugsministerielle Eksportudvalg. Handelen er sket gennem danske Firmaer. Der er saaledes intet som helst at bebrejde de Landmænd, som har leveret Varerne, da de aldrig har vidst, om Leverancerne gik til Tyskerne eller til det danske Folks Forsyning.

I de tilfælde, hvor Landmænd har solgt direkte til Værnemagten, altsaa udenom de danske Myndigheder og til Priser, som ikke er godkendt af Autoriteterne, er det paa sin Plads, klart og afgjort at tage Afstand fra de paagældende og gøre dem opmærksom paa, at de gaar Tyskernes Ærinde. Reagerer de ikke overfor Advarslerne, maa de være forberedt paa at tage Konsekvenserne af deres landsforræderiske Handlinger.

Desværre har der i den senere Tid været forskellige Artikler fremme i den illegale Presse om disse Frohold, uden at man har været klar over, hvordan Ordningerne virkede. Dette har igen medført, at de Levnedsmiddeleverancer til den norske Civilbefolkning, som har fundet Sted i meget stort Omfang, i enkelte Tilfælde ogsaa Varer til Sverige, som er Led i den Byttehandel, vi har saa haardt Brug for netop nu, er blevet ødelagt ved Sabotage.

Vi henstiller, at man nøje undersøger, hvor Levnedsmidlerne skal hen, inden man gaar til Aktion.

S I D S T E:

Engelske Flyvere har i Nat angrebet en tysk Ubaad i det sydlige Kattegat. Ubaaden løb senere paaa Netten ind ved Avnø paa Sjælland, hvor Tyskerne selv sankede den. Der er bragt flere Saarede og Dræbte i Land.

Meddelelser, der gaar ud paa Kampe i Bjergskov, 10 km Syd for Aabenraa, har endnu ikke kunnet bekræftes.

Dr. Best er i Formiddags vendt hjem fra Møde med Himmler, Storadmiral Dönitz, Terboven, Lindemann. Men han gik i Seng øjeblikkelig.

I Formiddags er der foretaget en Del Løsladelser fra saavel Vestre Fængsel som Politigaarden. Det drejer sig formentlig om en Snes Fanger, men Navnene kendes ikke. Desuden er Politiinspektør Møllerup ført her til Byen fra Frøslev, hvor han har ligget syg siden sin Ankomst fra Neuen-gamme. Han er nu rask og blev straks efter Ankomsten til København sat paa fri Fod.

S L U T.

Information

4. Maj

Den frie danske Nyhedstjeneste

1945

Til det danske Folk

Allierede Styrker rykker i disse Timer ind over vort Lands Grænser. Omraader af Danmark er allerede befriet. Det er en Selvfølge, at Befolkningen yder de allierede Topper al mulig Hjælp. Vi advarer mod Sammenstimlen, som kan hindre Troppernes Bevægelser.

I de ikke befriede Omraader maa ingen gaa til Handling, før Ordre gives. Naar tysk Kapitulation foreligger, vil Modstandsbevægelsens Styrker opretholde Ro og Orden, indtil de allierede Tropper naar frem.

I fem lange Aar har den danske Befolkning, trods uhørte Provokationer, bevaret en værdig Holdning. Ogsaa nu i Befrielsens Time vil Modstandsstyrkerne og den øvrige Befolkning vide at optræde paa værdig dansk Vis.

København, den 4. April 1945.

Danmarks Frihedsraad.

Information

Side 1. INFORMATION Nr.473. 5.Maj 1945. NORDISK NYHEDSTJENESTE Nr.438.

De fortabte -

Naar den svale Stilhed igen engang
over Jorden gaar,
og Regn og Snefald og Isfulgs Sang
har bygget et dirrende Løvbrudshang
over Klodens Saar

Naar de, der døde, fik Krans paa Krans
og titusinde Ord,
og Straf og Knæfald har ramt hver Mand,
der blev dømt for Mord -
naar smaa Børns Øjne igen blir trygge,
og Jordens Lys
splitter de brændende Taager, og Dagen
er hver hvid Skys,
skal en lille Flok frysende staa bag Glæden
med lukkede Sind
og bedende Hænder og Hjerter, om nogen
vil lukke dem ind -
og dyrt skal de føle, at det var den Pris
for taaleligt Liv,
mens Jorden forblødte, og hver Mands Svar
var en aaben Kniv -

Og det var den Pris for forsigtige Ord
og for klogt Forlig,
for Magelighed og for passiv Svig
under seks Aars Krig.
Og halvt som i Drøm skal de huske engang,
hvor hver Uret sved,
og hvor Kampen mod den var hver Levendes Sag
i et Land, der led -
til det brændte i Blikket og sled dem i Hjertet
af Trods og Mod
- til det dryppede fra dem saa saart og sagte
som død Mands Blod.

Til den Rædsel, der sprang som et sydende Baal
fra Hus til Hus
kun blev en flygtig Avisoverskrift og en
fjern Vinds Sus,
til de byggede en Mur om det raadeløse Hjerte
af hver Dags Krav,
uden at se, at den Mur i de Aar
blev en Mur om en Grav.
Og de er saa unge, at ingenting fandtes,
før Tæppet gik ned,
og de magtede ikke at overse seks Aars
Uendelighed

Og de magtede ikke at føle og nære
en ensformig Gru,
og de vidste slet ikke, hvor meget de lukkede
Aar slog itu.
For ingen kan dømmes og straffes for sletning
at ha gjort,
men bare en Dom og en Straf vilde synes dem
naadig og stort -
nu staar de med stakkels, famlende Hænder
ved Frihedens Port
- men ufri Hjerter kan aldrig føle
saa dybt og stort.

Og Verden, der først var en Verden og siden
en taalelig Ting,
er endeligt lukket, og den der har svigtet,
maa vandre i Ring,
og følge hinsides Glæden og Smerten
sit eget graa Spor,
mens Kysterne blegner af Lykke omkring
den befriede Jord.

Fra "Vejen fram -"

DEN SIDSTE AFTEN.

Den sidste Aften i det tyskbesatte Danmark! Der er Folk, som i flere Dage
timevis har opholdt sig paa Raadhuspladsen for at afvente den endelige
Besked om Tyskernes Kapitulation. Der er een Ting, de vil se og opleve.
De vil se Dagmarhus-Tyskerne saaledes som disse Mennesker, der ikke er
Mennesker, ser ud i deres Sammenbruds Time. De vil have Lov til at se vo-
re Undertrykkere ramt i deres hovmodige Ansigter af Kapitulationens Pi-
skeslag. De vil se dem blive de smaa.

En Jubel af Stemmer fra den fraadende Raadhusplads stiger mod Himlen. Be-
gejstringen er brudt ind over os som en Stormflod, der nedbryder alle Di-
ger, bortriver alle Hemninger af vore Sind, slider Angsten og Uroen ud af
vore Hjerter. Det er en Larm, der overtræffer alle store Aftener paa

Raadhuspladsen under Fortidens Valgkampagner og alle andre store Aftener
i Pladsens Historie. Og denne Larm er ikke Skydning. ikke Demonstration,
ikke Optøjer. Den skyller imod os. som var det selve Friheden. der stem-
mer mod Gestapos Mure, uovervindelig, ubesejret.

Og her staar jeg midt i det hele med uknappet Frakke og har mistet For-
standen! Det er saa stort et Øjeblik, at man næsten er angst for at være
det saa nær. Det er som at se ind i Solen, til det smerter, og alting
sortner!

Hvordan det gaar til - Herren maa vide det! - bærer de allesammen Flag i
deres Hænder, vinker de med Flag, med danske Flag, med engelske og ameri-
kanske Flag. Hvor har de dem fra? Har de baaret dem illegalt paa deres
Krop og netop nu taget dem frem? Vi har jo baaret disse Farver i vore
Hjerter, vi har drømt om dette Minut gennem fem bi-re Aar, og nu er det
som om denne skønne og mørke Foraarsaften giver os Flag og Faner i Hæn-
derne.

Vi har maattet hviske og lyve; vi har maatte tie og bide i os. Nu tier vi
ikke mere!

Sporvogne forsøger at bane sig Vej gennem den tætte, uophørligt glidende
Strøm af lykkelige Mennesker, lykkelige Danskere. Foroven paa Taget af
Vognene sidder og staar Danskere, unge Mænd med Cottencoats og Vindjak-
ker, unge Piger med farvestraalende Tørklæder bundet om Hovedet, Kjoler-
ne flagrer og rives itu, de rejser sig og sætter sig uden Hensyn til Ri-
siko og Fare. Hvad er et Fald fra tre Meters Højde, hvad er en Kortslut-
ning og Tusinder af Volt gennem et befriet Menneske med den snigende Ge-
stapo-Sot, med den langsomt nedbrydende Gift i tysk Fangenskab, mod de
onde Øjne, som nu er borte. Vi kender ingen Risiko, vi kender ingen Fare,
vi er Danske, Danske, Danske!

Et Sejrsbrus med en Lyd som af hundrede Flyvervarsler og tusinde Propel-
ler toner igennem Hovedstaden.

Raadhuset, som Nat efter Nat har ligget mørkt og utilgængeligt, faar
pludselig Lys i et Vindu, i flere Vinduer, i hele Etager. Projektøren
tændes, Taarnet er vidunderlig belyst, nu kan du midt om Natten stille
dit Ur efter Raadhusuret!

Frihedskampen er ført til Ende. Den Frihedskamp, som de Allierede og de
besatte har ført Dag og Nat igennem 6 Aar med den tyske Dragesød. Hen
over Tankspærringer og spanske Ryttere, over befæstede Græsestillinger,
over høje Fængselsmure har vi rakt hinanden Haanden og dannet en Spærre-
stilling, mod hvilken hele det tyske Krigsopbud maatte bryde sammen.

Vi har genvundet Friheden, som vore hollandske Brødre har gjort det - ef-
ter Kamp og efter Ofre.

Paa Raadhuspladsen, og saa langt du kan opfatte det ned gennem Strøget og
ud mod Vesterbro synger de befriede Danskere den norske Nationalsang. Du
norske Hjemmefront, I norske Fiskere i minefyldte Fjorde, I norske Bønder
med hemmelige Vaabenlagre - Friheden er paa Vej!

I denne lykkeligste Time i Danmarks Historie brænder Billedet af Raadhus-
pladsen sig ind i vore Hjerter.

Efter nogle Timer staar bevæbnede tyske Vagtposter foran Dagmarhus og Tu-
risthotellet, foran Studenterforeningen med dens Indhold af Flygtninge og

Havarister.

Deres Magt er brudt. Os kunde de ikke besejre!

DER SKAL NETOP TALES OM DET.

En Nordmand, der har siddet to Aar i tyske Koncentrationslejre, er hoppet af Toget under en Transport gennem Danmark paa Vej til Sverige. Han bor nu hos gode Venner i Danmark. Hvad han har oplevet, er vel ikke "noget særligt" i Sammenligning med, hvad saa mange andre har været udsat for. Men hør alligevel: Før Afsendelsen fra Norge udsattes han for Tortur! Han fik Jernringe skruet om Benene, saa han endnu bærer Men af det, og hans Hoved blev dunket, saa han fik Hjernerystelse. I Tyskland førtes han fra den ene Koncentrationslejr til anden. En Gang blev han spærret inde i et Skur sammen med 71 syge Medfanger. Den eneste Pleje, de fik, var, at der hver Morgen blev skubbet en Spand Suppe ind til dem. Allerede det første Døgn døde tre. Da der var gaaet 28 Dage, laa der 68 døde i Skuret. Kun tre af de indespærrede var endnu i Live. En Tid havde de været saa udmattede, at de ikke kunde kravle hen til Suppespanden, men senere fik deres stærke Fysik Overhaand.

Det er et ufatteligt Mirakel, at jeg er i Live, siger den paagældende Nordmand. Videre fortæller han, at han under de to Aars Ophold i Tyskland ikke har modtaget en eneste Røde Kors Pakke, skønt der er sendt to eller tre Pakker til ham hver eneste Maaned. Naar han blev flyttet fra den ene Lejr til den anden, var det netop for at Familien ikke skulde kunne faa Nys om hans Opholdssted. Af samme Grund skiftede han Fangenummer flere Gange og slap derved for at faa sit Nummer brændt ind i Brystet, som saa mange andre Fanger fik det.

Da han forleden fortalte om sine Oplevelser til en Kreds af Venner, var der en Kvinde, som afbrød ham med Ordene: "Aah, skal vi ikke tale om noget andet, det her er ikke til at holde ud."

Nordmanden saa fast paa hende, før han svarede: Nej, der skal netop tales om det.

Under Opholdet i Tyskland havde han flere Gange Lungebetændelse. En Gang stod han sammen med talrige andre Fanger 14 Timer i 12 Graders Frost, kun iført Lærredsbukser og Skjorte. Som Sølge af Torturen med Jernringene svulmede hans ene Ben op, saa en Tysk Læge vilde amputere det. Det lykkedes ham at formaa Lægen til at lade ham beholde Benet. Han føler Lettelse nu. Men han føler sig forpligtet til at tale om det...

"Fædrelandet" erobret af den frie Presse.

Styrker fra Modstandsbevægelsen besatte i Aftes "Fædrelandet"s Redaktion og Trykkeri i Store Kongensgade: efter at Folk fra Gaden var begyndt at storme Bygningen og knuse Ruder og Inventar. Nazisterne var flygtet ad Bagudgangen. Ro og Orden blev straks genoprettet; og i Løbet af Natten fandt Bygningen en ny og bedre Anvendelse; idet der blev truffet indledende Forberedelser til at to nye Aviser, der er et Resultat af Frihedskampen: "INFORMATION" og "MORGENBLADET" kan trykkes paa Fædrelandets Ro-

tationsmaskiner. Disse Linjer skrives paa fhv. Chefredaktør Helge Bangsteds Skrivebord. Kriminalpolitiet blev tilkaldt og arbejdede Natten igennem i Lokalerne med Dynger af Papirer; deriblandt en af Helge Bangsteds ikke uinteressante Dagbøger fra Tiden efter 9.April.

I Morgentimerne rensedes Bygningens Facade for Hagekors og Vikingskibe og andet Stads, og to store Danebrogsflag vajede fra Flagstængerne. I løbet af Dagen kom Skilte op, som viste, at en ny Æra var indledet. Det bør vel tilføjes, at der forud for Besættelsen af "Fædrelandet"s Bygning er gaaet Forberedelser af mere juridisk Karakter, og at der vil blive draget Omsorg for en fuldt ud lovlig Afvikling af "Fædrelandet"s Bo, dette sagt af Hensyn til de Kreditorer, som har været tvunget til at levere til Bladet.

Bevæbnede Frihedskæmpere vogter i Dag Indgangen til den Bygning, som i Besættelsesaarene var Hovedarnestedet for Nazismen i Danmark og for den Hetz imod gode danske Mænd, som førte til en Række Arrestationer og Clearingmord. I de Kontorer, hvor Fritz Clausen, Helge Bangsted og de forte Brylder mødtes med Schalburgfolk og Stikkere, arbejder nu Mænd fra den frie Presse - hjemvendt fra Sverige eller fra Koncentrationslejre, dukket op af Jorden, eller hentet fra andre Blade, hvor de i flere Aar har ført en Dobbelttilværelse.

Om den ubevidste Nazisme.

Dansk Pressetjenestes Blad i Stockholm "Fremtiden" bringer følgende Artikel af Sigurd Hoel i "Tiden".

En Aften i 1937 sad vi samlet, en Gruppe Nordmænd og Emigranter og snak-kede med en tysk-jødisk Flygtning, der netop var kommet til Oslo. Han var en fremragende Biolog, der havde været knyttet til Kaiser Wilhelm-Institutet i Berlin. Samtalen kon naturligt nok ind paa Hitler og Nazismen og alt hvad dertil hører. Den tyske Jøde elskede ikke Nazismen, som enhver kan forstaa. Men han var Videnskabsmand og havde trænet sig i at holde sine personlige Følelser udenfor sin Tænkning. Han sagde pludseligt:

Een Ting maa indrømmes. Nazisternes Lov om at sterilisere arvemæssigt mindreværdige Individer, den er ypperlig. Weimar-Republikken med sit forældede sentimentale Syn paa det saakaldte Menneskeværd vilde aldrig have kunnet tage sig sammen til en saadan Lov.

Vi blev siddende stumme et Øjeblik. Saa var der en der spurgte, hvor han havde faaet den Opfattelse fra. Det viste sig, at han havde læst de tyske nazistiske Avisers Kommentarer til Loven og havde fundet dem fornuftige. Men helt begejstret var han for et Foredrag, han havde hørt i Berliner-Radioen - et Foredrag af selve Goebbels, hvis jeg ikke husker forkert.

Der sad altsaa en jødisk Videnskabsmand og udøste sin Begejstring for en Lov, hvis hemmelige og inderste Hensigt var at skabe en Slags juridisk Basis for Steriliseringen af Jøder, Polakker og andre "ikke ønskelige" Elementer i Tyskland.

Lad os, med denne Episode som Baggrund, se lidt paa den mentale Situation, som den er idag rundt om i de okkuperede Lande.

Svært mange, baade paa Hjemmefronten og ude blandt Flygtningene, gaar omkring og tror, at bare Tyskerne vel er smidt ud, saa vil de okkuperede Lande forvandles til et Slags Paradis paa Jorden. Et udplyndret, bundskrabt, ludfattigt Paradis, men et Paradis - hvor alle er blevet kloge af Skade, hvor der bare findes gode Mennesker, hvor alle kan lide alle, hvor Løven græsser ved Siden af Lammet, hvor, som det hedder "ej Synd, ej Sorg, ej Klage skal være mere, thi de første Ting ere vegne bort."

Helt saa enkelt bliver det maaske ikke.

I tre, fire, op til fem Aar har de okkuperede Lande nu levet under tysk nazistisk Herredømme. Overalt har Modstanden, den hemmelige og den aabenbare, gjort sig gældende, paa de fleste Steder i stigende Grad eftersom Maaneder og Aar er gaaet. Stemningen er blevet stadig mere fejndtlig overfor baade de tyske og de hjemlige Nazister. Kampen er blevet skærpet, Modstandsfronten styrket, hver enkelt kæmpende Patriot er blevet klogere, mere erfaren, mere hærdet i Kampens Løb. Man har opnaaet en stadig sikrere og mere illusionsfri Indsigt i Nazisternes Metoder.

Det tog Tid før de fleste Folk fik de elementære Ting om Nazismen banket ind i Hovedet. Men idag kan vi sige, at det er lykkedes. De okkuperede Befolkninger har udviklet et meget finere Øre end de tidligere havde for visse falske Betoninger, visse uægte Sætningsformer, visse Former for smart men forløren Patos, visse Arter af snu Overtalelseskunst. Hele det nazistiske Register er blevet brugt og forbrugt. Folk har lært sig at tage sig i Agt for den Slags Propaganda samtidig med at de er blevet mere immune imod den.

Det er altsammen meget godt. Der er virkelig Grund til at haabe, at visse Former for Svindel herefter vil have vanskeligere ved at vinde Gehør. At en Del Blaaøjethed, en Del usaltet god Tro, en Del hjertelig Naivitet er gaaet til sine Fædre, maa vi tage med i Købet. I Almindelighed er der ingen Grund til at beklage det. Som Regel hører disse Ting til det overflødigste Fedt som ingen gennemtrænet Organisme kan trække rundt paa.

Alt dette lyder jo storartet - men der findes alligevel en Del Skygger i Billedet, en Del Fænomener, som overraskende faa har gjort sig klart.

I disse tre, fire, fem Aar har Folk i de okkuperede Lande været udsat for en ganske ensidig "Oplysning". De gamle Aviser fortsætter med at udkomme, skønt Redaktørerne og Journalisterne som Regel er blevet fjernet og erstattet med Nazister. Men Navnene paa disse Karikaturer af Aviser er gode gamle. Og Abonnentmassen er stort set den samme. Mange Steder er det ligefrem forbudt at sige Avisen op.

Saa faar da Folk disse Aviser ind gennem Døren, Dag efter Dag, Maaned efter Maaned, i tre, fire, fem Aar. I enkelte af disse Aviser staar der af og til noget mellem Linjerne. Og Folk er blevet fabelagtigt dygtige til at finde disse Ting frem, og rørende taknemmelige for bare den mindste Smule, som gaar mod den officielle Propaganda. Man farer flygtigt gennem Krigsnyhederne, mærker sig de Tilbageslag, der indrømmes, men noterer sig først og fremmest alt det som ikke staar der, alt det som forties, fordrejes, forvrænges, udelades - til Kontrol har man sine hemmelige Kilder. Og Avislæseren fryder sig og siger tit og ofte:

- Tyskerne skulde bare vide - denne Avis virker Stik imod sin Hensigt. Den gør mig vred hver Dag, den stiver mig op hver Dag, den viser mig paa ny hver Dag, hvad det er for noget løgnagtigt Pak, der for Tiden styrer

her i Landet.

Men vi skal passe paa ikke at undervurdere Goebbels. En Avis i et okkuperet Land indeholder ikke bare Krigsnyheder og politiske Ledere. Den indeholder Snak og Causerier, Sportsnyt, Lokalnyt, Smaanyt, Ting om Mad og Tøj og Hundrede andre Ting, deriblandt det, som med en grov Fornærmelse af Kvinden kaldes "Kællingestof". Ind i alt dette Stof er det at Tendensen smugles ind. Dr. Goebbels og hans Skole har gjort denne Form for indsmuglet Tendens til en Kunst. Nazistisk Tendens, antidemokratisk Tendens, antisemitisk, antirussisk, antiallieret Tendens smugles - helst saa usynligt som muligt - ind i utroligt mange "neutrale" Notitser.

Folk i de okkuperede Lande har ikke haft meget at bruge sin Fritid til i disse Aar. Bøger er der ikke saa mange af, Biograferne er der ikke noget ved, Selskabslivet er omtrent Slut, Folk keder sig midt i Verdenshistoriens mest spændende Tid - og læser den fordømte Avis. De lader sig ikke føre bag Lyset af den, langt fra, de lader sig absolut ikke lure af den. Men de læser den.

Nej, de lader sig ikke lure. Og saa gaar Tiden. Og lidt efter lidt, i Løbet af tre, fire, fem Aar sker der noget. Tusinder af "Oplysninger" er blevet leveret af denne Avis, og læst. Gennemskuet, læst under Protest, men læst. Eller ikke gennemskuet og læst uden Protest. Og som Regel glemt. Hvem husker Avisen fra i Forgaars? Der er vel ingenting, der er mere død end den. Druknet i Glemselens Flod, som det hedder.

Glemselens Flod er en underlig Flod. Man kan fristet til at sige: en magisk Flod. Ting kan være sunket til Bunds i den, begravet for svigt. Men kom en mørk Nat og sig det rette, magiske Ord, og det glemte stiger op fra Bunden, op til Overfladen, og er der - og maaske har det ynglet der nede i Mørket, i Dyndet og Glemselen. Fænomenet kan minde om de gamle Sagn om Præsten, der kunde mane de døde op af Gravene, Djævlene op fra Helvedet, og gøre dem til sine Tjenere.

Der er mange Grader af Glemsel. Halvglemte sidder der en eller anden sjofel Anekdote om en Jøde, en eller anden forvrænget eller direkte løgnagtig Historie om en kendt Russer eller Englænder eller Amerikaner; eller Anekdoter, Historier, Notitser hvor Tendensen var saa godt gemt at den slet ikke var til at se. Halvglemte eller helglemt, men liggende paa lager, til at mobiliseres paa Kommando.

Tilsammen danner disse hel- og halvglemte Ting et Væv, et Mønster af falsk, ondsindet og farlig "Oplysning". Ondsindet og farlig blandt andet af den Grund, at naar der er gaaet en vis Tid, nogle Maaneder, maaske et Par Aar, saa husker Folk fremdeles halvvejs, eller kan bringes til at huske, den ene, den anden, den tredje af de tusind Ting. Men de husker ikke, hvorfra de har faaet det alt sammen.

Stærkest virker dette selvsagt paa dem, som ikke har nogen sikker kulturel Holdning, nogen fast kundskabsmæssig Forankring paa Forhaand. To Sætninger, ham man kunnet høre ikke saa sjældent i den senere Tid, udtalt af saakaldte skikkelige Folk:

Den ene lyder saaledes:

Men dette Partivæsen, det var nu en Uting!

Det ene Parti, Meningsstyranni, Diktaturet, ligger som en Kim i den ene uskyldige Sætning.

Den anden Udtalelse antager forskellige Former, for Eksempel denne:

Der er nu noget om det med Jøderne!

Hvis man vil sætte Sagen paa Spidsen kan man sige:

Hvis Nazityskland blev slaaet paa alle Fronter, hvis alle Nazilederne begaar Selvmord eller bliver hængt, hvis Tyskland bliver okkuperet og dets Krigsindustri bliver nedlagt, hvis alle de okkuperede Lande bliver frie, osv.osv., men Antisemitismen sejrer, saa den bliver verdensomspændende, saa den sniger sig ind som en Gift i Tænkningen i alle Lande, da har Nazismen alligevel sejret. Antisemitismen indeholder som et lille Frø alle Nazismens Kromosomer. Had til de fremmede, Chauvinismen, Racetænkning, Læren om Herrefolket... Faar det Frø Lov til at leve, finder det Jordbund, hvor det kan spire, saa vil atter en Skov vokse op, hvor Nazister frit kan drive Jagt paa anstændige Mennesker. Og Hitler og Goebbels kan skoggerle i deres Grave.

Den ubevidste Nazisme finder naturligvis Næring fra andre Kilder end den ensrettede Presse.

Med alle deres Egenskaber har Nazisterne - de tyske - en uhyggelig Sans for Effektivitet. Eller havde det. Det lader sig ikke nægte, at de har været farlige og effektive i Kampne. Nu kan man ikke i aarevis kæmpe mod en effektiv Modstander, uden at man til en vis Grad bliver nødt til at bruge hans egne Metoder. Mod Disciplin maa der sættes Disciplin, mod Terror maa der til en vis Grad sættes Terror. Naar Hensigten helliger alle ens Modstanders Midler, bliver man selv undertiden nødt til at bruge grove Midler. Hvis Kampne under disse Forhold varer længe, vil det ikke kunne undgaas, at noget af Mentaliteten fra denne Kamptid lister sig ind i Sindet hos den enkelte og maaske forankrer sig der som noget varigt. Det kan ske paa forskellig Maade og af højst forskellige Aarsager. Men vi maa huske - ingen af os kan staa frem paa Torvet og sige: Hos mig findes der intet, der er beslægtet med de nazistiske Mentalitet. Noget af den findes hos alle. Og Krigen selv - Kampene paa Hjemmefronterne lige saa vel som de regulære Krigshandlinger - begunstiger mange af disse Tendenser.

Krig er Nazismens logiske Konklusion. Selve Læren er skabt af en halvgal Korporal, der ikke taalte at blive demobiliseret. Det er ikke underligt, at Krigen paa forskellig Maade fører til Tanke- og Handlemaader, som er i Slægt med Nazismen.

Den brutale Tid brutaliserer os. I nødvendig psykisk Selvforsvar afstumpes vi, naar det gælder andres Lidelser.

For Nazisterne er denne Afstumpningsproces baade Program og Pligt.

Med eller mod vor Vilje falder de fleste af os i denne Tid for Fristelsen til at vurdere et Folk slet og ret efter dets militære Præstationer. Russerne er ikke længere bare bolsjovikiske Barbarer, nu hvor det har vist sig, at de kan dræbe Tyskere i Millionvis. Vi ler ad Italienerne, fordi dette elskværdige, muntre Folk med gammel Kultur i Blodet ikke havde Lyst til at dø Heltedøden i en Krig, det aldrig havde ønsket sig.

For Nazisterne er det Princip og Program at vurdere et Folk ud fra dets militære Egenskaber.

Under Kampen, af Hensyn til Kampen finder vi os i en Mængde Tvang - og over selv Tvang. Vi siger:

Eet er vigtigt - at sejre. Det som tjener Sejren er godt. Det fælles Krav maa gaa foran den enkeltes Ret.

Der er opstaaet - nødvendigt og uundgaaeligt og i bedste Mening - et Meningsstyranni. Fra de mange øves der et stærkt Tryk paa den enkelte. I Kampens Hede viser vi - og maa vise - Utaalsomhed overfor den, der skiller sig ud. Vi har Foragt, eller i bedste Fald et nedladende Blik, tilovers for den ensomme, den som foretrækker at gaa sin egen Vej.

For Nazisterne er alt dette noget selvfølgeligt, noget indlysende rigtigt til enhver Tid. For os andre burde denne Art af Tyranni helst ikke blive en behagelig Vane.

INFORMATION starter et Fond til Hjælp for Frihedskæmpernes Efterladte.

Paa Grund af den Risiko, som var forbundet med en systematisk Opkrævning af Maanedسابonnementet til INFORMATION, er dette i mange Tilfælde ikke blevet indbetalt.

Vi vil bede de Abonnenter, som ikke har haft Mulighed for at indsende deres maanedlige Abonnementsbetaling paa kr. 30.-

i det Omfang, som De selv skønner passende, at indsende et Beløb, der gaar direkte til et Fond til Hjælp for de efterladte efter dem, der døde i Frihedskampen.

Vi gør opmærksom paa, at de illegale Institutioner eller Gruppeledere, som har haft Krav paa at faa Bladet, naturligvis ikke har nogen Forpligtelse med Hensyn til Abonnementsbetaling.

Beløbet bedes indbetalt til Giro Nr. 4500, Andelsbanken, København V.

FUGLETRÆKKET

Tilegnet ROYAL AIRFORCE

Et Fugletræk
 gaar over Danmarks Hus
En Sejrens Flyverbro
 sig om os spænder
Tungt skælver Rummet
 under Vingers Brus
Alt slumrende faar Liv
 i Vaarens Hænder.

- - Tungt lastede de fløj,
 ved Nat som Dag.
Og Himlen stod i Flamme,
 Skyer kælved'.
De seks Tons Bomber sprang
 med dumpe Brag.
I Dødskamp
 Kiel og Wilhelmshafen skælved.

Vi hørte Trækkets
 Stormsang overalt.
Den trængte ind
 bag Angstens Rædselsnætter.
Den gav os Mod.
 Vi vidste, hvad det gjaldt.
Et Fugletræk
 strøg over Danmarks Sletter!

De fløj saa tæt
 som Lærker over Eng,
Og Sangen naaede
 Fælgslets Marterceller.
Hvem kuer nu
 en Dansk, en trodsig Dreng?
Han ved, hvad Fugletrækkets
 Hymne gælder!

Den ildned' os,
 hin Fugletrækkets Sang:
Hold ud, staa fast!
 Skønt Kampens Aar er haarde.
- - - En mørk, en blodtung Sang.
 Men dog en Sang.
En Sang om Frihed,
 købt ved Blod og Taarer.

Den blev vort Hjertes Sang
 paa sjette Aar:
Forude venter
 Fredens Naadegave!
Et Sejrens Fugletræk
 højt over Danmark gaar.

Violen blaaner
 mellem friske Grave.

9.April 1945.

T I L I N F O R M A T I O N S L Æ S E R E ' .

Den tyske Censur har lukket sine Kontorer. Den danske Presse er igen fri. Med Udsendelsen af dette Nummer ophører INFORMATION at fungere som illegalt Nyhedsbureau. INFORMATION fortsætter som Dagblad.

Det har været INFORMATIONs Opgave saa objektivt, saa sandfærdigt som muligt under de vanskelige Arbejdsvilkaar, Gestapo bød os, at giv et Billede af Danmark under Tyskernes Jernhæl.

Arbejdet havde følgende Formaal:

1. At være Nyhedsformidler for Frihedsraadet og de Kredse, der arbejdede paa samme nationale Linje.
2. At holde den danske Modstandsbevægelses ledende Mænd undertet om, hvad der skete i Landet.
3. At være Nyhedsbureau for den illegale Presse.
4. At holde den frie Verdens Presse underrettet om det danske Folks Kamp mod Undertrykkerne.
5. At forsyne de danske Radioudsendelser ude i den frie Verden med Nyheder og Informationer fra Danmark.
6. I afgørende Situationer ved hjælp af illegale Radioudsendelser og Løbesedler at holde saa store Kredse af Danmarks Befolkning som muligt underrettet om Begivenhedernes Udvikling.

INFORMATION blev startet af Redaktør Børge Outze, Nationaltidende. Efter at Gestapo havde anholdt ham den 14. Oktober 1944, blev Bladet nogle Dage ledet af hans nærmeste Medarbejder, Redaktør Sigvald Kristensen, Socialdemokraten. Da ogsaa han maatte forsvinde for Gestapo, blev Arbejdet fortsat under Ledelse af de fire Medarbejdere, Redaktørerne Peter de Hemmer Gudme, Kai Johansen, C. Næsh Hendriksen og Eigil Steinmetz.

Peter de Hemmer Gudme blev arresteret af Gestapo i Slutningen af November. Han valgte at dø i Shellhuset for at dække sine Kammerater.

Som Repræsentant i Frihedsraadets Bladudvalg har Antikvarboghandler Niels Kaaber varetaget INFORMATIONs Interesser.

Redaktørerne Erik Seidenfaden og Gunnar Næsselund Hansen, Dansk Presse-tjeneste, Stockholm, og Redaktør Leif B. Hendil, Reklamechef Kraft og en Række Medarbejdere i Sverige og England har bragt INFORMATIONs Stof ud til den frie Verden.

Med Hærend Efterretningstjeneste og det underjordiske Politi har INFORMATION haft et uvurderligt Samarbejde.

Udover de nævnte har Redaktionens daglige Medarbejderstab bestaaet af følgende:

Radaktør Haakon Bruun, Scannews,
Forfatteren Karl Roos,

Radaktør Poul Overgaard Nielsen, Pressens Radioavis,
Redaktør Helmer Sørensen, Pressens Radioavis,
Frøken Hertha Jensen, Pressens Radioavis,
stud.mag. Niels Petersen,
Tømrermester Kaj Tjellesen, Espergærde,
Journalist Bidstrup, Vendsyssel Tidende,
Redaktør Christiansen, Aalborg Stiftstidende,
Sekretær Carsten Petersen,
Politibetjent Børge Larsen,
cand.jur. Oliver Olesen,
Kaptajn Knud Zeltner.

Vi takker iøvrigt alle, der har hjulpet med til at løse denne Opgave - det er en lang, lang Liste over Navne fra alle Grene af det danske Samfund. Vi haaber, naar vi har faaet noget mere Overblik over Situationen at kunne udsende en Redegørelse for INFORMATIONs Opbygning og Organisation. Samtidig vil vi give et Billede af selve Arbejdets Forløb og i det Omfang, det er muligt, en Omtale af alle ude i Landet, der med et Nummer som Underskrift har forsynet os med Nyheder og Oplysninger, og af alle, som uden Tanke for egen Risiko har hjulpet os, saaledes at INFORMATION har kunnet udkomme hver Dag.

I denne Redegørelse vil flere af vore Kammerater, som har været arresteret af Gestapo, give en Skildring af den fysiske Tortur og den aandelige Lidelse, de har maattet udstaa i Fængslet.

Foruden Peter de Hemmer Gudme mindes vi i dyb Ærbødighed og Taknemmelighed vore kammerater og Medarbejdere Greve Reventlow og Peter Fyhn, som blev henrettet af Tyskerne, og Kontorassistent Birger Mouritzen og Kjeld Frederiksen, som døde i Konzentrationslejren i Neuengamme.

Kaj Johansen
Landbrugsraadet.

C. Næsh Hendriksen
Politiken.

Eigil Steinmetz
Nationaltidende.

T i l I N F s L æ s e r e .

Indtil Reorganiseringen af INFORMATION efter den 14. Oktober 1944 havde Bladet været betalt af en Kreds af Privatpersoner. Efter den Tid er Udgivelsen af Bladet i Hovedsagen betalt af den danske Stat.

Dette var kun et af mange Udtryk for, at Danmark under Jorden og Danmark over Jorden i Samarbejde gennemførte Kampens sidste Faser. Ligesom det under Folkestrejken havde vist sig, at det danske Folk alle som een sluttede op i den fælles Front, har den sidste Tid været præget af et nøje Samarbejde mellem Modstandsbevægelsen og en Række positivt indstillede Politikere og Embedsmæng.

Vi har haft den Glæde, at en Række af INFs nærmeste Medarbejdere er blevet Medlemmer af det nye Ministerium. Dette gælder saaledes Udenrigsminister Christmas Møller, Finansminister H.C. Hansen, Arbejds- og Socialminister Hedtoft Hansen, Kirkeminister Arne Sørensen, Landbrugsminister Erik Eriksen, Minister uden Portefølje, Magister Frode Jacobsen, Minister uden Portefølje, Professor, Dr. med. Mogens Fog, Forsvarsminister Ole Bjørn Kraft og Trafikminister Alfred Jensen.

S L U T

Nummereret Specialudgave af INFORMATIONs sidste Nummer, fremstillet til Afslutningsfesten i Zoologisk Have, (Restaurant BIKUBEN) den 28.Juni 1945. Denne Udgaves fulde Overskud deles ligeligt imellem "Dansk-Svensk Flygtningetjeneste"s Fond til Fordel for svenske Smaabørn og "Luftfarts-Hjælpefondet" som en Tak for Sveriges Forstaaelse og Luftfartsfolkenes Hjælpsomhed overfor INFORMATION. Specialudgaven sælges velvilligst vederlagtfrit, - og den vil ikke blive genoptrykt.

Side 1. INFORMATION Nr.475. 28.Juni 1945. NORDISK NYHEDSTJENESTE Nr.440.

INFORMATIONs daglige Arbejde blev i de sidste 7 Maaneder, efter at Børge Outze, der i over et Aar havde været Sjælen i Foretagendet, var arresteret af Gestapo, ledet af et Redaktionsudvalg, bestaaende af Kai Johansen, Næsh Hendriksen og Egil Steinmetz.

(forts.Side 2).

Indholdsfortegnelse:

Vore døde Kammerater, Børge Outze	Side 6-7
Den illegale Nyhedstjenestes organisatoriske Opbygning. Kai Johansen	" 8-9-10
Da Gestapo stormede Trykkeriet i Ryesgade. Næsh Hendriksen	" 10-11-12
Den 14.Oktober - den sorte Dag - Egil Steinmetz . . .	" 12-13
Et Par sentimentale Bemærkninger m.v. Sigvald Kristensen	" 13-14-15
Den frie danske Radio og INFORMATION. Helmer Sørensen .	" 15-16-17
Vort Arbejde dengang - en Pligt i Dag. Poul Overgaard Nielsen	" 17-18-19
"Haben Sie Pistole?" Bogtrykkeren	" 19-20-21
Lille Søster i Sverige. Hot	" 21-22-23
London sagde... Sten Gudme	" 23-24
Information set fra BBC. Robert Jørgensen	" 24-25
Med slukkede Lanterner. Karl Roos	" 25-26-27
Information i Amerika. Bang-Jensen	" 25
Hvordan Information kom til Sverige. Leif B.Hendil . .	" 27-28-29
Tivoli og Gammel Kongevej. Børge Outze	" 29-30-31-32-33
Da August blegnede. Sekretæren	" 33-34
Historien om "Eftertryk med Kildeangivelse forbudt". Bogtrykkeren	" 34
Da "Spurven" dannede Ministerium	" 34-35
En Svajer helser Enformasjon	" 35-36-37
"Biavlertidende" - en pressehistorisk-zoologisk Studie. Ærbødigt	" 37-38

Sammenkomsten i Zoologisk Have Torsdag den 28.Juni Kl.17,30, hvortil INFORMATIONs Medarbejdere og Venner i København var indbudt, indledes af Kai Johansen, der bl.a. udtalte følgende:

Som Indledning til denne Sammenkomst vil vi, INFORMATIONs Medarbejdere og Venner mindes de Kammerater, vi har mistet under Arbejdet, Deres Navne er:

Birger Mouritzen
Peter de Hemmer Gudme
Peter Fyhn
Ludvig Reventlow
Robert Jensen.

De kendte Arbejdets Vilkaar, de vidste, hvad der ventede dem, hvis de blev taget. De gav deres Liv for deres Land.

Børge Outze, som kendte dem bedst, har i et Nummer af INFORMATION, som udkommer i Aften, og som vil blive delt om, skrevet om hver enkelt af dem.

INFORMATION har mange Gange, medens Arbejdet stod paa, set frem til den Dag, hvor vi kunde samle alle vore Medarbejdere og Venner. Vi har ikke bedt dem komme sammen her i Aften, for at vi skal overgaa hinanden i Taksigelser, men naar et Stykke Arbejde er afsluttet, er det god gammel Skik at kalde de Folk sammen, der har været med i Arbejdet.

Vor legale Presse var bunden paa Hænder og Fødder, og det var derfor INFORMATIONs Hovedopgave at give Udtryk for noget af det, som rørte sig dybest i det danske Folks Sind i Besættelsesaarene. Der er fra den Kreds Side, som er samlet her i Aften, fra INFORMATIONs Venner og Medarbejdere vist megen Forstaaelse, Hjælpsomhed og Offervilje over for denne specielle Del af Modstandsbevægelsens Arbejde. Det var en lang og trang Vej, en Nyhed skulde igennem, inden den naaede ud til den frie Verdens Presse og Radio og vore egne illegale Blade. I det Nummer af det illegale Nyhedsbureau INFORMATION, som udkommer i Aften, vil forskellige af de faste, daglige Medarbejdere fortælle lidt om Arbejdet, og hvordan det hele fungerede. Jeg gaar ud fra, at mange af de tilstedeværende ikke endnu er klare over, hvorledes det ene Hjul greb ind i det andet, og det har maaske undret nogen, at Kredsen her i Aften er saa stor.

Det var Børge Outze, der startede den første systematiske Nyhedstjeneste herhjemme. Fra Sommeren 1943 til Oktober 1944 var han Sjælen i hele Foretagendet. Da han blev taget den sorte Dag den 14.Oktober 43 sammen med Professor Fog og flere andre - det var ved den samme Razzia, at Redaktør Kai Holbech blev skudt - maatte Arbejdet føres videre paa ny Basis, og de Funktioner, han selv havde udført, blev fordelt over en større Kreds af Medarbejdere. Sigvald Kristensen var, indtil han ogsaa blev tvunget til at forlade Skuden, en af Lederne af Foretagendet. Det var nødvendigt at skabe en Organisation, hvor de enkelte Led var fortrolige kun med deres eget begrænsede Arbejdsomraade. Dette Princip gennemført til Bunds krævede et Organisationsapparat med mange Mennesker, men det gav større Tryghed for de enkelte Led. Lige i Korthed vil jeg fortælle, hvor mange Hænder en Nyhed skulde igennem, inden den kunde læses i INFORMATION, i

den fri Verdens Blade og høres paa de fri Landes Radioer.

Vi kan f.Eks. tage den Periode, hvor vi holdt til paa Kommunehospitalet. Vi havde i noget Tid arbejdet baade med Trykkeriet og Pakningen paa Serum institutet, medens Redaktionen var i en lille, forbistret kold Lejlighed i Nærheden. Paa Serum institutet lyste en rød Lampe uden for det Værelse, hvor Arbejdet foregik. Det var Tegn paa, at der indenfor foregik meget vigtige videnskabelige Eksperimenter. Der blev imidlertid ret hurtigt for hedt paa Serum institutet, da det blev brugt som Gennemgangsled for Vaaben til Militærgrupperne i København. Der blev snakket for meget om Institutionen, og vi flyttede saa rundt i Byen. Paa Grund af Broerne, hvor der tit blev foretaget Razziaer, vilde vi helst ind i den centrale Del af Byen, men det var paa daværende Tidspunkt meget vanskeligt at finde noget, der passede. I November Maaned flyttede vi saaledes med Redaktionen 11 Gange, med Trykkeriet 9 Gange og 5 Gange med Kuvertskrivningen. Det meste af Dagen gik med at flytte rundt. Der blev bogstaveligt talt ikke Tid til det praktiske Arbejde. Endelig en Dag fandt vi frem til Forvalter Andersen paa Kommunehospitalet. I noget, man kaldte Skolekøkkenet i en Kælder i en afsides liggende Bygning fandt vi et glimrende Sted til Redaktionen. Skulde der komme Razzia paa Hospitallet, kunde man herfra i bogstaveligste Forstand gaa under Jorgen over til en anden Bygning med en særlig Udgang til en Sidegade. Vi var nu naaet saa vidt, at vi kunde begynde at ordne det systematisk, som det hele Tiden havde foresvævet os maatte være det ideelle. En Kurer hentede Provinsposten paa Købmagergades Posthus, Postbox 188. Det skete undertiden, at Tyskerne holdt Vagt i Værelset med Postboxene, men vi fik vor Post alligevel. En fortræffelig Mand paa Posthuset havde sat et særligt Tegn paa den udvendige Dør, og saa vidste vores Mand, at han bare skulde gaa ind ad Bagvejen og hente Posten. I disse Dage blev den saa ikke lagt ind i selve Postrummet. En anden Kurer hentede Stoffet fra de københavnske Blade, og hver for sig mødte de paa Hjørnet ved Polyteknisk Lærestalt en Mand fra Redaktionen. Den ene Kurer kaldtes Svajer Svendsen, den anden Generalen, og Manden fra Redaktionen Nielsen. Den første var til daglig ved "Aarhus Stiftstidende"s Annonceafdeling. Den anden var Sekondløjtnant og den tredje var Tømrermester i Espergærde. Svendsen hed Hansen til daglig, Generalen hed Johnsen, og Nielsen hed Tjellesen. Hverken Svajer Svendsen eller Generalen anede noget som helst om, hvor Nielsen gik hen. I Skolekøkkenet paa Kommunehospitallet fik Stoffet den redaktionelle Behandling. En Del blev skrevet om. INFORMATION skulde være et Kamporgan med en speciel Aand og Tone. Stoffet blev maskinskrevet - jeg gad vidst, hvor mange Millioner Bogstaver Meluka (til daglig Frøken Herta Jensen fra Pressens Radioavis) har sat ned paa Papiret ialt i den Tid, Redaktionen bestod af 7-8 Mand. Naar Stoffet var færdigskrevet paa Stencils, gik Nielsen igen op paa et Gadehjørne og afleverede det til en Kurer. Han gik videre med det til en Mand fra Trykkeriet, som han mødte paa et tredje Hjørne. Manden fra Trykkeriet forsvandt og endte igen paa Kommunehospitallet i en Kælder i en helt anden Bygning end Redaktionen. Samtidig var med en anden Kurer de 1000 Kuverter som skulde bruges hver Dag, bragt til Pakningen. Listen over Abonnenterne var det vanskeligste at skjule. Til sidst fandt vi paa at have et Eksemplar i Stenogram, som kun een Mand kunde læse. En anden havde vi liggende paa Serum institutet ved Siden af Kolerabacillerne, og en tredje, som skulde bruges paa Kuvertskrivningen, blev gemt paa mystiske Steder. Ingen af de paagældende Medarbejdere i de to Afdelinger og ingen af Kuriererne eller Mændene paa Gadehjørnerne anede noget om, at

baade Redaktionen og Trykkeriet laa paa Kommunehospitalet, men selvfølgelig vidste Forvalter Andersen og et Par Stykker inden for Redaktionen Besked, men det var ogsaa det hele. Fra Trykkeriet og Pakningen gik Brevene til Posthuset i Tietgensgade. Det var ikke altid hensigtsmæssigt at aflevere Pakkerne i Ekspeditionslokalet, da Gestapo tit havde civile Stikkere luskende omkring. I Stedet for fik vi en Ordning, hvorefter vi gik op til Fuldmægtig Johs.Nielsen i Generaldirektoratet. Han sendte Bud efter en Overpakmester, der kom med en Postsæk. Han bragte det ned i Omkarteringen, og ingen anede, hvorfra INF var kommet. Gestapo havde ikke Fantasi nok til at forestille sig, at overordnede Postembedsmænd beskæftigede sig med at bringe Breve i Byen. Fra Trykkeriet og Redaktionen gik andre Breve, et over Helsingør-Helsingborg til Malmø, et andet over Frihavnen til Malmø og et tredje fra Kastrup Lufthavn til Malmø. Brevene, der gik over med en af Godsvognene fra Frihavnen, blev fastgjort til Bunden af Vognene med Tegnestifter. Det var aldrig det samme Nummer Vogn i Rækken, men i Vacuum Slangen mellem den første og den anden Vogn laa hver Dag en Seddel med det paagældende Vognnummer. I den sidste Tid var det nødvendigt at mikrofotografere det Eksempel, som gik over med Flyvemaskinen. Maskinen havde et ekstra Tænderør paa, som var udboret, og heri laa det mikrofotograferede Eksempel af INF. I de sidste Maaneder, da Situationen tilspidsedes, havde vi regelmæssig Telefonforbindelse med Malmø hver Dag. Det svenske Politi, det svenske Toldvæsen og danske Journalister i Malmø og dansk Politi i Malmø sørgede for, at de forskellige Eksemplarer saa hurtigt som muligt blev sendt videre ad Banen, telegrafisk og telefonisk til Dansk Presse Tjeneste i Stockholm. Her sad 20-30 danske Journalister og oversatte Nyhederne og sørgede for, at de blev sendt ud til de store internationale Nyhedsbureauer, til de store Verdensblades Korrespondenter i Stockholm, til B.B.C. og til den svenske Radio, og saa først var Kredsløbet slut. Om Aftenen kunde de danske Lyttere saa paa deres Radio fra London og Stockholm høre, hvad der var sket i deres eget Land i det sidste Døgn.

INFORMATION har haft et fortrinligt Samarbejde med det illegale Politi, med Hærens Efterretningsvæsen, med Rigsdagens Kontaktudvalg, med Udenrigsministeriets fortrolige Meddelelser, og da vi var Frihedsraadets officielle Organ, selvfølgelig ogsaa med Frihedsraadet. Navnlig i Krigens sidste Maaneder har INF haft meget stort Udbytte af Forbindelsen med Politikerne i Kontaktudvalget. Foreløbig bevares de Begivenheder, som et Par Stykker af dem var blandet op i, som en Hemmelighed, men naar Kendsgerningerne engang kommer frem, vil det sikkert forhavse de fleste.

Den Kreds, der er samlet her i Aften, har alle bidraget til, at denne Organisation kom til at fungere, som den gjorde. Uden iøvrigt at nævne Navne vil jeg gerne takke alle, der har gjort det muligt at udsende INFORMATION alle Søgnedage gennem Besættelsens sidste Aar. Jeg vil ogsaa gerne takke Staten, fordi den i INFORMATIONs sidste Tid afholdt de væsentligste Udgifter.

Jeg vil ogsaa takke alle vore Korrespondenter og Medarbejdere fra Provinserne. Vi prøvede at faa tilrettelagt Sammenkomsten, saaledes at alle de flittige og fortrinlige Korrespondenter, vi har haft, kunde have været med her i Aften, men Forholdene tillod det ikke. Vore Kammerater i Provinsen har gjort et meget stort Arbejde. Nyhederne, de sendte os, og Artikelstoffet om, hvad der skete ude i det danske Land, var noget af det bedste af INFORMATIONs Stof.

Endelig vil jeg rette en Tak til de af vore Kammerater, som trods Gestapos Tortur, trods Koncentrationslejrenes og Fængslernes Grusomheder holdt ud. Ingen af de Kammerater, vi har faaet taget, har fortalt noget som helst om Arbejdet. Det er vanskeligt for os, der ikke selv har været Ofre for Gestapos Afhøringsmetoder, tilbunds at forstaa de Ofre og Lidelser, der her er bragt.

Vi har overvejet at give dem alle, som er til Stede her i Aften, et Minde om det Arbejde, De har været med i, et Minde, som ogsaa kan blive staaende, naar Festernes Tid er forbi, og som over for de kommende Slægter kan fortælle lidt om, hvad der skete i Danmark i disse Aar, skrevet Dag for Dag. Det er Tanken at samle de vigtigste af INFORMATIONs Artikler i en Bog, og hvis vi økonomisk magter Opgaven, vil der som Foræring blive sendt en Udgave af Bogen til den Kreds, der er samlet her i Aften. De skal dog ikke vente den det første Par Dage.

Vore døde Kammerater.

=====

De bedste blir aldrig tilbage
de bedste har nok med at dø.

Den illegale Presse, Nyhedstjenesten og Rutearbejdet var, hvad de færreste vist egentlig tænker paa. dyrere end Sabotagen, hvad Tab angaar. Risikoen for at blive opdaget var større, bl.a. fordi der skulde arbejdes hver Dag som paa et legalt Kontor, og fordi Kontakt med den legale Omverden var en Nødvendighed. I Aarenes Løb mistede INFORMATION mange af sine Venner; lykkeligt mange af dem er dukket op igen nu efter Kirgen, men mere end en Snes ser vi aldrig igen. Blandt dem er Dødsopfrene fra "Studenternes Efterretningstjeneste", "Hjemmefronten", "De frie Danske" og alle de andre Bladgrupper, og de Rutefolk, som Tyskerne skød, eller som de dræbte langsomt i Koncentrationslejr. INFORMATION samarbejdede med samtlige eksisterende Ruter over Øresund for at have enhver Vej ud af Landet aaben, og hver tysk Sejr over Ruterne var derfor et Tab for os, meget ofte ogsaa et Tab af personlige Venner.

Blandt Frihedskampens Døde er der een fra INFORMATIONs egen Gruppe og fire, som stod INFORMATION saa nær, at de hørte til i det daglige Arbejde. Den ene er Birger Mouritzen, de fire er Peter de Hemmer Gudme, Peter Fyhn, Reventlow og Robert Jensen (Tom).

Birger blev fanget i Tivoli sidst i Maj 1944, under en Aktion, som skildres andetsteds i dette Afskedsnummer. Om hans Mod og ukuelige Humør antydes ogsaa lidt i samme Artikel. I en Kronik i "Nationaltidende" har Niels Jørgensen, der kender Birger fra Arbejdet i "Hjemmefronten", og som saa ham i Vestre og under Transport til Tyskland, skildret ham saa smukt, som det kan gøres. Egentlig var han kun en stor Dreng, da han døde. Men han havde Mands Arbejde bag sig paa mange Felter i Arbejdet under Jorden. Han døde uden at have røbet nogen Hemmelighed, uden paa noget Tidspunkt at have bragt nogen Kammerat i Fare, skønt de maa have trængt ham fantastisk haardt under Forhørene. Han var en stor, glad Dreng midt i alle Farer, raadsnar, naar det kneb, og villig til at løbe en hvilken som helst Risiko. I et halvt Aar ahang hele INFORMATIONs Forbindelse med Omverdenen af ham. Tyskerne ødelagde hans Helbred, men Humøret fik de aldrig taget fra ham.

Peter de Hemmer Gudme, et af den danske Frihedskamps største Navne, spillede en Rolle i INFORMATIONs Historie paa flere kritiske Tidspunkter. Han var med til at stifte NORDISK NYHEDSTJENESTE, som INFORMATION oprindelig i Foraaret 1943 kun var en Korrespondentberetning til. Han hjalp, da det blev selvstændigt Bureau. Han var en drivende Kraft i det illegale Bladudvalg og med til at bygge hele Nyhedstjenestens Apparat op. Han ordnede Sammenslutningen af de to Bureauer i Maj 1944. Han var med til at reorganisere Udlandsforbindelsen, naar den brød sammen. Og i INFORMATIONs mest kritiske Døgn, i Oktober 1944, reddede han det kostbareste Stykke Papir, man havde i Landet paa den Tid: Adresselisten over alle INFORMATIONs Abonnenter, deriblandt samtlige Dækadresser paa Grupperne. Endnu et Par Gange gennemførte han vigtige Hjelpe- og Redningsaktioner. Tilsidst lykkedes hans dyreste Redningsaktion over for den illegale Presse i Almindelighed og INFORMATION i Særdeleshed: Han tog sig eget Liv for effektivt at hindre, at Tyskerne ved Tortur kunde faa ham til at røbe noget. Peter levede som et Mandfolk, han døde som en arret Kriger, en Helt fra mange Valpladser, de kendte fra forrige Krig og de ukendte herhjemme fra denne

Krig. Hans Navn vil komme til at staa i Danmarkshistoriens Kapitler om disse sidste onde Aar.

Peter Fyhn hed Peter Frandsen og meget andet hos os, og først bagefter vidste vi, at han var Musiker og en Fyr, hvis Navn ogsaa vilde være blevet kendt, hvis han havde levet fredeligt videre. De henrettede Peter Fyhn efter at have holdt ham fangen saalænge, at mange af os troede ham død. Den lyshaarede, ukuelige Peter, der tilsyneladende overlevede alt, blev skudt i Ryvangen. Han kom vist fra SE engang i Tidernes Morgen, i hvert Fald var han med i Frihedsbevægelsens allerførste Dage. Sine Sporer tjente han hos Tom i det illegale Rutearbejde. Kort før Sammenbrudet paa Forchhammersvej havde han med Toms Billigelse startet sin egen Postrute. I en lang Periode var han INFORMATIONs sikreste Ruteemand. Han kom til os med Posten fra Sverige, og han hentede Brevene, som skulde over. Hundreder af Gange gav han et Nap med, skaffede en Nyhed, ordnede et Møde. Der blev tomt den Dag, de tog ham. Og det gjorde ondt den Dag, de skød ham.

Reventlow fra Statsadvokatens Kontorer i Bredgade skød de ogsaa i Ryvangen. Han stod os nær i Perioden efter INFORMATIONs Rekonstruktion, skaffede Lejligheder, Forbindelser, Leverancer. De tog ham for noget helt andet, i en Vaabenaffære, som strejfede os uhyggeligt tæt - der berettes om den andet Steds - men det føltes, som havde de skudt en af INFORMATIONs egne, den Dag det stod i Avisen, at Reventlow var henrettet.

Og tilsidst er der Tom, som hed Robert Jensen, men som Tusinder vil huske som Tom, den lille, trinde, glade Mand, der under Jødetransporterne altid havde en sammenrullet Avis i Haanden. Tom, hvis Radioforretning paa Vesterbrogade og Lejlighed paa Forchhammersvej var de største illegale Postkontorer, noget besat Land har haft under denne Krig.... Tom, den altid ligevægtige, sikre, muntre Tom, som Tyskerne ikke kendte, og som de kun fik Ram paa ved et rent og skært Tilfælde. Havde de anet, det var ham, var der kommet et Hundrede og ikke en halv Snes Stykker!

Bedre Arbejde end Toms har ingen præsteret i Danmarks Frihedskamp. For INFORMATION var han i lange Tider simpelthen Vejen til Udlandet. Han begyndte selv at sende den over sammen med Kraft fra Tuborg, i Samarbejde med Hendil, længe før der var noget, som hed Dansk Presse Tjeneste og noget, som hed Aftaler om Leverancer til Udlandet. Tom gjorde INFORMATIONs Post til det vigtigste paa Postkontoret. Den gik forud endog for militære Efterretninger. I kritiske Døgn satte han Ekstrabaade ind, under Folkestrejken op til fire i Døgnet, og han rykkede saa ihærdigt som nogen Redaktionssekretær paa en Avis for Stof og Billeder til "Sverige" - dengang var det os nok, at det kom over, hvem det havnede hos var mindre væsentligt. Uden Tom var INFORMATION aldrig blevet det, det blev. Han faldt i Kamp, med en Maskinpistol i Haanden, værgende sit Kontor og sin Post og sine Hemmeligheder...

Vi, der blev tilbage, vi, de næstbedste Mænd, hylde, mens Livet gaar videre, de Faldne, som engang hørte til hos os, og uden hvis Indsats vi aldrig var kommet igennem.

Børge Outze

Den illegale Nyhedstjenestes
organisatoriske Opbygning.

Det var INFORMATIONs Opgave at fortælle den frie Verden, vore egne illegale Aviser og Lederne af Modstandsbevægelsens forskellige Grupper, hvad der foregik Dag for Dag i Besættelsestidens sidste Par Aar. Efterhaanden som Gestapos Metoder skærpedes, og Schalburg-korpsets og senere Hipos Optræden mere og mere fik Karakter af den rene Brutalitæt, var det nødvendigt at ændre Arbejdsmetoderne. Det var ikke længere muligt at arbejde paa den Maade, at alle i Gruppen vidste, hvad alle lavede, hvad de hed, hvor de boede, og hvor Arbejdet blev udført. En Decentralisering var nødvendig, saaledes at de forskellige Medarbejdere, henholdsvis paa Redaktionen, Trykkeriet, Pakningen, Kuvertskrivningen og Distribueringen ikke anede noget som helst om hinandens Eksistens. Princippet blev gennemført paa den Maade, at skulde en Afdeling i Forbindelse med en anden, skete det gennem en Kurer. Det var en meget betroet Post at være Kurer. Ved en tilfældig Gaderazzia kunde han og hans Depecher let falde i Hænderne paa Gestapo. Jo mindre han vidste, desto mindre kunde han fortælle. Han maatte saaledes intet vide om, hvor de forskellige Afdelinger havde til Huse. Han mødte en Mand paa et Gadehjørne for at udveksle Breve, Stencils eller Kuverter. Redaktionsarbejdet begyndte som Regel ved 6-Tiden om Morgen og varede til op paa Formiddagen. Den berømte Postbox 188 paa Købmagergades Postkontor i København var tilsidst Samlestedet for det meste af Stoffet fra Provinsen og fra forskellige Forbindelser i København. To Reservepostboxe traadte automatisk i Funktion, hvis 188 skulde blive usikker. Det skete af og til, at Gestapo holdt Vagt i det Værelse, hvor Boxrummene var. Postvæsenet havde saa anbragt et lille Advarselstegn udenfor, saaledes at vor Kurer gik ind ad Bagvejen og hentede Posten, som var lagt til Side i et særligt Rum langt fra Boxrummet. Stoffet fra de københavnske Bladredaktioner blev hentet i Løbet af Natten, efterhaanden som den paagældende Medarbejder blev færdig med det. Den bedste Tid paa Dagen at arbejde i var de meget tidlige Morgentimer, naar Gestapo og Hipo sov efter Aftenens og Nattens Anstrengelser. Som Regel kunde vi tage Stof pr. Telefon paa Redaktionen indtil Kl.11 om Formiddagen, saaledes at vi kunde naa at faa Nattens og Morgenens Begivenheder med. En speciel Forbindelse i Statsbanernes Generaldirektorat gav os alle Rapporter om Jernbanesabotage. Paa Redaktionen havde man et fortrinligt Overblik over, hvad der foregik rundt om i Landet. Vi var i Stand til at følge hele Udviklingen saa at sige fra Time til Time, takket være det Net af Medarbejdere og Hjælpere, som var spændt ud over hele Landet. Vi fik ikke alene alle de store Begivenheder, men kunde ogsaa ganske nøje følge Nuanceringen i Indstillingen rundt om. Mange af de Rapporter, vi fik, kom aldrig i Bladet; Oplysningerne var for gode. De blev i Stedet for sendt til de aktive Grupper, som foretog det videre fornødne. En Del af Materialet gik til det underjordiske Politi og bliver nu brugt i Rettergangen mod Landsforræderne og Værnemagerne.

En Nyheds Vej gennem det Organisationsapparat, der efterhaanden var bygget op, var en kompliceret Affære. Først skulde alle Detailler samles sammen af den lokale Korrespondent. Det var ikke noget ufarligt Arbejde, da de alle havde Ordre til ikke i for høj Grad at bygge paa tilfældige Vidner. Som Regel var vore Medarbejdere i Provinsen aktive Medlemmer af Grupperne og kunde herigennem selv kontrollere Tingene. I København foregik det meste af Nyhedstjenesten i Samarbejde med det illegale Kriminal-

politi.

Fra Postbox 188 og de københavnske Bladredaktioner bragte Kureren Stoffet til Manden paa Gadehjørnet, som derefter afleverede det til Redaktionen. Her blev Stoffet skaaret til, saa det passede inden for Bladets Rammer. INFORMATION skulde og maatte være et Kamporgan. Bestræbelserne gik ud paa at give det hele en rolig og kultiveret Form, og skulde der rejses Anklager, skulde de være sagligt underbyggede. Misforstaaelser kunde ikke undgaas, men i det store og hele har det vist sig, at INFORMATION i mange Tilfælde har undervurderet Tyskernes og Hipos Bestialitet.

Fra Redaktionsbordet gik Stoffet til Stencilskrivning, videre til Gadehjørnet, blev pr. Kurer bragt til en Mand paa et andet Gadehjørne og herfra til Trykkeriet. Fra andre Steder i Byen kom Konvolutterne med Adresserne paa, og tilsidst endte det hele paa Pakningen og Distribueringen. Herfra gik det til Posthuset, medens en speciel Kurer bragte Eksemplarer af Bladet til Medlemmerne af Frihedsraadet, forskellige Politikere og en Række Gruppeledere i København. Under Dæknavn blev Kuverterne afleveret i Forretninger og derfra igen afhentet af Dæknavnets Medarbejder. I Perioder, naar Posthuset blev holdt under Observation, blev Pakkerne ikke afleveret i Ekspeditionslokalet, men hos en overordnet Embedsmand, der havde Kontor andetsteds i Bygningen.

Forbindelsen ud til den fri Verdens Presse blev opretholdt paa mange forskellige Maader. Et Eksempel af INFORMATION gik til Kastrup og videre med Malmø-Maskinen. Efter at Gestapo havde interesseret sig meget for Luftfartsselskabets Forhold, maatte Bladet til sidst mikrofotograferes og gemmes i et udboret Tænderør, som var paamonteret Maskinen. Et andet Eksempel gik til Østerport Station, hvor det blev fastgjort til Bunden af en Godsvogn, som skulde med Malmøfærgen. Det var ikke den samme Vogn i Rækken hver Gang, men i Vacuum-Slangen mellem den første og anden Vogn laa en lille Seddel med Oplysning om, hvor man kunde finde INFORMATION. Endelig gik et tredje Eksempel af Bladet hver Dag over med Helsingør-Helsingborg-Færgen og herfra til Malmø. Der var et udmærket Samarbejde mellem det svenske Politi, det svenske Toldvæsen, danske Journalister og det danske Politi i Sverige. I de sidste Maaneder, da Situationen tilspidsedes, var der foruden disse Ruter regelmæssig Telefonforbindelse med Malmø, saa tit Situationen krævede det. Fra Malmø blev Stoffet pr. Telefon sendt videre til Dansk Presse Tjeneste i Stockholm, som Dagligt stod i Kontakt med de store Landes officielle Nyhedsbureauer, med hele den svenske Presse og med de store engelske, amerikanske og russiske Blades faste Korrespondenter i Stockholm.

Hele dette komplicerede Apparat skulde en Nyhed igennem, inden de danske Lyttere gennem B.B.C. i London eller den svenske Radioavis kunde høre, hvad der var sket i deres eget Land.

INFORMATION havde ogsaa et intimt Samarbejde med den illegale danske Hærs Efterretningsvæsen og med kendte danske Politikere, som havde ualmindelig gode Forbindelser. Men hele denne Side af Arbejdet maa indtil videre forblive en Hemmelighed. Greve Folke Bernadotte har loftet Sløret for nogle af de Forhandlinger, som førte til Kapitulationen. Fra dansk Side kunde der fortælles en hel Del mere, men foreløbig har man ønsket at bevare Tavsheden om de sidste Maanedes spændende og oprivende Begivenheder bag Kulisserne.

For INFORMATION var det af stor Værdi at være orienteret om de skiftende

Faser i Forhandlingerne. Det skabte Mulighed for den rigtige Bedømmelse af Situationen og gav større Sikkerhed i Udarbejdelsen af de ledende Artikler. Det var en stiltiende Overenskomst aldrig at røbe noget som helst om, hvad der egentlig foregik i Spillet om Tysklands Skæbne. Ad Aare bliver dette Stof vel ogsaa tilgængeligt for den fri Presse.

Kai Johansen

DRAMATISKE MINUTTER I INFORMATION'S HISTORIE:

Da Gestapo stormede Trykkeriet i Ryesgade.

I Dagens Anledning har Redaktionen bedt forskellige af INFs faste Medarbejdere fortælle en eller anden dramatisk Oplevelse fra Arbejdet:

- En dramatisk Situation?
- Ja'e, der har jo været nogle Stykker, f.Eks. da "Sekretæren" og jeg blev holdt op af sværtbevæbnede Gestapo-Soldater, og vi snød dem med et Vaaben-Ausweis. Det gik saa vidt, at den ene af dem holdt Magasinet til min Pistol, mens jeg afladede. Vore Lommer og Mapper struttede af Materiale, der kunde have bragt os i baade Buchenwalde, Stutthof og Horsens Tugthus, og alligevel blev vi fuldt ind i Drosken under stram Honnør - "Haben Sie Pistole...?" Der var ogsaa Historien om Sigvald, der glemte at ringe... Historien om "Grønlænderen"s Arrestation med den paafølgende Udsigt til at faa hele "Biavlertidende" revet op.
- Hvem "Grønlænderen" er? Lederen af INFORMATION's Pakkeri og Postforsendelse, kort sagt Overbetjent Vilhelm Andersen fra Kriminalpolitiet, en af de fine Folk, som "H.C." saa rundhaandet "laante" os, og en Mand, der kunde tie, selv om han fik uhyggelige Klø.
- Det var godt, de ikke ramte Tænderne, har han bagefter sagt til mig. Saa svarer jeg ikke for, hvad der var sket. Naa, det var Historien.
- Jeg tror, at det var den 15.Marts. Ved Middagstid skulde jeg have en Konference med "H.C." og hans Souschef, Hans Christensen og Lederen af det underjordiske Politis Undersøgelseshold, Kriminalassistent Ratna. Mødet fandt som saa ofte før Sted hos Stanley Møller i Zoologisk Have, og da vi var næsten færdige, stikker Stanley diskret Hovedet ind ad Døren til sin egen Stue og siger: "Telefon til "Bogtrykkeren" - det haster vist!" Den sidste Tilføjelse var mere sand, end Stanley og nogle af os andre anede. Manden i Telefonen var ingen anden end "Unge Jessen", der saa nøgternt, som det var ham muligt i den foreliggende Situation, fortalte, at Tyskerne havde stormet Trykkeriet i Ryesgade, Maskinerne var taget, hele Papirlageret raseret, Dagens "Biavlertidende" beslaglagt, og det allerværste - de havde efter alt at dømme ogsaa taget "Grønlænderen". Selv var Jessen og Clausen løbet for Livet.
- Hvad med de andre Folk fra Trykkeriet og Pakkeriet?
- Dem fik vi advaret!
- Og Kuvertskrivelserne?
- Det ved jeg ikke!
- Er der mere?
- Ja, saa er Clausens Far taget - ude paa Serum institutet.
- Hva' siger du?

- Ja, Gestapo har været der!
- Føj for... altsaa en Aktion. Kom ud i "Haven" med det samme og saml alle de "Biavlere" sammen, du kan finde, men hurtigt!

Hans var paa dette Tidspunkt kommet ind paa Kontoret. Han og de andre havde anet et eller andet, noget "ubestemmeligt" - det laa i Luften. Deres værste Anelser blev bekræftet - og "Grønlænderen", der foruden Job'et ved INFORMATION sad i saa mange Nøglestillinger inden for Politiet - det var slemt. Hvad var der at gøre? I første Omgang Generalalarm. Vi maatte se, hvormange der var gaaet i Løbet. Hvor var f.Eks. Overgaard og "Meluka" og Clausen - og Clausens Far, der ganske vist ikke var "Biavler", men blot Far til Clausen. Det sidste var næsten lige saa slemt - vi kendte Tyskernes Metoder.

Jeg vidste, hvor "Sekretæren" og "Gustav Wied" var. De holdt Redaktionsmøde, jeg skulde selv have været med - en halv Time forinden. Nu fik jeg Kai i Telefonen.

- Hvor bli'r du a'? Her har vi siddet og ventet... vi maa ha' talt om Bladet i Morgen, det er den Historie om...
- La' os heller tale om Bladet i Dag. Ta' "Den lange" ved Haanden og kom ud i "Haven". De har foreløbig taget Trykkeri og Pakkeri, "Grønlænderen"s Skæbne er uvis, der er løbet Storm paa Institutet, Clausens Far har de ogsaa "laant". Det er i det hele taget rigtig hyggeligt.

- Det er Løgn vel?

- Saa sandt, som det er sagt!

Det er vel overflødigt at tilføje, at baade Kai og Steinmetz laa vandret i Luften for at naa frem. De fandt fem lidt blege Mænd samlet, den unge Jessen var lige kommet, hans Beretning lød ikke opmuntrende, foreløbig hvilede alt i det uvisse - men nu var vi altsaa 7. Nu kom "Grønlænderen"s egne Folk fra Pakkeriet - altsaa ikke taget, og et Øjeblik efter Clausen - Fyr og Flamme som altid, men alligevel let chokeret:

- De har taget min Far, de Banditter - i Formiddags!

- Og hvorfor? Ved de noget om, at "Biavlertidende" er blevet trykt paa Institutet?

- Aner det ikke, men Far ved det i hvert Fald, og det er nok - med deres Metoder!

- Og Listerne med alle Abonnenternes Navne og Adresser?

- De er i Sikkerhed, Kuverterne ogsaa. Jeg har lige talt med Knud Møller fra Kuverterne. Han har sin, Reservelisten ligger i "Koleraen" paa Institutet - og den skal de nok blive fra.

- Hvor er "August" og "Meluka", Overgaard og Helmer - og Boghandleren? Vi har prøvet at finde dem og lagt Besked overalt.

- Jeg aner ikke, hvor de er, men Overgaard skulde vist paa Trykkeriet i Dag sammen med "Meluka" - og Helmer skulde komme med Stencils fra Redaktionen.

- Ham har jeg advaret, indskyder "Unge Jessen", og i det samme træder han ind ad Døren. Nerverne stod paa Højkant i den næste halve Times Tid - saa kom "Meluka" og Overgaard. Meluka smilede som altid, men med et Stæk af

Bekymring i Smilet: "Grønlænderen" er taget! var hendes første Udbrud. Han er kørt paa Politigaarden for en halv Time siden. Det var Synd!

- Og August og Boghandleren?

- De er paa Trapperne - vi er lige kørt forbi dem!

- Saa er vi her alle - undtagen "Grønlænderen", indskyder Kai og kigger sig om i Kredsen.

- Ja, saa er vi her alle, undtagen "Lorentzen", svarer jeg, og jeg kunde ærlig talt have tudet paa det Tidspunkt - Reaktionen efter Timers Anspændelse. Jeg omfavnede i Stedet Meluka - Pigen, der har skrevet det meste af "Biavlertidende", en, to, tre, eller fire Millioner Ord - frie Ord, illegale Ord. Hun er en modig Pige - og nu stod hun her og beklagede "Grønlænderen". Det var saavidt ikke uden Grund, men hun spildte det ikke en Tanke, at ogsaa hun var i alvorlig Fare.

Det gjorde hun heller ikke, da hun i Stanleys Stue satte sig ved Skrive-maskinen og begyndte forfra paa Dagens "Biavlertidende", dikteret efter Hukommelsen. Det eneste, der var reddet, var Kroniken af Karen Aabye. Det maatte Kai høre meget for, men det er nu en ganske anden Historie.

Og saa lykkedes det alligevel at faa den Dags "Biavlertiden" ud med 12 Timers Forsinkelse - og den Forsinkelse var der forresten adskillige Abonnenter, der gjorde Vrøvl over, men jeg tog Vinterferie i 8 Dage under Jorden, mens Bergstrøm og min Bror ryddede op i mine Skuffer paa Bladet.

"Det er en helt Krudttønde", sagde Bergstrøm bagefter, og det fik han en hel Del ud af i sin Krigsbog!

Næsh Hendriksen

Den 14.Oktober - den sorte Dag -
og Vanskelighederne lige efter.

Man har gennem de sidste Aar lært at forstaa de smaa Tilfældigheders store Betydning. Tilfældigt kom jeg forbi Outzes Bopæl i Skindergade den Oktober Eftermiddag, han var blevet arresteret paa Gl.Kongevej, tilfældigt gik jeg ikke som sædvanligt op til ham (hvor Gestapo havde installeret sig), tilfældigt saa jeg en af det tyske Politis Biler holde diskret om Hjørnet ved Klosterstræde. Paa denne Maade opdagede vi forholdsvis hurtigt, at noget var galt, hvilket tilfulde bekræftedes ved Telefonopringning til Outzes Lejlighed, hvor en fremmed Mand svarede. Vi kunde saaledes med det samme: 1) prøve at advare saa mange som muligt, 2) prøve at redde det vigtigste: Navnelisterne (der var Nøglen til hele det underjordiske Apparat) og 3) gaa i Gang med at faa INFORMATION ud som sædvanlig.

Desværre lykkedes det ikke at faa advaret alle, men Sigvald Kristensen, der netop denne Aften havde taget fri og, hvad sjældent skete, holdt sig fjernt fra alle Telefoner, fik Næsh Hendriksen endelig fat i ved 24-Tiden og ud af hans Hus kort forinden dette blev omringet af Gestapo. Peter de Hemmer Gudme havde selv anet Uraad og var allerede om Aftenen gaaet i Gang med at "rense" den Lejlighed paa Christianshavn, hvor Duplikatorer og Lister befandt sig. Han vandt Væddeløbet med Gestapo - den Gang, Listerne reddedes nu, som saa ofte før og siden. Næste Dag - en Søndag For-

middag - skulde de "overlevende" mødes, hvilket skete i Frederiksberg Have og ikke var helt fri for humoristiske Momenter, trods den alvorlige Anledning. Vi kom til Mødesteder enkeltvis eller to og to - Gudme, Kai Johansen, Næsh Hendriksen, Zeltner, Hakon Bruhn, en Politimand og Under-tegnede - men da flere ikke kendte hinanden paa Forhaand, troede man i de omstørendende Herrer i Regnfrakker at se Gestapofolk, hvorfor vi spadserede rundt om den berømte Plæne flere Gange, før Fejltagelsen opklaredes. Paa det efterfølgende Møde med Morgenkaffe hos det fhv. Josty besluttedes at faa INFORMATION ud Mandag for enhver Pris og med alle til Raadighed staaende Midler - det tekniske Apparat lovede Gudme at sørge for de første Dage. "Studenternes Efterretningstjeneste" lagde Duplikator til. Som altid i alvorlige og vanskelige Situationer var Gudme den, der var roligst og mest hjemmefant. Det var i saadanne Øjeblikke, man skulde opleve ham - en Førsteklasses Kammerat, en modig Stridsmand.

Og INFORMATION kom ud - til sædvanlig Tid, om end lidt mindre end ellers, men "Ansigtet" var reddet. Næsh og jeg skrev de Nyheder, der kunde skræbes sammen, S.E. duplikerede dem, Konvolutterne leveredes Guderne maa vi de hvorfra, det hele afleveredes hos Undertegnede paa "Nationaltidende". Saa langt klappede alt, hvorpaa jeg imidlertid til min Skræk opdagede, at vi havde overset een Ting: Kuvertskrivningen. Jeg stod pludselig ene Mand med ca. 900 duplikerede INFORMATIONER og ca. 900 blanke Konvolutter uden at kunne faa fat i nogle Hjælpere. Der var ikke andet at gøre end selv at gaa i Gang med Arbejdet - de 900 Adresser blev skrevet, men det var ogsaa det haardeste Arbejde, jeg længe har været ude for.

Disse spredte Træk fra INFORMATIONs dramatiske Historia kan derfor passende afsluttes med en Hyldest til de mange, der hver Dag skrev Konvolutter, drejede Duplikatorerne, kørte paa Posthuset med INFORMATIONEN - trak det daglige Læs, der var Nyhedstjenestens Fundament. De har min fulde Respekt - ikke mindst efter Oplevelsen med de 900 blanke Konvolutter.

Eigil Steinmetz.

Et Par sentimentale Bemærkninger m.v.

Naar man er saa letsindig ligefrem at tvinge mig Pennen i Haanden og erklære, at jeg værsgo' har at tage Ordet, maa man finde sig i, at jeg giver mig mine Følelser helt i Vold og giver Pokker i al vor illegale Storhed bare for at snakke jævnt og ligetil om et Par Emner af hverdagsaftig Beskedenhed.

For det første føler jeg Trang til at mindes vort "illegale Kammeratskab". Man kan forstaa den Spøgefugl, som forleden sukkede: "Den forbandede Fred har da ogsaa ødelagt alting for os, hele vor illegale Tilværelse er slaaet i Stykker". Saa megen Alvor var der i den Spøg, at vi oprigtigt savner den intime Følelse af Samhørighed, som bandt os til hinanden i den illegale Tid. Er det for sentimentalt at mindes det og at sige Tak for dette Kammeratskab? Udenforstaaende vil nok mene, at der er meget Krukkeri og Føleri i vort Suk over, at Baandene mellem os løsnes og Vejene skilles, men i den Kreds, hvor vi samles i Aften, vil der ikke være Risiko for Misforstaaelse. Vi føler det jo nemlig paa samme Maade allesammen. Illegalt Arbejde var ikke blot Kamp og Fare, Spænding, Sorg, Ulykker, Sejre og Nederlag, men ogsaa et Spørgsmaal om noget rent Menne-

skeligt for hver af os: Spørgsmaalet om at være med i en Gerning, som talte til noget uimodstaaeligt i os, og som derfor ledte os ind i et Fællesskab, der blev større end blot Kammeratskab og rigere end bare Ven-skab.

Og naar vi i den første urolige Tid efter Befrielsen, midt i Jublen over den genvundne Frihed kunde opdage et uforklarligt Vacuum i vor Begejstring og Lykkefølelse, var det saa ikke netop Fornemmelsen af, at nu bristede Baandene imellem os, nu løsnedes det illegale Kammeratskab? Bevares, Kammerater er vi stadig, og det bliver vi ved at være, men Maalet er naaet, det fælles Sigte er ikke mere, og Hverdagen fører os ikke længere ad de samme slyngede Veje. Er det da for sentimentalt at sige sin Hjertens Tak for dette Kammeratskab, at trykke Næven paa alle dem, som man fik med at gøre i den onde Tid, der trods alt bød os ogsaa meget godt?

Og saa en anden Ting, som man ogsaa maa benytte en Lejlighed som denne til at faa sagt: Hvor var vore Koner storartede, og hvor skylder vi dem megen Tak for, hvad de betød for Arbejdet. Vi tænkte vist ikke nok over det, mens det hele stod paa, men i Aften, hvor vi kaster os ud i Erin-dringen om det altsammen, falder det ogsaa naturligt at tænke paa dem, der ladede vore Vaaben, mens Slaget stod paa. Det maa have været et utro-ligt Slid paa Nerverne at være gift med en Mand, som var "med i noget". De knugende Hiponætter har været søvnløse tit for dem, der laa ene og sjældent anede, hvor Manden var, og hvad han var ude i, men som aldrig fandt paa at klage. Mange Hjem blev sprængt i Luften som germansk Kvit-tering for dansk Virke, og vore Koner kunde vente, at det ogsaa skulde ske hos dem. Men de stod Tørnen igennem. Er det da ubilligt at sige dem Tak?

Men jeg skal nok lade være med at blive for sentimental. Men maa jeg lige berette en lille Oplevelse. Den skal være tilegnet Sigvard, som jeg rent privat har døbt "Det illegale Paradoks". Det var ham, der skarpt paatalte, om nogen kom for sent til illegale Sammenkomster - bare saa meget som et Minut - og aldrig selv kom til Tiden, og det var ham, der tidligt og sent prækede for os om Nødvendigheden at være forsigtige, og som selv mødte op paa Strøgrestanter med en Mappe saa svingende fuld af død-sensfarlige Ting, at man kunde faa Gaasehud over hele Kroppen bare af at kigge i den. Det var ogsaa ham, der havde advaret mig meget mod at køre med Taxabiler (han brugte aldrig andet selv), fordi Taxachauffører kunde være farlige Stikkere.

Jeg havde den voldsomste Følelse af Samvittighedsnag, da jeg en Dag i September i Fjor var sendt i Byen i et illegalt Ærinde og var faldet for Fristelsen til at tage en Vogn. Jeg havde et Par vigtige Breve paa mig og blev ærlig talt lidt pinlig berørt, da Chaufføren pludselig stoppede op og gjorde opmærksom paa, at der var en Razzia i Gang et Par Hundrede Meter foran os. Det var ved Dronning Louises Bro.

- Lad os smutte ned til højre ad Nørre Søgade, sagde jeg.

- Næ, saa skyder de bare efter os, erklærede Chaufføren. Vi bliver nødt til at vente, til de har gaaet hele Rækken igennem.

Jeg tilstaar, at jeg svedte, og jeg følte mig absolut overbevist om, at Sigvard havde haft Ret: de forbandede Taxachauffører var ikke til at stole paa.

Jeg overvejede hastigt, hvad der var at stille op. Hvis jeg uden videre stak ud af Vognen, vilde Stikker-Chaufføren selvfølgelig gøre Tyskerne opmærksom paa, at der var noget muggent ved mig, og hvis jeg slog for stærkt paa, at vi skulde undgaa den tyske Kontrol, vilde Resultatet bli-ve det samme.

Jeg valgte saa i Overensstemmelse med min Natur det mageligste: bare at lade staa til og se Tiden an. Mine Breve stoppede jeg for en Sikkerheds Skyld ned i Bagsædet, og kort efter naaede vi op paa Højde med de tyske Politifolk, der gik Bilerne igennem. Til min Forbløffelse hørte jeg min Chauffør erklære paa et høfligt Tysk til d'Hrr., om vi - naar Vognen var eftersat naturligvis - maatte faa Lov til at svinge ned ad Sct.Hansgade til Schalburglogen.

Ach so, sie wollen dort? Sie können passieren, erklærede Tyskeren omgaa-ende.

Og vi fik Lov til at køre uden nogen som helst Undersøgelse. Men i Sct. Hansgade stoppede Stikkerchaufføren op og grinede til mig.

Nu maa vi sgu hellere faa vore Sager af Vejen, Hr. Vil De flytte Dem lidt?

Og saa helede han tre Pistoler frem fra Bagsædet. De skulde til en Gruppe paa Amager, fortalte han.

- Jeg var sgu li' saa nervøs som De, Hr., men jeg prøvede paa at skjule det!

Mens jeg havde haft mine grimme Tanker om ham, havde han altsaa forlængst gennemskuet mig. Vi skiltes i gensidig Agtelse.

Nu har jeg vist til Overmaal benyttet mig af, at man letsindigt lod mig komme til Orde. Jeg har faaet udtrykt mine Følelser og opfyldt det stil-lede Krav om "en spændende Oplevelse".

Maa jeg tilsidst kippe med Flaget for alle dem, der blev herhjemme. Vi, der maatte tage Turen til Sverige, tænkte hver Dag paa Jer - vi blev jo ogsaa ustandselig mindet om Jer, naar vi fik INFORMATION i Land og kunde følge Jeres Arbejde og dets Farer. Det var ikke frivilligt, vi tog dero-ver, men det forandrede ikke Kendsgerningen, at vi havde det lunt og trygt derovre. Ganske vist kunde Savnet af Kone og Børn, som jo i Reglen maatte efterlades, eller Tanken om, hvad der kunde ske med det altsammen hjemme, være smertende nok, men alligevel: I var i det hele og I blev der.

Det kan i hvert Fald ikke kaldes Sentimentalitet, at een från hinsidan føler Trang til at takke Jer for, at Øresund ikke kom til at skille os, hverken i Indstilling, i Arbejde eller i Kammeratskab!

Sigvald Kristensen.

Den frie danske Radio
og INFORMATION.

Den frie danske Radio, der var det sidste "Barn" af INFORMATION, blev faktisk forberedt allerede trekvart Aar før den tyske Besættelses Ophør, og det var ikke Senderens Fædre, der var Skyld i, at Udsendelserne ikke

begyndte før fire Dage før Afslutningen.

Tre, fire Maaneder før det tyske Nederlag henvendte Redaktør Karl Bjarnhof sig til mig og spurgte, om jeg vilde være med til at betjene Senderen. Jeg arbejdede sammen med de øvrige Medarbejdere ved Radioavisen, som var blevet hjemme, paa at faa oplyst, hvorfra de første Udarbejdelser efter Tyskernes Nederlag skulde foregaa. Vi var interesseret i dette Arrangement, fordi Statsradiofonien tilsyneladende ikke havde de nødvendige Sendemuligheder fra Danmark. Med Sverige var der truffet en Aftale, saa 3-4 svenske Stationer kunde benyttes, men det kunde naturligvis ikke være fyldestgørende og tilfredsstillende for danske Lyttere.

Den frie danske Radio blev bygget af den unge cand.polyt. Janus Tabur, der havde bygget og samlet Senderen i Radiohuset - altsaa for Næsen af Tyskerne. Han fik oven i Købet Senderen ud af Huset, uden at Tyskerne fik mindste Mistanke. Det var Studenternes Efterretningstjeneste, der stod bag hele Arrangementet, men Bjarnhof vilde have INFORMATION i Ryggen og traadte derfor i Forbindelse med mig.

Forhandlingerne trak imidlertid ud, men endelig den 1.Maj kunde Udsendelserne begynde. Det var Overgaard Nielsen fra Pressens Radioavis, der sammen med Bjarnhof havde de første Udsendelser, senere afløste jeg.

Senderen var anbragt i en veritabel Fæstning paa Søllingvej 14 i Ordrup. Unge Frihedskæmpere fra S.E. bevogtede det nærmeste Nabolag med Maskingeværer, Maskinpistoler, Haandgranater og hele det Udstyr, der var nødvendigt for at holde en 4-5 Hipovogne Stangen.

Værtsfolkene paa Søllingvej, Grosserer Robert Bülow og Frue, var enestaaende. Senderen slugte mange Gange Elektricitetsrationen Gasrationen gik det paa samme Maade, fordi de mange Mennesker i Villaen fik deres Kost der. Havde en Maalerkontrollør "læst af" i de Dage, vilde han utvivlsomt have korset sig, og der var blevet lukket baade for Gas og Elektricitet i flere Aar.

De fire Dage paa Søllingvej bød paa baade dramatiske og spændende Oplevelser. Allerede efter den første Udsendelse Tirsdag Kl.22 kom Vagtpersonalet tilbage og fortalte, at der paa Hjørnet af Vilvordevej og Søllingvej laa en død Mand, og samtidig var der uden for Villaen, hvor Senderen stod, en mystisk Lægebil, der dog blev flyttet længere bort fra Huset.

Senere paa Aftenen skulde vi - Frøken Herta Jensen fra Radioavisen, Karl Bjarnhof, Overgaard Nielsen og Undertegnede - hentes af to Benzinbiler, der skulde køre os ind til Byen. Netop paa det Tidspunkt var der en forbandet "Uro" i Kvarteret, og den ene af Bilerne kom ind i et djævelsk Skyderi. Saa vendte de begge om, og vi andre fik Natlogi et Sted i Ordrup. Mens vi ventede paa Bilerne, kom to Mænd - det lød som drukne Mandsstemmer, der nærmede sig - fra en mørk Sidevej. Da de kom frem i det sparsomme Lys paa Vejen, saa vi, at den ene trak af Sted med en Motorcykle. Begge var de nervøse, og ham, der ikke havde nogen Motorcykle at bakke med, saa os først, skønt vi stod i Skyggen af et Hus.

- Hvem er det, der staar der? - spurgte han sin Kammerat.

- Det er blot Træer - lød Svaret.

Den første trak sin Revolver og gik over imod os, med de opdagede dog hurtigt, at vi ikke vilde gøre dem Fortræd, og saa vaklede de videre ind

i Mørket.

Festligst var vel den sidste Aften, da Fredsbudskabet naaede frem til "Senderstationen" i Ordrup. Der var kun en Snes Minutter til den sidste Udsendelse, da vi fik Budskabet om Tyskernes Kapitulation, og Bjarnhof og jeg maatte naturligvis lave hele den tilrettelagte Udsendelse om. Megen Tid var der ikke, men det lykkedes. Jeg fik det herlige Job at sende Meddelelsen ud i Æteren. Og det blev Den frie danske Radios sidste Udsendelse - Senderens Mission var endt. Dens egentlige Opgave havde været at træde til i Tilfælde af Kampe i Landet, og hvis den danske Statsradiofoni ikke var i Stand til at dække Danmark - bortset fra Mulighederne i Sverige.

Senderen blev ikke kendt, men det viste sig ret hurtigt, at Senderen kunde høres de fleste Steder, hvis Modtagerapparaterne ikke var for ringe. Janus Tabur kunde forstærke Senderen op, hvis det blev nødvendigt, men det gjaldt i Begyndelsen om blot at faa den indarbejdet og undgaa eventuelle tyske Pejlevogne.

I Tilfælde af Kampe i Danmark kunde Den frie danske Radio have faaet en betydningsfuld Opgave. Nu skete det ikke - og vi har vel Lov til at tilføje heldigvis.

INFORMATION havde den bedste Kontakt med Den frie danske Radio. Frøken Jensen - "Meluka" - Overgaard Nielsen og jeg arbejdede daglig paa INF, og Bjarnhof var en trofast Meddeler af Nyheder til vort daglige Nummer. Det vil sige, at der var Føling med baade Frihedsraadet og de politiske Kredse, der deltog i det aktive illegale Arbejde.

INF dannede Grundlaget for Udsendelserne, og for Den frie danske Radio betød det naturligvis, at Udsendelserne blev aktuelle - først og fremmest aktuelle. Nyhederne kom i koncentreret Form, men paa den anden Side kunde der ogsaa sendes en Del i de 6-7 Minutter Udsendelserne varede.

Helmer Sørensen.

Vort Arbejde dengang - en Pligt i Dag.

De fremstrakte Hænders Tid er forbi. En Gang for ikke længe siden maalte vi Tiden i Begivenheder og ikke i Dage, Uger eller Aar. Det var en god Tid den - det var en haard Tid, en brutal Tid - men for os, der nu faar Lov til at se tilbage paa den, er det alligevel den gode Tid. Det Onde glemmer man helst. Den helt forkludrede Tilværelse, som vi blev tvunget ud i, lærte os saa meget smukt om Menneskers helt uselviske Hjælpsomhed, at vi synes, vi i Dag vilde være fattigere, hvis vi ikke havde levet netop dette Liv. Skuffelser? Ja'e - et Relief er jo netop smukt, fordi det giver baade Lys og Skygge - og hvis man har Øje for, at det netop er Lyset, der giver Relieffet Liv, er det ikke svært at bevare Troen. Jeg selv vil altid, naar jeg skal mindes denne Tid, huske de fremstrakte Hænder, de varme Haandtryk og alle de Hjem, der uden Tanke paa, hvad det maaske kunde betyde af Lidelser og Savn, aabnede deres Døre for mig og de Kammerater, der havde Brug for det.

Og er det ikke netop det, der skal knytte Traadene for os mellem dengang

og nu?

En Morgen tidlig mødte jeg sammen med Meluka, da vi var paa Vej ned i Skolekøkkenet paa Kommunehospitalen en af Portørerne. Han standsede os og spurgte, om vi manglede Cigaretter. Vi kiggede paa ham og forsøgte at give det Indtryk af, at vi mente, det drejede sig om en Sortbørshandel. Men han "beroligede" os med at fortælle, at han vidste godt, hvad vi lavede i "Køkkenet", og da han var med til at skaffe Betjentene Cigaretter, mente han, at det var rimeligt, hvis ogsaa vi fik nogle af dem.

Da vi kom ned i Køkkenet og lod Tilbudet gaa videre, vakte det ikke lige-
frem Begejstring. Der havde vi siddet og troet, at vi arbejdede i dybeste Hemmelighed, og at kun Forvalteren paa Kommunehospitalen vidste Besked. Vi undersøgte Portørens Forhold og fandt ud af, at han var "god nok". Han vilde blot hjælpe os.

En Formiddag gik den vilde Jagt efter mig over hele Byen. Det var ikke Gestapo, men alle Kammeraterne, der søgte mig. Jeg blev fundet paa en Barbersalon og fik Advarslen: "Tag ikke ud paa Fabrikken i Ryesgade og ring ikke derud".

Saa vidste jeg, den var gal. Jeg vidste, at min gode Ven, Direktør Bent Feldthusen, længere Tid i Forvejen havde flyttet et stort Sprængstof-, Ammunitions- og Vaabenlager, efter at "Dr.Poulsen" var blevet taget. Da der imidlertid intet skete i den Sag, var Fabrikken blevet akcepteret som Trykkested for INF, og jeg troede, det var det, Gestapo havde fundet ud af. Det var det nu ikke. Men det er en helt anden Historie, som ikke vedrører "Biavlertidende".

"Clausen" - eller Karsten Petersen - havde faaet en Opringning om, at hans Fader var blevet hentet, og var netop paa Vej ned ad Trapperne, da han mødte to Mænd med Maskinpistoler. Han kiggede paa dem, og de kiggede paa ham, og saa gik de videre, hver sin Vej. Jeg tror nok, Clausen gik hurtigst.

Ved en af Vævene paa Fabrikken stod Direktør Feldthusen. Han stod i Skjorteærmer, da Gestapofolkene kom ind til ham. Han vendte sig halvt om for at skælde ud over, at de ikke respekterede Skiltet med "Adgang forbudt", men da han saa Maskinpistolerne, fortsatte han stilfærdigt sit Arbejde ved Væven, og Gestapofolkene troede aabenbart, han var en af Arbejderne, saa de henvendte sig slet ikke til ham. De kiggede lidt paa Elevatoren, som er anbragt udenpaa Ejendommen og saa, at der var Jernstang sat for. De tænkte aabenbart, at den var ude af Funktion, - hvad den ogsaa var paa Grund af Elektricitetsrationeringen - og saa satte de kun Vagtposter ved Udgangene.

Da de var ude af Lokalet, slentrede Feldthusen hen til Elevatoren, og med en Anelse af Haab rykkede han i Snoren. Jo! Den virkede!! I en Fart fik han Jernstangen fra Døren og Elevatoren trukket netop saa langt op, at han kunde kravle mellem Elevatortaget og Gulvet, uden at Gestapofolkene opdagede ham. Han trak Døren til efter sig og gled nedad.

Nede i Gaarden stod Ejendommens Portner. Han rakte Feldthusen Haanden og ønskede ham til Lykke, hev ham ned i Kælderen og den Vej om i Forhuset, og væk var han.

Det var Portneren, der havde sat Strøm til Elevatoren, fordi han vidste, at det var den eneste Vej ud.

Smaating vil man sige. Det er Smaating, men det er ogsaa kun et Par Eksempler plukket ud af mange, jeg selv har oplevet, og Tusinder, som alle mine Kammerater har oplevet dem.

Utallige er de Mennesker, der i den sidste Tid er kommet til mig og har udtrykt deres Utilfredshed med mange Ting. Hver Gang er disse Diskussioner endt med, at de har sagt: I maa da kunne gøre noget ved det.

"I maa da kunne gøre noget ved det!"

Pludselig er det, der engang for os var en Selvfølge - det var maaske nok en Pligt, naar vi tænkte os om, men saadan følte vi det aldrig - pludselig er det nu blevet Hverdagens haarde Pligt for os.

Der ligger Byrder til os i Dag, som vi aldrig tænkte paa før. Vi kan lade dem ligge, fordi vi maaske synes, at det ikke vedkommer os. Vort Arbejde er forbi. Vi har gjort vort.

Men hvem af os vil kunne gøre det med god Samvittighed? Hvem vil i Dag kunne vende Ryggen til de Hænder, der paa en anden Maade end dengang rækkes imod ham, uden at føle, at han svigter det Kammeratskab, der bandt os sammen i en haard Tid?

Poul Overgaard Nielsen.

Haben Sie Pistole?

De smaa raske Tildragelser, som i den illegale Tid satte Kulør paa Tilværelsen og gav Anledning til megen Morskab - bagefter - skete naturligvis ogsaa Gang paa Gang for "Biavlerne". En af dem er berørt i Omtalen af "Grønlanderens" Arrestation. Her skal De faa den i fuldt Omfang.

Kai og Steinmetz og Bogtrykkeren havde en Aften haft et af de sædvanlige Redaktionsmøder. Steinmetz var gaaet først, og noget senere tog Kai og Bogtrykkeren en Droske ved Hovedbanegaarden. Lommer og Mapper struttede af illegale Dokumenter, Kai havde blandt andet Manuskripter til næste Dags "Biavler", og Bogtrykkeren havde den nydeligste Samling af saakaldte Stikkerkort fra det underjordiske Politis Arkiv. Det var bælgmørkt paa Gaderne, det smaaregnede, og først da Droskechaufføren naar en halv Snes Meter fra Hjørnet af Bernstorffsgade og Vesterbrogade, skubber han Ruden mellem Førersædet og det Indre af Vognen til Side, idet han fortroligt hviskende læner sig hen mod Aabningen og siger: Der er Razzia derhenne, hva' skal vi?

Som den gode, danske Mand, han var, vilde han sikkert have taget Chancen og vendt Vognen, men det var allerede for sent. En af de tyske Politisoldater blinkede allerede med sin Lommelygte hen imod Vognen. Vi var uhjælpeligt fanget.

Det var med noget blandede Følelser, at vi to paa Bagsædet hørte Tyskeren med brøsig Stemme og i uforfalsket Hamburger-Dialekt raabe ind gennem Døren, som han havde revet op:

- Aussteigen!

Hvad gør man i en saadan Situation? Manden var alt andet end hyggelig at skue, og nu saa vi pludselig, at der uden for en Droske, der holdt foran, stod en kjoleklædt Herre med begge Hænder i Vejret. Han blev paa det grundigste ransaget af en Politisoldat, der aabenbart var Razziaens Leder, mens fem andre Politisoldater stod i Halvkreds omkring ham med Maskinpistolerne i Skudstilling.

Jeg skal indrømme, at jeg var lidt tør i Halsen, da jeg forsøgsvis prøvede at efterligne Tyskerens Hamburgerplat med et let irriteret Udbrud:

- Ja, ja, hat' es so'ne Eile?

Han lurede et Sekund. Saa var det hans Tur til at blive irriteret, og han næsten hvædede:

- Aussteigen bitte - aber nun!!

Den gik altsaa ikke - i første Omgang, men hvad i Alverden skulde vi stille op. Og alle Papirerne. Inde paa Droskens Gulv stod Kais Mappe. Situationen var meget lidt go'.

Jeg prøvede en Gang til - i Desperation, og saa roligt, som det var mig muligt, spurgte jeg:

- Was is' denn los hier - Schiesserei?

- Næ', wir müssen Legitimationskarten haben - nur eine kleine Untersuchung! svarede Tyskeren lidt mere elskværdig. Saa tilføjede han pludselig, idet han lod Blikket glide fra den ene til den anden:

- Haben Sie Pistole?

Her var Chancen. Jeg havde tidligere af det danske Politi og Justitsministeriet faaet Tilladelse til at bære Pistol. Da Politiet blev sat ud af Spillet, overtog Tyskerne alle Listerne, men ved sær Naade og Udenrigsministeriets Mellemkomst fik de fleste af "Bevillingshaverne" fornyet Tilladelsen. Et fint Ausweis med Billede og Dr.Hoffmanns Navnetræk under blev siden tilsendt Ansøgerne. Jeg fik mit et Par Dage før denne Begivenhed.

- Natürlich habe ich Pistole! svarede jeg med tilkæmpet Overlegenhed.

Tyskeren var nærmest paa Eksplosionens Rand ved dette Svar. "Pistole!", gispede han, gjorde omkring paa Hælen og for hen til Kommandoens Leder. Han havde den ene Haand i Lommen paa den kjoleklædte Herre, men trak den pludselig til sig, som om han havde brændt sig paa et eller andet: Waffen, hørte vi ham sige, og pludselig interessererede hans øjeblikkede Offer ham ikke det mindste. Han blev puffet ind i sin Droske igen, og hele Gardet kom hen til os.

- Hva' Fa'en sker der nu, hviskede Kai. Saa stod Lederen foran os. Han var en lille Mand med Staalhjelm trukket arrigt ned over Øjnene. Hans seks Ledsagere var derimod voksne nok.

- Sie haben Pistole? spurgte han, idet den sidste Del af Sætningen gik op i Diskant.

- Ja, indrømmede jeg, idet jeg samtidig trak mit tyske Ausweis frem. Det gjorde Underværker. Seks Staalhjelme bøjede sig i Halvkreds omkring den underliggende syvende. Den lille Mand tændte sin Lommelygte og læste og

læste. Saa saa han paa mig og ligesom halvt undskyldende sagde han:

- Aber...aber... die Nummer auf die Pistole?

Jeg gav ham omgaaende Svar, fortalte, at Kortet var underskrevet med Dr. Hoffmanns Navn - det borgede for, at det var i Orden, og han havde ikke talt noget om, at Pistolens Nummer skulde staa paa Kortet, men naturligvis...

Nej, nej, slet ikke. Den lille Tysker var lutter Høflighed. Dr.Hoffmann - naturligvis, saa var alt i Orden. Blot han saa maatte se Pistolen. Han fik den. Seks- Staalhjelme bøjede sig paany, saa sagde den lille Mand forsigtigt:

- Er den ladt!

- Selvfølgelig ikke. Det er jo ikke nødvendigt at have noget i Kammeret, naar det er det tyske Politi, der standser os! sagde jeg, og det undlod ikke at gøre sin Virkning. Den lille Mands Brystkasse blev dobbelt saa stor. Han rakte mig Pistolen med et Smil, og da jeg ved et Ladegreb viste ham, at der intet var i Kammeret, og den Patron, som sprang frem ved et Uheld, faldt paa Jorden, bøjede han sig som et Lyn, samlede den op og afleverede den med et:

- Bitte, mein Herr!

Saa blev vi fulgt til Vogns af en af Politisoldaterne, men netop som han vilde smække Døren, og Kai og jeg var begyndt at skære Grimasse til et befriende Grin, kom den lille Tysker løbende tilbage, lænede sig elskværdigt ind i Vognen og suprgte Kai:

- Haben Sie auch Pistole?

- Nø! sagde Kai, das ist nicht nötig!

- Natürlich, grinede Tyskeren, smækkede Droskens Dør, idet han kvalte et: Auf Wiedersehen!

- Ja, det ku' du li', sagde Kai, men paa det Tidspunkt var vi allerede om Hjørnet ved Vesterbrogade. Udefra hørte vi Chaufføren mumle:

- Det er bare om at ha' Papirerne i Orden! Saa smækkede han Mellemruden i. Han var pludselig blevet meget mindre glad for sine to Passagerer, og i Kapitulationsdagene gik baade Kai og jeg og var bange for at blive genkendt af ham. Saa var vi afgjort blevet arresteret af Frihedskæmperne!

Bogtrykkeren.

LILLE SØSTER I SVERIGE.

Den svenske Udgave af INFORMATION, der først udsendtes i Fotokopi, senere da Oplaget voksede, som duplikeret Avis med Tekst kun paa den ene Side, fremstilledes paa det danske Politikontor i Malmø og finansieredes gennem "Dansk-svensk Flygtningetjeneste". De to første Politifolk, der arbejdede med Sagen, var Overbetjenten Alfred Andersen og Niels Jensen. Senere voksede Kontoret og dets Stab, og en lang Række danske Politifolk sled om Aftenen paa Tur med Rullen - alt vederlagsfrit - efter at Frøken Tillemann fra Flygtningekontoret havde sat den daglige Verdensrekort i Hurtigskrivning af Stencils.

Oplaget var godt 100, hvoraf "Dansk-svensk Flygtningetjeneste" med fast natlig Kurer til Stockholm tog sig af godt Halvdelen - der næste Morgen fordeltes med egne Postillon'er i Sveriges Hovedstad - mens Politiafdelingen spredte de øvrige pr.Post - under Gesandtskabets Segl.

Blandt Abonnenterne var en Række Medlemmer af den svenske Regering, samt lige Kontaktudvalgets Medlemmer, forskellige danske og svenske Myndigheder inden for Politi og Militær, flere af de mest fremtrædende Repræsentanter for det danske illegale Arbejde og videre de allierede Landes Legationer - som Repræsentant for det svenske Kongehus Hendes kongelige Højhed, Prinsesse Ingeborg, hvis Abonnementsbestilling kom hjemmefra Danmark lydende på "Biavlertidende"! - og INFORMATIONs svenske Lillesøster spredtes vidt omkring... Hun fløj af Sted hvert eneste Døgn til Christmas Møller i London - hun var en velkommen Gæst i Washington, hvor en Professor af dansk-amerikansk Afstamning skrev regelmæssige Rapporter paa Engelsk om, hvad hun bragte - og Minister Døssing i Moskva hørte naturligvis ogsaa til Abonnenterne.

Samtlige var gratis Æres-Abonnenter, og naar man af alle Kræfter bestræbte sig for at holde Oplaget nede, var det ikke for at spare, men for at sikre Misbrug af INFs Stof, idet den svenske Udgave foroven hver Dag bar Meddelelsen: "Al offentlig Gengivelse forbeholdt Danske Presse Tjeneste". Man vilde imidlertid ikke alene holde Kontrol med Stoffet af den Grund, men ogsaa fordi INF i gale Hænder af og til kunde betyde en Fare for dem derhjemme.

Et Par Gange konstateredes der en Læk, men den blev straks stoppet. I det ene Tilfælde var det en Maskinskrivningsdame i en allieret Legation i Stockholm, der syntes, at Stoffet var saa interessant, at hun havde lavet nogle ekstra Kopier til Fordeling blandt sit Pensionats danske Gæster... Iøvrigt fik den svenske Udgave af INF ogsaa Smaasøstre selv, idet blandt andet Amerikanerne tog Fotokopier.

Hovedformaalet med at faa INF hurtigt og regelmæssigt til Sverige var selvfølgelig at betjene Verdenspressen gennem Dansk Presse Tjeneste, men vi syntes derovre, at der var en vis Kreds, som burde have endnu fyldigere Oplysninger om danske Forhold, saa at de ikke skulde nøjes med Bladenes begrænsede Udvalg, men fik hele den originale danske INFORMATION - selvfølgelig med Undtagelse af Krigsrapporter, Radioaflytninger og lignende udenlandsk Stof.

Der foreligger da ogsaa mange Beviser paa, at den svenske Udgave blev studeret med Interesse og havde sin Værdi.

Et særligt Kapitel fortjener INFORMATIONs Kurerbesørgelse hver Nat til Stockholm. "Dansk-svensk Flygtningetjeneste" satte denne Kurertjeneste i Gang, efter at man havde konstateret, at den svenske Postcensur sinkede Forsendelsen, og man havde ogsaa jævnlig - foruden INFORMATION - Post, der egnede sig bedst til hurtig og direkte Fremføring uden at passere Mellemstationer.

I over fem Fjerdingaar arbejdede Kurertjenesten Nat efter Nat og vel at mærke uden Udgift. Man allierede sig med den svenske Fagforeningsbevægelse, og da den var blevet tilstrækkeligt orienteret af Danmarks gode Ven, Kriminalkommissær Richard Hansen, Malmø, om, at der ikke var nogen Ko paa Isen, hjalp den Gang paa Gang med Kurer, idet vor Ide var at udnytte de talrige Fagforeningsledere, der ustandselig rejste mellem Malmø og

Stockholm. De skulde jo alligevel af Sted og tog saa Postpakken - ofte en hel Kuffert - med sig og afleverede den straks ved Togets Ankomst til Stockholm til den altid smilende Protier Strömberg paa Hotel "Terminus" lige over for Centralstationen. Her hentedes Posten af Preben Staffeldt, som rullede Byen rundt med de første INF'er, kun 24 Timer efter Udgivelsen af Originalen i København.

Den ene Nat var det Handels- og Kontormedhjælpernes Formand, den næste Pølsemagernes Hovedkasserer eller Skibsværftsarbejdernes Forretningsfører, der hjalp os med at und- og omgaa det svenske Censursystem, og naar Fagforeningerne ikke havde nogen, der skulde rejse, fandt vi andre. Rigsbankdirektør Allan Vougts var en flittig Kurer, Politiminister Tage Erlander - vor gode Ven og Støtte - ligeledes - vor danske Rabbiner kom ogsaa ud for Kurerjobbet en Nat, og da det en Aften kneb særligt, opdagede vi Englands Minister i Stockholm og fik ved Commander Bishops Hjælp Ministeren til at tage den store tunge Postpakke, hvor især INFORMATIONERNE tyngede - dog med den lille Klausul, at Pakken maatte adresseres til Legationsraadet Torp-Pedersen paa den danske Legation i Stockholm. Rent formelt var det en Diplomats kollegiale Tjeneste over for en anden Diplomat.

Som utrættelig Hjælper ved Kurertjenesten, der mangfoldige Aftener, trawlede med for at finde en egnet Rejsende i Sovekupeerne, havde vi Disponent Carl Beerman, den svenske Annoncechef paa det socialdemokratiske Organ "Arbetet" i Malmø.

Og kun to Nætter i de fem Fjerdingaar glippede det, hvorefter vi lod en rask ung Hjælper tage Morgenflyvemaskinen til Stockholm. INFORMATION skulde frem....

HOT

LONDON SAGDE:

DEN DANSKE NYHEDSTJENESTE ER DEN BEDSTE!

Et af de bedste Minder, jeg har om INFORMATIONs Nyhedstjeneste er fra de sidste Dage før Kapitulationen, da Nerverne ikke holdt alle Steder, og alle Hoveder ikke var lige kolde. I de første Maj-Dage, da der kun skulde en lille Gnist til for at fremkalde katastrofale Stemningsekspllosioner hjemme, fløj der de besynderligste og farligste Meddelelser fra selv Folk i betydningsfulde Nøglestillinger i Danmark over til Sverige. Nu var den store Time inde, hed det den ene Dag - og nogle faa Dage efter var de engelske Tropper rykket langt op i Jylland, Befrielsesslaget var indledt! Hvor let kunde den Slags uvederhæftige Meldinger ikke have fremkaldt den levende masse, som vi alle frygtede skulde komme for tidligt? I disse Dage - som under alle andre store og krævende Perioder - tog vi i Dansk Pressetjeneste altid det Standpunkt strengt at følge INFORMATION og ikke vige en Tøddel fra dets Oplysninger - hvor fristende tilforladelige andre Kilder end kunde være. Dansk Pressetjeneste i Stockholm stoledes da blindt paa INFORMATION, og BBC og Det Danske Raads Informationskontor i London stoledes paa Dansk Pressetjeneste, og derfor blev ogsaa undgaaet de Fejltagelser, som andre gjorde sig skyldige i, og som kunde have haft ulykkelige Følger, om ogsaa saa rodfæstet en Institution som BBC havde gjort dem. De engelske Soldater kom ikke til at rykke kæmpende over Danmarks Grænse - i BBC.

Hele Informationsarbejdet i Stockholm og i London, som jeg iøvrigt kender mest til, hvilede saa fundamentalt paa INFORMATION, at vi, der havde den Glæde at formidle dets paalidelige og hurtige Oplysninger ud til Omverdenen, er glade ved nu at kunne takke vore Kammerater hjemme, der samlede store Stof uden en eneste Dags Afbrydelse under saa uhyre vanskelige Forhold. Montgomery har allerede prist det danske Efterretningsvæsen som "second to none". Naturligvis har han først og fremmest tænkt paa det militære Efterretningsvæsen, som det, der interesserede ham mest. Men ogsaa den almindelige danske Nyhedstjeneste var højt prist i England under Krigen og blev karakteriseret som den bedste, den hurtigste, den fyldigste og den mest paalidelige fra noget besat Land.

Fra Stockholm gik til London i det sidste Aar daglig 1000-2000 Ord pr. Telegram, kun facts. Det er stolt at kunne skaffe det fra et besat Land hver eneste Dag! Under Krigen kunde og maatte vi af Sikkerhedsgrunde ikke citere INFORMATION som Kilde i den internationale Nyhedsbetjening. Lad INFORMATION da i Dag faa den Tak og den Kildeangivelse, som alle honnorte Bladfolk altid gerne giver.

Sten Gudme.

INFORMATION set fra B.B.C.

Da Tyskerne ved Besættelsen lukkede de danske Grænser, lukkede de samtidig for al Efterretningstjeneste. Da jeg overtog Ledelsen af B.B.C.s danske Udsendelser i Maj 1940, stod vi i Virkeligheden uden paalidelige Meddelelser fra Danmark, og der gik lang Tid, før der tilflød B.B.C. Underretninger om de faktiske Forhold ad forskellige hemmelige Veje.

Men selv om der i 1941/42 kom en Del Meddelelser til B.B.C., skete det med temmelig uregelmæssige Mellemløb, og i mange Tilfælde altfor længe efter at Begivenhederne havde fundet Sted. Samtidig havde vi de tyske Propagandametoder at slås med, idet man over Stockholm og i mange Tilfælde direkte fra Danmark satte Rygter i Gang og udsendte falske Meddelelser, som det var vanskeligt for os at kontrollere paa Grund af den mangelfulde Forbindelse med Danmark.

Først fra 29.Aug.1943, da vi gennem Pressetjenesten i Stockholm begyndte at modtage INFORMATIONs daglige Meddelelser, følte vi os i virkelig Kontakt med Forholdene i Danmark. Det ligger i Sagens Natur, at ogsaa denne Nyhedstjeneste i Begyndelsen havde sine Mangler, idet den jo havde nogenlunde de samme Vanskeligheder at kæmpe med, som B.B.C.s danske Afdeling havde i sin Start. Men da det først var kommet i Gang, udviklede Nyhedstjenesten fra Danmark sig i forbløffende kort Tid til at blive - jeg tør godt sige - en af de bedste Informationskilder i det besatte Europa.

Dette havde sin særlige Betydning, ikke blot fordi det satte os i Stand til at holde de danske Lyttere underrettet om Forholdene i Danmark, men ogsaa fordi vi udadtil kunde tale Danmarks Sag, saa at man blev klar over, at det danske Folk i Virkeligheden var allieret. Derfor fortjener alle de, der medvirkede til Nyhedstjenesten, at blive betragtet som Medkæmpere i de allierede Rækker. Dette gælder naturligvis i første Række dem, der herhjemme arbejdede med Livet som Indsats, ikke alene ved at indsamle Materiale, men ogsaa ved at sørge for, at det blev bragt videre til Sverige og derfra videre gennem Pressetjenesten til London. Blandt

dem, der i denne Forbindelse havde særlig Betydning for B.B.C. var de Folk, som satte Undergrundsstudiet i Gang og sørgede for, at vi fik de enestaaende Pladeoptagelser tilsendt.

Det vil glæde alle, der har haft med dette Arbejde at gøre, først og fremmest INFORMATIONs Medarbejdere, at Vurderingen af Danmark tog en saa heldig Vending i Krigens sidste Fase, at man over for mig aabent udtalte, at den danske Modstandsbevægelse var den mest intelligente i Europa.

Robert Jørgensen.

INFORMATION i Amerika.

Det illegale Nyhedsbureau INFORMATIONs Ledelse har bedt mig sige nogle Ord om Bureauets Betydning for de Danske i Amerika og den amerikanske Offentlighed under Besættelsen. Det gør jeg overordentlig gerne - saa meget mere, som den ikke kan vurderes højt nok. De Nyheder, vi fik hjemme fra Danmark, og som vi efterhaanden lærte at værdsætte som yderst paalidelige og noget omgaaende, var nemlig i højeste Grad medvirkende til at placere Danmark i Udlandet, og i Amerika bragte de store Blade næsten daglig Artikler fra INFORMATION.

Hvad det betyder, behøver ingen nærmere Forklaring. En Ting er det at lave Sabotage, bygge en Modstandsbevægelse op, en anden Ting - og ikke mindre væsentlig er det et fortælle Verden, at vi gennemfører denne Sabotage, at Modstandsbevægelsen Dag efter Dag opnaar Resultater i Kampen. Og det gjorde den illegale danske Pressetjeneste. Lige saa dygtig Sabotagen og Modstandsbevægelsen har været organiseret herhjemme, lige saa glimrende har vor Pressetjeneste til Udlandet virket, og vi, der sad derude, var fulde af Beundring og Glæde over det Arbejde, der her blev gjort.

Bang-Jensen

MED SLUKKEDE LANTERNER.

Som i Polarlandene var Dagene gaaet i eet med Nætterne. Et vedvarende Mørke havde sænket sig over os, og selv ved højlys Dag rugede Mørket over Byens Gader. Men i dette politiske og aandelige Mørke, som er selve Nationalsocialismens Atmosfære, glimtede og glødede det, hver By og hvert Sogn, hver Gade og hvert Hus havde sine Lygtemænd, og Signaler og Særmeldinger for frem og tilbage, medens Tyskerne bortødslede Benzinen fra de rumænske Oliekilder for at finde frem til Signalernes Lyskilde. Men vi Lygtemænd slukkede vore Lanterne. Vi havde opøvet vor Stedsans. Vi kunde navigere tværs gennem Mørket og faa Kontakt med hinanden uden at støde paa de svært bevæbnede Vagtposter og tungt henværende Femmandspatruljer.

Paa en Film, som er optaget illegalt, faar man bl.a. vore Pakke-Medarbejdere at se, nogle underjordiske Politibetjente, som kuverterede Dagens Oplag af INF og bragte det i store Pakker til Tietgensgades Postkontor. Under Optagelsen kom de paa Børsbroen til at køre lige bag ved en Hestevogn bemannet med tyske Soldater. Vore Folk kørte paa Cykel, og man ser dem til sidst overhale de intetanende Tyskere. Et ejendommeligt

Optog, naar man tænker over det: En tysk Vogn med bevæbnet Vagt, INFs Medarbejdere og bag ved dem igen en Lastbil med hemmeligt indbygget Filmkamera. Det var i Februar 1945.

Det virker saa rimeligt forøvrigt at se den Tid paa Film. Den var i sig selv Film. Tilværelsen var en Skyggetilværelse, de medvirkende havde skiftet Identitet, de bevægede sig omkring som Skygger paa Lærredet. Vi havde den Opgave at vogte Sandheden og bringe den ud til Omverdenen, og for at kunne løse den Opgave rigtigt, maatte hver eneste af os være et Falsum.

Vi havde Folk paa Gaden næsten hele Døgnet rundt. Det var en underlig Færdsel paa Havbunden, der var Hajer i Farvandet. Sværdfisk og Gopler, Havets Brændenælder. Jeg mener Politisoldater, Hipoer og Stikkere.

Der var een Mand hos os, som simpelthen altid var paa Gaden. Det var vores uforlignelige københavnske Chefkurer. Han hed Svendsen, men det hed han selvfølgelig ikke. Svajer Svendsen kaldte han sig selv. Fra syv Morgen til seks Aften traadte han Pedalerne i Københavns Gader. Syvogtyve Gange om Dagen var han inden for et Omraade, som jeg i Farlighed kun kan sammenligne med Højspændingsanlægget paa Bohrs Institut eller Porcelænsfabrikken Norden. De ved: 1 Million Volt gennem et treogtyveaarigt Lege-me, hvis dets Indehaver frister det til at gaa endnu en halv Meter frem i Rummet. Men Svajer Svendsen lo sig igennem alting. Ogsaa den Dag, hans Cykle - som slet ikke var hans - blev stjålet, havde han det store Smil paa. At han siden kørte min Cykel i Smadder, rørte ham ikke. Han lo hele Tiden.

Hver Aften satte Svendsen sig til et Skrivebord og skrev et Brev til Redaktionen. Mange Enkeltheder i hans opmuntrende Breve kom igen i Bladets Spalter. Han fortalte Nyt fra Gaden, hvad Folk sagde, hvad Tyskerne gjorde, og hvad Børnene legede i Nørrebroparken. Med en enkelt Undtagelse var der ingen paa Redaktionen, som kendte Svendsen. Han var det "indskudte Mellemlid", Manden som var udset til Offer for Gestapo. Hvordan de vilde vende og dreje ham og uanset hvor længe de vilde tirre ham under Fodsaa-lerne - det skulde ikke være muligt for ham at fortælle hverken Hr.Wesche eller Hr. Bovensieben, hvem Staben var, eller hvor de holdt til. Svendsen forlod ikke sin Cykle; vi andre kunde sidde og have det rart sammen - Svendsen var hængt til sin Sadel. Han vidste ikke, hvorfra han kom, og hvorhen han gik. Men der var det mærkelige ved Svendsen, at han var saa lykkelig som Nanden uden Skjorte. For ham var det et Kald at være Svajer. Naar han traadte Pedalerne hen over Nørrevoldgades knubrede Stenbro, vidste han, at Nyhederne fra Danmark var paa Vej til "Pravda" og "Chicago Daily News". Han vidste, at hvis han hoppede af Cyklen og gik ind i Ørstedsparken for at veksle Bemærkninger med en henrivende hvidklædt Nurse med Kappe over de lyse Lokker - saa vilde der intet Brev komme med Jernbanevognen paa Malmøfærge, saa vilde Piloten flyve til Malmø med daarlig Samvittighed, saa vilde hverken Nielsen eller Ravn eller Jens faa deres daglige Brev, saa vilde den elektriske Duplikator staa stille, og saa vilde Folk stampe af Utaalmodighed ved Stillehavskysten.

Og derfor gjorde han det ikke!

Vores lille Virksomhed var overordentlig sensibel, Systemet var saarbart. Det havde altid Hastværk, og intet Led maatte svigte. Hvis man rettede Dagens mange Kurertjenester ud i en lige Linje, vilde det nok svare til et Stafetløb med INF fra København til Skagen. I Lobet af Formiddagen var

der rundt regnet 50 Aftaler paa Minuttet, som skulde opfyldes. Avisen skulde være færdig, Avisen skulde ud, Nyhederne bringes over til Sverige. Der sad nu hver eneste Morgen Klokken halvsyv Meluka paa sin Stol og skrev Stencils uden Afbrydelse i tre-fire Timer. Hun var lige saa naglet til den Stol som Svendsen til en Sadel. Og hun var lige saa veloplagt og smilende som han, naar hun traadte Tangenterne.

Det blev nu til mere end to Ord om Svendsen, men til Gengæld handler de ogsaa om meget mere end Svendsen. Nu er Svendsen borte, ingen ved hvor, noget i Aarhus siges han at være. Men det er helt ligegyldigt. Svendsen er typisk - som Meluka er det - for de mange unge Folk i Modstandsbevægelsen, som uden at diskutere med sig selv eller andre gjorde deres Pligt. Det var en Selvfølge for dem at gaa lige paa Opgaven uden Svimmelhed i Mellemgulvet. De var bare smaabitte Led i den store usynlige Front ned gennem Europa, den Front Tyskerne ikke kunde nedkæmpe. Det var en Front, der havde dannet sig uden store Ord og hysteriske Fagter, den var dannet i Tavshed. Men alle - Vaabenmodtagere, Sabotører, Skribenter og Uddelere, Kurerer og Observatører - alle havde de den hellige Vrede at hente Mod og Energi fra, de havde den sikre Overbevisning at holde Vreden i Tømme med, og de havde allesammen det upaavirkede og ukuelige Humør, der i denne lange Kamptid var fælles for de danske Partisaner, medens der blev arbejdet Dag og Nat med slukkede Lanterner.

Nu er Hajerne og Hipoerne borte. Gaden er blevet ufarlig. Men Svajere og Svendsener i Danmark er ikke faldet hen i sløv Uopmærksomhed. Deres Kampvilje har de endnu. Og jeg kan forsikre Jer for, at de igen føler en hel- lig Harm, naar de store Blæksprutter, der holdt sig borte, medens Hajer- ne var i Farvandet, forsøger at plumre Vandene! Eller naar Reaktionen og Bagstræbet rækker sin Hummerklo frem til dem for at takke for deres Indsats!

Karl Roos.

HVORDAN INFORMATION KOM TIL SVERIGE

Allerede tidligt var der en klar Forstaaelse af den store Betydning, det havde, at INFORMATIONs Stof naaede ud til den frie Verden. Hvad Nyheds- tjenesten har betydet for dem, der sad hjemme i Myldret af Rygter og For- lydender, og som her fik daglig Viden om, hvad der virkelig hændte, skal ikke undervurderes, men vi, der sad ude, kan i alt Fald med Sandhed fast- slaa, at den uafbrudt rindende, altid rene og sande Nyhedskilde som IN- FORMATION var, har haft den allerstørste Betydning for Danmarks Position udadtil, for Nyskabelsen af Danmarks Ansigt over for Verden... Hvad nyt- tede det i den Forbindelse, at vore modige Landsmænds aktive Frihedskamp blev stadig hidsigere, stadig mere generende og lammende over for Fjen- den, hvis ingen ude omkring fik noget Kendskab til alt det, der skete.

At INFORMATION i det store og hele Dag for Dag naaede over Sundet, er in- gen Enkeltmænds Fortjeneste, heller intet enkelt Ruteforetagendes. Mange gode Kræfter hjemme og ude har her arbejdet sammen. Samarbejde var det eneste naturlige, og alle Veje og Midler skulde bruges. I Malmø og Hel- singborg sad Dansk Presse Tjenestes Folk og ventede paa Stoffet for om- gaaende at sende det videre via Hovedkontoret i Stockholm til Londons

Radio, den svenske Radio og Presse og til hele den frie Verden. I Helsingborg var det Børge Rønne, i Malmø først Bernhard Nielsen, senere Ove Martin og til Slut en af INF's hjemlige Fædre - Sigvald Kristensen, bistaaet af Hjuler, der repræsenterede DPT, og der var ofte ligefrem Kapløb om, hvem der først kunde bringe DPT-Folkene det første Eksempplar af den friske INFORMATION hjemmefra, ligesom der i Perioder, hvor det laa haardt, var en vis, daglig Spænding om, hvorvidt Helsingborg eller Malmø fik INF først frem. Som Regel laa Malmø i Spidsen, fordi vi havde flere Veje og Trafikmidler og laa nærmere København.

De første, der, mig bekendt, regelmæssigt begyndte at sende INF til Sverige, var Reklamechef Henrik Kraft, Tuborg, snart samarbejdende ogsaa paa dette Punkt med Tom, Radiogrosserer Robert Jensen, som vi alle saa op til som den utrættelige initiativ- og humørfyldte Organisator. Tom havde virkelig journalistisk Tæft, og vi har lykkeligvis i vort Arkiv, der nu skal overlades Rigsarkivet, flere Eksemplarer af INF, som Tom fra Efteraaret 1943 sendte over til os i Malmø med de allersidste Nyheder kradset ned i Kanten, frisk hentede fra Toms gode Politiforbindelser og befordrede med den danske Ruteflyvemaskine Malmø-København.

Listen over INFs Forsendelsesveje er lang, men Ruteflyveren indtager en fremtrædende Plads paa den, D.D.L.s Folk baade i Kastrup og Malmø gjorde en modig Indsats under hele Krigen for at holde Efterretningsvæsenet i Orden, ingen af dem ønskede Honorarer, og da det svenske Luftfartselskab "Aerotransport" en Tid overtog Ruten, overtog de svenske Flyvemekanikere og Radiotelegrafister Besørgelsen af INF paa samme Betingelser. De havde en daglig Risiko, en hel Masse ekstra Besvær, men de gjorde det med Glæde og var ligefrem stolte og taknemlige for at faa Lejlighed til at være aktivt med i Danskernes Frihedskamp.

Saa er der Færgerne, baade ved Malmø og Helsingborg. Forskellige Metoder blev anvendt, eftersom Tyskernes Paagaahenhed steg. Det er vist rygtes, at en af de Metoder, som det danske Politi satte i System, var Anbringelsen af INF ved Hjælp af Tegnesticfter under Bunden af en af de Godsvogne, der fra Frihavnen skulde rangeres ombord i Malmøfærgeren. Madsen og Dinesen maatte ilsomt forlade Frokostopdækningen paa "Tunellen" for at ligge paa Knæ og kigge ind under Vognene nede i det militært afspærrede Baneterræn ved Malmøs Færgeleje. Kom de for sent, rullede Godsvognene Nordpaa, og det hævdes, at der endnu den Dag i Dag sidder nogle INFORMATIONER og putter sig nedenunder Godsvogne et eller andet Sted oppe i Lapland eller Värmland!

Men der var mange flere Veje: Bornholmerdamperen "Carl", der under Navnet "Lise" var en ualmindelig sikker og stabil illegal Rute, fordi den to Gange ugentlig passerede Falsterbokanalene paa Vej fra København, bragte f.Eks. INF frem. Det samme gjorde mange forskellige illegale Ruter: Militærets, S.E.s, Dansk-svensk Flygtningetjeneste og endnu flere.

Indenfor Dansk-svensk Flygtningetjeneste - der fra Begyndelsen havde set Pressebetjeningen som en af sine Hovedopgaver - ofrede vi i lange Perioder fra 3-500 Kr.om Dagen for at faa en direkte Postkontakt med København - først og fremmest for at faa INF frem. Ofte, naar vi efter Timer ude i vaad Sø, Is eller Sne naaede ind med Byttet, var INF allerede kommet med Færge eller Flyver, Lise eller andre Baade, men vi saa det som en Pligt at være 100 pCt.s sikre paa, at Nyhederne fra Danmark i alle Tilfælde kom frem - og de smaa Fiskerbaade fra Sundby og Københavns Havn var ved mange

Lejligheder dem, der klarede Situationen - f.Eks. under Folkestrejken, hvor hverken Færger, Flyver eller Rutebaade gik. Hver eneste Morgen meget tidligt laa Baaden fra den svenske Side ved Søndre Klint, Syd for Salt-holm, og tog imod Baaden, der i Nattens Mulm og Mørke var listet ud fra den danske Kyst med INFORMATIONs friske Nyheder og de første Billeder fra Barrikader paa Nørrebro, Bulldogs Brand og alle de øvrige bevægede Hændelser.

Taktiken skiftede ustandselig. Mange af de Metoder, der anvendtes, kan selv nu daarligt røbes, og Tyskerne, der var klar over, at der skete noget, rasede forgæves. Den illegale Trafik kunde de ikke stoppe. Men de fik desværre Ram paa adskillige af vore gode Folk. Nogle dræbtes, andre led i tyske Fængsler og Fangelejer, men hver Gang et Led i Kæden blev brudt, traadte friske Kæfter til og reparerede Skaden.

Den sidste Krigs-INFORMATION hentede vi om Natten mellem den 4. og 5.Maj ovre paa Lossepladsen paa Amager, hvor bl.a. de tre raske Salholm-Brødre Knudsen Nat efter Nat i de sidste Maaneder snoede sig ind mellem de tyske Vagtskibe til Lossepladsen, 300 Meter fra Kastrupfortets tyske Vagter, for at hente og bringe Mennesker og Post og meget andet - og ikke mindst for at faa INFORMATION med tilbage til Malmø, saa vi kunde faa Lejlighed til at dunke Sigvald Kristensen eftertrykkeligt op af Sengen paa vort gamle Malmø-Kontor, Værelse 54, paa Hotel Adlon.

...Det var en god Tid, trods alle haarde Slag og Skuffelser, fordi vi mødtes i dejlig Samdrægtighed: Pressefolk og Politi, Civile og Militære, Kommuniste og Konservative, Fiskere og Flyvere og mange andre Landsmænd om en stor Opgave: at holde Danmarks Vindue aabent ud mod den frie Verden paa Trods af alle Tyskernes Anslag. Vi er alle taknemlige, fordi vi fik Lov til at være med i dette ærefulde Arbejde.

Leif B.Hendil.

Tivoli og Gammel Kongevej.

INFORMATION var i sin Barndomstid, fra 1.August 1943 til Nytaar 1944, Landets enigste illegale Gruppe, Ordet Gruppe taget i snævrere Forstand, omfattende Redaktion, Trykkeri og Distribution. Den bestod nemlig kun af mig selv, saa Enighed var aldrig svær at opnaa. Gruppen holdt til i mit eget Kontor paa Nationaltidende, og Arbejdstiden var Nattetimerne efter Redaktionens Ophør, Skrivemaskine, Gennemslagspapir og Konvolutter var tilstrækkeligt Materiel. Det kunde utvivlsomt være gaaet godt meget længe, hvis Gruppen havde kunnet holde sig til Informationsarbejdet. Den rodede sig imidlertid op i adskilligt andet, som strent taget ikke kom den ved, og det lykkedes den derfor allerede i Oktober at kompromittere sig i Forbindelse med Transporterne af jødiske Flygtninge, saaledes at Gestapo holdt Øje med den. Gruppen havde allerede dengang Kontakt med en Række af de Medarbejdere, som senere traadte direkte ind - dels fik den illegale Nyheder fra de Journalister, som senere kom til at udgøre Gruppen i dens Glanstid som Statsinstitution, og dels dækkede disse samme Journalister Nationaltidendes Politimedarbejder med legale Nyheder, som han forsøgte sørgeligt tit. Det vil han gerne herved sige Tak for.

Ved Nytaarstid sprængtes Rammerne for Gruppens Arbejde. Mere end 18 Gennemslag af INFORMATION kunde den ikke klare, selv med velvillig Assi-

stance fra to af Bladets Damer, Fru Lund og Frk.Rasmussen, som skrev Eksemplarer til Nationaltidendes Bestyrelse og som velvilligst leverede nogle Ekstraeksemplarer til mere odiøst Brug. Duplikering var den eneste Mulighed. Harald Martinsen fra Hjemmefronten skaffede Kontakt til Ebbesen Sørensen, der paatog sig Duplikeringen, og Gruppens Støtte i tykt og tyndt, Birger Mouritzen, paatog sig sammen med sin Far Duplikeringen. Saadan gik det fint, til Birger blev fanget i Tivoli i Slutningen af Maj. Saa slog Gruppen sig sammen med Olesen og "Jessen" fra Nordisk Nyhedstjeneste, en Sammenslutning, som Peter de Hemmer Gudme sørgede for, og i Birgers Sted traadte Erik Grundt Larsen til. Ebbesen Sørensen forlod sit legale Arbejde for at hjælpe til i det daglige Sløb paa Kontoret, i hektiske Perioder assisteret af sin Kone, og Kaptajn Zeltner dukkede op paa Arenaen for at tage sig af Konvolutterne med mere. Senere kom Matros Støcker til som Postbud og Altmuligmand - og dette var Persongalleriet i den bevægede Sommer 1944 og helt frem til Midten af Oktober, da Gestapo fik Held med sig. Men udenom denne Gruppens Kerne voksede Antallet af Medarbejdere støt, og Kontakten med de Mænd, som blev Afløsere, blev daglig og højst nødvendig for Nyhedsindsamlingen. Trods alle Forsøg paa at holde Oplaget nede, steg det foruroligende stærkt og naaede i Efteraaret de 600. Man mindes endnu i Drømme Slidet med at faa 600 Konvolutter klistret til før Postindleveringstid!

Man har bedt mig fortælle om nogle dramatiske Episoder i Bureauets Historie. Der var mange, nu man bagefter tænker over det - dengang var det Hverdagsliv og ikke megen Omtale værd. Der var den Nat, "John" forsøgte at stjæle et Pejleapparat fra en tysk Natjager og maatte dræbe en tysk Vagtpost med lydløs Pistol - der var den Morgen, vi ikke skød Terbovon paa Palacehotellet - der var den Aften, vi cyklede gennem besatte Gader med Duplikatoren i en Cyklekurv og Haandgranater og Pistoler og hele Pibetøjet i Livremme - der var den Eftermiddag, da "de" stormede Postkontoret paa Nytorv og tog Lagergren og Nørlund og prøvede at faa INFORMATION i Fælden ved Hjælp af falske Breve, indleveret paa Dækadressen Biten Søderberg, Nationaltidende - der var den Formiddag, da Gestapo var i mit eget Hus, og min Kone gik hjem til dem for at vise sin gode samvittighed, og fordi Barnet laa hjemme (det kender jeg ikke mange, som har gjort hende efter) - der var den Eftermiddag, da vi vilde "støvsuge" Schochs Lejlighed og blev fanget af Politiet paa Frederiksberg, fordi vi kørte i en Bil af den Slags, Snog-Christensen var set i - der var, naa, ja, det fører for vidt. Det kan man skrive Bøger om, men dem bliver der nok af.

To Episoder bør nævnes, fordi de betød noget i Bureauets Historie: Tivoli og Gl.Kongevej.

Tivoli-Episoden indtraf en af de sidste Dage i Maj, kort efter at "Hjemmefronten" var rullet op af Gestapo, kort efter at de havde dræbt Holger Søderberg og Bunck fra SE og fanget Lundtofte, som døde i Tyskland... Jeg skulde møde Kjeld Frederiksen, SE's nye Chef, hos Nord i Tivoli. Han kom sammen med Hinschili fra Den sjællandske Organisation, som ogsaa gerne vilde diskutere et Par Problemer. Birger, den eneste, som altid vidste, hvor jeg var, stødte til os. Erik Larsen skulde komme senere. Vi drak Kaffe udenfor. Vi saa alle fire en Mand, der passerende Stedet flere Gange, og vi genkendte ham. Det var KU's Næstformand, O.E.Christensen, mistænkelig paa Grund af Uorden i økonomiske Sager, pludselig kommet til Penge igen, en Bror ved Østfronten, daarligt Papir helt igennem, bedre at

komme væk. Jeg vilde telefonere fra Boksen bag Kiosken overfor, de andre skulde betale imens. Det tog et Par Minutter. Da jeg kom ud, var de tre blevet til ni Mand. Hver af dem stod mellem to andre - Mænd i Frakker, Mænd med nedadbøjede Hatteskygger. Gestapo! Bagefter har jeg faaet at vide, at Gestapomændene satte sig ved Bordene omkring vort Bord umiddelbart efter, at jeg havde naaet Kiosken. Birger, som havde en Mappe med mine Papirer, rejste sig for at faa en Ende paa det, og Mændene trak Pistoler og lidt senere Haandjernene...Jeg blev staaende stille. At løbe vilde være Døden. Maaske var det Instinkt, maaske var det Angst, under alle Omstændigheder var det rigtigt. De gik forbi mig ad Gangen hen mod Divanerne, for over den nye poulhenningske Bro at naa Udgangen mod Raadhuspladsen. Ingen af de tre Fanger drejede Hovederne mod mig. Jeg stod alene paa den ene Side Gangen, blege Restaurationsgæster og Tjenere stod paa den anden. Birgers ene Ledsager bar min Mappe. De havde ikke set, at vi var fire! Jeg gik over mod Banegaardsindgangen. Der kom flere Gestapofolk oppe fra Pantomimeteatret. Indgangene var antagelig besat.

De var besat. Jeg gik ud gennem Keglebanens Restaurant og over Gaden til Hovedbanegaarden. Ud for Trappen ned til Tivoli holdt en Gestapovogn med fire Mand. De holdt alle fire Øje med Trappen. Fra Banegaarden ringede jeg hjem til Birgers Mor. Hun kastede Navnelister og Konvolutter i Kakkelovnen. De var brændt, da Gestapo kom faa Minutter efter. Jeg tog en Taxa i Istedgade. Fra en ny Telefon alarmerede jeg Politiforbundet. I den Mappe, Gestapo havde, laa Korrekturen paa "Politibladet", mit sidste legale Arbejde. Og mit illegale Kontor var indrettet af Politiet i Frobundets Ejendom. Damerne fra Kontoret rømmede det.

Den Dag mistede jeg med eet Slag en Trediedel af Gruppen, Kontoret og alt Materiel. Ebbesen Sørensen maatte under Jorden, til man kunde se, om Birger holdt tæt. Han holdt tæt.

INFORMATION udkom som sædvanlig, men primitivt duplikeret. Jeg gik ind til en Dame, som havde et Duplikeringsbureau nede ved Stormbroen. Hun hjalp mig sammen med en Veninde, der tilfældigt var paa Besøg. Jeg havde aldrig set nogen af dem før. Duplikatoren var gammel. Vi skrev Konvolutter og Stencils hele Natten og var sorte alle tre. Men INFORMATION kom ud. Jeg har aldrig set de to Damer siden. Dagen efter blev Sammenslutningen med Nordisk Nyhedstjeneste en Kendsgerning, og vi flyttede ind i Holbergsgade. Nogen Tid efter smuglede Birger et Brev ud. Der stod: "De troede, jeg var dig! Kors hvor blev de gale, da de opdagede det... Det har jeg grinet godt af siden!" Og til Niels Jørgensen, som han saa paa Fængslets Toilette en Dag, sagde han: "Børge klarede den! Den er vel nok fin!"

Han døde i Koncentrationslejren. Kjeld Frederiksen døde ogsaa.

O.E.Christensen sidder arresteret, mistænkt som Stikker. Jeg lod ham ikke skyde dengang. Det kunde jo have været en Tjener, som havde genkendt en af os... maaske var det en Fejl, maaske gør vi ham Uret, det ved man endnu ikke.

Det var den Tur i Tivoli.

Saa var der Gammel Kongevej 95 14.Oktober 1944, min sidste Dag som Leder af INFORMATION i Bureauform. Mikkelsen fra Skandia havde bedt mig komme. Jeg kom ovre fra Nørrebro, fra et Møde, som Mogens Fog ogsaa havde deltaget i. Jeg vidste ikke, at han ogsaa skulde til Mikkelsen, og han vidste

ikke, at jeg skulde der. Jeg havde for en Gangs Skyld god Tid, for jeg havde beregnet et Besøg hos Hakon Bruun, Manden, der leverede INFORMATION det udenlandske Radiostof, paa Vejen til Mikkelsen. Bruun var ikke hjemme. Derfor kom jeg for tidligt til Mikkelsen; ingen god Ide. Fru Torkov, som vi mødtes hos i den Tid, naar det var De frie Danske, som skulde diskuteres, lukkede op. Mikkelsen var nede efter Kager. Der var dækket til fire. Fog og Holbech kom ogsaa, sagde hun.

Det ringede paa Døren. Fru Torkov lukkede op uden at tage Sikkerhedskæden fra. Mikkelsen og jeg blev siddende i Lænestolene. Hun skreg derude, som jeg aldrig før har hørt et Menneske skrege. Der lød et skarpt Knald. Jeg troede, det var et Skud, men bagefter kom jeg i Tanker om, at Lyden var kommet, da de sprængte Sikkerhedskæden. Vi løb mod Køkkendøren, Mikkelsen forrest. Vi skulde gennem Entreen. Mikkelsen naaede over, før de skød. Saa blev han staaende. De skød gennem Køkkendøren udefra. E Entredøren var der fyldt med Ansigter og Maskinpistoler. Gestapofolk stod, knælede og laa i Døraabningen. Fru Torkov skreg stadig, de pressede Entredøren op mod Væggen, saa hun kom i Klemme. Hun havde faaet et Chock. Mikkelsen og jeg rakte, som en Refleksbevægelse, Armene i Vejret. De skød paa os, men tydeligt nok for at skræmme. Jeg har altid vidst, at de ikke skød Folk med Vilje under Arrestationer. Man er mere værd levende. De turde ikke komme ind. Midt i Tragedien var det komisk, at de ikke turde komme ind. Vi var ubevæbnede, tilfældigvis. Jeg gik ellers med Haandgranater dengang. Det varede længe - eller rettere sagt vel nok: det føltes længe. Jeg havde en Fornemmelse, jeg har haft før - en Fornemmelse af Uvirkelighed, som om det var en Filmsoptagelse! Jeg sagde paa Tysk: "Kom roligt ind, mine Herrer, vi har ingen Vaaben". De raabte i Munden paa hinanden henne i Døren, jeg kan ikke huske hvad. Jeg sagde: "Fruen er chokeret, det er derfor hun skriger. De kan roligt komme indenfor!"

Saa sprang de ind. Jeg genkendte den forreste. Det var Hammeken, Bogtrykkeren fra Rødovre, Mordbrænderen, som Politiet nu siges at savne Beviser imod, saa han kan blive skudt...! De faldt over os, drev os ind i Stuen, lukkede de andre ind ad Køkkendøren, lod os staa med Armene op ad Væggen, ransagede alt, slog mig i Ansigtet, da jeg sagde, at Identitetskortet lød paa mit Dæksnavn! Jeg vidste, at de havde Fotografier af mig i Shellhuset, og havde besluttet at spille Manden, som tog Konsekvenserne. Det var Hammeken, som slog. Det gjorde ikke ondt, ikke mere end hvis et Barn havde dasket til mig. Men Dagen efter svulmede Kæben op. Jeg præsenterede mig, vist næsten formelt, Gud ved, hvad Mikkelsen har tænkt - han stod med Ryggen til og Armene i Vejret. Jeg talte stadig Tysk, ogsaa til Hammeken. Senere fortalte han mig, at han i Rapporten havde skrevet, at jeg forsøgte at bluffe ved at lade, som om jeg var en af deres egne. Iøvrigt præsenterede ham mig i Vagten med Ordene: "Endelig En, der tager Konsekvenserne. Han blev sgu ikke engang bange - han inviterede os indenfor og præsenterede sig!... Det var nu hans Opfattelse af Situationen.

De kørte os bort i en Taxa. (De havde tvunget Chaufføren til at køre, ved jeg nu bagefter). De havde ingenting fundet i Lejligheden. Senere samme Dag sagde de til mig, en Mand ved Navn From gerne vilde si mig. De førte Mogens Fog ind. Vi hilste paa hinanden med skæve Smil. Fog sagde: Naa, saa er det sandt. Jeg vilde ikke tro, at De ogsaa var her! Var De ogsaa i den forbandede Lejlighed?

Ja, sagde jeg.

Og lidt senere sagde de til mig: Ved De, hvordan det gik Niels Jensen (Holbech).

- Nej, sagde jeg, er det En, jeg kender?

- Det er Holbech, sagde de - eller rettere, det var Holbech. Han døde. Han sprang ned ad Trappen. Vore Folk vilde skyde ham i Benene, men ramte ham i Ryggen. Kuglen gik ud gennem Hjertet.

Først tænkte jeg: Det er Løgn! Saa tænkt jeg - Bare Mikkelsen ved det, saa kan han skyde Skylden over paa ham...

Saa dan var man vist dengang.

Men jeg troede stadig, de løj. De kom med Ting, han havde haft i Lommerne. Jeg troede, han var anholdt. Men ud paa Natten hørte jeg i et andet Kontor, at nogle Mænd blev skældt ud for Klodsmajorer, fordi de havde dræbt en vigtig Fange. Senere sagde de til mig, at de ikke havde været saa kede af det, siden den Dag de kom til at skyde Tom paa Forchhammersvej. Han skulde ogsaa have været taget levende.

Næste Formiddag fangede de Olesen, næste Aften Ebbesen Sørensen. Støcker fik de næste Dag igen, men han og jeg var enige om, at han havde pudset Vinduer i Lejligheden, saa ham løslod de. Min Værtinde, Inger Boesgaard, to Politimænd, Parkild og Sigvald Petersen og en Telefonmand, som skulde lægge en illegal Ledning for os, fik de ogsaa. Men Navnelisten fik de ikke. Den havde Olesen og Peter de Hemmer Gudme hentet i Tide....

De fik den aldrig, og de troede tilsidst paa, at jeg kun havde opereret med Numre og ingen Navne kendte. Jeg fik dem til at indse, at ingen kunde være saa taabelige at lade eet Menneske ligge inde med Kontaktadresser paa alle Grupper. Og tilsidst fik jeg dem ogsaa til at tro paa, at jeg vilde være tysk Spion i Rusland, blot jeg ikke skadede danske og engelske Interesser.

I Gesandtskaberne i Stockholm syntes de, det var en morsom Historie.

Og det var det jo faktisk ogsaa, i hvert Fald for mig og for min Familie og for INFORMATION.

Men jeg har først fortalt den uden for en snæver Kreds efter Krigen.

Børge Outze.

Da August blegtede!

August og jeg vandrede en Dag, medens Hipo var værst, ud af Kommunehospitalets Port. Lige inden vi passerede den sidste Udgang, spurgte jeg ham, hvor han havde gjort af Manuskripterne. Han havde faaet Besked paa hver Dag at aflevere dem til Forvalter Andersen, der sørgede for, at de blev brændt.

Fyren svarede nonchalant: "Jeg har dem her i Mappen".

I samme Sekund dukkede to Hipo'er op med Maskinpistoler pegende paa os.

Vi fortsatte Diskussionen. Jeg tror, vi talte om Vind og Vejr, og var meget optaget af Diskussionen. Efter at vi var kommet forbi dem, drejede de omkring, og vi kunde mærke i Rygmarven, at Bøsseløbene fulgte os.

Diskussionen fortsattes hektisk, alt imens August svingede op og ned med den famøse Mappe, der vilde have sendt baade ham og mig i adskillige Aar til Neuengamme eller det, der var værre.

Da vi var kommet om Hjørnet, og en Tjørnehæk skjulte os for de to Hipo'er, standsede vi op og begyndte at le fuldkommen umotiveret. August var bleg som et Lig. Da jeg bemærkede det, sagde han: "Tror Du, Du er kønnere".

Senere fik vi at vide, at det var en anden Gruppe, Hipo var ude efter.

Sekretæren.

Historien om "Eftertryk med Kildeangivelse forbudt".

Alle vore Læsere kender sikkert - og har maaske ogsaa moret sig over den lille "Vignet", der indledte hvert Nummer af "Biavlertidende". Der stod: Eftertryk med Kildeangivelse forbudt!

Da "Biavlertidende" fire, fem Maaneder før Tysklands Kapitulation udsendte Nr.400, blev denne Begivenhed fejret ved en meget intim Fest. Der var ialt 10 Deltagere, og de er her alle 10 i Dag. Vi var alle glade over Jubilæet, men endnu gladere var den svenske og den engelske Radio, som i de smukkeste Vendinger omtalte "Biavlertiden"s Indsats og sendte en Hyldest til de Mennesker, der stod bag det illegale danske Nyhedsbureau. Samtidig understregede de det Mod og den Dristighed, som den danske Modstandsbevægelse lagde for Dagen ved at fortælle, at "Biavlertidende" i Dagens Anledning havde samlet alle Spidserne inden for Modstandsbevægelsen til en stor Middag.

Det sidste var for meget for Tyskerne. Fra Berlin kom der Ordre til aldeles omgaaende at standse det fordømte Bureau, der aabenlyst gjorde Grin med hele den tyske Værnemagt, Gestapo og Hjelpepolitiet, og en Kendsgering er det, at der umiddelbart efter blev overvejet en Aktion mod "Biavlertidende". Bl.a. lagde tyske Gestapofolk og danske Sicherhiets-Dienst-Funktionærer en paafaldende Interesse for Dagen for de store Restauranter og deres omfattende Middagsselskaber i Dagene omkring "Biavlertidende"s 400.Jubilæum.

Af gode Grunde fandt Shell-Heset imidlertid ikke frem til dette "Storarrangement", og siden gik Aktionen i Stykker - andre Opgaver optog Tyskernes Opmærksomhed. Men siden har den lille, mærkelige Tilføjelse aldrig manglet paa "Biavlertidende"s Forside - Eftertryk med Kildeangivelse forbudt.

Bogtrykkeren.

Da "Spurven" dannede Ministerium.

I den sidste Tid af Krigen kom INF's Nyt ogsaa over til Sverige i koncentreret Uddrag pr. Radio, idet "Dansk-svensk Flygtningetjeneste" havde faaet de svenske Myndigheder med paa en Radioforbindelse Hveen-Vedbæk.

Paa Hveen betjentes Radiotelefonen af en Mand, udset af det svenske Militær - paa Sjællandssiden af en ung Studerende, kaldet "Spurven", der

sendte og modtog fra en Villa i Vedbæk.

En Aften, det var den 1.Maj Kl. 20.30, ankom der fra "Spurven" til Malmø via Hveen en Melding, der indledtes:

"Efter Konference med Kongen har Statsminister Buhl opstillet en Regeringsliste", og saa fulgte 17 Navne.

Forskelligt ved Listen forbavsede - Venstrepartiet var f.Eks. slet ikke med - til Gengæld var der Navne, som ikke var sandsynlige, men naar INF meddelte det, havde vi kun at give det videre til Dansk Presse Tjeneste.

Endnu inden vi havde faaet sendt Stoffet videre, meldte Hveen sig imidlertid med Ekspressamtale:

"Stop Ministerlisten. Den er ikke fra INF. Spurven hørte den paa Vejen ud i Toget - Fremtidig kun som aftalt INFs Stof denne Vej.

Ole Rømer".

En Svajer helser Enformasjon

("Svajer Svendsen" og "Generalen", som var betroede Kurierer, har sammen forfattet nedenstaaende Hyldest til "Enformasjon")

Mel.: Der ær et Land...

Enformasjon! Jer mangan tak er brungen
Fra alle klasser i jert poblikum -
Men dætte Quad af maj, som nu blir sungen
Ble til i Hjærtets mest ingtime Rum,
Jaj ve sælføli got, at mest det vajer
Naar fine faalk Jer gir en Aavaasjon.
Allirenvel maa nok en simpel Svajer
Ha Lov aa hilse paa "Enformasjon".

Før saa man aafte kuns bag Bur og Træmmer
Da frihedskæmper, som der har en Fjer
i Hatten. Dærfor osse gaadt det stæmmer
At vi nu i Sologisk Have er.
Der mer er Grund aj til at jaj fortier
At di paa dette Stæd haalt Redaxsjon,
og fek sendt ud den Tidende om Bier,
som var et Dæknavn for "Enformasjon".

Paa Dagmarhus gek Panke ront og rased,
Mod Jær. Hans Jælperskare stod saa dum,
Faargæves efter Jær di hade maset.
Saa vendte Panke sig og sagde Bum-
ke, Hofmann, Wäsche samt Herr Bovensieben
A vær a dæm kun var en dom Kujon.
Men disse sande Ord om hele Striben
Stod dagen efter i "Enformasjon".

Men ak, paa Frækhed føller ofte Straffen.
I Jæres glatte ansegt kom en Knast.
Thi Panke svor, han velde se Geraffen,
Og saa en Dag ble Børge jo sat fast.
Den Da vil engen af jer ha daccapo
Hvær trode at den anden var Spijon,
I gruplet:Hvem er Mædlæm af Gestapo
Og hvæm er Mædlæm af "Enformasjon"?

I Jæres Kræds det læt var - skjønt det plajer
Aa være svært - at skabe saj et Navn.
Af H.C.Andersen et Par i ajer
Samt Ørsted, Rømer, Gostav Vid og Ravn.
Di Navne andre aj faarstod et Kuk a'
Ajhæller ska de røbes her for no'n.
Og vil om "Skipper", "Leo", "Brandt", "Mulukka"
Man vide mer, saa spør "Enformasjon".

Ja, Jæres Arbajd kalte skam paa Modet!
I leved Livet farlit vært Minut.
Mens Ole Bjørn jo kuns ble skudt i Hodet
Ble Munk i Margerite Viby skudt.
H.H. og Thomsen, Architekten, Onkel
Og Generalen - hvær en kært Person,
Samt Petersen og Ko, en gæv Karfunkel,
Var dæm, der fylte i "Enformasjon".

Uroli "Hot" hvær Nat sin Baad bemannet -
i skjul i timevis han holdt saj har,
Han aannet op, naar han fek ladet Vannet
Ved sjælland bag saj, og i Sværrig var.
Vær Gang der over Sundet gek en Hilsen
Var et Par Andersen'er i Fungxsjon -
Men ællers hed de fleste af dem Nielsen,
Det Navn var skattet i "Enformasjon".

Oh, Quinde, alder ud a daj man hitter -
Du ikke os saa tit faarskrægge maa.
I Sværrig fik Jer Mænd saj tit en Bitter
Faarskræggelse, naar Jær di ventet paa.
En Gang, da jaj kom Hjem, jaj lod mig skrække,
Hvor var min Viv? Mon i konsæntrasjon?
Oh Hæld! Hun var blot gaaet ned og trække
Li t Luft aa læse i "Enformasjon".

Om Damerne aa dekte ikke læt er
(Tel Modeskrivning kræves stort Talang
Og at gaa ind paa Dametoarletter
Det tør jaj ikke - skønt jaj føler Trang).
Men til Jær Pris jaj vil dog gjerne sige:
I taget har Jær Tørn saa got som no'en.
Og dærfor sir vi Tak til hvær en Pige,
Som ga et Bidrag til "Enformasjon".

Jaj nu maj vender til den store skare
Af gæster. Skal vi aj vaart Glas ta fat
Og i det mindste vise dem den bare
Takmænlihed? - Det syns jaj alsaa at!
Vi ska aj bare sidde her og smovse -
Raav alle højt og klart som een person:
Skaal Næsh, Johansen, Gostav Vid og Ousse -
Og føst og fræmmest: Skaal - Enformasjon!

BIAVLERTIDENDE

En pressehistorisk-zoologisk Studie.

Mel.: Napoleon var en tapper Kriger.

Vi elsker jo nok den danske Presse,
men det, vi læste dær paa Prent,
var ikke af større Interesse,
for det var Løgn 90 Procent.
:/: Af Nyt den bragte yderst lidt.
Blandt alle Blade var kun eet,
Biavlertidende,
alvidende :/:

Den flyttede rundt omkring i Landet.
Snart blev den trykt paa Nørrebro
og snart under Jorden neden Vandet,
snart ude paa Tre Flasker Kro,
:/: paa Hauserplads, i Naboløs.
Hr. Hoffmann og Gestapo fnøs:
"Wo ist die Druckerei?"
Ach wai, wai, wai! :/:

De flittige Bier fløj i Stimer
med Honning fra det hele Land.
Og i et Par aarle Morgentimer
blev Resultatet gjort i Stand.
:/: Og Nyt fra Vraa og Fjerriitslev
før Middag diskuteret blev
i London, Lissabon
og Washington :/:

Paa Shellhuset sad de, hele Striben
og ventede paa Bladet spændt,
for Hoffmann, saa vel som Bovensieben,
fra første Dag var Abonnent.
:/: Ach, das verfluchte Bienenblatt
er fyldt med lutter Skab og Fnatt."
Men det blev grundigt læst
hver Dag af Best. :/:

"Sie wissen ja alles, was passiert ist
in Herning, Skive und Loegstoer.
Sobald wenn ein Stikker liquidiert ist,
und wenn ein frecher Saboteur
:/: mit seinen grossen Bomben macht
ein grosser Knall im stillen Nacht,
kann man es lesen schon:
Information! :/:

Men nu er det stille. Bomben tier,
og Tyskerne er sjokket af.
Og alle de mange travle Bier
nu virker i den lyse Da',
:/: for nu er Pressen atter fri,
det illegale er forbi.
Som Hamlet sa' To Bi
or not to Bi. :/:

Ærbødigst